

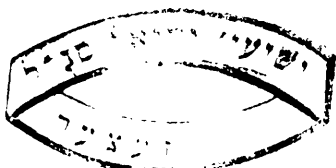
לימודי אצ'קות

בדפוס המשובח של השותפים בלייער עמ קאהן. מונקאטש
 נסעט תרנ"ז ז"ל ק.

Gedruckt bei BLAYER & KOHN, MUNKÁCS.

הקדמה שהי' בהדפסה ראשונה

כתב הרב החסיד הנקובל מוהי חיים וייטאל זלה"ה פי' על המאמר הזהר הקדוש צענין חכמי האמת
העוסקים בכתבי האריי זלה"ה חה לשון כל מאן דעייל ולא כפיק טז ל"י דלא אחברי . והנה
לריך להצין אלו דברי חלקים חיים דוה זה הלשון טז ל"י דלא אחברי כתב הרב הכיל שהענין פשוט
כן הוא דכל מי שנכנס בחכמה האמת הכונה האמת לריך שידע האיד יכנס וללאה אחיכ אונס מי שחלה
לכנס ואינו יודע האיד ללאה מן העיקר החכמה האמת כלומר בתוך החקירה לא ידע מה הוא לזה לא
יכול להחזיק האיד ללאה מן העיקר החכמה האמת וכמעשה דארצ' שנכנסו לפירסם סם אמריק צמורא
[חגיגה יד:] שהי' ר' עקיבא אחר מהם שנכנס בשלום וילא בשלום מפני שהסיג והכיר הדבר על צוריו
אונס אחרים נכנסו אצל לא הסיגו ולא ידעו ללאה מן החקירה האמת בשלום ועי' זה הי' אחר שהוא
אליפע כבר באמונה שלימה ועל זה אמר הזהר טז ל"י דלא אחברי . חה לשון הואר קס קצא ואמר
הא אנה צר יוחאי אית מאן דידע דאחמורא ולעילא ולנפקא ליפע ולשטוטא לימינא ולשמאלא . רל
דהענין והכוונה כך הוא דאמר קצא אית מאן דידע כלומר אם ימלא איש כזון וחכם שהי' ידע צעלמו
שהא יכול להצין על צוריו הדבר הזה ולכנס וילאה ואין סוס ספק עומד כנגד זה הי' הרשני שאל
איכ לפי' אקור לעסוק בחכמה האמת אם לא שכבר הי' נכנס בחקירה האמת ואח"כ ילא בשלום רל שאל
הי' נסאר נספיקות כי אם הכל צרור היצי . ונראה לי כפי עניות דעתי שאין הענין והכוונה האמת
כפשוטו כמו שדבר דאיכ אזי לא ימלא בכל הדורות מי שיעסוק בחורה ובחכמה האמת אם לא שיעל
דורו רבי כמו הרשני שצאר לו כל ספיקותיו וחומותיו כי מורא יעלה על ראש צבי האדם לאחור בחכמה
האמת כי איך ימלא איש בדורות הללו שהי' צור בשמלה הכל לפניו בלא קושיא וספק כלל זאת בלתי
אפשרי ואם אקור ללמוד מי שידע שהי' לו ספק אז הי' תורה מוכחת בקרן זוית כי לא כל החלה ליעול
את השם יצא ויטול והשתבח חיי החורה תורת אמת מישראל חיי והנביא לזה דע חלקי אציק וענדיהו כי
[דהיא כח ט'] ואם לא ידע פעולות ה' ומועשי בצורותיו ומושלתו הכללית איך יכיל לעמוד אותו הלא
בכל דרכיך דעהו כתיב [משלי ג' ו'] כמו שיש ראיות ודית כביאים וכחוצים . וללמוד לבאר הענין קרוב אל
חש השכל בשכל הקודם והכוונה כך הוא בזה האופן שגם אם האדם מוצעו שאלעפי' שיראה כפי חצונתו
כל אורא לפי מדרגתו והסגרתו ומדרגתו נסמחו אפי' שיראה כמה ספיקות וחומות חומר בקודם הדברים
אשר היה מחמיאם את לב האדם מה שאינו יכול להסיג ולקרצו אל השכל הפליאי הסגנה מיימי אז יאמר
בלבבו ויחשוב דעתו שהוא ריק מונס מחמת חסרון והסגנה שכלו שהוא צעלמו אינו משיג מחמת קולר
הסגנה שצמחו ולא שהיו בדבר הקצלה עלמו יש פקפוק כי אם בחצונתו המועטה והחלושה שאין מדרגתו
משגת יותר מכדי חלקו הראוי לו . והנה בזה חכי מליה ללמוד חכמת הקצלה והפעם שמוחק כך ידע
ויסיג ודונמא זה מליס צפ' קדושים זיל האי מאן דחאיצ למויעל לאי באורייתא עיש כלי' ואח"כ מציא
הענין דאמרו מארי מחמתן שמוחק שלא לשמה זא לשמה דאינו מותר ללמוד ולגלות רי' דרין עילין
דעתיקין אלא למוחן דאית צי' כח לעמוד צהיכל מו"ה הקציה שלא יצוא לידי כפירה חיי כמעשה דאחר
דחמא לילין והענין שהי' השב שדעתו ללולה שהוא חכם גדול בחורה ונצין הדבר על צור' דעתו ואמר
בלבבו שאין זה העדר מלכו לומר שאינו משיג נכסלו רק אומר שסם מלא איה סחירה ופקפוק חיי לכן
הי' סופו דע מאחריהו יצי ראשיתו הרע' . אצל אם ידע איכס נכפשי' שאלעפי' שהי' לו איה חומרא
יחלי צו החסרון בגופו שאינו משיג ומקולר הסגנה אזי ילמוד והקציה עילת כל העילות וקיצת כל הסיצות
יעררה צרוב רחמינו וחסדיו הנוראים לכל יכסל צו כאומר נעים ונירות ישראל בל עיני ואציעה' כפלאות
וכי יהיו לרטון וכי צילאחא כייר ורעווא מן קדם אציה דנשמא וארעא חין סוף ציה וציש ורעלה זכר
לעד ולללח נלחיס צריך רחמנא דסייען :

הכרמת המעתיק מחדש

צוה אקדס לר' אהרן לאלקין מרוס כעל כל עוז אשר גמלתי כרחמי וכרוב חסדיו והנה ספר הקדוש הזה לימודי אליהם מרבים הארז"ל לא צא בדפוס עד שנה חר"י לפק"ק צדיק לצבז ומדפס בהשער סדרפס מכתי' הרה"ק המפורסם מו"ה משה סופר ז"ל וקללה"ה אכן עלה כולו קמטושים ונלקה בחסר וחזיר וחליף כמזוהר למעיין עתה בדפוס זה החדש וחיו לא על הרה"ק אכ"י חומר כי חלילה להרה"ק להעתיק בהרבה טעושים כאלו אלא ודאי מידי המעתיק ילא המכסול הזה והנה צהייתי ומסופק בלל קדש ארומי' זללה"ה צדיק צעלו הרה"ה לי ידי הרב החסיד בנש"ק מו"ה **יאסקי ז"ר** שה"י חסן הרב הלדיק החסיד ועניו המפורסם כבוד קש"ה מו"ה **אלעזר** זלה"ה בן אדמו"ר הרב הלדיק הגאון הקדוש המפורסם **מהר"ש אברהם בעלז** ז"ל וקללה"ה ז"ע ועכ"י קלח עליס ומהספר הקדוש הזה **בכתבי אדמו"ר הג"ר** וראיתי משם שהמדפס כולו משובש כ"ל ורשומתי על גליון ס' לימודי אליהם שלי כל החקירות ויחירות והסיכוסים שצאו בהדפס אכן לא ה"י צידו אלא מודק צ' ע"צ בהדפס כבר עד דף י"ב ע"א ועל הנוצ יזכר שם ידי"כ הרבני הנגיד החסיד המופלג מו"ה **דוד** כ"י בעלזאד מפק"ק בן ידי"כ המוסח הרבני החסיד המופלג מו"ה **חיים צבי** ז"ל שה"י אלו כתי' יסן ומספר הקדוש הזה שצא לידו ומקור אצי אמו הרבני החסיד המופלג מו"ה **נתנאל** ז"ל בן הרב אבדיק קופין הסמוך לצדרימטוב וכנחצ על גביו סייק להרב מו"ה **אברהם יהודה** שפירא האונה צדיק קופין ולא ה"י חסר ומחלתו אלא עלה אחת שהיא עמוד אחד מהדפס והוא בשלימות עד סופו וראיתי כל השלמות החקירות שגרסם אלו בגליון מתוך כתי' אדמו"ר ז"ל וקללה"ה והיה שם בשלימות ומה ידעתי שהכתי' הזה הוא כסון ומחזון וגם צדק ע"י ע"צ בהדפס כרסם בדפוס כאן חסר שני דפין והוא בהכתי' האוא בשלימות ומימ צקלח ומקומות לא השוו גירסת כתי' של אדמו"ר ז"ל וקללה"ה עם כתי' הזה ואמרתי לא על הכס עשה הש"י בן להראי את כל זה אלא לזכות הרבים להדפיסו פ"ש ולתקן הטעושים ולהשלים החסרונות וחיו לא בזכותי וצומעני הטובים הציאני הש"י לזה לגשת אל הקדש פרימה דצדים העומדים בדמו של עולם כי ידע אכ"י מיעוט ערכי אלא צרוב רחמי וחסדיו וזכות אצותי הקדושים כי אצי מורי זללה"ה ה"י מופלג בחורה וציראת חטא ומפורסם במעלות ומדות טובות ועל הכל ענוותנותו היחידה כמדע לכל ידעו ומכירו. ויחסו הוא מלך א' עד רבינו צעל הלבושים ומלך א' עד רבינו סט"י ומלך א' עד רבינו המהרש"ל כאשר כתב היחוס כנאל אלו. וזה דרך העתקה שלי כל מוקס שה"י חסר בדפוס והשלמותי מתוך שני כתי' ה"ל וכן אחר כלות כתי' של אדמו"ר ז"ל וקללה"ה והשלמותי מתוך כתי' השני העומדות סתם צין חלוא מרובע בזה [] וצנוקס שלא השוו שני הכתי' זה עם זה כתבתי צאצאו מהם כנאל חוספות הזה וכדי שלא להאריך קראתי להדפס נוסחא יסנה כזה כ"י ולכתי' אדמו"ר ז"ל וקללה"ה נוסח כתב יד בזה כתי' ולכתי' השני נוסחא אחריתא בזה כ"י וצנוקס ש"ס ש"י צין הגירסאות אז גירסא שגרה לי עיקר כחצתי בקתם אצל חלילה לי להשמיט גירסא שכייה וכתבתי גירסא שכייה צין חלוא מרובע צסם כ"י אז כתי' אז ואם אמנם צקלח פנוים כתבתי כתי' לגירסא שאין כ"ל עיקר איני חיו כחולק על אדמו"ר ז"ל וקללה"ה לפי ששמעתי מפה צו אדמו"ר הרב הלדיק הקדוש המפורסם מו"ה **ידן ישע** ז"ל וקללה"ה שצצו ז"ל לא היה מוגיה שום ספר מדעתו רק אם ראה גירסא אחרת מדויקת יותר אז הג' לפעמים מומה וא"כ יכול להיות שגם אדמו"ר ז"ל וקללה"ה ה"י כראה לו גירסא אחרת אלא שה"י כתב בן כחתי' שהעתיק הוא מומה ולא ראה להגי' בדרכו צקדש אומנם כ"ל שטעמו ה"י צוה ומסוס הא דח"א צ"י"ד ס"י רע"ט ס"א בהגיה דאין להגי' שום ספר על פי הקצרה ואם אומנם הציא צפ"ה צסם ה"י יד אליהו דהיי"ד דקא למחוק הסקמח ולהעמיד נוסחא אחרת אצל להעמיד שניהם ולכחוצ בלדו קצרתו מותר והדברים נכונים בקצרה דאז נסות ציד הצומר לצחור לו גירסא שיראה צעיקו ואין זה נוחק גירסא היסנה מימ ה"י אדמו"ר ז"ל וקללה"ה מחזיר על עלמו ועוד שאדמו"ר ז"ל וקללה"ה שה"י רצם של כל ישראל ודאי כל מי שיראה הגהחו לא יזח מומה ואפילו ה"י כתב כ"ל דל"ל הי"י קומכים עליו צלי ש"י והי' כמחוק גירסא היסנה והוא מוגדל ענוותנותו לא ראה שיקמכו עליו ולכן לא הלכתי בעקבותיו צוה וצמקום שה"י כ"ל ע"ס כחצתי בלשון כ"ל דל"ל כי ידע אכ"י שוראי שום אדם לא יסמוך על הגהתי ואין זה אלא לעורר לב המעיין וכל מעיין ילמוד בגירסא שגרה לו עיקר ופעמים שלא ה"י צדי להכריע אחרא גירסא כ"ל עיקר

הקדמת המעתיק מחדש

כחצתי רוב פעמים גירסא המדפסת צמחם הואיל וזכה לצא לרפוס צראסונה ופעמים שראיתי שהענין אי
ואין שינוי אלא צלשון לא כחצתי אלא הלשון הנאות יותר ולא גירסא השנייה. והנה צמחתי זה צקיפו כמה
עלים כשרוף צקלהו וצמקום שראיתי שנוסיה עם גירסת המדפס העתקתי ומהדפס וצמקום שראיתי שינוי או
הוספה צמחתי ומהדפס כחצתי חסר צמחתי. ופעמים הי' כ"ל מחוך הענין להשלים החקרן כחצתי חסר צמחתי
וכ"ל דל"ל. וצמקום שלא הייתי יודע ונה להוסיף כחצתי צמחתי חסר צמחתי להודיע שהי' צמחתי עוד דברים
שאניס צמחתי וכשרפו חכות רבינו האר"י ז"ל יעמוד לנו צכל ענייננו ונזכה צמחתי לקבל פני משיח
לדקנו. ולשלמות הפעולה צא חחתי הכנן מו"ה **אלעזר רקה** ועשה ליונים לחורה שרשם כל הפסוקים
והגמרות שהוצאו צמחתי הקדוש הזה :

הנה עיני כל מעיין ישפוט צלדק כמה טרחתי ועונלתי לתקן ספר הקדוש לימודי חלילות ונרצו
האר"י ז"ל לזכות את הרבים וצמחתי שאנכי ומכרתי חזקתי להרצ הכגיד מו"ה **שמואל זנוויל כהנא** כי
מעונקאטש וצכן חלילה לשום אדם להדפיסו צלא רשות הרצ רי שמואל זנוויל הכ"ל דלא ניקום צמחתי מסיג
צבול רעהו ועמטש יענטש צדי שמים וגם ע"פ כיווסקי קרי"ה :

כי"ר המדבר לזכות את הרבים וצמחתי עה"ח היום יום ד' עשרה ימים לחודש אייר שנת תרמ"ז לפ"ק :

ה"ה יוסף ארטור עפשטיין

צן לא"ח המופלג צמחתי וצמחתי וצמחתי

מו"ה מרדכי ז"ל מויראטשוב :

אזהרה!

אדם אוקר את שני וע"כ הנני אוקר לכל אדם להדפיס חצו זה
צלי רשות והורמנא מנחתי או מנחתי כחי. —

המלבי"ד.

דשיכה"ו *

ספר לימודי האצילות.

קודם כל דבר לאיל כשהיה הקציה ומשחשש עבדו פ"י שהיה משונה ומשחשש ובכחו שכיכול האדם (יא עז נח) כך הקציה מוחך השמחה עיין צפפר כח ה' הנדפס צפוק ק' ליקוטי הש"ס מהארי"ז וז"ל ותצין הדצרים על מהכונחן והס"ה ישנה ה' צמעסיו [ההלים קיד ל"ח] שונתי צפ"י ומשטלן ומחך הנעטע כפי הכילון בצרחה החורה שכיצרת מור"ח שערס שהם ר"ח [שערס כ"ל מיותר] אלפא ביתות חוץ ומאלצים דהיינו מרכז לשון גליפא ויש ר"ח שערס פנים שמהחילין צאל"ף ויש ג"כ ר"ח שערס אחור שמהחילין צח"י וצ"פ ר"ח עולה כח"צ והיינו שער הממשים שצציה שלח השיג מרע"ה וקדחו חותו נח"צ להיות כי שורש אל"ה הצ' ר"ח שערס הנזכרים ככללים צו ח"כ מזה השעשוע בצרחה והוא שורש לכו' :

ודע לך שהענינו הכולל ונשענעו על ה"ה עשרה
 כעובדים בזה " שהם עשר אלותיו שחללו
 העשר ה"ה כל העשרים וכשהיה [ל"ל דל"ל כשהיה]
 הקצ"ה משתעשע כוונ שזכר קודם אצ"ע. וקודם
 כל דבר ה"ה הוא יחצק מאלו כל העולמות ר"ל
 מקום שראוי להצדקות זו כל העולמות עשה לו לבוש
 מאור עלמותו שהיו התורה כחבר שהיו צויה מר"ל
 שערס פנים ונר"ל שערס אחר כהדין קמל
 לבושא מ"ה וז"ה וקילק עלמו ולמלם עלמו הוא
 יחצק צחוק לבשו למעלה כצ"כ ואח"כ למלם
 לבשו זה האופן והלבוש הזה נשערה ע"י שהוא
 הגליפא במש"ה וקצ"ו נשערה מאור [תהלים כ. ג]
 וכאמר קצ"ו חיו סכחו [תהלים י"ה ז"] :

ודע שהלבוש הזה נאמר ורלי"א שערס פנים צה האופן היינו א' על צ' (יוד) [כ"ל דל"ל וי'] ע"ג ג' וכן ער"ז עד ח' ורלי"א שערס אחר הוא צהיפך זה היינו ח' ע"ג ט' וס' ע"ג ר' וכן כולם עד א' ע"י הדרך שהוא אורך הלבוש וצרחו מארגים ג"כ שם הוי"ו הכולל כל העולמות היינו צארצע מילואי שהם ע"צ ק"ג מ"ה צ"ן " ע"צ ה' ק"ג ו' מ"ה ה' צ"ן דער [כ"ל דל"ל שלח] כננה האלילות נחפשה ע"צ ק"ג מ"ה צ"ן ונומשך עד קרקע (הטהירו) [כ"ל דל"ל הטהירו] וכשנעשה הרושם היה ע"צ מגיע עד עולם האלילות (וכן כולם כ"ל מיומר) וצק"ג עולם הצריחה וצמ"ה עולם הילירה וצצ"ן עולם העשיה

ור' שמואל אלו צוילוחס עוליס רלעז בערין רליח
 פערס וליצ רלעז'ס הרי רליצ ולוחיות שס הייל
 סם צזה האופן הייט " עיג ו' ר' עיג ר' ור' עיג
 ה' ור' עיג " ועד"ז כל הליט לוחיות של מילי
 השס צאורך קי"צ לוחיות של צורך השערים ואחר
 עשיית כל הלצות הזה למלס לוחו הקציה ופנה מקום
 לעולמות והיינו שחלי ח"צ של רליח פערס עלו
 לעעלה אחורי חלי הראשון כנאלא שמוח לי הוא אחרי
 הא' והנו אחורי הצ' ומכאן שורס ח"צ של חלצ'ס
 [כ"ל שהוא הגיה]. ולכחצ כראה שצזה כראה הי
 [כ"ל רליח היה] שורס ציין של רליח פערס צפי
 [כ"ל רליח ציפ] פכים ואחור "ודעת" [כ"ל רליח
 ולדעת] זה מייסד על יסוד אחר שצידו שאין מלצ
 לירידת האור ויורדת לאין תכלית והוא שנפאלל האור
 לוח ח' היא היתה כלילה מכל הכי"צ חסוון ואח"כ
 כחאללה מנחה לוח צי הרי צידו ח' וא' עס צי
 שציליחת הצ' מן הא' כחאללה עס הצ' גיכ לוח הא'
 עונה ואח"כ כחאללה לוח הג' ובחליותה כאלל עונה
 גיכ לוח הצ' וכן האור הא' כנאלא צזה הצ' עס הג'
 וא' עס הג' וצחאללה מן ג' ר' כאללה עונה
 לוח הג' ובחליותה כאלל עונה גיכ לוח הצ'
 וכן האור הא' וכנאלא צזה ג' עס ר' [כ"ל רליח וז'
 עס ר'] וא' עס ר' וכן כולם וצזה כתיקדו הרליח
 פערס פכים וכיולא צזה צרליח פערס לוחור וחורה
 זו היא המנחת גבול מהשתלשלות הלוחיות הללו "צזה"
 [כ"ל רליח וזה] האופן לא היה כיח צכוונה ורטון
 הא"ס צ"ה ובתכלית הייחוד לזה ככללו כולם צפכים
 "והאחור" [כ"ל רליח ובאחור] צצחי כח"צ הא' נעלם
 גיכ והפערס הללו נקראו צורך המלצות והר' הויות
 צוילוחס נקראים רוחצ המלצות כערצ זה שחארנ
 צפחי כציכול ודרך משל והאורך והרוחצ כחמה כאחד
 ובמחשבה אחת וז"ש צי כסחכל הקציה וצרח לוח
 העולם והייח חצי"ע צרי הויות כמו שצח צעמוד עיכ
 וזהו לצטטו של הקציה האמור יע"פ" [כ"ל רליח כיפ
 ועיכ היא הגיה] וכן שמוח מ"ה וציין שסם ייחד [כ"ל
 רליח ייט] לוחיות הלכו אחורי עי"צ וקי"ג שסם
 עשירים לוחיות כנאלא ש" של ה"י אחרונה דסם קי"ג
 עזרפת ונלמטה ואין לה צח זג ולכן אמר ח"ל
 אמרה שצח לפכי הקציה לכולס כחח יצח זג ולי
 לא כחח צח" [כ"ל רליח צן וכיה צציר סק פ"י יח
 וצילקוט

רימודי אצילות

ככנס צמלצוט עליהם) וטהירו נעין ציה ולריך לרעת
 שכל אור רוחי המאיר צמקס אי' אע"פ שסחלק
 (והקצין) (כ"א ליחא) מומי (האיר) (כ"א ליחא) [וכ"ל ד"ל
 האור] כשאר הרעיון שלא כסחלק לגמרי צמד לא
 זזה שכינה כי אי"כ צמקס פטי' הזה כשאר צו הרעיון
 של האור המלצוט ומפני "כ"י" [כ"י כן] לא היה יסל
 העולם להשחמש צאור הגדול הזה לכן רמ' ליו"ד
 החבר שחמד להאיר "אורה שהוא" [כ"י אותה
 כסחא] אור יותר עז ואעפ"כ היה אור שכי זה
 כי"כ גדול שלא היה העולם יכול להשתמש גם בזה
 עד שהיה לריך הקצ"ה לרמוז פעם צ' לה"י החבר
 שחמיר [כ"א וחדר] וחמיר יחד אור. [כ"י דרך]
 העהירו החבר כדי שיהיה האור יותר עז ופי'
 הדבר כי כשהיה ח"י דבוקה צשכינה ח"ס דבוקה
 אור השכינה חלל שלא היה אורה כי"כ גדול כמו אור
 השכינה וכשירדה היא למטה הכיתה אורה למטה
 שמונה נעשה העהירו ולא כשאר [כ"א צה] כי
 רעיון לצד מפני שלא יכלה צחורה למעלה שחדצק
 צשכינה כמו שאמרנו ועכשיו כשחרה לרדת לא היה
 אורה כי"כ צה כמו צראשונה חלל הרעיון צלצר ולכן
 רמ' הקצ"ה לה' של שס קי"ג ה"ל שחחן אורה
 וחלל לא כדי שחמד וחמיר מן המאור הזה חך
 העהירו. בחבר [כ"א כדי שחיה ל"י החבר כח לצקע
 אור הכדור של העהירו ותחיה יכולה לכנס לתוכו
 כי ח"כ שעתה למעלה היה נקגר כדור העהירו ולא
 היה יכולה ל"י החבר לקצוה הכדור כי"א צכה ח'
 החבר] וכשירדה חך העהירו האירה צחוכה מן האור
 שחחן לה מן ה' וזהו שאמר הכחוצ [צראשית צ' ד']
 צהצראים ודח"ל [מנחות דף כט] צה צראם חה
 " ח' רוח לבחר "שצחורה" למעלה "היחיה" [כ"א
 שוב חורה למעלה והיחיה] אור "של ח'" [כ"י שלה]
 החבר ונעשה מומי כדור אי' חך העהירו החבר
 וכדור זה נקרא צוהר כתר עלאה גם נקרא עילת
 העילות ועתיק דעתיקא :

ודע כי כדור הכתר הוא יותר קטן הרבה מכל
 העהירו צאופן ששאר מוקס פטי' וחלול
 הרבה צחך העהירו (וכ"ל דקאי צאופן חלול שצין
 העהירו וצין הכתר) [וכל השמות האלו יס צהם
 לפעול פעולות טירות לצרא עולמות ולסחריצן] [ליחא
 צכ"א] וכל הספירות כולם היו ככללים צכח זה
 צכח פ' שכומו שצאדם יס צו ד' יסודות וכשחצו
 צו לא חראה צו שום אי' צפועל חלל כולם צו צכח
 כן גי"כ צכח היו הספירות צכח צדעיון החבר כומס
 חיוצ [י"ע כ"ו] ומצברי אחם חלטה וסיה צחך הכתר
 כמו

וצילקטן סוף רמ' ח"י] זוג כי זה ח"י צמולי ח"י
 חומה ליסוד צמלכות ועי"כ היה נקראת צצה והסיו
 לה הקצ"ה ככסה ישראל יהיה צן זוג כל האצילות
 יהיה מומי והמוקס הזה שבעשה צזה חלולים נקרא
 אור קדמון וצוהר נקרא אור קדמאה ולא מוקס
 פטי' חה יחצאר לקמן צס"ד. והד' מילואים היו
 חקיקים צלצוטו וכסחלקה למעלה כשאר מוקס פטי'
 הנקרא אור קדמון עלה עמה שס מ"ה ושס צ"ן
 ומילי פ"צ וקי"ג כשאר חלולים והקצ"ה רמ' ל"י של
 ח' לחוכה דס"ג שחורה וחמיר צמוקס הפטי' ועעס
 שרמ' ל"י חת יותר מכל שאר חותיות יחצאר לקמן
 צס"ד וחמ"כ חרה למעלה והחורה חלל עשה גילוי
 למטה ועשה חושם כמו גולם כדורי מחור עליון
 ונקרא צוהר כהורא עלאה ונקרא חומר ראשון וכרמ'
 צהקדמה חורה צאמרו קיכרא דגילוי כעין צעזוקא
 לא חוכס ולא חיוור ולא גון ככל כלומר החורה ח"י
 חת שבעשה חושם החבר שהיה כדור הזה שה"י כראה
 כדור וחיו נחפס שאין צו לא דין דהיינו חוכס ולא
 חיוור דהיינו חסד ולא גון כלל דהיינו חומים חלל
 כדור יחצאר כעין צ"י החבר היינו כעין צעזוקא שהוא
 נקרא "עצמה" [כ"י מצעה] החבר צהקדמה חקיקים
 [כ"ל שהוא חג"ה] לפי דרכנו יהיה חותיות השמות
 צזה חאופן "שכל" [כ"ל ד"ל צככל] שער יהיה
 ככללים כל חות וחלל מומלואים צשוות כמו שחאמר
 חות ח' ראשונה חסיה עם ח"ה" [כ"ל ד"ל ח']
 ראשונה וצחשכלל וצחחלל חצ' ששם חסיה חות
 ח' ומולי חיו"ד חסיה חות ח' ו' עם צ' ועס ח'
 וכן כשחחללה גם "החליף והצ"י" [כ"ל ד"ל חג']
 כאמר "שס" [כ"ל ד"ל עם] ד' של מילי חסיה ח'
 עם ג' ועס חצ' ועס חא' וכן כולם. ואין "לחשקות"
 [כ"ל ד"ל לחשקש] לומר שח"א [כ"ל ד"ל שחא']
 ראשונה חסיה עם ח"י ועס צ' לא חסיה ח"י וכן
 עם חג' לא חסיה ח"י ולא ח' שח חסיה ח' עם כל חות
 צנתי צ' כל חות וכל שער חסייד עם כל חות
 מולי השמות והמשכיל יצין ויגיל עי"כ דצרי הכותצ
 [ע"כ הגיה] :

ודע שצחורה למעלה לא יכלה לעלות ולהצדק
 "צבורם ויו" [כ"ל ד"ל צבורם] מפני שחגלמה
 מועט כי ירדה צמוקס פטי' ולכן לא יכלה לעלות
 ולהצדק צמלצוט וכשחרה חופפת על העהירו עלאה
 יקצן חחחחן שלג [כ"י כי קולי] חיו"ד חא צחך יאור
 קדמון. [כ"י חרס קדמאה] חקיק חה העהירו וכומס
 צסמך חיה עלמה חופפת על ח' העיגול דהיינו
 ח' יאור קדמון. [כ"י חרס קדמאה] והקצן העליון

נעשה אור ונקיף נמלא שפאור פרימי של הכתר
נעשה אור פרימי ונקיף כלי החכמה לכן נחכמה
לבינה אלא שלא השפיע דרך ליטרה [כ"י גמרי] כ"י
שהיא הפכים אלא דרך אחרים [כ"י אחרים] כ"י
שחובל בינה לקטל ולא תסגר להיות מהכלי שלה
יותר עז מכלי החכמה וגם היא דחוקת מהמאכל
הראשון שהוא עולם העלצות חוש-מדרגות שהם בינה
חכמה כתר נהירו אור קדמון ולזה השפיע לה
מאחוריו [כ"ל דל"ל מאחוריה ועיין בע"ה שער העלכ"י
פ"ח] [כ"ל שהיא הגיה ובי"ח ליחא] ולי"ע למה לא
נכסה א"ק ועלצותו ובינה אור שכלי בינה קדוץ
מאוד ללצט חכמה אלא זכמות היא שליש החכמה
עיין פ"י זוהר חדש :

ודע כי חס"י אחר שהשפיע לה דרך אחריו [כ"ל
דל"ל אחרים] לא הביחה אכל וכל אלא
לעולם הוא מאיר זה דרך אחריו [כ"ל דל"ל אחרים]
כ"י לקיימה ולצמצמה חס"ה וחכס באחר ישבחה [משלי
כ"י יא] וכס"י [כ"ל וכס"י] השפיע חס"ה בינה
ל"י בינה ירד באחד כלומר סירד כל השפע צנת
אחת וקבל אותו החסד מפני שהוא יותר קדוץ חל"ה
והחזיק אותה לעלמו ומרדף אור השפע לא היה
יכול לקטל וכס"י הכלי ואח"כ ירד השפע לצורה
ור"ה ג"כ להחזיק כל השפע וכס"י הכלי גם הוא
וכן ח"ה וכלל והדר וכס"ה חס"ה חס"ה נשחצו
לא ר"ה לקבל כל השפע צנת אחת אלא קבל חלק
א' לחת למלכות צחורת פקדון כדכתיב [צדקת מ"ה
ל"ו] והיה האוכל לפקדון לארץ דהיי"ש השפע [וכתוב
הכלי] [כ"י ונתן לה] ולא הספיק לחת [כ"ל למלכות]
עד שקבל כל שאר השפע ותיכף נכסר הגם שהיה
ל"ו רגע חיות יחזון מן הראשונים בזמן שהיה לו
חלק [של מלכות לצד] [כ"י מולכות] [ק"ל בזמן שקבל
מלכות החלק] ולזה נקרא ח"י עולמים מפני שהיה
ל"ו חיות צעולם החתה זה וגם אחר החזקן שהוא
עולם היישוב. וגם מלכות כשקבלה חלקה הוא הגם
כ"י לא היה לה חלק גדול לא יכלה לקטל אור
וכתובתה כמו שנעשה כ"י של מלכות כשמשמין
אורו לאור גדול נכתוב [כ"ל שפועק] ואין זו למה
כ"י ח"ש רש"י זל"ה צפורה דל"שחא וארעא
אחצטלה ואחר שצירח היסוד ירד לה כל השפע
ומפני שכס"י לה כזר היחה מעוכה לא היה זה
שצירה אלא אחצטלה שנעשית כמו גולם וכמו סמל
כ"ש ו להיות שלא היה זה שצירה צמלית לא
נחשו מונה קליפות כמו שנחשו מעצרים כלים
הראשונים שאלו ח"י היה זה שצירה היו מאחוריים

ממנה

כמו עיגול וצומצם זה אורו המוקבלים שהיו הספירות
כמו עיגולים וכס"ה הקצ"ה שילאו הדברים מן הכח
אל הפועל רוח אל ה" החכר שתסג צראש הכתר
זה חל" צחון וחל" צכ"ס ורוח ל"י של מ"ל"י וא"י
דק"י שחדר דרך העיורו וחתן אורה [כ"ל ל"ס [כ"ל
דל"ל ל"י] [הכח] וכתה ה" יתפסעו. [כ"י והופס]
הדברים [ו' ליחא צכ"ה] שהיא ק"י המדה שה"י היא
המדה עיין צדקת ח"ק ד"ק ה" ע"ה [וה"י הוא ק"י
המדה כהכ"ר] [כ"ל וה"ה היא סקו החכ"ר] צח"ק
וצכמה ומקומה נמלא כשלקחה חס"ה אור של ה"י
האירה חוד כתר זה ודחה ספ"י החכמה מן הכתר
זה למח ח"ס יהי צכמה [צכ"ה ליחא וכל שהיא
הגיה]. ולי"ע שאע"פ ש"ה החכמה מן הכתר לעולם
נשאר זה הרעיו של איהם הספירה כמש"ל צס"ר
לא זה שבינה חס וי"ש חכ"י המוקבלים שכל ספירה
כלולה מעשרה וכל המאר נחזים [כ"ל ח"י ספירות]
צכמה ואח"כ רוח הקצ"ה ל"י של וא"י דק"י שחתן
אורה ל"י החכ"ר כ"י שחדר [כ"ל חוד החכמה וחל"ה
בינה למח אח"כ רוח הקצ"ה ל"י ראשונה של ס"ג
שחתן אורה ל"י החכ"ר כ"י שחדר ואח"כ שחד
הצ"ה וחל"ה כל שאר ז"ס צזון א' כ"ל וס"ג צכ"י
זה למטה מה. ולר"ך לרעה כ"י ספירה העלולה
ידה חחלה ואח"כ יסוד עד חסד שהיא צחמחמה
[מפני שהיא דומה לשפופרת כהכ"ר וזה דכתיב] [שמואל
א' צ"י ה"י] עד עקרה שהיא עיקר הצ"ה [כ"י שכתה
ירד חחלה חס ומפני שהוא הצ"ה] כ"י צכ"ה.
ל"ה שצעה הם ז"ס זה למטה מה נמלא שכל
הספ"י כמו שגלגל ח"ש חכ"י המוקבלים שכל הספ"י
הם זה למעלה מה. והם כיוונו על עולם הזה שהוא
עולם החתה עולם הנקדחות קודם המחקלל שהיא
קוד פרט"ק [כ"ל ה"י פרט"ים קוד שורש] כאשר
נכאר ורוח הקצ"ה ל"י של מ"ל"י ה"י ראשונה עם כל
שאר אחריות שלפניה דשם ס"ג שהם י"ד ה"י שירדו
ושפיעו חוד הכתר ומשם לכל הספירות וזהו
השפע הזה גדול ומהיל לקח הכתר ד"י מ"ל"ה [כ"י
מ"ל"ה של חס"ה] והשאר הלך וירד סצירותיו ונעשה
אור ונקיף לכתר [כ"י נקיף לאור הכתר] וכשנכנס
לכתר נכנס למעלה דרך ראשו :

ודע לך שאור הנקיף הוא יותר גדול מאור הפרימי
הרבה והמשל צ"ה לכלי קטן שמשליכים זו
ארצה שמה שיוכל להכיל [כ"י לקטל] נכנס צח"ה
והשאר שכל סצירותיו ומכסה אותו. ודע כ"י מאור
פרימי שצכתר יולא דרך ליטרה חוד כלי החכמה וגם
החכמה מה שכלה להכיל [כ"י לקטל] קבלה והשאר

לימודי אצילות

קדל זה מופי שכלי שלה יותר עכור ולזה נחצולה
ולא נצורה :

ונחזור לענייננו שבשכשכרו אלו הכלים ירדו אלו
השגרים ארבעה ירדות ומכל ירדה נעשה

רושם באופן שזירדה ראשונה נעשה הכנה לעולם
האליליות ובשניה הכנה לעולם הנריאה ושלישית
לעולם הילירה ורביעית לעולם העשיה שהוא קרקע
הטהירו שהוא סוף העיגול פי' שצאיתו השגרים [כ"א

הטהירו] כאשר צה חזיה לך מן האור כמו טיפין
"ויילול" [כ"א וילין] המשל צה כמו הכלי שהיה

מלא שון וכשצד וכשפך כאשר צשגרים לחלויות של
שון שהיה כמו טיפין כן לענייננו כאשר צה קלח

כילול מן המאור [כ"א כילול הארה] שהיה כמו
טיפין וילולית וכשירדו אלו השגרים לקרקע עולם

העשיה נעשה מהם ארבעה יקדות שהם חש רוח
מים עפר שניהם נהווה ומדגות דומם לועה חי

ומדג וכשנחגשו הדגרים כאשר מהטיפין האמורים
צועים צחך אלו הדי יקדות [כ"א מים] המכר

ולזה לריך אדם לכוין כשהוא אוכל שגכה הלעיסה
צליצ סינים שהם ל"צ חלקים המכר צומעשה צראשית

והם ליב נתיבות החכמה שגאו מכה הא' כלומר
הא' [כ"א דליל שהוא] צריש דלין כמ"ש צניה וא'

לירחה יו"י וכשירד צוליב דקדוהתא חתך הוי
שצניתיים ומראה לקופה ונחלקה הא' לשנים כזה

דהיינו יו"י לכל לך ומאלו נבראו ל"צ סינים לכל
אדם הישראלי וצבא הטהורה של הלעיסה צבונת

האדם האוכל מעלה אותן הטיפין הנצלעים צאיתו
מאלל לנזקים קדושה צבא כשמתן והיינו דאמר קרא

[איוז כי טי'] חיל צלע ויקאמו יקא אותן [כ"א
ויולא] אותן לחון ומצטנו יורשמו אל שהוא הקדושה

[כ"א והוא קוד חציו פי' שהחיל שלו המכר שהם
צועים כמכר ויקאמו] ולזה אמר המשורר דהעיה

ותורחך צחך ועני [החלים מטי] כלומר שגכה אכילתו
של דהעיה והכוונה שהיה מוכין צעת אכילתו היה

מונה קליפות קשים עד מאור עד שכמעט לא

היה קיום צעלם מופי רוצ הקליפות חשו מופי שכלי

שלה יותר עז מן הראשונים ולזה גזר הקציה

שלא יסגר אלא אותן כלים הראשונים שהם יותר

דקים כדי שלא יהיו הקליפות ג"כ גסים ודע

שמשצירת הכלים האלו ילאו הדינים וכשנחצנו יותר

וירדו למטה נחשו הקליפות כאשר נפרש צעוהש"י :

ודע כשנשכרו הכלים האלו האורות שהיו צהם

עלו למעלה למעני הצניה וכשראו החו"צ את

חורצן הגדול נתייראו שוא חיו יארע להם כך ומורוב

היראה ינקדוק [כ"א נחצוק] לאורכם וירד האור

מהם למטה צמקים העתיד להיות עולם האלילות ח"ש

חיל נצלה חכמה שלמעלה תורה נוצלת צניה שכינה

[כ"א פי' שמואלו האור שגובל מחכמה נעשה פדלוק

ז"ל שהוא החורה שצנחצ ונוצלת צניה שכינה] היינו

שצנחצ ונוצלת צניה שכינה שהיה נקצא ח"ש וז"ל

מופני מה קבל החקד כל אותו השפע שהיה יודע

שאינו יכול לקיבלו וגם הצורה הואיל וראתה מה

סקרה לחקד וכן לצאים אחריהם דע לך שהחקד

חשצ שלהיות שהוא חקד והכלי שלו זך שיוכל להכיל

כל השפע האור וגם ראה שהצניה שהיה למעלה מונו

ויש צה קלת דין והכילה אותה השפע חגי'פ שהיה

קדושה למחיל ומופני כל אלו הקצות חשנה שחובל

לקצול השפע כמו הצניה ואעפ"כ נצצרה [כ"א

וגצורה חשנה ג"כ שלהיות שכלי שלה יותר עכור

מעט מופי ט"ס צה דין וגם יותר רחוק מהחקד תהיה

יכולה לקצול ואעפ"כ נצצרה] וכן תיה חשצ מופני

שהיה צו דין ורחמים והוא יותר רחוק שיוכל לקצול

ולא הועיל וכן כלל וכן הוד כ"א היה קצר שמופני

רחיקותו והי' צו רחמים והוד מופני דין ורחקות יוכל

לקצול ואעפ"כ נשכרו חונם יקד חשצ מופני שנתן

חלק ח' למלכות לא היה השפע כיכ גדול וגם כלי

שלו הוא יותר עז ורחוק ומכילם ולא הועיל כ"א

זמן מועט כמ"ש למעלה ומלכות לא לקחה מאלוה

כ"א מה שנתן צה היקוד שהוא חלקה (ויד חיקף

קבל [ליתא צכ"א]) וא"ת מאלה שהוא חלקה נודע

נחמעכה חסונה דע שצאיתו הרגע שנתן צה היקוד

חלקה חיקף קבל שאר השפע וכשצד צאופן שצאיתו

רגע שנכנס [צחוכה חלקה] (כ"י צחוכי) חלי נכנס

מכוסה וחלי האחרון צא אליה מוגלה חה החלק

מוגלה נחפשו להאיר לה מצפנים ומצחון לכן נחמעכה

ולא נצצרה וכשנשכר היקוד יד אליה כל השפע

צנה אחת ונחחמונה כ"כ עד שנחכה ונעשית כמו

ומכאן ה' של א' (כ' שצח"ן נמוח ה'ו) של א'ן
שהיא נחמכת לשנים נמכה הנצורות שהם צוליב
דקדריכותא לכן ה' עלמה הנחמכת שהיא ג"כ ה'
של מות חמכה ה' של מות לשנים ר' ו' ונעשה
מורר לכן לר"ך לעיסה ללעוס צעירים כדי לחתוך
[[ליחא צח"ן]] המורר לרמו שחם לא נחמד המורר
נשאר המורר שלם והיא ה' של מות שהיא כח
הקט"ח :

והג"ה

וה' השכים צחו נמכה
הנצורות והם לצנים
נפני החכמה וקסים נפני
הנצורות והל"צ נחיצות חכמה
הם [כ"ח כלולים כל אחד]
נעשר הם ש"ך ד"כים ה'ולא'
[כ"ח מן החכמה] והם "החלק"
"החלק" [כ"ח חלק נחמד]
יותר גדול שצדיקים הנכרים
ובזה יצו מ"ש צח"ר דף קכ"ח
וה' מוחא דה'י חכמתא
קתינאה שקיע ואשחכך
צחמריה כחמר טו"ז דח"צ על
דוריא והי"ו דחורי קצח
דעתי קחים ומוחיה קחים
ושכך וה' קרומא אחפסק
נח"ח ונ"כ מוחיה אחפסק וכפיק לל"צ שצילין שהחכמה
הזאת הקתינאה (כ"י הנחיה) דהי"ו א'ן הדי"ם "שהם"
[כ"ל דל"ל שם הם] נמכים צח"ס י"ן שהוא הדין כסוד
אלא שהוא י"ן טו"ז (זה ליחא צח"ח) שהוא צחכמה
ושורם הדי"ם השמרים וכשהם שקטים הי"ן יהיה
ללול חוה צחכמה ודייק לשנא דרצ"י ע"ה דחמר שקיע
ואשחכך צחמריה כלומר שצחכמה א'ן התעוררות
לדי"ם ואדרבה (חפארת כ"ל מיותר) חכמה ח"פ
ש"ש צה ד"כים א'ן להם יכולת והי"ו שאמר כחמר
ט"ז על דוריא כלומר כ"ן הטוב על השמרים חוה
כמו שהי"ן טו"ז כשהוא על השמרים הוא "מחוק" [כ"ח
מחקים] וכצ"ל א'ן חוה הדי"ם צח"ח חוה "נח"י"ן [כ"ח
נחמין] צל"צ נחיצות חכמה ופועלים פעולתם שכולי'
ש"ך ד"כים ונע"ה נפרש. ע"כ הגיה :

ימין ושמואל "חצא" "אלילות" "ח' ימאל" "צריח" ימין.
ז"ח "לירה" "שמואל" "מקצח" "נעסיה" [כ"י חצא
אלילות פכים חוה צריח ימין ז"ח "לירה" שמואל
מקצח נעסיה חמור] וגם נפני "שהחור" [כ"י שהחור]
קדמון הוא מרובע וכל רבוע מקרן לקרן י"ן צ"ן מילוי
א' של ש"ס צ"ן ד' כאשר נפרש צח"ח ומעלה ומטה
א'ן צו ר"ל ח"ס מקיף כל מעלה ומטה כ"י המעלה
ומטה הוא עלמחו יח' לכן חרידות היו חרצנה לא
פחת ולא יותר [וכל שבר היא מרובע צק"ד פכים
וחמור ימין ושמואל ודע שמוכל כלי נעשה ק' רצוה
[ליחא צח"ח]] וכל שבר י"ן לו ש"ס מיוחד שפועל
פעולות מרואות כמפורש בקפר החומס של ר' אליעזר
מגרי"ח ויולאים מונח כוה מחמת של מלכים
ואח"כ יולאים מוס הסוככים והמונחות "החריכות".
יהקריכו" [כ"ח והחריכות והקריכות שהם ראשים]
ש"ס תחמס כוכבים הרבה שהם בולס דהי"ו הסוככים
והשאר הם רל"ו "חלק אלפי אלפים" [כ"ח אלפים
חלק] רצוה "מוחס" [כ"י והם] יולאים לא'ן נוספר.
ודע שכל סוככ י"ן לו אלפיא ציחות צפ"ע ושם "אל"
[כ"ח ח']. (צוילוחו הכך ליחא צח"ח) שולבו עליו עם
מילואיו וסימנם המילוי של אוחיות נוסכן כה ע"ס
ש"ן כ"ף ט"ן שהמילוי הזה צלי אוחיות שורש נוסכן
עולה רל"ו וכן עולה "רחצ" "כצד" [כ"י כצד] שהוא
על הכקא כמפורש צ"י היכלות וצ"י מרכבה רצה
חומה וצ"י [כ"י ח"ס] שיעור קומה של ר"י "שירוש
שיעור" קומה "של" [ליחא צח"ח] הכצד הוא רל"ו
חלק אלפים "רצוה" [ליחא צח"ח] פרקאות ודע שכל
פרקה הוא ש"ס חלק [כ"י אחד] כאשר נפרש צח"ח
והוא משה"ה שפועל כמין פרקה גם עולה כמין ח"ל
צד"י והוא שאמר הכחצו (שמות ו' ג') ואח"כ
אל האצות צח"ל צד"י ונפני שנקמחו היתה מוחא
המדרגה היה לר"ך להראות לו מדרגה יותר מעולה
וזה מחוק הפסוק שרומז זה הנוספר שאמר [שמות
מ' ל"ה] וכצד ה' מלא את חמסכן ר"ל כשחללה
לדעת גדול כצד ה' חמלא את חצת מוסכן :

והדבור לענייננו כי מן השצירה [כ"י השצרים]
זהות ש"ס לה פכים ואחור ימין ושמואל
להיות מרובעת צ"י פכים. לר פכים הוכן עולם
האלילות. אחור [כ"י מ"מין] עולם הצריח. ימין [כ"י
שמואל] עולם ה"לירה. שמואל [כ"י אחור] עולם העסיה.
ודע כשנשחצו חלו הכלים האור שצחכום חר למעלה
למני הציה כאשר פירשט למעלה ורלה המלליל
לחקן העולם ורמו הקצ"ה לכתר שיליח נקודת (כ"י
מקודס) הכתר ט"ז [כ"י ט"ל] מנקודת הכתר מן
הכללות

והדבור לענייננו לר"ך לדעת שהדי ירדות שאמרנו
למעלה בשצרים למה היו ד' לא פחת ולא
יותר דע שלהיות שהכלים כאלו מוס צ"ן ד' אוחיות
כל העניינים צחו מרובעים וד' צק"ד פכים ואחור

והדבור לענייננו לר"ך לדעת שהדי ירדות שאמרנו
למעלה בשצרים למה היו ד' לא פחת ולא
יותר דע שלהיות שהכלים כאלו מוס צ"ן ד' אוחיות
כל העניינים צחו מרובעים וד' צק"ד פכים ואחור

לימודי אצילות

ודע כי שם הוא ח' של חין [והיינו ח' של מידה]

ולזה שער ח' ח' של חין הגיע ראשו של הכתר

של צינה לזה מחלקה לשנים י"ו [כי לא למעלה] לחכמה

ויו" [כי לא למטה] לצינה שהם ל"ב שנים ולהיות שנאו

נוכח השנים לכן נקראו שנים ואלו ספירות החכמות

הנרדפות יחד נחלקים לכתר של כתר שלא יראה ח'ה

פ"י הפסוק [ישע' כ"ג י"ח] ולמכסה עתה כאשר

יפרש ולהיות שאלו שני פרטופים המרדופים כאשר

כ"א מהן הוא כח שנים [כ"י שיהיו] מפני הרצון

שלהן נחפשו עד סוף קרקע העהירו צמקים שירדו

השזרים ירדה רביעית חסיה [צראשית ל"ט כ'] נחלקים

אשר אקורי המלך אקורים ולזה נקרא צוהר ארוך

אכפין להיות כי הוא ארוך בכל העולמות יחד. ואח

הלא כי רוחו למעלה שהקצ"ה רוח לכתר שכתר

שחוליה נוכח אל הפועל [הפרטופים המכרים מאלין

היה להם כי כל עולם הנקודות נעשה ממש ס"ג

כח"ש ח' מאלין היה לו כח להאיל הפרטופים מוכח

אל הפועל. כ"י ליחא צנכ"י וז"ל צנכ"י. תשובה רע

כי כשעלו ז' אורות של כלי הספירות כחבר צחוק

מעי הצינה עיקרות שנקדקה [ככ"י ויחא שחזקקה]

תיכף וניד רוח לה הקצ"ה שחשלה ה' כחרים של

ה' אורות מהכלים הנשזרים לכתר כדי שיעשה ממש

הפרטופ המוכר שנקרא רישא דל"א ונעשה צוה האופן

שכבר ידעת שכל נקודה כלולה מועשרה נמלא שכל

ח' מאלו ה' כחרים י"ש זהם עשר ויחזקו יחד

זע"י ויהיה שזעים צנכ של מילוי ע"צ ומכאן באו

כל השזיעות כגון ז' רקיעים ז' כוכבי לכת ז' יוני

השזוע ז' שני שמועה ז' שמועות של יוצל ז' ארצות

ז' אקלינוין פ"י האוירים וסיומן שזעה ושזעה מולקות

[זכרי' ד' ז'] לשון וילך אותם [חפשי' בכל תח"ך

ולא נמלא אולי כונתו על וילך להם שמות לו לו או

כונתו על וילקס לפני ד' יהושע ח' כ"ג] וכן לחכמה

באו אליה ז' חכמות צנכ שם מ"ה הנקרא רישא דל"א

וזה רוח הפסוק חכמות [נשים כ"ל מיותר ועיין צמולי

נ' ח' וי"ד ח' צנכה צינה חלצה עמודית שזעה

וכן צינה מ' צינות הנשזרים צנכ שם צ"ן האמור

למעלה :

ועתה שמוע א"ך נחלק שם של ע"צ צפרטופ של

הכתר והוא כי " ראשונה של ע"צ עשמה

הכתר וה' של מילוי הויד עשמה החכמה וה' של

מילוי הויד עשמה צינה וה' ראשונה העיקרית עשמה

חסד וה' של מילוי ה" עשמה גבורה ולזה כוון ר'

אברהם צרומן הספרדי צספר צריה מטטה שלו שדיצר

צ"י האחת כי כל דצרו הם של רוח הקודש וא"י

העיקרות

הכללות שהכה [כ"י שהיה] צנכ [מן ז' חכמות ז'

צינות שזרי כלים שיעלו למעלה [כ"י ליחא צנכ"י]

ועשה ממש פרטופ שלם דהיינו י"ס [צפועל והטעם

שנצנו מאלו מפני שאלו האיל וירדו היו יכולים

להתעלות ולעשות פרטופ צפועל [כ"י ליחא צנכ"י]

נמלא שלשה פרטופים מן הכתר וכל פרטופ י"ס

דומתקלח והטעם לתיקון זה מפני שפועל החסו היה

הרצו חזרות שהם דינים ולכן היו לריבין למתק הדינים

ע"י אלו חלח פרטופים לתקן [כ"י למתק] צו צרין

זו"כ וכח"ש צפנים וכן נקודת החכמה שצנכר וכן

נקודת צינה שצנכר שפועל ילאו ונעשו פרטופ צפועל

נמלא ג' פרטופים צנכר ואלו ה' פרטופים נקראו

צוהר ג' רישין כתר שצנכר נקרא רישא דל"א ופרטופ

חכמה שצנכר נקרא רישא דל"א ופרטופ צינה שצנכר

נקרא רישא דל"א וזהו שהכתר הוא ראש לכל

האצילות הפרטופים המכרים קרא אותן רצנ"י ע"ה

צלשון רישא ולריך אחת לדעת כי כשחוליה הכתר

שצנכר ככ"ל [ר"ל שרישא דל"א] [צנכ"י וצנכ"י ליחא]

העשרה שהיו צנכ אל הפועל נחפשו הפרטופ שלו

עד סוף הכתר העיקרי וח"צ שצו נחפשו גם הם

ללדדין יונין ושמאל עד סוף העהירו נמלא שכתר

שצנכמה וצינה המוכר הם נוכחים כגד ז"ה דמלכות

[כ"י דעת שהיר] כתר שצנכר שהוא רישא דל"א

[וצנכ"י חזר דכתר שצנכמה מביע עד גדולה וגבורה

שצנכר והיא היא [ליחא צנכ"י וצנכ"י] ונפני שהכדור

של הכתר [כ"י שהכתר שצנכר] לא היה צו מוקם

להחפשו כל שאר הספירות נחזקע [כ"י נחזקעו

וככ"י נחזקעין] ואלו לחזן רישא דל"א ורישא דל"א

מן הכתר עד סוף העהירו ככתר ולהיות שלא היה

העולם יכול להשתמש צאור הגדול של כתר שצנכר

ולא מן החכמה שצנכר רוח הקצ"ה לצינה שצנכר

שחזקע עם החכמה וסיונך ודצק באשרו והיו לצצר

אחד [צראשית ז' כ"ד] וכן עשו שער ספירות של

צינה ככללו צ"ס דחכמה ודצק עלום וסיונך עשרה

עשרה הכף צסקל הקודש [צמדצד ז' פ"ו] שער של

צינה נחלקים החכמה וכללית עמו דהיינו הכתר של

צינה צנכר של חכמה וחכמה של צינה צנכמה של

חכמה וכן כולם נמלא כי העשר של חכמה אי"כ

נראין כי אם העשר של צינה [ודע כי זה שאמרו

שהעשר של צינה] נחלקים לעשר של חכמה [ומ"ה לא

הגיעו של צינה רק עד צ' שלישי הכתר של חכמה

[ששם היה כח"ש צפנים]] נמלא שלישי העליון

של כתר חכמה [כ"י שצנכמה] כשאר מוגלה דהיינו

הגלגול :

וה ור"ח וה"י] של מילוי ההי"ן שהיא הצי"ח עלמה כנאל שצביה י"י של חכמה וה' שלה תחשוב ה' פעמים " הרי ה' ולכן הם כ' שער צינה כי צהיפך שער כנאל שער לרמוז על ה' פעמים שער. ועוד שנקראת ה' י"י ר"ש דל"ח להיות כי גם מומז אין כראה כ"ח הראש ששאר כל הפרל"ף הוא מוכסה צל"ח ח"ן כאשר כפרש ולזה נקרא ר"ש. ונקרא ארוך מפני כי רגליו מגיעים עד קרקע הטהירו. ח"פ שגם רגליו דח"ק [כ"י דח"י] מגיעין עד הטהירו ומ"מ הוא מוכסה צל"ח. ונקרא חספ"ן מפני שכולו פכים ואין בו אחר ופני שכולו רחמים ואין בו דין כלל מורז וטוהו ודקוהו וכל מקום רחמים הוא נקרא פכים וכ"מ דין הוא אחר ולכן כל הפרל"ף שלו נקרא ארוך חספ"ן שהוא צ' פכים ש"ש זה פכים שלה ופכים של חכמה. ודע שאלו ג' רש"ן נקרא צוהר צ"ס עתיקא קדישא :

ודע שפרל"ף כתר שצבחר כשנחפשהו כל ספירה וספירותיו היא כלולה מיו"ד [כ"י מו'] וחכמה וצינה של כתר כשנחפשו יחד ונחפשו ג' הנה הכתר של חכמה דהיינו חסד דח"ק [כ"י ר"ש דח"ן ונ"ח חסד של ח"ן] הגיע עד חסד של מלכות של כתר שצבחר שהיא ר"ש דל"ח וא"ל ה' מחיית נה"ם של מלכות של כתר. שצבחר [צקעו ליחא ככ"י וצ"ח] צגלגולת של חכמה שצבחר הדבוק צינה וככנסו צחוכה כמו הנשמה ועשו צגלגולת זאת [כ"י דח"א] שצעה תיקוין והם הנקראים צ"ד צ"י חרוזות דף קע"ז ז' תיקונים דגולגלחא. והם שונוחן חסד של מלכות ההכר כעשה גלגולת לצינה מפני שכולה חסד ונעשה כמו כלי לוחק הגבורה. והגבורה הזאת תיקונו נקרא עלול דדולחא וזאת היא הגבורה כמו הצדולה שגיפו לכן חלל כשחצ"י צו חראה צו כמו חורס ואין צו חורס כמו כן הגבורה צמקוס הזה אין צו דין כי כילו רחמים ח"פ שנקרא גבורה כמו הגוון שאמרנו צדולח שאין מומז כך הדין כאן אין צו מומז. ח"ת תיקונו נקרא קרועא דאורחא כמו ה' כי הקדום נקרא רקיע והרקיע נקרא ה' והוא ו' שצמולע ח' של ח"ן ולעולם הקדום נקרא ח"ת. כלל רעוא דרעוין הוד עמר נקי [כ"י ונ"ח רעוא דרעוין כ"ה עמר נקי] יסוד עינא פקחא דלח נח"ס ונעיר חדירה עין [ככ"י ונ"ח עי"ן] ה' חל יחיו. מלכות חוטם וחרין נוקצין דפרדסקא הימית היא ללח והשנאלית היא רחל ופרדסקא הוא חוטם ולזה אמר רב המניחא קנא לצעל החוטם ח"י מוחפלט צעל ח"ת חוטם מלכות וכת"צ [י"עני' מ"ח נ"י] ומסלח

העיקרות של צ"ס ע"צ עשמה ח"ת וה"י של מילוי הי"י עשמה כלל וה"י אחרונה של מילוי ו"י עשמה הד' ה' אחרונה העיקרית עשמה יסוד וה"י של מילוי ה"י אחרונה עשמה מלכות. וס' מ"ה נחחלק צחכמה צוה האופן ה"י העיקרת של מ"ה צחכמה [כ"י כחר] ו' של מילוי ו"י צח"ת הד' צמלכות ה' עיקרית ראשונה צינה [כ"י צחכמה] ח' מילוי היא ראשונה צכחר ו' עיקרית צחקד ו' של מילוי צגצורה ח' של מילוי וא"ו ציסקד ה' אחרונה העיקרית צנלח [כ"י צצורה] ח' [כ"י ה'י] של מילוי צהוד [כ"י כלל] [י"ס צ"ן נחחלק צצינה של כחר צוה האופן ה' ראשונה צכחר ו' המילוי צח"ת ד' המילוי צמלכות ה' ראשונה עיקרת צצינה ה' המילוי צהוד ו' העיקרת צחקד ו' המילוי ציסקד ה' אחרונה עיקרת צצורה ה' המילוי צנלח] ועוד של חילוק [כ"י מילוי] אוחיות על הקדר הכל יחצחק צמוק צעחש"י. ולריך חחה לרעה למה נקראין הג' רש"ן הח' צשמות חלו ח' ר"ש דל"ח והש"י ר"ש דח"ן והשלישי ר"ש דח"א. דע כי להיות ר"ש דל"ח להיות כתר שצבחר שהוא ראש האלילות לזה נקרא ר"ש דח"א נקרא ג"כ דל"ח לצי קצוה ח' שמוצב דקוהו חכוכו לא סודע צחוך ר"ש דח"ן וגם ר"ש דח"ן עלמו ח"נה מושגח לרעה ונחה ר"ש דל"ח [ח"פ שהוא צחוכו כאדם שאינו יודע ומוכיר כשמוחו. ליחא ככ"י וצ"ח] וצוהר [כ"י ולזה] נקרא ר"ש דל"ח [ודלח ידע. ליחא ככ"י וצ"ח ולענ"ד הוא כיון] לרמוז שגם הר"ש דל"ח עלמו ח"נו יודע צעלמותו ומוהו של ח"ס צ"ו. ועוד שנקרא ראש הש"י דח"ן מפני שצביח מלכותיות של מ"ה שהוא מילוי חלפ"ן ולזה רומח ח"י של ח"ן ו"י רומח על ר"ש דל"ח שהיא צחוכה שהוא כצנה ממש מילוי יד"ן ככחר שהוא כעלם צו וה"י של ח"ן לרמוז על ר"ש דח"א שהוא מחדק עם ר"ש דח"ן כאומר ולהיות שאין כראה מרישא דח"ן כ"ח ח"י גלגולת לצד ככ"ל נקרא ר"ש דח"ן ועוד שנקרא ח"ן מפני שהיא צביח מלכות הג' מילויים של שמוח ח"ן שהמ"ן היינו י"פ ה' כ' ופ"י מלח ח"ן כלומר ראש ש"ס צו חלפ"ן יד"ן מוכין ח' הוא הכלי שלה " היא הנשמה ה' היא שאר הפרל"ף שהוא מוכסה ומדוקצ צל"ח שהיא ח"ן הגדולה הארוכה כמו שאמרנו. ויש לשחול שאין צשמות המילויין המכרים חות ח' ח"כ וזה לעשות מה"ן. חסוצה כי חות ח' היא צמקוס ה' צוה האופן כי ח' של ח"ן הוא צ"ס מ"ה ש"ס צו " אוחיות ו"י של ח"ן רומח לחכמה [כ"י לכחר] שהיא נשמה לחכמה והחכמה היא מחדקתה ועלמות צצינה והי"ה [כ"י

לימודי אצירות

והשלחי אחרים לך. וסיון לחלו החקוקים גיט קר"ע
פ"ח. בגלגלח. טלח דבדולחח. קרומח דלחורח.
רעח דרעוין. עמח נקי. עינח פקיחח דלח נחיס
ההייט עין. חוטח דהוח פדדקח. ודע כי חלו ז'
חקוקים הם המאירין לכל האלילות:

ודע שצב יום לעת ערב ומעוררין הצעלי דינים
והמקטרגים וחצילי עריקין לפעול פעולתם הרעה
צדק צו מרמח כל חיח יער [ההלים ק"ד כ'] לעת
ערב צעת מנחה וציוס ו' לעת מנחה שקליפת טוגה
עולה להכליל ולהדבק בקדושה עולים גם הם להכליל
עמה וח' יולחח שלהוצח דאשח מנחתה כחא הכבוד
ומצדלת צייהן ומפלת אוחן צנוקצח דהאומח רחא
חש"ה [שם ל"צ ח'] צפרוח רשעים דהיינו הקליפות
כחו עשז דהיינו הקליפה של כונה ויליו כל פועלי
חון שהם המנחלים אשר החתיהם השומחים לעלות
ראשיהם למעלה כדי שיטאצו מן הקדושה ויחוו להם
(שלהוצח המכר. כ"ה צכ"ח) להשומד עדי עד ואחרצח
עליי זאח רע להם שהיח סנה כפילחם למוקצח
דחאומח רחא ככ"ל חש"ה [קבלח ח' עי] עת אשר
שלע האדם צאח לרע לו כלומר האדם של ג' קליפין
[ככ"י קליפה וכ"י צ' קליפות] צאחם שהח קליפה
טוגה לרע לו ככ"ל. וצעת מנחה של יום השנה
ומעוררים ג"כ כחו שומעוררים צכל יום חלח שומחלה
הרטון המכר הנקרח טורח חקד והוח יקוד המכר
והוח עינח פקיחח שאין צו שערות עפעפים אע"פ
שהם דינים לפי שכולו חקד ואין צו דין כלל וח"ח
מוקצח הארה גדולה צטעה ז' ומאיר הארה גדולה צעת
הזאח למטה וכשרוחים הקליפות מרחוק הארה הזאח
ורולים להסתכל עיניהם כהים כחו שאירע לאדם
כשצוצע צשמש והם צורחים וחוזרים למקומם וצאוחה
סעה העולם כולו צנחח ולזה חנו חומרים וחני
הפלחי לך ה' עת רטון קודם הוללות ס"ח צונחח
כדי לעורר הרטון צעת הזאח [כ"ח צאוחן הארה]
לז"ח שהוא הס"ח וצטעה ז' ווח מרע"ה דא"הו חיים
[כ"י ה"ה] [היינו כ"ה צכ"י] כשנחחו מו"ח:

ונחזור לענייננו שהצינה העיקרית אחר ששלחה
הז' כחרים והז' חכמות והז' צינות של
אוחן האורות והכלים הנשצרים ואוחן ז' אורות של
כל הז' כלים הנשצרים שהם מייט ועם הצינה היח' כ'
והרשינו שכתאר צנועי צינה מאלו המייט אורות עם
הנקודה שלהם הם שורש הכ' בערי צינה והם רוח
אלהים ירדו למטה וכשאריו מרחפת על פני המים
דהיינו צינה. ודע כי ומחלה היו חלו האורות שצעים
כל ח' כלול מ"י ונקודות חכמה וצינה שהיה מאירים

זהם שכים הרי ע"צ וכצר נאמר לנועלה שאלו הכלים
נחשו ממש צן ד' ועיכ הם כלולים מדי כושל שחם
ימין ושחאל פכים ואחר ח"כ כיון שהם מרצעים
חחשוב ד' פעמים ע"צ הרי רפ"ח והכלים הנשצרים
עלמם היה צהם אור וכן רפ"ח המכר וכשנשצרו גם
הרפ"ח הזה חלף הלך לו וכצר אומר צקוד הז' מלכים
שומכו צאחן אדום וימח וימלך שהם רוחים על
הכלים הנשצרים כי הליכת האור ווחן נקרח מוחחן
ואחר צספרח דלכיעוחח מלכין קדומאין ווחו ואחר זה
על הכלים הנשצרים חש"ה [צראש"ח ח' צי] ורוח
אלהים מרחפת היינו מו"ח רפ"ח ורוחו ג"כ שחחר
שנשצרו הכלים מרחפים על פני הצינה שהיח המים
שעשחה היח "הכק". [כ"י שהיח חס שעחה היח הכל]
חקד והם המים הנאמרים לנועלה. ודע שרוח הקצ"ה
לחוי"צ העיקרים ר"ל שהיו מחלה צעולם הנקודות
שיחצקו יחד ויהיו לעלם אחד חיש צחחיו ידובק
יחלכרו ולח יחפרדו [חייז מו"ח] ולפני זה הפסוק
אמר אחד צאח יגשו ורוח לא יצח ציניהם לחפוק
צין ז"ח ומוקצח יש רוח וחלול כלומר שלח היה צו
[ככ"י צ'] לירות פרטוף [ככ"י הפרטופים] צפועל כ"ח
צבח אחד ואח"כ נקדס הקצ"ה ונחלקו לשכים ופ"
הדצרים שלהיות שאלו הצי כחרים [כ"י כלים] של
חו"צ היו קדוקים ולח היה צהם כח לעשות צהם
פרטוף וגם שהקצ"ה רלח שהיו לצצר אחד לתח של
זה צזה כלומר לד שחאל של חכמה העיקרי הלך
לד צינה הימנית צנוקים החקד שלה כאדם העומד
[כ"ח המדצק] עם חצרו פכים צפנים יהיה שחאלו
כנגד ימין של חצרו וימיני נגד שחאלו של חצרו כך
החכמה הזאח כשמדצקח עם הצינה נחנה בצורחיה
לימין צינה וצינה נחנה חקדים שלה לשחאל חכמה
ואח"כ כשנקדס הקצ"ה נשאר כל החקדים צחכמה
וכל הגצורות צצינה ר"ל הגצורות של חכמה נעשו
חקדים צצינה והחקדים של צינה נעשו גצורות צחכמה
והיינו מייט צוהר חצח ואומח כחדח כפקי [שנעשו
דצר ח'. כ"ה צכ"ח] וכחדח שריין שאפילו אחר
הנקירה יש של זה צזה ולכך לח ומחפרשין לעלמין:

ודע שחוי"צ חלו נקרח צוהר חצח ואומח שהם
העיקרים ואחר הנקירה רוח הקצ"ה לח"ח
שיחקן חח ח"ח חלו צקוד פרטוף [ככ"י כלומר
מוחצ"ד חג"ת כה"י וכ"ח כלומר מוחצ"ד שגו] ונחקנו
צזה האופן שהארע ימין דח"ח דהיינו חקד דח"ח
ככס לחוך חצח ונעשין [כ"ל ד"ל ונעשה] צקוד
פרטוף כלומר מוחצ"ד של חקד דח"ח נעשה חצ"ד
דחצח ומוחגי"ת של חקד דח"ח נעשה חגי"ת דחצח

ומונה"י של חסד דל"ח נעשה נה"י של אצא וכן בצורה דל"ח שהוא זרוע שמאל דל"ח כנכס לתוך צינה העיקרית שהיא אומל ונעשה פרטוף שלה צוה האופן חצ"ד של בצורה דל"ח נעשה חצ"ד של אומל וחב"ה של בצורה דל"ח נעשה חב"ה דל"ח ומונה"י בצורות דל"ח נעשו נה"י דל"ח ואחר שצו חו"ג דל"ח לא"ח חזרו למוקדם כדי להאיר להם ונצחון כדי שלא יצטרו בליהם ה"ו :

דג"ה
מים עליונים הם מחלי טבור א"ח ולמעלה ומים התחתונים הם מחלי טבור א"ח ולמטה ולפי ש"ח בולו חסד נקרא בולו מים עכ"ה :

דג"ה
ואנ"ג דמלכות' לא נצברה מ"מ לא היה זה התהגה עכ"ה :

חסד ובצורה גופא דל"ח הוא ח"ה ירכין דל"ח הם כ"ה [כ"י וכ"י נה"י] וכשאוור גוף וצריח משבון חד שהוא [כ"ל דל"ל הוא] ח"ה ויסקר וסקנא דל"ח היא מלכות ומכאן ולהבא לא חזר הר"ק אל אלא בשם ז"א :

והחזור לענייניו כשנדבקו ז"א צנלח א"ח נחפשה כל פרטוף כלל של א"ח ומלכות נחפשה צהור של א"ח והיה חלי ח"ה התחון של א"ח כחר לז"א ולמלכות החכר ופה התחיל הקטרוג שראחה המלכות שהיתה לה מעלה יתירה [כ"י יוחר מ"ח] כי כל הר"ק של ז"א לא נחפשו כ"א צנלח צלצד של א"ח והיא לצדה נחפשה בכל הוד של א"ח והיא חסודה להיות פרטוף לעלמה לכן קטרוגה ואמרה א"ח לצי מלכים להשתמש בכתר אחד והסני מלכים היינו ז"א ומוקנא וכתר ח' היינו חלי ח"ה התחון של א"ח וצוה הס"צ לה הקצ"ה לכי ונעטרי עלנך כלומר שחלך ותכנס לתוך יסוד של א"ח [צקד טפה כ"ה צכ"ח] היינו שנוחחקה צחוף היסוד ונעשיה [כ"י וכ"י ונעשיה] רחמים אוחיות מלוצים ומלוצים וגם הז"א כנכס ליסוד צקד טפה היינו מעדיין ח"ה פרטוף והם מעוררים יחד ואין [כ"ה כ"ה צכ"י] סוס ח' לצדו ומלכות היתה עס וכשחרה עס צקד וצ לצ"א והם כולם דבר ח' צקד בפה :
ואחר

ומונה"י של חסד דל"ח נעשה נה"י של אצא וכן בצורה דל"ח שהוא זרוע שמאל דל"ח כנכס לתוך צינה העיקרית שהיא אומל ונעשה פרטוף שלה צוה האופן חצ"ד של בצורה דל"ח נעשה חצ"ד של אומל וחב"ה של בצורה דל"ח נעשה חב"ה דל"ח ומונה"י בצורות דל"ח נעשו נה"י דל"ח ואחר שצו חו"ג דל"ח לא"ח חזרו למוקדם כדי להאיר להם ונצחון כדי שלא יצטרו בליהם ה"ו :

ודע שצמלצ הזה צעולם הנקודות הנולכות של היסוד [כ"י י"ס] אינה נראית כי היא דצוקה צקד כו"ש צורה חקת כשהיא [דצוקה כ"ה צכ"ח] צקד כלומר צנלי [כ"י ו"ח ודצק] נקרא צלשון זכר כו"ש זה הדבר אשר נול יהושע ונילה הוא גילוי העטרה וכשהעטרה מוכסה ואינו מוגולה ואינו נראה חזי נקרא צלשון נקבה זאת דכ"צ ואחר עורי נקפו זאת ומצטרי אחזה אלוה [א"יז י"ע כ"י] שזה הפסיק כאמר על אצרהם שאחר שזול יעשה" [כ"ל דל"ל עשה] הרבה גרים ומלו עמו לכן פ"י הפסיק אחר שחכתי הערלה שלי גם האוונות העולם נקפו זאת שהוא האצר שלהם כשהוא עם הערלה נקרא זאת כלומר נקפיה ומחכיה לגלות העטרה הרי לך צהדיא שהעטרה כשהוא גלי נקרא זכר זה וכשהוא נוכסה צערלה נקרא צלשון נקבה זאת [ופשיטא כשהיא לעלמה צמקומה כ"ה צכ"ח] למטה מן היסוד נקרא צלשון נקבה] ולחיות שזה העולם הנקודים נקרא זכר לכן אין חכרה [כ"י נראות] כלל כי אם לעולם היא ככללת צקד של כל אחד מהן :

ודע כי חלו צ' פרטופים של א"ח הם מוכסים לא"ח ומכפיו עד טבור זה מיימן הה משמאל צחופן ששאר א"ח מוגולה מטצורו ולמטה ומכפיו ולמעלה [כ"ל דל"ל והכפפים הוא מוכסה כ"ה צכ"ח] והכפפים הם חו"ג והטבור ח"ה ודע כי הראש דל"ח לר"ך שיהיה לעולם מוגולה כדי להשיג ולחזיר על כל עולם האלילות וחלו מטצורו ולמטה כהוא מוגולה היה מו"י ירח כו"ח ח"ו ונהאור הגדול המוקצו מאור הטהירו היה נשצר [כ"י ו"ח משצר] כליו שהוא הפרטוף לכן היה כצ"ב צוכה כלומר חלו הכלים של חלי פרטופו היו צוכים ואומרי צדך כצד ה' מוקדו ראש' דג"ה והצביה הזאת מולד היא [רחמים כ"ה צכ"י] שהיא גבול הכלי וקומץ אותה ורלה להחבצר שלא יצטרו מאור הטהירו המוקצו [כ"י חיצו צכ"י והצביה הזאת היא [רחמים כ"ה צכ"י] שאומרים הפסוק הזה היינו השבח [כ"א היה צכ"ח] הזה והיינו שאמר חז"ל [צ"ר פיה] מים התחתונים היו צוכים שהם

לימודי אצילות

ואחר

שנתקפל א"ח ונכנסו כה"י וחל"י ת"ת תחתון המנולה לתוך חו"ג וחל"י ת"ת עליון המוכסה של א"ח רוח הקציה לא"ח ופשטו יד ימינו ולקח הז"ח המעורב יחד עם טוקצא צקוד הג"ה

עפה כאמור והכניס אותם צמוח של אצח ר"ל צמחה וילאה דרך חוט השדרה של אצח וירד עד היקוד של אצח וירד עד כלל הוד של יקוד אצח שהם קוד חרין ציעין וחס נחשבל הטפה הזאת [והצדלו הדינים. כ"ח] הקינים] מטפה ז' כיה צכ"י וצ"ח] ואל תחמה דרצרים שכתצט צמחה וחרין ציעין וצ"ח וכו"ל כי כבר ניתן לנו רשות כו"ש [חיוב יט] ונצטרי אחת אלוה ואמרו ח"ל דברה חורה כלשון צ"ח [צרכות לא]. ודע כי כל הפעולות שאמרו ושאמרו הם טולם שמוות פועלים פעולות ומשמות כפי מדריגתן

ר"ל כשאמרו עפה מעורבת היינו אותיות מעורבות של שמות שלא נתחצרו אותיות של כל שם אצח כולם מעורבין יחד ולא כיבר שום שם לעלמו וכשאמרו א"ח פשטו ימינו ולקח טפה ז' הוא שם א' שצחקד א"ח שווקה השמות האלו המעורבים ומכניס אותם צמוח אצח ש"ש צמוח הוא שם א' גדול ולוקח השמות הללו ומוריד אותן דרך חוט השדרה שהוא שם א' כתוצא חו"ק השדרה כחבר צוהר פ' פקודי צהיכלות וכשאמרו שירדו לתוך חרין ציעין של יקוד אצח י' שם ז' שמוות ש"ש זהם כח לצבל השמות האלו ולצרים [כ"ח ולפרדם] שהם כל א' כיבר לעלמו ולהצדיל אותיות שאינם לירך אלו השמות ופ"י הדברי הן להיות שכשירדו צמצירות אלו האורות של ז"ח לעטה שמהם [כ"ל דל"ל שוועס] נהווה [כ"ח שהם [כ"ל דל"ל ששם] שמוות שמהווה מהם] שורש הקליפות והדינים י"א שמוות אחרים וחס ודצקו צמחות הקדושה האמורים לעולה וגם שאמרו למעלה כק שמוות הקליפות והדינים הגם שאין קליפות עדיין וי"ו שורש הקליפות היה שם שצו היו הקליפות צבה ואילולי חטא אדה"ר לא היו הקליפות יולאים צפועל וא"ת אם לא היו הקליפות צפועל א"ך חטא

אדם הראשון וי"ל אע"פ שעדיין לא היו הקליפות ואין ילד"ר צעולם אלא כשדינים [כ"ח כי הדינים] הנאים משצירת כלים ילאו [כ"ח מלאו] הנוף של נחש מוכן לקבלם אחר שנפרדו וח"ח מוכח הציסול של חרין ציעין של יקוד דאצח וירדו למטה ולא מלאו מנוח לכך רגלם עד שמהווה הנחש שהוא קיד הפסיק הוא יסופך ראש [צראשית ג' טו] והוא היותר מוכן והוא מוכן יותר לקבל הדינים אלו כאשר נפרש צמח"י וזה פירושם של כל הדברים צין האלה"י וצין הרוחנים וצין הגשמיים כולם נעשו ע"י רל"ח שערים הכתוצים צקפר ילירה שהם כ"צ אלפ"א ציתות שמהורה צכית וחס :

ודע

שאלו האותיות ומחלקים לשלשה חלקים היינו י"צ פשוטות וז' כפולות שהם צגד כפרית וז' חמות שהם אומ"ם ומחלקים לג' חלקים שהם חסד דין ורחמים ואותיות מכלפ"ך הם יותר דין קשה [ומהם הן יותר קשה ליתא צ"ח] מכולם וממנה [כ"ח ומהם] נהווה הנחש וה"ח עלמה לורת נחש וכן הנחש הוא יותר דין קשה מכל החיות ואותיות מכלפ"ך הם התפשטות של ה' נצורות ושורשם נקרא צוהר צו"ח דקדושתא והם עולים פ"ר וכן עולה קדלפ"ן שה"ח מלאך היער וכן יער עולה פר צרוח הפסיק אכלתי יערי עם דצ"י [שה"ש ה' א] כאשר נפרש צמח"ש :

ונחזור

לענייננו שהנחש נחוה ונסיקפיתא דלות מ"ן כאשר נפרש צעולם העשייה צמח"י ולהיות שאותן הכחות הדינים שהיו דצוקים צו"י ליתותם חא"צם לומר ולקדש כחס [כ"ח ליעהר ולהתקדש] ולהיות שהאפרדו והושלכו [כ"י והושלמו ופלו] למטה ולא מלאו מנוח כ"ח צנחש הזה וצמח הדינים האלו צנחש נחקקא הנחש צאדם צצנת חיה והט"ל זה צוהמא וחא"כ הסיאה לאכול הפרי וכשראחה חיה שנפלה צרשת הילד"ר צקשה להפיל גם לאדם ונחנה לו לאכול הוא דכתצ [צראשית ג' ו'] ותתן גם לאישה עונה ויאכל ואחר שאכלו [כ"ח שאכלה וי"ל דל"ל שאכל] צלתי ידיעו חזר ואכל עם ידיעו ח"ש צוודש אכלתי ואוכל מפני כי ח"כ שלטו צו הילד"ר ואחר שאכלו אז אותן הה"ג שהיו ממוחקים צח"ח חזרו לחוקפם וכשנכנס הפרי צצנכם מיד נהווה צם הילד"ר [צפועל ומנוח נהווה] והוא האכיל [כ"י וה"ח האכילה] ג"כ לכל צעלי חיים ופלו כולם צרשחו ח"ן מעוף שמונו חול כמשיה וכחול ארצה ימים [חיוב כ"ע י"ח] חוה התחלת הילד"ר צעולם צפועל ומה נהאו הקליפות והקט"ח כי עד עתה לא היו הדינים

הדיכים והקליפות צפועל כ"ח צבח דקות ומאור שלא
 היו כראים כלל ואח"כ כמעטו הדיכים וילאו הקליפות
 לפועל וקטרגו על הקדושה כו"ש [צראשית ג' טו"]
 הוא יסופך ראש ואח"כ חשופו עקב פ"י היות שעי"ז
 כולר קטטה צעולם והקליפה היא רולה ליכך מן
 הקדושה ואינה שולעת כ"ח צעקב של הקדושה והקדושה
 רולה להסיר כ"לוי הקדושה הצלועים צראש הקליפה
 וקמון ר"ע ראש עקב וצוה חטא ער צבור יהודה
 שהוא שמו ער שהוא עקב ראש להורות שעקב
 הקדושה שולעת צראש הקליפה להסיר צלעו ופיו
 כרכח"צ עזרת ראשי חניכס על המים [תהלים ע"ד
 י"ג] כלומר שמשפך ראשי הקליפות על עסקי המים
 שהם טפין של חסד הנצלעים צראש הקליפה שנקרא
 חכס חסר להורות לראש הקליפה הזאת והיינו
 שאמר רש"י ע"ה צפ" צא [דף ל"ד ע"ב] צפסוק
 עלמו ואמר שאלו חכסס יס נקצ צראשס לרמו צית
 קיבול יס להם צראש לשאוב הקדושה והשפע מעקב
 של הקדושה וער צבור יהודה לא עשה כן אלא שיחה
 זרעו והצביר הקליפה צשפכו השפע של צרית קודש
 ארלה צדי הקליפות ועשה צראש הקליפה שלטו צעקב
 הקדושה ונחשו ונונה הקליפות והפך ע"ר לר"ע
 והמיתו הקציה שהוא השליט חילכא דמותא ולזה נרצק
 צמות הרי לפיכך שצצב"ל חטא אד"הר נחשו כל
 הדצרים הסכרים. ודע כי ה"ה"ג הם ה' היות צניקוד
 אלהים שעולים ק"ל ולזה ישב אד"ה"ר צנהר גיחון עד
 לווארו ק"ל שמים כמנין אלו ה"ה"ג שקלקל ק"ל
 ואעפ"כ לא כיחקמו כראוי כי לילית הרעצה כשראחא
 גדל קלקולו נחגצרה צקליפה והיתה צלה חליו צני"כ
 של אדם ומחממחו ומולידה מומט כונה רוחין ציטין
 ועדין וליליו ויען שלא כיתקן הק"ל כראוי כנגד זה
 חנו אומרים ויהי כועס צכל מו"ש ש"ס צו ק"ל חיצות
 עם הפסוק שחזר הש"ל. ודע שק"ל עולה ע"ין
 כמנין [ה' היות של ה"ג ותקנה אוחן הק"ל כראוי
 ויס ג"כ. כ"ה צריח] ה' היות של חסדים שעולים ג"כ
 ק"ל כמנין ע"ין שהם שתי עינים והוא שקלקל ער
 שתי עינים [ואפשר שלכן נעשה ילחק קומא ע"י
 זה"ח פיע כ"ה צכ"י] וז"ש והסב צפתח עינים לרעו
 שרלחה לחקן ולזה אמר הכחוצ רע צע"י ה' פ"י רע
 צצ"י עינים שהם חומט הוי"ות וחומט היות כחכר
 וצומן הגאולה יהיו עיניו כיונים על אפיקי מ"ס רוחלות
 צחלצ סבוכס יהיו חסדים הרי לפיכך א"ך נחשו
 ה"ה"ר והקליפות ע"י אד"ה"ר חס אופן אחד מניין
 מה שאמרה הורה וכן צוה האופן כל האצרים הגופים
 [כ"י תפילים] הכחוצים צהורה :

ודע כי הכל אח זה לעומת זה עשה אלהים וכמו

ש"ס צקדושה י"ס וא"ס עליהם כן יס צקטיח
 " אחרים [כ"י אחרים] ואחד עליהם דומיא דא"ס
 ולא ש"ס ח"י א"ס כלל אלא צנוקס של א"ס קדושה
 להיות כי הקדושה ספירי [כ"י וכ"י ספ"י קדושה]
 וכח א"ס תוך כולם א"ל להציר אלא עשר ולא אחד
 עשר צהיות כי הא"ס צחוך כולם כו"ש. אצל
 הקליפות להיות כי הם חומרים לגבי הקדושה כו"ש
 ח"ל שהם כקוף צפני האדם והראיה שאין צהם דעת
 ופ"י זה הוא כי כצר ידעת כי מוכח חו"צ נחשוה
 הדעת המשל צוה כמו אדם האנושי שלמד חכמה
 ומצין דצר מוחך דצר מוכח חצינה [כ"ח הצנה] מוחך
 ההצנה הזאת מוסכים לציב אחד [כ"ח אחר] חזת
 ההסכמה היא הדעת הטלר ומחכמהו ומצינחו וכן
 צספ"י של חו"צ כשמוסכיונים כ"ליתין יחד החכלית
 הכללית חילול מחיצור שהוא נקרא דעת ולזה לא נקרא
 ספירה ש"ינה נקודה ואין לה כלי רק שטלר מהסכמות
 חו"צ אצל הקליפות אין צהם דעת סכצר נאמר
 והאצדתי חכמים וכ"י וחצונה וכ"י [עוצדית] וכח"צ
 לו חכמו יסכילו זאת [דצרים צ"י כ"י] מוכלל שגם
 ש"ס גם צהם חכמה וחצונה שהם מוסטרא דשמואל
 [כ"ח מוסט"א דקסואל] אין צהם דעת כי חכמה
 וחצונה שלחם אינם מן הקדושה ש"ינה צהם דעת :
וְנִרְדְּוּ לענייננו כי ז"ל כשהיו צקוד טפה ילקחי
 [כ"ל רל"ל לקח] אוחס א"ח ציד יע"ס ונתן
 אוחס לאצא דרך המומ ככ"ל עד סירדו ללכל ואור
 של יקוד אצא ככ"ל אח"כ עלו לראש היקוד ומנקדות
 יקוד של דעת של יקוד אצא ילאו ז"י ונכנסו דרך
 יקוד דאומא לתוך מנייה כמו סכצאר צע"ה. וקדס
 סכצאר דצרים אלו לריך לדעת כי כשלקח א"ח את
 הטפה צידו כחן לז"א שיעור צוה האופן דהיינו טעמה
 ש"ינה לז"א ויק דהיינו חג"ת כה"י סער עתה ה"ס
 טפה שלא היה לה שיעור ועכסיו כחן לה ש"י שיעורים
 א' צבח וא' צפועל הפועל ח"ח חג"ת כה"י שהם צו
 דרך "עיקר" [כ"י עיב"ר] ואחד צבח ח"ח חציר ופירושא
 דנולחא כך הוא כצר ידעת שז"א הוא חיצור ויקואור
 חג"ת כה"י וחיצור אלו ה"י"ק נקרא ז"א נמלא שכלמות
 ז"א הוא ו"ק כי כלי חצ"ר אין צו אלא שז"א עשה
 לו צית קיבול כדי שיוכל לקבל חצ"ר וצית קיבול זה
 הוא צקוד טעם קנולחא והענין הוא להיות שז"א
 אין לו מוחין שהם חצ"ר וכמו נער קטן אין צו דעת
 רק צבח ואחר יקיתו וגדלותו ככנס צו הדעת מעט
 מעט וכעשה צפועל וכן חז"א כביטל צהיות שאין צו
 אלו המוחין שהם חצ"ר דז"א כי אם צבח ואחכס
 צומעש"י העוצים חנו מוספיעין צו אלו המוחין צוה
 האופן כשה"י דאומא ככנסין לתוך חצ"ר שז"א ש"ינה
 צבח

לימודי אצירות

אמא צקוד טפה ונתן להם אצא " מילוי
ה" אחרונה שבו וגם י" של מילוי וי" שלו וה" של
מילוי ה" ראשונה שלו שעולים ל"ו ופירושא דמלתא
הכי הוא חכמה הי"א אצא יש צו שם ע"צ של יוד"ן
כה יוד"ה ה" וי"ו ה" והוא מחולק צו צה האופן "
בחכמה שלו ו' של מילוי יוד"ה צדעת שלו ד' של
מילוי יוד"ה צדינה שלו ה' ראשונה צחקר שלו ה"
של מילוי ה" ראשונה צגורה ו' ראשונה צחית שלו
י" של מילוי וי"ו צלח ו' אחרונה של מילוי וי"ו
צחור שלו ה" אחרונה ציקוד ומלכות שבו יחד
וכששם אצא לז"א צחקר מעי אמא ונתן [כ"י לא נתן]
אצא לז"א מילוי שהוא דין כוונין אלהים לא [כ"י וביא
לכן] היה מוגרש הדיכס שלו כיא הלוי שאמרו שהם
כוונין הליא וסיון [איוצ " י"] הליא כחלב תחכי
ודע שבנו טפה הקיצה כשמשוין חוד החלב מוצרת
היפה מונחה ומקפיה אותה והשאר מוכתה אותה ונעשה
קום החלב שהוא כמו מים שאינו שיה כלום כן הוצע
כשנכנס חוד האשה אחר ציאה ראשונה מוצר
הנוצ שבו ונעשה הוולד והשאר נעשה מים קרומי
והרא"י לוצר שאינה יולדת עד שנבקעת השלחפות
(חסר קלת) ושם נחלקלים המים כ"ל י"ס ל"ל [כ"י
ימי העיצור]. דע בשמותן אצא המילוי הזה שאמרו
לז"א המילוי הזה מוצר הדיכס ומגרש אותה לצר
והיא ונותח אצרוי שהם ו"ק ביא כלולה מעשר
שהם צג"י כחלב ואח"כ נותן אצא לז"א ד"י מילוי
יוד"ה שלו כדי שז"א יתן אותה למוקצא וחד' האחת
כנכסת לראשה ונושם נארגת ונצנית וסיון ודלת
ראשך בארגמן [שה"ש ז' ו'] ודע לך שכמו שצנכי
חרס הוולד נולד עד ארבעים יום ונקצה עד שמונים
יום כן להצדיל כמה הצדלות ז"א כשאצא נותן לו
המילוי עד מ' יום דהיינו " י"ו " ד' אז כשלמו האיק
כח' צקטותו ולהיות שמוקצא נכנית מדי נולאו צה
צ"פ מ' ה' שנתן לה ז"א מוכחו וא' שנתן לה אצא
וד' כלולה נועשר שהוא מ' [הרי פי כח"ש צ"ק
שביא כלולה מ' כד הדי כלולה מ' הרי מ' כ"ה
צ"ה] וכשז"א נתן לה יקדו [כ"י יחיד] נתן לה
כלולה מעשר [כ"י כל העשר] :

ודע כשנפיה זאת היינו ז"א ומוקצא כשנכנסו חוד
מעי אמא הוא [כ"י ז"א היה] צקוד הצל
ומוקצא צקוד שני תאוות של הצל [וקן הוא צקוד
אחר] של ז"א שהוא ד"כס של ז"א והתאוות
שלו גדלו כשיעור הצ' תאוות של הצל להיות
מוקצלת כל ד"כ צ' תאוות [כ"י הדיכס של תאוות]
ושח' :

צבא ונעשים צפועל מוכח המדידה שאמרו שעשה
ליא צ"ה [ח"ה זה כ"ה צ"ה] נכנה מה' חסדים
ומה' גבורות [כ"ל דל"ל מה"ה ומה"ג] [ותיקון המוקצא
צמקס הראוי לה ליסצ ליחא צכ"י] וזה רוח צפסק
מ' מוד צפעלו מים ושמים צורת ח"כ [שע"י מ' צ]
וזה פירשו מ' [ח"ה צכ"י ליחא] שהוא צינה מוד
צפעלו שהוא אגריפו של ימין כי דרך מוקל אדם אינו
עושה אלא ציון וציון יש ה"ה שהם צה' אלצעות
ופ"י אלצע הוא שם כל האוהה וסיון "אח"השמים
יולת "הארץ ר"ת האוהה ושם זה צמילוי יוד"ן כזה
אליף ה"י וי"ו ה"י שעולה קס"ג כוונין אלצע . ודע
שכל מוקס שגאמר אלצע עיקרו הוא השם הזה .
ודע ששם זה הוא שם גדול שבו נחתמו השמים
והארץ הנופכים והרוחנים שהם ז"י וי"כ קראו צוחר
פ' צראשת לשם זה גושפנקא דחתם צ"ה מלכא שניח
ואנעא ודע שאלו ה' אלצעות יש לכל ה' מאלו שם
האוהה מלא וצחוכס יש ה' חסדים שהם ה' היות
יש לכל אחד מהן אייה אחת והיות הם ממוקדים קוץ
ויש צהם ט"פ קוץ וכל כיקוד קוץ עולה ג"י י"ו ונ"י פעמים
י"ו עולה ג"י קוץ והיות של גבורות דז"א יש צהם ט"פ
שביא שעולים קיפ ושורש הווי"ת של גבורות כ"ו ושורש
הווי"ת של חסדים כ"ו ק"ה עולה שעי"י ש"ע לו שהוא
זעיר [פ' שא"ה מוד צפעלו שהוא ז"א כ"ה צכ"י]
צעודו מים צלי פרט"ק ועכסיו הפסקו מפרש המדידה
ואומר ושמים צורת חכ' כלומר [צורת כ"ה צ"ז ח"כ
חית כ"ל ש"ל הגיה פ"י לנולות ח"ן לה נקודה רק
י"צ אצל ליכ נוסוס טפה קאי על זעיר ואין צו
אלא חסע מודות כמשחול כ"ל ש"ל . כ"ה צכ"י]
ז' צריח ג"י קלוות [ר"ת שהוא ג"י ו"ק והיא צג"י
צורת [כ"ה צכ"י וביא וביא דל"ל ר"ל שהיא ג"י ז' קלוות
והיא צג"י צורת] וכל צשלים עפר הארץ שהוא (כ"ק כ"ה
צכ"י וביא דל"ל מוקצא] שהתקין אותה א"ה שחיה מדרה
צשלים ז"א כלומר שז"א כשהוא פרט"ק יש צו ט' מדרות חצ"ד
חגית כה"י ומלכות מוקס חכ"הה הוא נאחורי החית של
הז"א סוף שלים העליון של חית ז"א נמלא שמוכות
היא כמדת שלם ספירות ז"א שהם כה"י וצ"ש ח"ה
נמלא שז"א הוא יותר גדול מונחה צ"ש שהם חצ"ד
ח"ג ושלים חית נמלא שא"ה נתן שיעור לעפר
הארץ שהיא מלכות [שעולה כוונין תרומ"ה שהוא
מין עפר ארץ [כ"י כוונין תר"ג עפר הארץ] והנן
פ"י פסוק זה שלא כלערך לפרש אותו פעם אחרת .
כ"ז ליחא צכ"י . [עיון צלקית ישעיה מ' ודוק
ול"ע :

ונחזור לעינינו שז"א ומוקצא כשנכנסו צחוד מעי

רחל ועם לזה שהיו צי תאוות של הזל שהוא יעקב
מלצר ומשה מלצר וז"ל ח"ש צוהר יעקב מלצר משה
מלצר. ודע לך ששמות יעקב הינה מכלי של ז"ל
והזל דהיינו משה הינה בשמותו מפניויותו של
ז"ל וכנגד הדעה של משה דור המדבר נקרא דור
דעה :

והחזור לענין זיווג רחל ולזה וקודם כנא אל
הקדמה אחת שלריך לידע שתועלת תפלתו
ונוסרת [כ"ל לנסר] כפשוטו זכפילת אפים הם
לזיווג זה צוה האופן כשקם האדם צדוקר לריך לרחוץ
ידיו ג"פ ליד ימין וג' פעמים ליר ששאל ויאמר
כשמותן מים לימין ג"פ יד הגדולה וליד השמאל ג"פ
יד החזקה וכשמשפץ הידים יחדיו יאמר יד רמה
ג"פ ותיכף אח"כ ימלא ידיו צמים ויאמר ידיו גלולי
זהב מנומלים צמרש"ס ויכין צר"ת של מנומלים
צמרש"ס שהם ג"פ יד שעולין מ"צ ויכין צד' פעמי
מ"צ היומלים מנ"פ יד הגדולה ג"פ יד החזקה וג"פ
יד הרמה הרי שלשה מ"צ וא' צר"ת מנומלים צמרש"ס
הרי חרבעה מ"צ וכל אחד מאלו המ"צ יולאים [מדי
היו"ת ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן] דהיינו יד הגדולה ומס
ע"צ ויד החזקה ומס ס"ג וכן ע"ד זה הסדר כולם
ואחת הכוונה היא עוצה לעושר [אמר מאיר חמוה
הרי אין כאן אלא ג' מ"צ וכמוזכר צפני"ח שלי"פ פ"צ
כי צ"ס צ"ן אין מ"צ אחרות ול"ע] [חש"ה י"ד
חור"ם ג' פס"ה שהוא ד"פ מ"צ ואלהים עולה ר'
כי שם מ"צ טורש בגזורה והיא מעשרת ולכן הקטרת
מעשרת שה' זה פס"ה מ"ס ולכן הולך הכהן
לקנון אותו צידים כדליתא צמכתא חמ"ד וצמ"ס
יומא לרנ"ו ג"פ י"ד כ"ה צמ"י] וכשמוענע ראשו כדי
לרחוץ יאמר [ראשו כחם פז קוולותיו חלתים וכשרוחץ
פניו יאמר לחיי כערוגה הצושם מגדלות מרקחים
וכשרוחץ עיניו יאמר] עיניו כיונים על אפיקי מים
וכ' על מלאת וכשרוחץ שפתותיו יאמר שפתותיו
שושנים טטפות נור עוזר וכשרוחץ [כ"י וכשרוחץ
פיו] יאמר ונעיו עשת שן וכשמוענע פניו יאמר ופניהם
פני אדם ואחר נגינת הידים [כ"י פניו] יאמר ופני
אריה אל הימין לארבעתם וצוה י"י ומראו על כל הצריות
וישא חן צעירי כל רואיו ויהיו דבריו כשמועין וכשמוע'
מועלי צרגליו [צאופן שלא יגע צהן] ועומד על רגליו
יאמר שוקיו עמודי שש מיוקדים על אדני פז וצוה יצורך
שכעשה מרכבה ל"א וירדק צעלמו שלא ידבר כוז [ולא
יחרחר ר"ב כ"ה צמ"א] ולא יצבע כלל [הגיה אמר
מאיר כראה שזה סגולה ג"כ לעושר ההכר כ"ה צמ"א]
ואח"כ יפנה א"ע ויכין שהוא מחקן עולם העשייה
כלומר

ושתי תאוות אלו הם כנגד לזה ורחל. ודע שרחל
ולזה שתיקן צמלכות אלא כמ"ל ז"ל מנע' אונ' ו
החלק ה' שצמלכות שהיו [ראש רחל יולדת עם
ז"ל דבוקה מאחיריו מנע' חוט השדרה ולמטה והחלק
הב' שצמלכות שהוא] לזה כשארם צמעי אונ' וכדבקה
צמלכות דאונ' וכתגדלה שם וכמ"ל ה"א צקוד עיצור
שכי ילדה עמו החלק השני שצמלכות שהיו לזה
דבוקה עם ז"ל ומוקס קשר של תפילין עד מוקס
חוט השדרה וציליה זה היה צקוד הצל וצי תאוות
שלו והולך עיצור צי כמו שאמרנו מנע' הטעם שאמר
צוהר צחר דאולידת להן הדרא ואחצרת מנייהו
והטעם הוא שלקחה אותו פעם שנים כדי להגדילו
ולחזקו כדי שיוכל לקבל המוחין ולא ישתצרו כדי
לחכה"ג העולמות וסימך הוא יסגנו עלמות
[תהלים מ"ח] :

ודע שהעיצור הראשון נקרא קטנות ראשון והעיצור
שני נקרא קטנות שני ויליה ראשונה עד
כ"ד חדשים שהיו התיקה נקרא גדלות ראשון ויליה
צ' עד ח"י שנה שהוא זמן החופה הוא נקרא גדלות
צ' ויש לעורר פה קשיא אי שנוקשים הקדמונים
שהוא יעקב הוא ז"ל ורחל מלכות ולזה צ"ה איך
כשא את שתיקן שלמה הינה אמו והבן אינו מהראוי
שיקה את אמו לאשה והם תירלו שחיצר צ"ה [כ"י
צבתחצרים אונ'] עם צחה [כ"י כחר] ועשו הקושיא
תירון אצל לפי דרכנו יתורן היטב כי לזה ורחל
שתיקן צמלכות אלא שרחל ילדה עם ז"ל ציליה
ראשונה כמו שאמרנו ולזה כשארם דבוקה צמלכות
אונ' וילדה גם היא עם ז"ל ציליה שניה כמ"ל
שלמה הינה חמ"ד עם מלכות [צ"ה כ"ה צמ"י]
ושם כתגדלה וסימך שם הגדולה לזה [צמ"ה
כ"ע ע"ן] ולזה כינו לזה צ"ס צ"ה ולעולם היא
צמלכות :

ודע לך שלעולם צלילה היא זיווג לזה (ס"א רחל)
וצדוקר היא זיווג רחל (ס"א לזה) שגאמר
ויהי צדוקר והנה היא לזה [ס"ס] וכשהזיווג היא של
לזה אז רחל מוקרת סניניה ללזה ולזה נחפשתה עד
למטה וככללת עם רחל ונכרת מאחוריו [של ז"ל כלילה
כ"ל דל"ל כלולה] עם רחל צכה. צכ"י ליתא] וסוצתה עד
לפנים של ז"ל ומחציונה עמו צקוד נקבה חסוצב צבר
וכשהזיווג היא של רחל אונ' אחיפת לצרתה מנחא
כלומר שמוקרת כלים שלה לרחל ואז רחל כתגדלת
וכללת פרטף לזה ונכרת לפנים של ז"ל לזיווג
ואחר הזיווג חחרת ומתדבקה לאחוריו של ז"ל כמו
שהינה לפנים ומנע' זה היה יכול יעקב להדווג עם

לימודי אצילות

כלומר עשיה שצדקה שכל עולם נאצי"ע
 יס לכל א' וא' מהן אצ"ע ואמר רש"י ע"ה צדקה
 פ' תלזה ז"ל צד נס אלטרך לתקנא גרמיה צעודא
 וצמלולא . ודע כי כל הקליפות מעורבות בעולם
 העשייה עם הקדושה ולזה לריך תיקון גדול כדי
 להפריסם שכל כך הם אדוקים בקדושה עד
 שמדבקים צדגלי ת"ח היינו דאמרו חז"ל צמק' צרכות
 צפיק [דף ו' ע"א ע"ש] הני צרכי דרבנן דמסלהי
 מנייהו הוי שהם ומתחילים מהם וגם צדית הכסף וון
 הרעי סיולא וצני אדם הם ומתדבקים צו וסם יס
 להם כח להזיק חיי מפני שאדם אינו רשאי להרס
 סם צד"ת שומצריחין אותם ועי"ז הם מוזיקים ומפני
 כן התקינו חכמי כהנ"ג לומר התכבדי מוכזדים וכי
 [הגיה אומר מאיר אף שעכשיו מפני היותה חסור
 לומר כחכר צשיע איח אף ופני שחמורה הסכנה יס
 לאומרו מפני שחמורה סכנתא מאיקורה עכ"ה]
 וכשרוחן ידיו קמון למטה לריך לכיון צדרכת הנטילה
 צע"צ ס"ג ויהי [צין כ"ה צכ"י] וסם הוי"ה צביקור
 פתיח לריי חולים [כ"י קמון שצ"א] [וה' אחרונה
 צלי ניקוד כ"ה צ"א] ובסאומר אשר ילך יכיון [צסם
 ויהי וצין ויכיון צכ"י ליחא] צסם הוי"ה ונקוד שצ"א
 [קמון קמון שצ"א כ"ה צכ"י] [צכ"י איחא צמקס
 פתיח קמון ש"ה כוונתן שצעים הכולל וצ"א איחא
 כל צמקס קמון ל"ל פת"ח כדי שיהי כוונתן ויהי
 ע"ה עכ"ה ולא ידעתי כוונתם ודוק] אח"כ ילצש טלית
 קמון ויעטף צו ויצדק ויכיון צדרכת זו הוי"ה צביקור
 פתיח לריי פת"ח לריי שהוא ג"י צין [כי הלית מוחין
 דאויחא] אח"כ יאמר הצרכות של שחרית ויאמר
 הקרצנות עד אהא צכח שצזה מחקן את עולם העשייה
 ומצריח את הקליפות ואח"כ מניח תפילין ויכיון צהי"ה
 צביקור פתיח [לריי קגול שצ"א כ"ה צכ"י] ואח"כ
 יתעטף צעלית גדול ויכיון הוי"ה צביקור קגול [ויס
 אומרים י"ו צקמון ה"ה צמולס וצצנת " קמון ה'
 חולים ו' לריי ה' צלי ניקוד וי"א צצנת כולו קמון
 כ"ה צכ"י] וכשיאמר הדר להי קראו צשונו יכיון לתקן
 מה שצין עולם עשיה ליליה והוא הסירה שאומר
 השמש צכל יוס קודם הכן החמה ואח"כ יאמר ה'
 מלך וכי שומחקן צו ראש הכתר [של עכשיו ליחא
 צכ"א] שהוא למעלה דהיינו [ככ"י מון] שמים [כ"א
 מן גשמי] ואומר צדק שאמר וכי ול"ל מעמוד שהוא
 רוח צראשו כחם פז זו מוסה צדק שאמר ש"ס צו
 פ"ז חצין מפני שהוא מחקן חצור ראש העשייה
 דהיינו אצילות דעשייה עם רגלי הילירה שהוא עשיי
 דילירה [ולזה שהם עשייה דילירה [כל דל"ל אצילות

דעשייה]] לריך לומר מעמוד ואח"כ אומר שאר תמורות
 שהוא מחקן עולם הילירה צמחשה הילולס ואח"כ
 אצילות דילירה שהוא ויצדק דוד עד ולצא השמים
 לך משתחיים שהוא ג"כ פ"ז חציות ול"ל מעמוד יוחר
 מצדק שאמר שצדק שאמר הוא אצילות דעשייה
 וחי אצילות דילירה ואח"כ לריך שיאמר הסירה שהוא
 מחקן מה שצין ילירה לצריחה שהוא חלול העיגול
 ואח"כ יאמר יסתצח עם הקדים שהם ומצבים ראש
 לילירה שהוא אצילות דילירה עם רגלי צריחה דהיינו
 עשייה של צריחה וצרכת יולר אור הוא עולם הצריחה
 וצעולס הצריחה יס שצע הילולס היכל הראשון קרוב
 לעולס הילירה נקרא היכל לצנת חספיר היכל ש"י
 עלס השמים היכל שלישי מוגה היכל ד' זכות היכל
 ה' אהבה היכל ו' רלון היכל ז' קידש קדשים . ונחזור
 לעיני התפלה שמיילר אור עד משגב צעדנו הוא
 היכל לצנת חספיר אל צדק היכל עלס השמים תחצק
 היכל מוגה לאל צדק היכל זכות אהבה עולם היכל
 אהבה אמת ויל"ל היכל הרלון תהלות לאל עליון
 היכל ק"ק היכל רלון היכל אהבה היכל זכות היכל
 מוגה היכל עלס השמים היכל לצנת חספיר :

וכוונתם שצא לעמידה כצדק צדק ק"ס דע שכוונת
 להצדיל צין קודש לחול חסון והכלה כשרול"י
 להצדוק אס הכלה [כ"י החסון] מותנת להכלה דורות
 ותבטיעין כדי לתקנה [לחופה כ"ה צכ"א] וכן אצ"י
 החסון מותן דורות להחסון כך כביכול אצא ואמא
 מתיים דורות לז"א ומקנא צזה האופן . דע כי
 אותיות שומע ומחלק אותו רש"י ז"ל צ"י פתח ש"ס
 ע' לצד והכונה היא כי אויחא וז"ל יס צהס ד'
 פעמים ע"צ והסדרם צאצא יס צו סם ע"צ מלל
 צודי"ן וצאמא יס סם ס"ג עם י' אותיותיו שהם
 צ"ג הרי ע"צ עם אות א' יוחר וצ"א יס סם ויהי
 דאלפ"ן ותוסיק כ"ו כמין הוי"ה שהם ע"א ותשים
 המספר ה"ה יוחר צאמא יהיה ע"צ [ובמקצא יס "
 י"ה יהי יהו"ה כ"ה צכ"י] . ואח"ת מודע יס צאמא
 א' יוחר וצ"א א' חסר תשובה כי לעולם נשאר שורס
 ז"א צמעי אמא כדי שתתן לו אמא מוחין כי אלו
 המוחין אין מתיים לו תמיד אלא צשעת הזוג וצשעות
 ידועות אלל צעלי חממה שהם עת ק"ש וצשעת ג'
 צרכות ראשונות של עמידה כמ"ש צעיה . והנה ד'
 ע"צ אלו מתיים אותם או"א לרחל דהיינו מלכות
 העיקרית וגם מתיים לה סם צין ש"ס צמלכות אמא
 שהוא מוקים [כזה יוד' הה' וזהה כ"ה צכ"א וצ"י
 איחא כ"ל פ' שהם כמין ד"י שכולין " כמלל עולה
 ע"צ כזה יוד' דו דוון דו דו] והנה ד"פ ע"צ וצין

וקוד חצונה והם ז' שמונה שהם ק"ג שיש צו י' אוחיות כה יו"ד ה"י וא"ו ה"י ושם אהיה מלא כזה אלף ה"י יו"ד ה"י הם ג"כ י' אוחיות וצין ז' שמונה הם כ' אמה ולאו צו"כ אין צו כ"א [הי"ה צנולו אלפי"ן שעולה מ"ה ויש צו י' אוחיות לצד ולהיות כי קומת ז"א] הוא יוחר קטנה חלק א' מייצ מאמא לכן אמא יש זה ק"כ טפחים וצו"א אין צו כ"א עשרה טפחים :

אמר החכם ציומא דשבתא צפקוק כי תלא למלחמה [ככ"י חס] שצו"א צכח הגבורות נעשו שערות מזה שחורות כעורב וזכה הדינים כמשחז"ל האי שחור אדום הוא חלא שלקה [חלין מ] שהוא כח הדין ואלו כח דיינים הם י' אלהים [כ"י חמשה אלפים] שכןכסין צו"א מאמא וחזרין אחר שידרו למעלה צקוד אור חזר הוא דין ח"כ זה [כ"י ז"א] שהוא דין עלמו כ"ש [כ"י כמשחז"ל וככ"י כו"ט] שהוא דין קשה כיכ עד שהאדום נעשה שחור וזשיה [שה"ש ה' י'] קוולותיו שהם השערות חלחלים שעולה כמין י"פ אלהים וי"ס יתרים שצקוק חלחלים הם כנגד כ' אוחיות שיש צי"פ אלהים [כ"י הם אוחיות נגד מ"י שיש צאלהים] ולזה קיים הפקוק שחורות כעורב :

ודע שכשהיו ישראל יולאים למלחמה היו ככללים עם ה' אלהים הימניים ועם ה' השמאליים כדי להקם מאויזיהם ולא היו נראין מאלו ה' [ככ"י י'] אלהי כ"א הימניים [ככ"י ה' ימניים] שאלו היו נראין השמאלים הי' נחזין זהם הקליפות ולכן הרטעות שהם שחורות נגד השערות הנזכרים הימנית היא יוחר ארוכה מהשמאל וזהו רמז הפי של כי תלא כי ות' של תלא עולה כמין ח"ל נגד חמשה אלהי' הימניים הנראין ושם המיוחד ואדכ"י עולים ל"א כמין חזון [שהוא ג"כ ג"י ל"א שהוא שאר מלה של חלא כ"ה צ"ח] וכך פ"י הפקוק כי תלא למלחמה על אויזיך פשיטא שיתנס ה' אלהיך שהוא הי"ה עם אלהיך שהוא לשון אלהיים צאלו החמשה שהם נגד ה' אלצעות שצדך ר"ל שצייניך [וביל שזה בנדרש חזית גז' מלחמות מדין שלא הקדים חפלה של ראש לחפלה של יד שאלו הקדים א' מהם חפלה של ראש לשל יד לא היו עולים משם צטלום שכוין שה' אלצעות הם חמס אלהים הימניים ח"כ ה' אלצעות שצטמאל הם אלהים השמאליים לכן מנקדימין חפילין של יד כרי שח"כ יצא האור של חפלה של ראש שכנגד חמשה אלהים הימניים ויכסה חמשה השמאליים שלא יהיו נראין שאלו [לא כל"ל ב"ל

ג"י עם וחיא עם מן שמוע ולריך לבין הקורא ק"ש כשאומר עם יכוין לשם הכתר וכשמסיים שמו יכוין עי גדולה שהוא כז' עיינין והכונה ד"ר יד"ה המלכות נעשה לה עם צין דידים כזה יוד דה וודה כי עם צין שצמלכות יש צו הי"פ יד צאופן זה שכל ה' היא לרת יד ויד חמ"ס צי"ד הרי חמשה ידות הד' מדי ההי"ן והחמ"ס מיי"ד של עיקר וד' של מתי יו"ד ולזה רמז יוסף צאמרו ונתחם חמ"ס לפרעה וארצעה הידות יהיה לכם [צראשית מ"ז כ"ד] והנה חלו החמס ידות עולים עי שכל יד עולה י"ד כשאר חמס צין המכר ג' וי"ן שהם ו' כשאר חמולי יו"ד ושני וי"ן א' עיקרית וא' חמולי עולים י"ח ועם צין שלקה המלכות מאמא היא ע' אחרת הרי עי רבתא כסתי עיינין חה הדורן שכתבו חו"א למלכות והדורן שכתבו לו"א היא עם של ע"צ דאצא לשמאל ז"א ושם ק"ג של אמא לימניו. וא"ת מדוע חלו הצ' שמוות להיפך. תשובה היא שאצא יש לו עם [ע"צ ציינוי ואמא יש לה עם] ק"ג ציינוי וכטותן אצא לאמא הע"צ שלו שציינוי שחתן לו"א פצ"פ מאלא שיינוי אצא הוא נגד שמאל אמא כמאל כשלקה הע"צ מיד אצא כשאר צמאלה וכשנתנה היא לו"א דרך המוחין שלו וככנס דרך ראשו מאלא היינוי שלה נגד ינוי ז"א ושמאלה נגד שמאלו כמאל עם ק"ג שהיא ציינוי נתנה לחממה ד"א שהוא לימניו ושם ע"צ שקצלה מאצא שהיא צמאלה נתנה לצינה ד"א שהוא שמאלו ולכן עם ק"ג ציינוי ושם ע"צ צמאלו והיינו מ"ס צוהר ישראל פיר משמאל חל מייניח ופיר הוא עם ע"צ צה האופן שכבר ידעת שז"א הוא ז"ס ומס ע"צ ושם ע"צ עיקרית מפני שהוא זכר וזכר הוא חקד האמר ז"פ ע"צ הרי הקיד וחשוב ג"כ חות ו' שהוא של ז"א שהם חק"י כמין שייך וא"ל היינו עם ק"ג שצו שלשה יודיין וא' ג' ח"ל [כשאר מן ק"ג ל"צ כ"ה צכ"י וצכ"א קיים אח"י חקר] :

סוד סוכה לריך לדעת מהו ענין סוכה ולמה שיערו חכמים [סוכה יצ] צקטנה י' טפחים וצגדולה כי אמה גובה ומדוע יהי' הסך ללחה מרובה מחממה ומדוע רלו פיראו הכובצים. דע שהסוכה רומת לו"כ כי סוכה עולה הי"ה אדכ"י הי"ה הוא ז"א ואדכ"י הוא טקצא וסוך רומת לאמא סך עולה מאה הפוך מאה והמאל אמה ופ"י הוא שלחיות אמא מקצלת מן אצא מתי ע"צ שלו שהוא מ"ו שהיא צג"י אמה והעיקר כשאר חללו ח"כ כל הדצרים הטגעים לסך הם צקוד [אמה וכל הדצרים שלמטה ומקך הם צקוד טפה ודע שיש צאמא סוד] צינה

לימורי אצירות

[כ"ל] היו עושים כן לא היו יולדים חיו נמשם בשלום
כ"ל [כ"ה צ"ה] :

אור קדמון נקרא כן אור קדמון ולא מקום פנוי
לפי שאלו היה נקרא מקום פנוי ה" נראה

חיו שהיה מקום ריקנית ואינו כן כי לעולם אור
הלצום שנקחלק הרשימו צמקומו עומד והוא דבוק
צפורשו צקוד רוחני דק מאוד חלל שצחור זה יש
סתי אודות אור עלמות שנקחלק ואור הלצום [דהיינו
רשימו של הלצום כ"ה צ"ה] ויש הפרש גדול בין
אור הרשימו של עלמות לאור רשימו של מלצום כי
האור רשימו של מלצום הוא לערך אור הרשימו של
עלמות כנקודה צחוק עגולה ולפי ש"ה לכמות שם
אור רשימו של ח"ס כ"ה צ"ה אור כי ח"ן לו שם
זולתו וח"כ אור רשימו של מלצום לא היה ראוי
לכמות שם אור צפני אור רשימו של ח"ס ולכן ח"ט
נכנס אודותו שם נקודה דהיינו " שהוא נקודה
צחוק אור כלומר כשארם כותב מלת אור [לר"ך
לכתוב צעור פ" על גבי קלף כ"ה צ"ה] והנקודה
שהיא " נכנסת צ"ן ו' לר"ך שג אור לשתי קצות הא'
להורות שהיא נקודה צחוק אור גדול והשניה כדי
שמקרא שם אור כי כשחשים " צחוק אור הנולד
אור והאור הוא יותר עז ונעט מאור כי האור אינו
מורגש כלל והאור אינו כ"כ זך הגם שאינו נתפס
ולזה להיותו ראשון לכל האוירים נקרא שם אור
קדמון ונזכרן הוא שורש מזה שזומרים שאין ריקות
נמלא שהוא מנפצט ליחא צכ"י] צכל הדברים
[כ"י ור"ה הדרכים] ולכן קוראים אותו הפילוסופים
נפש העולם :

ודע כשירד ה" דמיון ק"ג שהיה מאור הלצום עלמו

למטה צחור זה דבקה ה" לאור [כ"י לאור
ול"כ דל"ל מאור] שהיה מן הרשימו עמה
[ועשה כ"ה צ"ה] כל [כ"י הרשימו עלמות
מעשה ר"ל] אור רוחני [אינו עומד צחור ואינו
נכנס חלל צכח הרשימו [עמה כ"ה צ"ה] ליחא
צכ"י] ועשה כדור העהירו טהירו צלשון חרגום
אור כנח"ל שרגא צהירא מאי מהני נמלא אותו
מקום שהיה אור קדמון בהסתלק ה" מומנו
כשנחדצקה צ" של אור המלצום נשאר אור חומ"ם
צוהר " חסתלק מאור ואשתאר אור דהיינו יהי
אור שהיא " קדמיתח " של אור המלצום " צהרי
היא ה" של רשימו שהיה צחור ולהיות שאור זה
אינו נתפס [ולזה להיותו ראשון לכל האוירים נקרא
אור קדמון ליחא צכ"ה] הוא נרמז צ"ה של יהי שאין
צמ לאה מן הפה שום עורה כ"ה הצל שאינו נתפס

[כמו האור שאינו נתפס ליחא צכ"י]. וא"ת כשחזר
ונסתלק הנקודה מן האור של רשימו שהיה אור

ונחדצק עם " של המלצום [ונעשה מהם העהירו
ליחא צכ"י] היה לקרותו שם אור כמו [כ"י ור"ה
היא אור ומדוע נקרא] קודם צ"ה הנקודה [אור
ואחר צ"ה נקרא אור ואחר הסתלקות חזרונקרא
אור [כ"ל דל"ל נקרא אור] כ"ה צ"ה] השוצה היא
שמאור של רשימו קודם צ"ה הנקודה לא היה שום
מוקף צפניה ואחר שצח הנקודה לע"פ שהיה דקה
מן הדקה היחה מעכבת את האור שלא היה יכול
לעצור כ"ליו לפנים למקום הנקודה ואם היה עוצר
יומכנס צחוק הנקודה היא נקרא נקודה ולא אור
[כ"י אור] ואח"כ כש"ה צחצח ה" של המלצום
ונעשה [כ"י נעשה] אור העהירו שהוא חמור של
אור הרשימו כי אור [הרשימו צחור כ"ה צכ"י]
הטהירו אינו ראוי לכמותו שם אור צפני אור שהוא
גדול מומנו הרצה חלל נקרא טהירו שהיה חרגום
של אור כי אור הוא צפנים וטהירו שהוא חרגום
היא חמור. וא"ת ח"ך ה" של שם ק"ג שהיה מאור
הלצום הולכרה ליקו עמה האור של הרשימו שהיה
קטן הרצה מומנו מפני שהיה מעלמותו של הלצום
והרשימו [אינו כ"ה לל המלצום] [לעשות העהירו כ"ה
צכ"ה] השוצה היא שאלע"פ שה" היא מאור המלצום
עלמו אינו] כ"ה אור אחת חצל אור הרשימו לע"פ
שהוא לל היא לל מאלפים וחמש מאות וששים
אותיות שהם חלי דל"ה אלפ"ה צ"ה צ"ה שהם ה'
אלפים וק"כ וחל"ם עם י"ט אותיות של שם מ"ה
וצ"ן הם צ"ה אלהים [כ"ל דל"ל אלפים] ותקע"ט [כ"ה
חלי דל"ה שבעים וי"ט אותיות של מ"ה וצ"ן שהכל
חלי מלצום] ולכן הגם כי ה" של אור המלצום יותר
עיקרית מאור הרשימו עכ"ז צהיות כי הרשימו נכלל
מכל האותיות כהכר הולכרה ה" ליקח האור הזה
מפני כמותו של האותיות שכלל צו :

ודע כשחזרה ה" המזכר מלעשות העהירו ועלתה

למעלה [כ"י ור"ה] לחזר למקומה להיות
כי צקוף חלי מלצום העליון יש אור כי [שכבר אמרתי
לך שמון א' עד כי מר"ה שערם הוא חלי מלצום
העליון נמלא כשעלתה ה" כ"ז ליחא צכ"י] כי [זו
שהיא סוף המלצום כ"ה צ"ה] טפחה על פניה ואח"כ
לה לבי כי כצר נחגלמח ואיך ראוי לעלות למקוין
והיינו דכתיב אחר וקדם לרחמי נשחתי עלי כפכה
(החלים קל"ט ה) [כלומר שה" הזאת לא היה אחריה
שום אור] ולא לפניה כ"ה צכ"י] חה אחר וקדם
לרחמי שפניה ואחריה מוגלים ואח"כ ת"ה כ"ה כפכה]
שפניה

ללד פנים כאשר נחמלה קודם הלמלוס וזה שאמר [אור קדמון זהו צ"ו הי וזהו משחיל ליתא זככי] זהו אצנים מפולמות על פסוק קו חסו ואצני זהו (יטעי' ליד' יח) קו חסו היינו תי שנחפצו הקו שלה למטה כחבר ואצני זהו ר"ל שכב אור נקרא אצן כמ"ש זכ' ילירה ז' אצנים צומת ז' נחים וכי והאותיות נקרא אצנים לז' סצות הא' להיות כי כמו שהאצנים צומים מהם נחים כן מהאותיות אלו נצנה מהם כמה לירופים וכל לירוף נקרא צית כמ"ש צספר ילירה וכמו שהצית דר זו אדם ונהנין מומנו כך מלירופים אלו נצנה כל העולמות ושמים וארץ וכל אשר בהם והאדם והקצה השניה היא שאצן קודם שנחלצ מן ההר היא נקרא הר ולא אצן ואחר שנחלצ מן ההר נקרא אצן כך האותיות [כ"י טאורות] כשהם נחקקים צמלצום הזה איכך נקראים צמומים צמולאם אלא א' צלתי ל"ף שהם המלוי שנה וכשירדים למטה ונעקרים ממקומם כל אור ואור נצדו אז קבל המלוי ונקרא ח"ף והיינו שאמר צכ"י הקקן חלצן פירשו חקקן צמלצום וחלצן כשנעקרו וירדו למטה:

ונחזור לענין ה' שה' האות נחפצטה כחבר ולהיות שהרשימו שלה היה זה יותר מומות

מכל שאר האותיות מפני שנחפצטה למטה לזה כל הדברים הנרשמים למטה הם צקוד ח' והיינו מ"ש בזוהר תי רש"ס רשימו לעתיק יומין כלומר שרשמו למטה צמלכות דרישא דל"א ומשם ירדה למטה עד שרשמה צכל מלח צני אדם כדכתיב והחיות חו על מלכות האכסוס [יחזקאל טי] ועי' אח"ל [שצנה לה] ח' חסיה ח' חסות היינו חסיה חסות. ואחר שאמר שהרשימו זה שהוא [כ"ל דל"ל הזה הוא] אור קדמון כסידר הי' של מלוי הי' אחרונה של שם ס"ג שהוא מחלק הלצום נדבק הרשימו ונעשה הטהירו צמרת הי' למעלה עד הרשימו וצראותה שלא יכלה לעלות למעלה למקומה שהיתה קודם וכשחרה צין סוף [כ"י צקוף] המלצום והטהירו פלטה מומנו האור של הרשימו והקיף על הטהירו והחלק המקיף הטהירו נקרא אדם קדמון והחלק הקרוב ל"י נקרא אור קדמון. והכני מפרש ומעמיד אותך על סוד הלמלוס והמלצום ואור קדמון [וח"ק כ"ה צכ"י] צמרת האור וישועה: סליק:

סוד הצמצום:

בתחלה היה חין סוף מולא כל העולמות וכשעלה צרמו הפסוק לצרל אצ"ע כביכול פנה מקום צחוק עלמותו וגם זה המקום אינו פנוי מכל וכל כי לעולם הרשימו של אור עלמותו היה חוץ המקום הפנוי ולעולם יש צו קלת מאור ח"ס

צקוד

בהכ' נפחה עלי ואורדני והכ' היא קמוך להי שהיא מקור לה ולכן צמלה כפכה יש הי צמורה על מה שאמרנו [ככ"י שהיא ג"כ לא הייתה לעלות]:

וצריך אהיה לרעה שהמלצום באמרנו ח"ס שחאר מן ד' צמות ע"צ ס"ג מ"ה צין ורל"א סערים עכ"י יש לו שם לעלמו שהוא פועל פעולות כפלאות ואורפכיל כמו בכננדו למטה צעולם הילירה [העמיד להצטת כ"ה צכ"ח] יש מלחך ששמו אורפכיל צעולה כמין השמל וכמין מלצום יתכונה כי המלצום הזה יש צו כח שם זה צקוד [כס ליתא זככ"י] נשמה [כ"י משהו] הקודש וצמו מוכיח עליו אור פכיל כלומר שהמלצום הזה נעשה מאור פני אל דהיינו עלמותו צמקום הזה הוא צקוד שם [החבר כ"ה צכ"ח] וכשמאיר למטה צעולם הילירה נאלל מומנו מלחך א' [כ"ח שס] ששמו כשמו והמ"צ הזה נקרא שכינה כלומר מקום ששוכן י"ה ש"ר"ך אהיה לרעה ש"ס צמלצום [ככ"י שאלל המלצום] הזה שם של הו"ה צלתי המלוי [ככ"י צמלוי] צחורך וכשנלמלס הלצום הזה נמלא שו"ה עלו אחורי י"ה נמלא שו"ה פנים של המלצום ו"ה האחרים שאינו נראה ולכן נקרא ג"כ שכינה ש"ס שוכן צ"ה שהוא פני המלצום. ורע ש"ס שכינה הוא כולל שם ההורה צחופן זה שכינה צמלוי כזה שין כ"ף יו"ד נו"ן הי' עם י"ג אותיות מלוי שכינה ג"י חר"ד והחורה יש זה חר"ג מלח והכולל הוא חר"ד וג"כ חורה עולה חר"א וחורה נצחים כהוצים חרי חר"ד. ורע כי אור ח' של ח"י האחרון מח"צ של המלצום כשעלה [כ"ח כשנעשה] המלצום צמלמס נשאר ירכותיה של ח' צחור קדמון מפני שהיו ארוכים יותר מן הכי שהיה כנגדה וכשנלמלסו ירכותה מפני שהיו מגולים וחפצו [כ"י וכחפצטה] למטה צחוק אור קדמון להדציק צרשימו של המלצום וגם הרשימו קלט אותה וזהו שלא רחמה שם ו"ה שהיה צמלצום קודם הלמלוס [היינו צח"י מלצום ההחסון ליתא זככ"י] כשחרה משחוממה וצ"ה [צראשית א' צי] והארץ היתה חסו וזהו ואח"ל מהו חסו וזהו שאדם הוהא וצוהא. [חגיגה יב] כלומר שהה' האות היא הארץ [ככ"י אור ח"ס] שאור [כ"ח וככ"י ואור] קדמון היא ארץ לגצי מלצום וצחוק זה האור [ככ"י האור ו"ח וצחוק אור זה] יש ירכות של ח' שהיא עלמה היתה חסיה ואומרת צינה לצין עלמה ח"פה ו"ה שהיה צמלצום ואור קדמון הסלד מרשימו הנדבק צ"י של ס"ג החבר הש"צ אל ח' החבר זהו היינו שצרשימו זה יש ו"ה אלא שהוא לך אחר ולא רחמה אורם מפני שהיתה רואה

לימודי אצילות

ט"א חפסר לעצור גצולו ופנ"ה הנקודה ש"ס למטה
[מומט כ"ה גצ"א] וא"ס חק"ק [י"א וא"ס חק"ק חו"ס]
וכחצת השפע גצ"ק חק"ק ש"ד למטה מרחש חק"ק
שעלה ולא היה יכול להחפסט למטה וכחפסט מן
הלדדים לכאן ולכאן ואח"כ ר' שחחט הא' כח א :

שהיה אלצנע על אלצנע צריצנע [ולכן התפילין של

צרוח חלצנו לא היה לה זקוק להחפשו יותר ויותר
סנחפסו הקו הזה צרוח ולא צאורך כחבר נחצה

אלצע אי' יוחר מגבולו למטה ומפני שלא היה רשות
ויכולת לעמוד בצאתו התפשטות למטה חזר וכפף

חטוּבֵרֶת כֹּהֵן בְּ [כִרְאֵה שֶׁרָ"ל אֲחִיו הַקָּדוֹן שִׁיבֹלֵא
לְמִנְיָה אֲחִיָּה רַבִּי] וְנִזְהָה בְּיָדָהּ דִּינָה לְבִי רַבִּי [בְּרַבִּי]

קושיא עליונה בהקדמת הזהר וז"ל שבע אחוהו צאלם

קדמ"י שכולין כמנן אור כזרז מהב אור ומה ש
נקה האותיות כסדר א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'

[כ"ח צפור] וישינו אוסיות אבין לכן אמר לחים
ול"ח אספרינו [דבינו אספרינו דבנו אספרינו]

לס האותיות לזוטה לא ירדו כי אם צערצוציא ולכן
דה נקראו כ"ה צכ"י] היינו שלא נקפאו ולא נחיי

הצ' חלחל שהצ' היה לה גג גדול ולכן החזיקו

כפול כמו הגג שלה ולכך נעשה הקו ה

הקו צנכ"י] והמועט סנסאר למטה הוא זנב הג' ח

מן הפרגוד וצפרגור זה יס' מלאך נמונה ורחמיאל שנו ומהיכל זה להיכל עלם השמים שהוא למעלה מנוח דהיינו יסוד דבריאה יס' עמוד אי' חלול שהוא העשר הפינה קדים הקבור שאינו נפתח אלא בשננות וימים טובים ליחא זכ"א] וצחדשים וגם צעליית הכסמה כשעולה מן העוה"ז שצדק אותה קודם עהריאל הע"אך ומלאה עהורה וליה לפתח"ן ופתח לה ותיכף נסר אותה לרחמיאל ומלאך הזה כשהוא אותה נקיים פותח לה אותו עמוד החלול ולדק"א המלאך שהוא שם ומלבוש אותה החלוקה דרצון מן העהורה והמליית שעשהה צעה"ז ובאותו החלוק כר"ן מעשיו למעלה. ודע שעמוד הח"ל הזה הוא שם הוי"ה ואר"י אות אחד וכל שם [כזה יאהדונה"י כיה צכ"י] ויש ג"כ שמות מצי' בווכין היינו לכן והוא שם יס"ו וגוון אי' כינה לחדם והוא שם אליהם ועוצרת הכסמה חך החלול הזה כדי שלא יראו אותה הקליפות ושלטנו זה וצחק העמוד הזה יס' מלאך נמונה יזהריאל [כ"א חהריאל] שנו ולוקח אותה הכסמה [ומעלה אותה] למעלה צהיכל עלם השמים שהוא יסוד דבריאה כמכר שהוא הלל מיקוד דאצילות ושם נוע"צים אותה צנקים הראוי לה. ואם ח"י מלא אותה שלא כהונן תיכף נוסר אותה למוחצלים ר"ל שהם צהיכל הקליפות [כ"א קליפות נוגה] כנגד היכל לצנת הספיר ובאלו היכלות הקליפות ככנס נח לראותם וכמעט שטעה צהם דכתיב וישת מן היין ויסכר ויחגל היינו שצדק צהם והם עומא [אותו וגלו] את ערוותו [צעצור שצעל ציוס והיכל הזה] הוא גומר צה דצלים והוא אשת צמיס [שלוקה הושע ע"פ ה' לרנח שהעם דצקו צהיכל הנמוח הזה.] ואם הכסמה הזאת היא צינחית עהריאל המלאך נוכח"ם אותה לפני ע"א קסהרין [ומעטרת"ן הוא אצ"ד] ומעיי"ם צדינה אס חמלא זכאי מוסרים אותה לרחמיאל ורחמיאל מעיין עוד צדינה ופותח לה צ' פתחים אי' לגיע ואי' לגיהנס (כ"א אי' דרך ג"ע ואי' דרך גיהנס) ואי' חלול וסאור שצכל חופה של הלדיקים והיא נכחית ומאותו האור מפי ש"ן לה לצוט ומחצ"שה מועשים הרעים והיא לה לכפרת עוונות ומאותו הפתח של לך שנאל רוחה את הגיהנס ואיך הרשעים כידוים צה ומפחדת וגם אותו הפחד מוכפר עוונותיו. ואם צעל חסונה הוא וצכה על עוונותיו אז פותח"ן לו שערי דענות שהוא הרוח שיש מן הגג של ה' לקי שאינו מחוצר שנעשה מהלל ולאותו שער נקרא שערי דענות וכשנכנס צה השער אז רחמיאל לוקח אותה ופותח לה חלון מוכן

(ד) אות ד' נקודתה נחפשה לרחה וישנה צגולה ואח"כ נתרצה אורה וירד נמונה מסיף רוח צהקו הראשון קו השכי למטה דרך יסר ומה שנחפשו הקו השכי צחיפן זה ולא צחורך כמו הג' והצ' לפי שרחה הלער שהיה לצ' ולג' שהאריכו וילאו חוץ לצגולם והולרכו והתקפל לכן לא רלחה ללאת חוץ מנצולה ולאותו האור שהיה ראוי להחפשו למטה נחפשו מלדיה צעלמה ונחענה יותר נקו של צ' ג' :

(ה) ונבא אל ה' נקודתה נעשה כמו ד' נמוח אלא שהקו החתחין הנמוחך מנג העליין היה אורו רצ והאיר אל עבר פכיו קו כמותו והוא קו שצחוק ה' ומה שאינו מחוצר זה הקו עם הגג העליין כמו שנחוצר הקו האי' ונעשה ד'. חסונה מפי שכומו שחדם נשים דבר [כ"י עמוד] אחד [דצוק צגג אי' ליחא צכ"י] כגד האור הלל שנו אינו עומד ציוסר רק נועט צאלכסון ואינו מוגיע לראש הגג כן הקו שלו שחלד "אלל" [ג"ל ד"ל מלל] ירך ה' שצהי אינו דצוק צגג ולכן נקרא ה' מפי שילאה מן הפה צהצל פיו צלל עורח וכן הקו השכי שאינו דצוק צגג חלד צלי נקודה וצלי עומל כ"א מן הלל של קו הראשון ומה שהיה אור של ד' שצהי יותר גדול מן ה' העיקרות מפי שעתידה להיות נקצע צסם המפורס :

ודע שה' היא צהיכל לצנת הספיר ומלל הגג יורד וסוגר רגל ה' והוא הפתח הקבור שאין נפתח אלא למי שזוכה והפתח הזה [כ"א הוא] מנפכים ויש שני מלאכים אחד שנו פתח"ן ואחד שנו קגר"ן והמנונה עליהם הוא עהריאל המלאך וכשהכסמה ולאת מעולם הזה ועולה למעלה ליכנס צג"ע צחק היכל לצנת הספיר המכר צה עהריאל המכר ונעייין צה אס היא ראיה רומח לפתח"ן ש"פתח הפתח ואומר פתחו שערים ויצא גוי לדיק שומר אומרים ומודיע לפתח"ן ומליזה מדרגה הוא אס הוא מנארי דעיין אז מנארי דקומה אז מנארי דלואר [אז מנארי דידין ליחא צכ"י] אז מנארי דרגלין שכל אלו הם אצרי המרכצה כמו ש"חצאר צע"ה צעולם הצריאה. וכחור לענין שהכסמה כשהיא רחיה פותח לה פתח"ן המכר ותיכף מוסר אותה ציד רחמיאל המלאך כדי להעלותה דרך מוכן הר ל"ן שהוא גיע שלמעלה ועירושא דמלאת שתיכל לצנת הספיר זהו מלכות דבריאה לל של מלכות דאצילות וצחק היכל זה יס' פרוכת אחת שהוא כמו רקיע ונקרא פרגוד ומהפרגור הזה היו מנחבאים הכצילים צחלום חוץ מנשה רצ"ה שהוא היה לפני

לימודי אצירות

וכן הקי' ראש למאות וסיון אי"ק וגם היא רוח לעשרות כתר [כ"י ראש חך סוף] וכבר ידעת שהראש כלול מראש חך סוף וכן כל הגי' מולא שהם טי' והי' עלמה היא עשרה הרי שרימו זה עשרה:

(כ) נתפשטה הנקודה ללד ימין ורד ממנה קו צאורך וילא חוץ מגבולה נתקפלה או ככפף מפני שראתה מיד שילאה חוץ מגבולה ככפפה לכך זכתה והשונה בראש כתר:

(ל) דע כי הא"ס אחר שלמלס עלה למעלה על ראש המלצוץ ואח"כ אותה הנקודה [כ"י]

קו] של הא"ס המוחנת חיות למלצוץ צקיד נשמה עשמה רושם על ראש המלצוץ ואותו רושם היא נקודה והיא ראש של הלי' ואח"כ נתפשטה למטה במלצוץ עד מקום ראש האותיות וכשהגיע שם נתפשטה ללד ימין וירד ממנה קו ועשמה כמו ד' והוא מוגדל הפורה צאור שראשה למעלה בין א"ס למלצוץ והם ג' מאות הלכות פסקות כי לי' הוא שלשים וכל א' כולל מ"י הרי שלש מאות. [ויסד לי' הוא הוא צוהר בראשית דף ל"ז בפסוק ויש ד' לקין אות והיא מוגדל ע"ה שם יהו"ה צו ירוץ לדיק וכשגב [משלי י"ח י"] וגם יש שני שמות יהו"ה לדיק והיא שמות [כ"ל דל"ל והוא י"ג שמות] מ"ג אותיות כל שם ושם. ודע שמיון הפסוק של מוגדל ע"ה הוא במוקשר למיד צוללי המלוי ומלוי היינו למיד מ"ס דל"ת ומלוי היינו למיד מ"ס דל"ת מ"ס דל"ת למיד ח"י שיעולים חלף ושלש [כ"ל דל"ל ושש] מאות ושבעים וששה [כ"ל דל"ל ושנים] הפסוק עם יהו"ה לדיק עולים שלש מאות ושבעים חלף [כ"ל דל"ל עולים חלף ושש מאות ושבעים ושנים ולפי החשבון חינו עולה חלף חרזיה ול"ל שחשב הי"ה צמלוי ס"ג] כ"ו ליחא בכ"י ולא צ"ח:

(מ) נקודתה היא גדולה וככס צחך כח המלואים [היינו [אחר כ"ה צ"ח] שהמלואים הכיח הנקודה וחזר [כ"ח חזר] כח המלואים] של הא"ס ובטש צמלע הנקודה וילא מונכה שלשה יחולין [כ"י נקודות] לכל רוח ואח"כ נהווה [ככ"י נתן זה וכו' נחרצה] אור וילא קי' מכל יחולן ונקשרו יחד ונעשית מורעצת מדי קיים אח"כ [נחרצה] אור הצניעה צחך חללה היינו שכה הנקודה לעולם היא צמלע אע"פ שנתפורה [כ"ח שנתפשטה] קצב לה ואותה הנקודה [נעמה ללד ימין] להיותה חסד ורלתה לעלות למעלה ולא יכלה ואעפ"כ עשמה רושם וילאתה כדמותו [כ"ח וילאה כדמותה] על הקו ימין מצחין צעזור הצניעה הגדולה שעשמה שכמועט נפסק [ככ"י נפיק]

מכין הר ליון שהיא עמוד החליל ואז זהריאל ליקח אותה ומוכס אותה ופיתח לה חלון וזרחה לה כונו שמש לרקע ומרפא פ"י כשעולה הנשמה הוא להיכל עלם השמים שם יש צ' פתחים א' שהיא מרפא לעד שעבר עליה בין צחיו ובין צחיות ומרפא זה מוכאציו והפתח הצ' נושך עליו רוח חיים מאילנא דחיי וסתן צו כח כדי שיוכל לקבל התענוג הגדול הזה ליהנות מחיו השכינה:

(ו) נקודתה עשמה קי' לאחרים למטה ולא היה זה כ"כ הארה שיוכל ללאת מנצולה:

(ז) נקודתה היא י' על ו' בלומר אחר שעשמה הקו לאחרים למטה חזרה וישנה על ראשה ח"ש צוהר י' על ו':

(ח) נעשה מ"ג נקודות שהם כשעיר נקודה אחת מפני שהם תאומות ומאלו הצ' נקודות נעשים צ' זי"בין ואלו הצ' נקודות היו מוחללה אחת ואח"כ נחלקה לשנים וחטוטרם שצמלע היא הנקודה ואח"כ נחלקה לשני זי"בין ומפני ששלח אותה לשני לרדים לכן נשאר החטוטרם דקה מפני ששלח חורה כחבר ולהיות שהי' נקבה מורה על צ' תאומות של הצל והן לאה ורחל:

(ט) היא נעשית משהי' נקודות [תאומים כ"ה צ"ח] זכר ונקבה [הוא של טי' והם פצ"פ והי' כ"ה צ"י וכו' והם פצ"פ זכר היא כי [כ"ל דל"ל] ז' של העי' והי' שהיא נקבה היחה פשוטה וככפלה ונעשית עקומה לשתי קצות א' כדי שלא לעמוד חוץ לגבולה והצ' כדי להדקק בזכר שהוא ז' והי' הזכר מופשט למטה וכדקק בכפיתחה והיא ג"כ פשוטה מוחתח ראש הקו [ככ"י הנקודה] צקוד יד כדי לקבלה והיא היד הפשוטה לקבל שנים וגם מורה בעלמה איך יתנהג הצעל חסובה שיכפיק ראשו ויפשוט ידיו. ודע שאלו זכר ונקבה שצקוד העי' הוא קוד השצנים שכל אחד ילד עם תאומות ולכן אין צהם אותיות ח' טי' ואח"כ צמלמא ח' שהיא נקבה כיחא חצל טי' שהיא זכר ונקבה ונמשלה להם למה לא מולא צהם חסובה לפי שאלו צ' תאומים הרומו צח' גרמו שנהרג הצל ונעשה ח' עם טי' שהיא חט לכן להיות שגם טי' נרמו לקין שילאה תאומות עמו ואעפ"כ הרג את הצל ולקח הצ' תאומותו וטולד צהם חט לכן אין ח"ט צצנטיס:

(י) נקודתה עלמה עשמה ראש חך סוף וגם הי' היא ראש לעשרות וסוף לאחרים ולכן חחרת לאי' [וגם כ"ה צ"ח] כי היא עשירית

עיה צאדקא נשא (כח זוטא) חיל ל"צ נחיצות חכמה כד חינון צאצא לא מחפשיין וכד נחתין לז"א מחפשיין (כח וכד חינון ז"א מחפשיין) לליצ שזילין דחכמתא פ' ל"צ אלהים שאמרנו שירדו ליסוד אצא אותו ה"ח" שזמרנו הוא מוהיק לל"צ הכחמים בהחצותו עוהם יחד ונעשים צדור ח' (שואה הן הכוכר וח"ע"י שהליצ הם שורש הדין וגם ה' אחרתה הא דין ויזו אינם פועלים פעולתם שם מפני שיקוד אצא הוא) רחמים גמורים ובסיוורים לז"א שם פועלים פעולתם ומחפשיין (כח ומחפשיין) לל"צ נחיצות שהם ל"צ אלהים עלמון וגם הן' עלמה כסיוורה למטה ציקוד ז"א עלמון [שם לא היה צח"י (כח כח צחית) למתקפה ונשאר מרח הדין גמורה כ"ז ליתא צכ"י]:

ודע כי מן ח"ן האחת כלומר משרשה ולמעלה צא"ח [כ"י מוא"ח] ומשם נחלצו נשמות רב המטכא קצא וצנו נשמות צדור ה' ארוכה וצנו צדור כי כפופה וע"י נקרא צוהר נוחא רצא ונוחא הוא דג ודג צדור יסוד כמו שהרג צדור ח"ס לעולם הוא מחנענע כך היסוד לעולם מחנענע כדי להשפיע צוללות ומשורש נשמותו של רב המטכא היה יסודיע וצנו היה צניהו כי יהיו צכל ז"א ח"א [כ"י הוא צדור דעת ז"א והוא צוללת יהודיע ואותיות ידע זעיר כ"ה צח"י] שצפירות ויריע שהוא שארית השם של יהודיע ר"ל ידע כמו (ויריע אדם) [ל"ל והאדם ידע צראשית ד'] את הוא אשמו דהיינו יסוד של אצא שנו הידועה שצין איש לאשמו וצניהו הוא צן יהיו שהוא מיקוד [זעיר כ"ה צח"י] של אנוא ש"ש צן שם צין ולזה נקרא צניהו צן יהודיע שכולל שם צין צ"פ שהם צ' שמות של הו"ה של מילוי ההי"ן שעולה צין כ"ח מהם שהם מיקוד של צניה שהוא אנוא ולזה מוח צקלרות שנים כצא צניהו ציטקא צנו של רב המטכא קצא דהוא יהודיע ומפני שהשלים נשמותו מוח צאנון וג"כ מוח צקלרות שנים צונן שהיה צניהו מפני הקיגופים שעשה חס"ה והוא [ירד והכה] את הארי צדור ציוס השלג (שמואל צ' כ"ג כ') ר"ל כי ציוס השלג נעצל צלג עלמו וצצר הקרח נגד יל"ה"ר [שהיה מוסרו ומדירו שלא לעשותו והוא כצא את ילדו זהו הכאה שהכה את הארי שהארי הוא יל"ה"ר] והם החפומים שזורה הקציה כנ"ש צוהר על זה היטקא ודין חינון חפומים דלרע צנו קצ"ה והכוונה צזה כי כשארם מרח ריח נכנס לכונו וצהיחו צחוכו ככלל צו כן כציכול אלו נשמות הקדושות והטהורות וצפרנו אשר הם עוקקים צנעשה מרכבה והם מעלמא דטקא [כ"י דרכורא] דהיינו אנוא

נפיק] הקו יוניי שער (משאר) המ אלא שכתחוק הקו) וחר ודצק [כ"י ונפסק] וכשראחה שלא יכלה לעלות כרזונה למעלה ירדה דרך רוח קו יוניי [למטה וכחך קו יוניי] וכשראת פחוה וירדה למטה וילאחה לחון וכשראחה צאמלע היינו שנעשה מוקום פתי צאמלע ונעשה מ מרובעת ומפני שהשם כחה לא היה לה יכולת לעשות הצטייה צ"י כמו שעשהה צראכונה :

ג) ונבא לאות כי נקודתה נחפשייה למטה וילאחה חן ומגזולה מפני שאלו אותיות הארוכות הם דין והראייה (ככ"י וראחה וכ"י והוא) שילאחה חן ומגזולה וילאחה זאת הוא צדור החפשייה דרך ישר וכל החפשייה (הוא חסד להורות כי הליקים והפכים מרח הדין לרחמים דהיינו הכל הוא החפשייה כלומר צין שה"ח דין וצין שה"ח) רחמים צבר נחפשייה אונם הליקים שמהפכים הדין לרחמים ומתהגים אלו האותיות צדור החפשייה לצד שהוא רחמים ולרשעים מתהגים עוהם כפי ערך הולאת הגזול שה"ח דין ולא צערך החפשייה כלל. ודע שאות כי עתידה לחקוק (כ"י לחקוק) ציקוד (ועיקרה צניהו שה"ח שלה כלולה ויירד ה' פעמים י' כי והחפשייה כי מויד החכר היא נקצעת ציקוד כ"ה צח"י) וגם יסוד דאצא נקצעת צו לפי שהוא נכנס צדור יסוד דאנוא וכבר ידעת שיקוד אצא ארוך ויקוד דאנוא קצר ויקוד אצא ארוך מיקוד אנוא שלש ומעט יותר לכן כי קלרה ון ארוכה ה' ארוכה היא ציקוד אצא וקלרה היא ציקוד אנוא. וה"ח ח"ד אפשר שהן ארוכה שה"ח דין גמור הוא צאצא שהוא רחמים גמורים חסובה דע שאלה הן' הוא מליצ נחיצות חכמה שהם ל"צ אלהים (שצנעשה צראשית שצחכונה אינם כראים ואינם פועלים מפני שה"ח רחמים פשוטים ובסיוורין ל"צ אלהים ציקוד אצא שהוא ח"י עולמים שהוא צעת יסוד ח"א ננוחא שצידור ל"צ אלהים) החכר עם ח"י עולמים עולה חומים צוקפר שהוא ה' צכוכשכנס יסוד אצא ציקוד אנוא ומלל שם כי כפופה ושה"ח כציכול עד (ככ"י נגד) מוקים החפיה צאשה אז (נעשית כ"ה צח"י) ל"צ ח"י של אצא צדור ה' (כ"י כי כפופה) צפועל ומפני שיקוד אצא ארוך לכן נעשית ה' ארוכה (כמוהו כ"ה צח"י). ודע שיקוד אצא הוא צדור ה' [ככ"י ה'] וכשנכנס ליסוד אנוא שולל שם ה' כפופה הרי ה' [ככ"י ה'] וכי כפופה ואח"כ מחפשיי ל"צ וח"י של יסוד אצא שהוא ה' פשוטה הרי ח"ן צמלי לכן כשחללה לכונו ח"ן יס' ה' צין כי לן' שהוא רוח ליסוד אצא כחכר. עוד חסובה אחרת כי כ' הרעצ"י

לימורי אצירות

אמא הוא מריח זהם כציכול ומדקקו כשמתן כשכניה. וא"ת מודע אותם שהם מוקצת א"ת חיים צעיה"ז חיים ארוכים. התשובה היא להיות שהקצת הכופות גרמה ונתה לעולם וגם מלכות נקרא עץ הדעת עוז ורע ורגליה יורדות מות [פ"י שרגלי המלכות שהם כה"י שלה מתפשטין צעיה"ז שהוא עולם המות והפירוד וכל השמות הנאים נלמה אין להם חיים ארוכי:]

ודע ש'לחם אצניו ע"ה להיותו מרת הדין תקשה שמלכות הוא עקף מענפיו לה הוא מוכנה צסם מוקצת שהוא דין כדכתיב טוב אשויז אליך כעת חיה ולמדה נן [נראשית י"ח י"ד] הרי שכתבה [כ"י סנתמן] לשרה וע"ז נעקד [כ"י כתענף] ע"ב המוצח וכמעט שמת שאלולי שאמר הקציה לאצרהם וגם נחתו מונח לך נן ותלה אותו צו וצא לעולם הוכר ע"כ נולדו וחי וגם כתיב ותלך סרה לאצרהם נן [סס כ"א צ"י] הסירו משרה ותללו צו נאצרהם וגם שמואל נכתבה [כ"י נתן] לחנה אמו דכתיב ונחת לאמנתך זרע אכשים [שמואל א' ח' י"א] גם כתיב ויהי לחקופות הימים ותהר חנה ותלך נן ועוד כתיב אל הנער הזה התפללתי [סס] [ויתן ר' ל' ח' שאלתי ולכך כמעט שהרגו עלי מפני שהורה הלכה דשחיתו כשרה צורים ולולי שאמרה חנה צי ארצי אל הנער הזה התפללתי כיה צכ"י] כלומר צי העון ולא צו מחיל לו ולא ע"כ מת בקלרות שנים נן כ"צ שנים וגם חזקוק הוא נכתבה [כ"י נתן] לטובות אמו דכתיב [מלכים צ' ד' ע"ז] למועד הזה כעת חיה את היצקת נן ולזה מת והולך אח"כ אלישע לתמשיכו צעלמא דרבורא דהיי"ט סס ע"צ היולא מן ויסע ויצא ויע ש"ס צהם ר"יז אותיות כמין חזקוק וגם מלת חזקוק רומ לחרין חזקין חד דאמיה וחד דאלישע [וכן יונה ולרפות כ"ה צכ"י]. ודע ששרה וחנה ושיממות ולרפת כולם היו מגלגול חיה וצאו לחקן מה וחלה והדלקת הכר סרה תיקנה כולם עד מקום שידה ונגעת כמחז"ל [צ"ר סוף פ"ס] שהיתה צרכה מל"ה צעיקה דהיי"ט צסציל מל"ה חלה ונר דלוק מערצ שבת לע"ש ומה דכתיב [נראשית י"ח] חדל להיות לשרה אורח כנשים ומפני שהיה החלת תיקון לא נחקנה כראוי ולזה הולך שחזאנה אלו שלם נשים אחרות לחקן כל אחת אחת מאלו השלם מל"ה. חנה תקנה מה דכתיב ופניה לא היה לה עוד [שמואל א' ח' י"ח]. שונות תקנה כד דכתיב וכשים לי שם מעיה ושלחן וכסא ומחירה [מלכים צ' ד'] ולרפת תקנה חלה שנאמר כד הקמה לא כלתה [מלכים א' י"ז ע"י] וסיומן של אלו הד' אכשים

המוכנים לנקבה ילחיק שמואל חזקיק יוכיה ש"ח הקדה טרם ילמח כלומר טרם צאו אלו לביטל לא נתון [כ"א נתון] שם מ"ה שפולה כמין אדם מפ"י שסם מ"ה המלוי שלי צלתי השורש צ"י חיה והיי"ט דכתיב וזכר ונקבה צראם ויצדק אותם ויקרא אותם את שם אדם [נראשית ח' צ'] הוכר הוא שורש הי"ה ותמלוי עולה י"ט ג"י חיה חר' כי צסם מ"ה ים אדם ויחיה ולזה חיה היתה אחת ומלעותיו שהוא מל"ה חיה וכל זמן שלא נחקנה חיה צד' נשים חב"ל שתקטו הא' מל"ה לא היה סס אדם שלם וכציכול היה המלוי פגים וחסיה ואדם אין לעצור את האדמה אי"כ צכ"י נן יתידע להיות מוקד [כ"ל דל"ל מיקוד] דכיה לכן מת בקלרות שנים צכל גלגוליו. וא"ת ותלך צכ"ה הוא צעלמא דרבורא וא"כ מודע [כ"י וא"ת צכ"הו מעלמא דרבורא מפני מה] מת בקלרות שנים חלל מפני צכ"ה [כ"י שהשכינה] מוקצת צעולם הנריאה ועולם הנריאה הוא מתהווה מרג"ל המלכות ושם מוקצת אמא וכאמא צחה [כלומר אע"פ שאין צאמא שים מות ואין סס רע מ"י כשמתפשטין הגבורות למטה עשים פעולתם כמל"ה צנמקס הזה שהוא עולם הנריאה צאמא כ"ה צכ"י וכל דל"ל ים מות צאמא] וצכ"י דהיי"ט יוקא והוא ר' צכ"ה צגלגול צא אחר ר' אלעזר וצא צדמות ט"עא רוכב על החומר לרומ על יקוד שהוא רוכב על המלכות צקוד יסשכר חומר גרם כלומר שרומ על אצרהם שקודם שנתגיי"ר היה שמו אצרים שפולה כמין גרים ואחר שנתגיי"ר הקצ שמו אצרהם שפולה חומר חקר ו' שהוא רומ"ה :

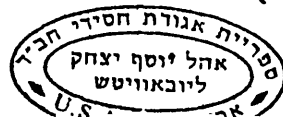
ודע שכמו ש"ס חומר צלר ימין צקדושה כך ים צקליפה חומר מתק כמו שאמר ר"ע [פסחים מע] שצחיתו ע"ה היה חומר מ"י יתן ל' ת"ח ואנשכנו כחומר וצקטרא דשמאלל ים צור מועד שזרחיקין מונט כמלל ציכיו ש"ס לו כלי הויקה כחומר ויחר מונט הכניה הרי לפיכך ששור וחומר הם מ"ימן ומשמאל של הקליפה וצקדושה ים ג"כ צור מקרין מפרים וחומר מלך ימין אצרהם [חש"ה סצו לכס פה עם החומר [נראשית כ"צ ח'] עם הדומה לחומר [יבמות ס"צ] [כ"ה צכ"י] :

ודע שישמעאל נן אצרהם היה צכ"ה חומר ול"היות שצא על חיותו ועל זכרים צא צגלגול חומר של ר פ"חם נן יחיר וקודם נחקן צחתו של צלעם שמתה צאותה מעשה של מללך כמ"ש חז"ל [סנהדרין] צפקוק ואותה החייתו ואח"כ חזר צגלגול חומר של רפצ"י שרפצ"י היה כיון מוצרהם שצא לחקן כפס ישמעאל

האדם האחד צלי לל חסיה קר ללס מעליהם (צמד צד
יד טי) שכסם טים לל צקדושה שהוא שם אלהיים
והייה עם הטי אוחיות עולים קביא וכן עולה לל
עם הכולל וצטומאה יס קיך לירופי אלהיים עם
השורש הרי גיכ קביא חסיה קר ללס מעליהם דהיינו
ספר מהם לל הטומאה כי לא היה להם קיוע אפילו
מן הטומאה ולטו יס לל צקדושה כמ"ס ויהיה חסו
אל חיראס [סס] כי ויהיה הוא וציה דיו סהס
הייה אלהיים סהס לל הקדושה כמו שאמרנו. ודע
סקיך לירופי אלהיים סהס צקדושה שורים על ישראל
וסם אלוה חסום נכסמחו של (כ"י הוא הלבוש נשמות)
יהודי כמ"ס צקצא דמספטים על פסקו (שמות כ"א)
(ח) לא ימשול למכרה צגדו זה שגדו של הקציה
הוא שם אלוה שהוא גיפצקא דנשמתא שלעולם השם
זה עולה ויורד נכסמה יהודי ושאר אוחיות של
אלהים סהס יים עולים ויורדים צגוף. וגם צלומות
העולם יס שם זה [של י"כ כ"ה צ"ח] חקוק צגופס
ובנשמתן אמנם האוחיות הם להיפך כי תחת יים הם
ומי זה השם היה יודע פרעה שאמר (שמות ה' צ')
מי יהיה אשר אשמע צקולו (כלומר זה השם אשר
חסם אומרים אלי מי הוא אשר אשמע צקולו כ"ה
צ"ח) ולכן אמר לא ידעתי את ה' ואח"כ אמר
הקציה לנשה צא אל פרעה לנעון שחי אוחיות אלה
צקצו היינו אוחיות הנשאים ומאלהים סהס אליה
מן יים ואשיום צקצו כדי שנקשה צו דין וידע
אוחס. ולהודיע חוכן הדצרים לריך לדעת כי שם
אלהיים יס צו קיך לירופים כי לכל אוח מאלהים
יס צו כ"ד לירופים ח"כ צלומות ומי יס מיח
לירופים לכן נקרא מלרים ארץ חס ואוחיות אלה יס
זהם ע"צ לירופים סהס דומים לע"צ שמות של ויסקע
ויצא ויען שלקה זהם פרעה וכל חילו צים והיינו
אוחיות אליה צקצו מונס צציים נמלא שצקריעת ים
קיך נחצצו יחד אוחיות אליה עם יים ונעשים שם
אלהים שלס (וע"כ לרקו דצרי ר"ע שכל מכה ומכה
היחה של חונס ומכח סהס ה' אוחיות של אלהים)
נמלא שישראל החועא צלימות כל אלו הקיך לירופים
נהפכו עליו לחוצה היינו שנהפך הלל ללץ וג"כ נהפכו
עליו לדין ויפורים צאים עליו חסיה זד יהיר לץ שמו
(משלי כ"ג) כלומר שהזד מראה מה שאין צו
כ"א [כ"ל דל"ל כן] הלץ ממשלוצן צדצרי שקר והצאי
חסיה. וקוצ לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כלל
אשר אינו ירא מפני אלהים (קהלת ח' י"ג) [ר"ל
כלל הנחמאה אשר אינו ירא] גם הוא עליו ממשלוצן
להספינו לרעתו וכלל היינו כלן כמ"ס. ונחזור לענייננו

לומר

שמואל צנו ולהיות שהשמואלים גנבים [וגנבים
כ"ה צ"ח] לכן נכנה ויסצה ג' ימים צלל אכילה
ושחיים עד שחזרה לר' פיתחם ועשו הוא קור המועד
ועשו צמילוי עם ג' אוחיות ג' קור וח"ת [כ"ל דל"ל
ואח"ן] חקר ו' ג' ישמואל. ולכן צא היקא רוכצ
על החצור כמ"ס. ולזה רמז יעקב צלמרו ויהי לי
קור וחמור (צ"ח צ"ח ו') כלומר שנסו וישמואל
הם תחתיו וגם לרמח שנקפים שלהם עזר ושפחה
חסיה (משלי ל' כ"צ) תחת עזר כי ימלך וגו' ושפחה
כי חירס גצירה עזר זה עשו כמ"ס ואת אחיך
העצור (צ"ח צ"ח ו') דהיינו סמאל כמ"ס רעצ"י ע"ה
עזר היינו סמאל ושפחה היא ישמואל דהיינו לילית שהיא
עלמה עת [כ"א לילית שגולה עת] חסיה ואל יצא צכל עת
אל הקודש עת קוצ היא רחל עת רע היא לילית כמכר:
ס) נקודתה גדולה והוא נקודתה כנקודת המ"ס
סחומה ואחר שהלמלוס הכיח הנקודה
חר כח הלמלוס של ח"ס וצטע צלמלע הנקודה וילא
מן הצטיקה [כ"י הנקודה] ההוא [י"ח נקודות כמנן
ג' וזין סהס צלורת ס' [כ"י מוס] ונחצצו יחד ונע"ה
ס' ודע לך כי לורת ס' כלורת ס' שהרי [כ"י
סח"א] כ"ז ליחא צנכ"י צמילוי סמ"ך יס מ' וק' סהס
עולים כמנן ס' ונמלא כמו שהיו וס' עולה ומנן
מלה הקר ונהם טי נקודות סהס שרשים העיקרים
כמכר צלומות מ' יסארו ל"א כמנן אמן וסח"ל ס'
וק' שצלומות צנכס היו עומדין (שצת קיד) ואחרים
של צנכס הוא אמן וצוכות אמן היו עומדין וגם אוחיות
צנכס עולה יציק סהס ג' שמות אהייה יהייה אדכי:
ודע שהלומות הם מנלח והוד של אומא והוא אהייה
וא"כ אחר שנקחקו צלומות ס' ס' סהס שם
הייה אדכי [כ"י אהייה וכ"א הייה ואהייה] נחצצו
סם אהייה עם הייה ואדכי ונשחלצו האוחיות יחד
כה הייה ההיך י"כ ההי [כ"י יח"א ההיך וי"כ
ההי ויח"א אהיך ההי יכ"ו הייה] ונעשה ומנן צכ"ס
שהוא ג' יציק ואלו ג' שמות יחד הם שם א' של
יציק [כ"י שם א' של ע' אוחיות שגחו חכמים מפני
הפרולים ורצו רע"י ז"ל כי שזא ידע שם זה].
ודע שכל ישראל יס לו הארה עליו מוג' שמות
המכרים ומסולבים צסס א' וסולטים על האדם
צמחצצו וצדצו וצמנעסיו וכשהוא לדיק מסייעין
אוחו היינו הייה [כ"ל דל"ל אהייה] צמחצצו וצשאר
רוחניות אהייה [כ"ל דל"ל הייה] צדצו אדכי צמנעסיו
וכשארם חטא ח"ו צדי מדרגות המחצצה וצכל מדרגה
שהוא חטא כפרד אוח מהסם ומחלצל עליו וכן צדי
מדרגות (דצור וצמנעסה) ונחעלמו מעליו וכשאר

לימודי אצירות

(ע) **ונבא** לאות עי נקודתה כחלק לשנים היומית
נחפשיה קודם לשמאלית ונחלק הקו
וילאה מן הגבול ותיכף כשראחיה כך נקשה לכסול
ולהעלות הקו שהוא וזה ירדה הקו השני שהיה
חלק השני על הקו ההוא שהיה רולה לעלות ולא
היחור מפני כדורו שהיה עליו וכשאר מעוקם למטה
ולזה נשאר לורה ע זה האופן וא"ת מדוע נחלקה
נקודתה לשנים חסוצה כי הנקודה הזאת היא צד
ד"ו פרלופים זכר ונקצה ולעולם צלוחיות כח הזכר
קטן צכמות מכה הנקצה מפני שכל האותיות הם
צדור נקצה כי כמו שהנקצה יולדת כך האותיות
יולדות צמלי שלהם אותיות אחרות ומפני זה כח
הזכר שהוא הקו השני של העי שהוא יוחר קטן והוא
כח הזכר שהקו הראשון גדול כמו כי ד"ל נקצה וכח
(כ"ל ד"ל וקו) השני כמו ז' ד"ל זכר :

(פ) **ונבא** לאות פי דעשאות פי יס צו קוד חסוצה
כמו שצעל חסוצה ל"ך לכפוף ראשו
ולתצ"ש ולפשוט ידיו כן נקודת הפ' תיכף שי"תה
רלחה לעלות למעלה ממקומה (כ"י למקומה) ולא
יכלה וירדה ונכפפה ראשה למטה לחיכו כזה פ'
ואח"כ מלוחה הנקודה שרלה לעלות יל גס קו א'
ונטה ליו"ן (מעל ראש ליתא צכ"י יכ"ל ד"ל על
ראש) פ' וכשנחצצה עד סוף רוחצ הגבול האות
נחצצה האור זה ונחפשיה מונה למטה ונחלקה וילא
וגבולו וחר ונחפפל למטה והוא גנו התחחון למטה
מן הפי ומפני שצעשי"ת הפי החלתו הוא ו' מן הא'
וי' שחחיה לכן מילוי של הפ' הוא א' :

(צ) **הם** שתי נקודות יחד צדור ד"ו פרלופים
אחוריהם דצוקים יחד ופניהם זה ללד
מחר זה ללד ומערב כן ה' י' של ה' הפוכה פניה
ללד מזרח והי' שעל ה' ללד ומערב ואלו הצ' נקודות
היומית נעשה צלורת כי כאשר ידעת ולחיות שהנקודה
השניה נפלה על ה' (ולזה הרצ"ה ה'י) מפני כדור
" שע"ה וזה רומז לעו"ה שהנחתו והשפעתו הוא
מאחוריים ולא כן העה"צ אחר התחייה שתיינה פצ"פ
ורומז לזה המילוי של לר"י שהוא ד"י שפני ד' לופה
צ"י שלפניה פצ"פ :

(ק) **נקודתה** נחפשיה לארכה כאות ו' ולחיות
שנחצצה האור זה צקי המוכך
נפרדה מן הנקודה וכשראחיה הנקודה שהקו שלה נפרד
מונה נחפשיה ללד שגאל עד סוף רוחצ גבול האות
(כ"י ו"א הגבול צאורד) וילא מונה קו קטן כמו
ד' מפני שכבר יל מונט קו גדול ונחלש כחה וגם
מח' (כ"י מזה) יל לחלש כח שקר :
(י) נקודתה

לומר שסם חלוח הוא גושפנקא דנשמוחא ושם חלוח
עולה מ"צ רומז לשם חצ"ג ית"ן שכצנה עומט האדם
ואותיות מ"צ המכר הם נחקקים צראש האדם ולכן
כרמ [כ"י נראה] המ"צ שהם צמוע מן והצנה עד
וצעעריך שאלחה פרשה היא נגד הראש של אדם
(ומן והיה אס צמוע עד ושמוחא יס ע"צ חיצות
שהם נגד זרועי אדם) ומן אה דצרי חלה
עד על הארץ יס ל' חיצות נגד צבי מעים
(כ"י ל' שערי צ"ה) ומן וילחור עד סוף קיש יס
ע"צ חיצות (עס ד' אלהיכס אמה שחחר הש"ל)
נגד הירכיים עס (כ"י ע"ד) היסוד נמלא ש"ס צאדם
מ"צ וע"צ ו"י וע"צ שהם רל"ו ו"י חיצות של פסוק צמוע
וצכמליו הרי רמ"ח וא"ת הי"ך שם צרועות וצרכ"י
(צכל א' כ"ה צ"א) שם ע"צ דע שאלוחן הם של
ע"צ (כ"י שאלוחן של ירכים הם ע"צ ו"א אוחו
ע"צ של הירכיים הם ע"צ וליכ ד"ל שאלוחן הם
ע"צ ועי"ן צכונת ק"ש ודו"ק) של עי"ן כמדוע ויס
לכל עיגול ג' חגין והעיגולים הם כ"ד והחגין הם
ע"צ ויס מאלו השמות ג' (כ"י מאלו ג' שמוח היינו)
צנח"י (של אוחא ליתא צכ"י ולע"ד כונחתו על ד'
אלהיכס אמה שהם צנח"י אוחא כנצואר צכונת ק"ש)
נמלא שהם ע"צ עיגולין ור"י חגין כמו שם של
ויקע ויצא ויע שהם ע"צ שמוח ור"י אותיות ודע
כנח"י של אוחא כנכנס צראש ז"א חלו כ"ה (כ"י
נח"י) מלידים אחורי עי"ן ז"א והיינו שאלוח צחיקי"ן
[כ"י צחיקון י"ח] כ"ה (כ"י נח"י) של אוחא הם חרין
עי"ן דז"א נמלא שחל שהיה מלכות דלית לה עי"ן
ואור שרומז צקצה דנשפטים עוליומחא שפירחא דלית
לה עי"ן דהיינו קוד רחל לכן ל"ך האדם כשיחור צמוע
וצפרט צפ' וילחור שהוא רומז לעי"ן של ז"א שהם
מלידים מנה"י דאוחא צג' הוי"ו המכר שיראה צל"ית
שהם השערות דרחל כדי שיחצצו ויכנס צהם האור
מעיי"ן של אדם שהם דוגמת עי"ן ז"א ול"ך להחזיק
צידו הצל"ית נגד החזה כי יס שם החיר ש"ס צועיר
לראש נוקצא (שחיר הוא צחה והול"א נגדו לחון
מן הסדרה ומשם מליד למקצא היינו משם כנס
לראש וטקצא) ומליד לה דרך אחורי ראשה שראשה
מדצקת צחור שהוא דרך אחוריים ומשם יונקת כל
השפע ולזה כשאדם רואה צל"ית כנס צה האור
דרך החזה כנ"ש ונמלא שמוח האדם האור מנה"י
דאוחא חוק עי"ן ז"א וכנס דרך החיר המכר חק
ראש רחל ומלידין צעיי"ן דהיינו חו"צ של רחל נמלא
שאלוח עוליומחא שפירחא דלית לה עי"ן נעשית לה
עי"ן צכונת רח"ה זלח :

לגבול) ידיה חיו מניח לו להצדק צאים כמלכות
 שאין לו דבר מונע ולכן גם כי הא"ק שהוא ללד
 מטה קרוב לא"ס חיו כ"כ גדול להיות כמו המלכות
 במדרגה להיותו דיוק צטתירו. ומפני כי עד עתה
 אמרנו ודברנו באור קדמון (ובאדם קדמון) וצטתירו
 ולא דברנו כלל צטמותיהם עתה נודיע איך הם
 מוכנים צטמותם. ודע החלת הכל כי כמו צתוק
 מלטה (כ"י של עולם אלילות) יש עולם צריאה
 ילירה עשייה כן צתוק אור קדמון יש אדם קדמון והוא נגד
 עולם הצריאה ויש חיד א"ק הטיהו שהוא נגד עולם
 הילירה וחוץ הטיהו יש כתר שהוא נגד עולם
 העשייה. וכסם שהמלכות היא כטפה נגד ז"א כן
 אור קדמון עס כל מה שצתוכו הוא כטפה לערך
 א"ס המוקף את המלכות והאור קדמון. ושמו של
 האור קדמון הוא י"ג ומיין וכסם שהם קטומה
 מקפת הכל כן אור קדמון מוקף את הכל ומפני שאור
 קדמון דק עד מאוד ומוקף מא"ס לכן יש לו שם מי
 שמולאו כמותו ואין צו שינוי כמו שאין שינוי לא"ס
 הקרוב ודיוק צו. ושמו של א"ק הוא י"ג יודיין כי
 מילוי יוד עולה י' הגם כי הם אותיות מוצדלות
 ובקדו צו (כ"י ובקדו) לאור (קדמון כ"ס צ"י) הוא
 י' (כ"י ו' די' וי"ל דל"ל יודי) שמולאו עולה כמותו
 וא"ס כ"כ קרוב לא"ס. ושמו של טיהו הוא י"ג
 קיפ"ן כי קי"ף צמילאו עולה מקום שומרה על
 הטיהו שהוא מקום האלילות ושם הייה עולה מקום
 כזה יפ"י הפיה ופ"ו הפיה ולכן אחז"ל קוף זה
 שמו של הקצ"ה והוא מקומו של עולם. ושמו של
 כתר הוא י"ג לדיין צהיות כי הכתר כלול אצ"י
 שלמעלה מומנו וגם מה שלמטה וכבר ידעת כי צכל
 עולם ועולם [כ"י כל העולם] יש הייה אחת ודיפ
 הייה עולה קי"ד כמו לדיי [כ"י ולכן יש לו שם
 מקום לדייק וי"ל דל"ל לדיי] שהוא כולל [י"א טלל]
 כל העולמות וכ"ז הוא צפרקי היכלות של ר' ישמעאל
 ויש לכל אחד י"ג אותיות מפני שכל אלו נעשו מי
 כי הוא חזון של הקצ"ה שהוא נקודה למעלה ונקודה
 למטה וחוד צאמלע כדליתא דדברי רשב"י עי"ה ויש
 לכל א' מחלקי ה"י החכר שם א' של הייה כמלא
 ש"ס ג' שמות של הייה שהם י"צ אותיות והסלל
 שהוא א"ס המצטרף אותם הרי י"ג לכל א' וי"ג אותיות
 אלו הם שורש לכל י"ג ש"צאו אח"י צעולם החיקון
 שהם י"ג חיקוני דיקנא שצ"ח וי"ג שצ"ח כשורדין
 לו די' מא"ח כי לז"א אין לו כ"ח טי' חיד ומ"ח
 יורד למלכות שאין לה אלא ו' כמס"ה שם מעלות
 לכסא (מלכים א' י' יע"ה) ואינם צקוד דיקנא כי
 אין

(ר) נקודתה היחה צמיעוט אור ולא יכלה ללחא
 מומנה קי אלא כחפסטה צרחה
 דרך שמאלית :

(ש) ד"א אוח כל אמה כי כמו צעולם החיקון
 חכמה מכלן וציה מכלן דעה צאמלע
 וכן חקר מכלן וגבורה מכלן היה צאמלע כן אוח
 ש' ג' נקודות א' מכלן וא' מכלן וא' צאמלע ומאות
 צ' כצרה העולם שהוא שם ש"י שאומר לעולמו די
 וכל א' מוג' נקודות י"א מכל א' קי צאופן שהוא
 ג' קיין ולהיות שאלו הקיין הם צקוד מחקלא לר"ך
 שיהיו מחוצרים (יחד כמו צניה מחוצרים צקוד כן
 אלו הג' לריכים שיהיו מחוצרים) אצל חיצורם הוא צזה
 האופן שהימי כחפצט כמו ו' פצוטה (כ"א ו')
 ונהקפל כמו כי כפופה ונהקפל ללד הקי הקרוב אליו
 וכן קי צמאל וקי האמלעי לא מלא מקום להקפל
 לא ללד ימין ולא ללד צמאל ונהקמן צבוכה ונהכוין
 צין שני קוין (כ"י וכ"א טי"ן) הנזכר ולכן מקום
 החצור של קי האמלעי הוא יותר עז מאחרים ולכן
 אמרו שורת ש' ה"א טי"ן (כ"י לז"כ) צ' טי"ן ו'
 (כ"י ז') צאמלע :

(ח) נקודתה כחפסע מומנה קי לארבה כמו טי"ן
 (כ"א ו') ולהיות שכתוצה האור צה
 צקי הננושך הגם כי לא היה כ"כ גדול כמו הקי (כ"ל
 דל"ל הקי של הק') כפרדה מן הנקודה וכשראחה
 הנקודה שהקי שלה (כפרד מומנה ליחא צכ"י וצ"ח)
 כחפסטה ללד שמואל שלה עד סוף רוח צבול האור
 [כ"י האות] וי"א מומנה קי קטן כמו די' וקי הארוך
 שכתר כשראה שהוא קיף האותיות ואין אות אחת
 לפניה לכסותה כתייראה שמו ידצקו צה דריים ולזה
 קפלה הקי הארוך שלה חלי קפולה מופני ציראה
 להאריך צקפלות [כמו שטעו אותיות אחרים שלא
 היחה לפניה אוח אחת שהכסה [כ"ל שכתבנה] לכן
 כתייראה מהדיים שלא להאריך צכפלות] וכתבולה
 [כ"י וכתקמלה] מוטע צקפלות [כ"א הכפולה) :

ואחר שאמרנו אופן היות האותיות כאמר ההפטר
 והמעלה ש"ס צין מלצוס לאור קדמון (כ"י
 צצין מלכות לאור [כפירה] שהוא ללד מטה מן
 המלצוס לפיהו [כ"א והטיהו] צאמלע. דע כי
 המלצוס הוא יוחר מעולה מאור קדמון כי הוא דיוק
 צאים וא"ק שהוא קרוב למלצוס ולטהירו אינו כ"כ
 מעולה מפני אמלעית המלצוס אצל ללד [מטה ליחא
 צכ"י] שאין צו מלצוס והוא קרוב לא"ס האמר שהוא
 צמדרגות המלצוס אמנס אינו כן כי החדצקות של
 אור קדמון צטתירו ש"ס צו קלח עציות לגצי (כ"א

לימודי אצילות

לח אין לה זקן אלא מוקד תיקוניה עלמה וממנה נמשכים למטה צעולם הצריחה והם י"ג נהרי אפרקמונא דכיא שהם הסכר טווב ללדיקים והייהזחא כשירדה למטה צאזיר קדמונ ירדה היא יחידה (ע"ל דף ע"ב) מנח ההארה שיש בה מהמלצוץ וכדצק בה הרשימו של המלצוץ שהיה צחוק צויר הקדמונ ונעשה כדור העהירו וכשירדה פעם צ' לקחה ה' של מלוי [כ"ח ולקחה ה' שהיא [מלוואה] [שהיא סוף אותיות שם הי"ה צנכ"י ליחא] של ס"ג וגם הולכרה לקחה ה' אחרונה (של מלוי ה' אחרונה ליחא צנכ"י) דשם צ"ן היא מוכנה אחורי ה' אחרונה העיקרית דשם ס"ג שכל התפשטות היא נוכח אותיות של ל' פנים וכל חזרה היא מלך אותיות של אחר ולכן הולכרה לקחה ה' המכר כדי שיהיה לה כח לעשות חזרה וצחורה השניה עשה כדור הכתר המכר וליחא צנכ"י הראשון שירדה ה' לצדה לעשות העהירו איך יכלה לחזור שהרי לא היה עומה אותיות אחוריים אלא דע שא"ס נחן לה כח כשירדה שחובל לקחה מלוואה ו"ד והכח הזה הוא שלה אליה ו"ד כדי שיתמלא ומילואה הוא שהוא כנו אחוריים היה לה כח לחזור כדי לעשות הכתר [צנכ"י ליחא ל"ל העהירו] ולכן אח"ל דיו פרטופים (עירוצין יח) ולא אמרו צ' פרטופים (אלא שרמח לך שהי צאה צנח ו"ד אלו שהם דיו פרטופים) וגם י"ל שהיה לו לומר ו"ד ולא דיו אלא לומר לך שהרי עלה על ו' ונעשה ה' שהוא כוללת כל האצילות ונקרא ק' (כ"ח כ"ו) להורות לך שהי הזאה גם שהיא גדולה נכנסה תחת הדי ונעשה ק' כי רגל הקי הוא אריך:

לח היו נגרים ועיכ אומר הכחוצ (מושלי כיה כ"ג) ורוח לפון מחולל גשם כמיש רשצ"י ע"ה צפ' רח"י ולכן שומות האלו הם כנגד האש שלא יוכל לשלוט ולהיות שחק אלו השמות עולים קי והם (נכ"י הם) צבחר שהוא מחלת האצילות והם מחלת מולאכתו (צכ"י ליחא מלכות) של הקציה צעולם האצילות והדכתיב ששים הוזה מלכות (שה"ש ו' ח') וכל אי' מהם כלול מ"י והם ח"ר וסיומך שש מלכות שנה לחי נח (צראשית ז' י"ח) ועשרים שעולה השורש של שם אחד שנעשה מומנו הכתר וכן רמזו כ' צבחר (כ"ח לכן עולה מנין כתר) וגם כי נראה מהחשטון [צנכ"י ליחא ר"ל עשרים צג' כתר] והעעם שצכללות עשר מחשטין כולם וצפסטון מחשטין רק אחד שהוא השורש גם מופי שאלו מחשטין צכללות העשר הוא קצת השטי שעושה ה' צירידה וצמורה וצעליחה ומופני שאלו עוסקים צמורה ה' ומלכחה והיא העיקר לכן כל השמות כלולים מ"י פ' שצערך ה' הם כלולים עשר שהוא ה' העיקרי וכשנצח לערך עשיית הכלי הכתר שהוא משם היה אז הוא חשטון פשוט כי כבר נעשה הכתר והי' נעחקה משם ועלתה למעלה מן הכתר (נכ"י והי' עלתה כבר למקומו):

ודע כי לקצה זו נקרא הכתר הר"ך עמודי אור צספר הצהיר שכל אור ואור הוא שם אחד כח"צ צבחר שהם כלי הכתר והם נכחטין צדך מושל צה אופן אי"צ ג"ד היו ז"ח ט"י סייט ששם ההי' צמליי ההי"ן ושם הי"ה צמליי אלפיין ושם יה"ה צמליי יידיין וכל אלו השמות (כ"י וכל אחד מאלו שמות) צמילואן י"ט חר"ך ל"רופים וכל אי' מהם נקרא עמודי אור מופי שהם מחקקים ככר וכעשים כעמודים והסיון שאמרו שש מלכות שנה לחי נח הוא כי נח הוא הכתר שנכנס צחיה סייט העהירו ופ"י הדצרים האלו דע כי הכתר הזה צהיות ה"י צחור (כ"י ה"י שלה צקוד הגח) והי' הוא צקוד יקוד ויקוד הוא נח הליך ככר צזוהר פ' נח ונקרא לדיק חנוים וככנס צחיה סייט מלכות ונולח צחיה הוא צ"ח ה' שהוא העהירו ולכן אומר הכחוצ (שם) והמזול היה וגר סייט ג' הייות שעולים כמנין מוזל ואלו ג' הייות צאו מוג' הייות שאמרו שם הי"ה ההי' יה"ה והם צקוד מ"ס שהם רחמים פשוטים ומורו השפע צצח לכלים (נכ"י צצחלו כלולים) משם ס"ג על ידי אלו הג' פעיקרם שם הי"ה נשצו הכלים כמיש ח"ס מכל אשר צחרצה ומח (שם) דהיינו עולם המדצן ומח דהיינו הצצירה:

ודע כשירדה ה' למטה עם אוחן שני ההי"ן צירידה ה' שני ההי"ן למעלה מן ה' (ואחר שנעשה הכתר נכנסה) צין שני ההי"ן מופי שה' אחרונה היא של אחר וסיומך היה היה דצר ה' (יחקאל א' ג') וכשעלתה למעלה (כ"י למטה) נעשית יהה ודע כי שם ההי' יה"ה יה"ה ג"פ שהם ל"ע אותיות (והי"ן כחוצים על מטה משה כ"ה צנכ"י וי"ח כי שם יה"ה ושם הי"ה ושם ההי' הוא שם המפורש שהיה חקוק על מטה נשה ושם זה ההי' יה"ה יה"ה י"ג פעמים שהם ל"ע אותיות) אס תכחצו על צילה ותקשרו צחוט של פשתן או צחוט הענדה ותשים אותו צאש לא ישרף החוט מופי ששמות אלו הם צקוד מ"ס שהם המקדים והמקדים מנחקים את הצורות ומכזים אותם.

ודע שהמים הגשמיים אחר שמתפשטין תכלית התפשטות טקף צהם קרירת ומלחות הקרירות הם נקשרים ונקפאים ולולי כח אש שנתיך אותם

ודע כי נח שהוא הכתר להיות שנעשה ויקוד מסתיר

ולריך להקדים הקדמה אחת קודם ציחור מאמר זה :
דע שאלו העולמות שנחצרו הם הכלים שנשכרו
 שתיכף שומך חסד נצח צחיכו עולם אי' ומס'
 רצוא נשמות וולד החסדים שבו וסי' רצוא אחרים
 וולד הנצורה שבו אונסם לא היו בשמיים כמונו ונצח
 להם גופניים קפריים שלא היו כיכ חומריים כמו
 שלנו ואותם שהיו וולד הנצורות לפה נזהק הקציה
 שעתידים להיות רשעים גמורים ואמר דין לא הכיין לי
 והם מתקעיד דורות שקומנו בלא עת ושחלן הקציה צעולי
 התיקון בכל דור ודור והיינו ששחלן מהם צעולי בכל דור
 ודור כדי לקיימם ולתקנם והם הם עני פנים שדור
 ומה שהיו מתקעיד דורות ולא יותר לפי שעולם החסד
 שהוא של נקודות ככנס צו האור של י"ה מן שם סיג
 ומאלו האותיות צאו חסדים גדולים שצנעד החסדי'
 האלו נראין הנצורות האלו קשים מאוד מאוד מעלה
 החסדים ואנשי' שהנצורות נמוקים הזה איכס נראין
 כלל ויינו יע' להם שם גבורות ולענך החסדים הנכר
 הם גבורות קשים ולכן לא היה להם קיום ועמידה לעולמות
 הנכר דהיינו ז"ס שנשכרו ונפכי שכל העולמות נחם
 (כ"י ויח' וייס) הנכרים הם נכללות מעשר וכל חלק מי'
 הם נכללים ב"יה שמהם צא להם האור והמיות (כי)
 ויח' או המיות) יחשבו כל חלק מי' ע"י פעמים
 נמלא קין דור וכל דור הוא סי' רצוא נשמות שהרי
 כל הקפירות הם נרובצות ונפכי שהם נכח שם צן
 ד' אותיות וכח של שם צן ד' הוא י"ה ור"פ י"ה הוא
 סי' שהם סי' רצוא נשמות נמלא שצכל אי' מהקפירות
 הנשכרות יע' צו קין דור נמלא שצכל ז' קפירות
 הנכר היה ראוי להיות אלף וחמשים דור דהיינו ז"פ
 קין וז"ס ה"ל חלל שלשיות שזלכות עיקר הייתה
 עיי' הי' בלצד דרכה צ' ה' צחכמה יסד ארץ (משלי ג'
 י"ט) כי חכמה היא יו"ד יסד ארץ שהוא מלכות איכ
 חסר נונתה ה' של י"ה דהיינו חמשים ולא נשאר
 למלכות כי אם מואה דור וצוה בחשצון היה ראוי
 להיות אלף דור אלא לפי שזלכות כשנחן לה היסוד
 חלק הראוי לה (מן השפע היה לה כ"ה צחכ) קיום
 ועמידה כנחין כ"ו דורות שעולה שם צן ד' ולזה לא
 נחשצ מן הדורות כ"ל מתקעיד דורות בלצד כי הכ"י
 דורות [הם נהורים לפי שהם מן קיום ועמידה של
 מלכות מחלק השפע הכיתן לה מן היסוד ועל
 מתקעיד] החסר אחר דין לא הכיין לי וכנגדם יע'
 אלף דורות שהם נהורים ונעשה מהם עשרה כחות
 מלאכים וצחכסם הם שצע ראוי פני המלך שהם
 ארגמין [שומעיל יסאל] היושבים ראשונה נמלכות
 לפנים מהפרגוד. ואית מנין שהוא כ"ו דורות לא

פחות

הנצירות לכן נקרא לריק ולהיות שהוא כולל כל "
 קפירות צחיכו ומולחם כל אי' לפעולתם אותם שהיו
 צחיכר נכח הולחם לפועל ועיי' השלימו וג"כ הוא
 בעלמו הוא שלם לכן נקרא ג"כ חמס והפסקי הזה
 רומז מאלוה אי"ה נעשה דכתיב אי"ה שהוא אי"ש לריק
 הנעים היה צדורתי היינו צדור תיו ר"ל צעולם
 הנקודות שנעשה צקוד תיינו מראשו ועד קופו לכן
 נחצר ומלת חמס יוכיח שהוא אותיות תי' מים והיינו
 מלכין קדמאין ונאמר כביכול נזהק מיתח. ודע שצילם
 הנקודות כולי נעשה צקוד תי' דאלו צעולם התיקון
 התי' האות היא רשימו צמלח כביכול של כל פרטוף
 של עולם האצילות וגם צמלח הפרטוף של כל העולמות
 ח"ש צדורתי היינו דור תיינו ר"ל דור העשוי מן
 תיינו ומלת אי"ש חצר על לריק וגם על תמים ובאלו
 אחר אי"ש לריק אי"ש חמס ולהיות כי נח הוא קפירת
 הכתר נאמר צו צ"פ אי"ש שזולה נכתר והיינו רכצ
 ת' וכן צדורתי חסר עולה נכתר. וקיומן אככי אר"ר
 שהוא אלף ר"ד כאשר נצח צעולי :

דע שאנכ"י עולה פ"ח ועם הכולל פ"צ וכן שם של
 ע"צ עם " אותיות עולה פ"צ (כ"י איחא וכצד
 ידעה ששם של ע"צ גומר נכתרים והיינו צ' פעמים
 כתר וכמ"ש צקומך עם האותיות הם פ"ג וצחכ איחא
 ג"י צ' כתרים דהיינו צ"פ נכתר כמ"ש צע"ה צקומך)
 וכצד ידעה כי שם של ע"צ הנכר הוא נכתר שצכתר
 שהם צ' כתרים ה"י היא העיקרית והצ' הוא הכולל
 שהיא כתר שצכתר ולכן הוא כתיב צ"פ אככי אככי ארד
 עומק מלרימה ואככי אענך גם עלה (צחכית מ"י ד')
 אי' הוא מורה על הכתר עלמו והצ' מורה על כתר
 שצכתר חסר מ"ש צרינו צפסק אככי ארד הקציה
 וכל עשר קפיראן דיליה וכל רחיקין קדישין דיליה וכל
 שמתן קדישין דיליה עם יסרלל קצח נחחו עם יעקב
 למלרים (הרי לפיכך נכת שם ע"צ הוא הכולל לכל
 עולם התיקון הוא ירד עם יעקב למלרים) רומז אל
 עולם החסד הכולל מנצי' שנעשה שצרים וירד עם
 יעקב היינו הוי"ו דהיינו יעקב למקום הקליפות :

ונדחורר לעניינינו שהכלים הנשכרים הם העולמות
 שאמרו ר"ל שנחצרו וכדי להעמיד על
 מחסונתו של מאמר זה שאמרו ר"ל (מדרש צחכית
 פ"ג) קודם צריחת העולם היה הקציה צונה עולמות
 ומחריצן ואמר דין הכיין לי ודין לא הכיין לי וכמעט
 נראה שהמאמר זה הוא פתחון פה למינים לנעון
 איך יחשבו שצחצ צענין דמהיין ואח"כ לא הכיין
 ליה וכי יע' חצי חקרן ידעה והלא הכל גלוי לפניו

לימודי אצילות

פחות ולא יותר תשובה דע כי היקוד בהיותו נסיד
הי כחן לה החושש מנחל ולהיות כשנתן לה יסיד
למלכות זה החלק היה שלם לזה הי' זעירא שהיה
היקוד נרשם במלכות [ולזה עשה רשם שלו קיום
כיו דורות] הרי שחלק היקוד ושל עלמה [כ"א מנהקים
של עלמה] היה כ"ו דורות ורמז לדבר בפסוק דכתיב
ונתתם חמשת לפרעה [בראשית מ"ז כ"ד] כי חמשת
רמז על הי של יקוד ופרעה לשון פריעה שהיה
מלכות :

ודע שכל הנשמות הנאורות שהם מעולם האחד
דהיינו נקודות ככללם במיכאל ושל צחינה גבורה
גנבראל ושל ח"ת צאוריאל ושל כלל צממנאל
[כ"א צממנאל] ושל הוד ציהאל ושל יקוד צמריאל
והל מלכות צממנאל. ודע שר"ן אצורה ח"ת הוא
מיכאל ושל יחזק גנבראל ושל יעקב אוריאל. ודע
שאוריאל זה קודם שצא צמק צח צמק צן ירד ולכן
חנך כשצא צממנאל הגשמי ככנס צנף וכפש צנ"ע
ואכל מעין החיים ונאל תחת האילן ספר ריאל ולקחו
ועיין צו ונחם ח"צ ספר ח' הנקרא ספר דחוק
חמו ויתחלק חנך וכי כלומר שהלך צנ"ע וחזר צממנאל
וכל זה צמח כ"ן אוריאל שעולה רמז כמספר אצור
וכשליקח חנך כלומר שחזר לשורשו ונעשה ונאל כמסמ
ואינו כי לקח איתו אלהים [בראשית הי כ"ד] פ"י כי
החומר [כ"א החוש] שלו אינו נמלא וכשחזר לג"ע
[כ"י צממנאל] וסר ספרו לבט מנחלם ואלו הדברים
הם צורה הנדפס מחדש בפסוק ויתחלק חנך. ודע
שדיוקנא של יעקב היה צמק ודיוקן של חנך היה
צארה"ר. [ודע שז"א הוא ארה"ר] וחנך הוא מעצורו
היינו ח"ת דז"א וכמו שז"א הוא ז"ס מוסר ולמטה
והעיקר ח"ת בן ארה"ר הוא ז"א וחנך הוא ח"ת
וכמו שהחית כולל המנוחות והרגלים בן חנך דהיינו
מעט כולל גם הוא כל הי' וכן נקרא שר הפנים
מפני שהוא שר וכולל כל הי' רואי פני העולם והוא
דיוקן של ז"א מנחם וכמו שז"א הוא כולל ז"ס בן מעט כולל
ז' רואי פני העולם שכל אחד נגד ספירה אחת כמכר. ודע
שא"פ שאמרו רז"ל שמיכאל שר הגדול עומד על
צו ענן וימו חנך כולל אורו. ודע שצבאל מדה
ומדה וי' מדה הוא כולל וי' וי' צה י' שמות
ומעט כולל כלם לכן אמרו רז"ל יש למעט עי'
שמות ודע שהשם הכולל אוחן עי' הוא צממנאל עי'
ונקרא רוח פסקית וכל אלו עי' שמות יולא מכל ח'
כח אחת של מלאכים וכמה משמשים חתומים וכבר
אמרי לך שז"א הוא ארה"ר והכל הוא דיוקן של ז"א
[ושם [כ"א ושם] הוא תמורת הכל וחנך הוא חזר

לארה"ר ושם [כ"א ושם] הוא רוח פסקית שלו
דהיינו הדיוקן מלגלו ותמורת רוח פסקית נח אצורה
לחזק ויעקב [וחזרין צין כולם ארה"ר] ודיוקן מלגלו
הוא ישראל [ותמורת ישראל] הוא משה היה הכל ושם
כי רמז משה ר"ת וי"ת שיה' הצ"ל ומפני כי משה
משה חסד ח' של שם וצ"ל של הצ"ל לכן נראה לו
הי צלצ"ת אש כי צאלו החזיר לו הג' אותיות החבר
שהיו חסדים לו ולכן עלה צממנאל יותר מעולה ואח"כ
אמר ח"ש ר"ת אד"ס ש"ת שהוא צממנאל כללנו ולכן
אמר צלצ"ת אש וג"כ יעקב הוא דיוקן של חסד וחשוב
שמוטטרו [כ"ל דל"ל שמוטטרו ועיין צמ"ח שער סדר
אצ"ע פ"ו] צ"ל"ה מוטטרו צמריאל וחנך צנ"י פ"ד
כמין שנים שחוק יעקב שיעלין אלו הג' עם הכולל
יעקב ישראל שהם חסד ח' גי' [כ"י ותחשוב שם מוטטרו
ותחשוב שיעלין אלו הג' שמות] עם הכולל כמספר
שהם [וכ"א וחשוב שמוטטרו וחנך שיעלין אלו הג'
ע"ה כמין יעקב ישראל שעלין חסד] וא"ת הלא
כאמר ותלך אש מלפני הי' [ויקרא י' צי] תאמר
ג"כ שהיה ר"ת אד"ס שם הוא מפני שברז ואצורו הם
כ"ן של קין כי הטוב של נשמת קין היה צממנאל
והשאר היה צמח והכ"ן שהיה צממנאל ואצורו כחלק
לשנים וכל ליהנות וחיו השכינה צממנאל שעוד עכשיו
נחזור להם הקנאה של הכל ובעצור זה ילדה האש
ויקוד [כ"י מנחם] אד"ס ושם שהוא זעיר וכסרף כשמות
מכילי אש שכן נקרא צמריאל ח"כ צו צממנאל העצור
צממנאל וצממנאל יפתח נפתחו מנחם ואח"כ צו צממנאל
ופתחם ונהרגו ואח"כ צו צמק צנ"י ישראל [כ"א
צממנאל] ומפני שחטאו צממנאל צממנאל צממנאל שהיו
שני אנשים כמסמנאל [סממנאל ק"ג] ונחמק עי'
הצממנאל שהציוו העוררים לאלוהי בכל יום ומדב ואצורו
המכר הם היו שני קרבים של אלו של יחזק וי'
למזין [וכאלו אמר מדב ואצורו הם היו צמק של
האיל [וכ"ל הכותב משה צממנאל יחזק קנ"ל שעל זה
צא הרמז צממנאל צממנאל איל אחר נאלו צממנאל צממנאל]
כי צממנאל עם הכולל של השורש היינו סצ"ך גי' וי'
פ"ו כמו מדב ואצורו דוק ותשכח נחזור לדברי הספר
כ"ה צמ"ן :

ודע כי קין נחלגל עיקר נשמתו צמח ורמז צמק
וכפשו צממנאל חס"ה [בראשית ד' ע"ו] שצממנאל
יק"ס קין ר"ת יתרו קרה מלרי המלרי הרגו משה
לקרה נחמקא עד שכלל ויתרו התקין עלמו ונחן
למטה לפורה צח לאשה שהיה הייתה מנחמנאל שצממנאל
הרג קין להכל ואחרים של לפורה הייתה אותה הכוונה
שלא ראה משה אותה ודמה אותה והוא הייתה מלכה
של

הראוי לה והם הנרשמים בצורת שרעוטין צומח האנשים כוונת צוהר פ' יתרו צפ' ואחיה חזקה וגם צחיקונים חיקון עי' למנצין והי' המכר לקחה ו' והי' המכר ועשתה עם הי' הנקרה [כ"א המכר] לקיט כל הקפירות שערדין לא היה צורת [כלים כ"ה צכ"י] כ"א צורת נקודים לעשר כלים והיו צכח ואחר לקיטת נעשו צורת כלים קטנים [כמו לורת פכים קטנים כ"ה צכ"א] והם כקרי חגבים ושם אותם ככללים צחך החכמה זה צחך זה [תוך כלי החכמה ולזה לרדק האוונרים שהכלים כולם זה צחך זה ליתא צכ"י] [זה יחורץ ומשחחיל (חולין ל"א) ויותר יעקב לבדו שחור על פכים קטנים ששכח פ' שיעקב הוא ו' לעולם והוא ו' המכר שירדה לחקור ולנקש אחר אלו הפכים הקטנים ולהכניסם תוך החכמה ולהעצירם מעצב יצ"ק והיינו יסוד ומלכות שצכתר כי ציקוד כחר יס' צו הו"ה צכח ומלכות שצכתר יס' צו אלהים צכח ושני אלו השמות עולה יצ"ק והם מעצב יצ"ק :

ונחזור לענין שאלונתו שאלותיו המנושכות מן הי' הם כוונת צורות שרעוטין קטנים צומח האנשים וצדיהם וצרגליהם וצעיניהם וצחפיהם הפכים . ודע שאלו האותיות להיוטן כמשכין בקו המדה מן הי' כחוט ציד האוון והחוט הוא כמו שרעוט ולכן הם נפשיים מלורחם ולוקחים לורת שרעוט ולהיות שהפכים של האדם חסוצים ומעולים יותר מכל חלקי האדם שמונחם כיכר אס הוא ראובן או שמוען כוונת הכרת פניהם ענתה צס [ישעיה ג' ע] וגם להיות שאלו האותיות צאו מן הפכים צעצם הוך הי' וחך הכחר שכלים רחמים ונפשי זה הם נרשמים צפכים ופכי הידים . ודע שרשם של פכים נרשם קודם צנשמה ומן הנשמה צרוח והרוח מנציתם צומח וצפכים וצידים ולהיות שאלו האותיות צאו דרך הי' והי' הוא צומח דהיינו יסוד של כחר זה הכלל יהיה צידך כי כל יסוד הוא צחי' מלך ריל מלך של כחר הוא יסוד [מוכחר שצכתר ומלך של ח"א הוא יסוד] של רישא דליא [ס"א על עהירו והמלך של מלכות שצכתר הוא כ"ה צכ"י] ומחפשת עד מלך של חו"א שהם נעשים מחקר וגבורה של ח"א דכתב ח"י צינה לי בגורה [משלי ח' יד] ודע שהמלך הזה הי' דעת צכל מקום ולפי שכל כח הנשמה או הרוח של האדם הוא צדעת לכן הוא מנצית צומח האדם האותיות וכמו שמוכח הדעת הוא מנענע ידי האדם לעשות פעולת מה כי הדעת הוא הרטון כך מנציתו השרעוטין גם צידים ולפי שיקוד דרישא דליא ומחפשת עד חו"ג דח"א שהוא קוד הידים כך צאדם

של כוס כמחחיל [ויק ע"ג] ורומ לזה שיתרו עיקר נשמתו של קין אחיו של הצל שהוא משה והוא שנאמר חכ"י חותכך יתרו ר"ת אח"י :

ונחזור לעניינינו המוצל רומן לרצוי האור ששצר הכלים כמשה והמוצול היה מים על הארץ (צראשית ז' ו') ר"ל רצוי האור כפל על המלכות ולכן כתב ויכבו כל ההרים הגבוהים אשר חחת כל השמים (שם) ההרים הם חג"ת כל לאחיו חכמה וצינה שנקדקי ויס' צחו"צ צומקים הקדק קלח כקוי [כ"א כצוי] מן האור . וכשם שנאמר צומצול חומס עשרה אותה ומלמעלה כן האור ששצר [ככ"י שרצה] צא מן צ' אותיות י"ה של שס ס"ג ומנין שחג"ת הם ההרים הגבוהים דאמר רש"י ע"ה צפוק (מיכה ו' צ') שמועו הרים את ריב הי' מואן הרים אלין אצנה ומה שאמר חו"ה ולא זרת ולא מודה אחרת שתי תשובות צדצר ח' כי אותה אותיות מלח לרומ שכל הכלים כלולים מעשר ועשר מעשר הרי מלח ולכן המים בצרו מואיד מואיד הם ל' לרומ הטי ספירות היינו ז' ששצרו צ' שנקדקי השני להיות השפע שצא לכלים האלו היה ומס ס"ג אשר מיליו עולה לי' ומספר אותיותיו עשרה ס"ה מ"ז כמנין אותה עם הכולל ומלח בצרו להיות שס ס"ג הוא צציתה שהוא בגורה לכן אומר בצרו :

ונחזור לענין ח' שהי' עם שני ההי"ן המכר נעשו כדור הכחר והי' צחך כדור הזה כלול מ"י הי' כדורים צו הי' ספירות [ככ"י הכחר היה שאר הספירות ככללות צחך כחר זה] דרך עיגול קציו ואח"כ רומ הקציה לי' של מיליו וא"ו דס"ג עם הי' אחרונה העיקרית דשס צ"ן וירד [כ"ל דל"ל וירדן] למטה דרך העהירו וכנכסו הוך הי' שנמלח על ראש הכחר וע"י שהוא האוון והוא המדה שהוא הי' [ככ"י והוא"ו קו המדה] והי' היא הנקודה והנקודה היא נעשית מנקודות הרצה ואותן הנקודות נעשו ג"כ מנקודות הרצה צאופן שכמועט חין להם סוף וחת הי' [כ"א הי'] עיקר הנקודה וצהיותה כדורים ועגולה והיא האוונות שעי' נעשה כלי הספירות נעשו גם הכלים כדורים כמותה ואותיותה המנושכות מומה היינו כשיווררת מוחכה היא [ככ"י עי'] קו המדה [כ"י הוא המדה] והוא משל החיט היורד מן האוון כי הי' היא המדה והאוון והקי היא האות שיוורד מומה כדמות המסקולת [הקשור צראש החוט שמוריד האוון וכשמוג"ע למקום שדעתו לצנות ומעניד שם המסקולת כ"ה צכ"א] כן הי' האות מוריד מומה קו כלומר כח ואור שלה דבוק צאותו אור היורד מומה עד מקום

לימודי אצילות

ז"ס וכלולים בשם ויה כאשר ידעת דע שה"ס יחד
נקראים ז"א כלסון רש"י ע"ה בכל מקום ולי"ר
בשכלך כי אלו ה"ס הם ספירה אחת :

ועתה

בבאר לפניך איך נחלקים עשר אותיות דתיה
באלו ה"ס והם בזה האופן יו"ד הם
אופנים על ראש ז"א צדק מוחין חז"ר כאשר תדע
במקומו צניה ה' ראשונה בחדר א' של מילוי היא
בגזירה ו' השורש צחיה א' של מילוי וא"ו בנלח ו'
המילוי ציבור ה' אחרונה במלכות א' של המילוי שלה
צהור. ונקראת' מוקם המלכה להיות כי מוקם זה
הוא מוקם שומעין כל ה"ס ללחל לחן ואחר שילאו
לחן מלפים על השפע שיצא להם מאל"ס וגם בעולם
הצריחה צהיכל ק"ק מלפים הצדיקים שכרם של עוה"צ
וגם המלכים שומרי החומות מלפים לשפע הזה והם
מומנים על ז' היכלות ונקראים שומרי החומות דהיינו
שילאו שכר מאמץ דאצילות שמוקננת בצריחה והעיקר
הוא צהיכל ק"ק ושם מוקבלים הצדיקים שכרם ושומרי
שומה גדולה וכהנים נחזי השכינה דהיינו נחזי שם
המפורש דהיינו מ"ש בצרית מנחה עוה"צ עומקו
כלומר שילאו מאמץ דאצילות ויורד תוך היכל ק"ק ולכן
נקרא מוקם המלכה :

ודע

שלהיות הצ' ווי"ן דהיינו של שם ס"ג ושל צ"ן
שנכנסו עם כח ה"י אל תוך הצניה לאציל
ז"ס לחן ונעשה ה"א לכן נקרא ה"א ו' מפני שהוא
עשוי מכת השבי ווי"ן הללו וק"מ ווי העומדים [שמות
ל"ח י"ג] ונקוט הא' כלל צידך האותיות הצאות
מלמעלה האות הפכים הוא הדוחה לחן את הספ"י
ומתפשט עם הספ"י והאות שהוא מן האחר הוא
צונה את הכלי צדק החזרה פ"י כי כבר ידעת שכח
התפשטות האותיות והקפירות הוא לאין חכלית וכח
החזרה הוא מנצל הדברים ונותן מדה לכל ספירה
וספירה הראוי לה ולכללות שצחוכה נמלא שה"י היא
האומן [כ"י נמלא שהוא האומנות] כסידרה לעשות
כדור אחד צכח אור הפכים הוא דוחה ומתפשטת
הכלי וגם לוקחת כח האור של אור מן האחר
וצחירתו למעלה נותן גבול לאותו הכלי ומעצת אותו
ד"י שיוכל להיות כלי וכל זה צצח אחת. ותדע
שה"י האומנת הוא שם א' משם המפורש שהוא
צירידתו והתפשטותו הוא שם ע"צ ובעלייתו וצחירתו
הוא שם וי"צ והיינו דאמר רש"י ע"ה על שם ע"צ
דא נחית ושם וי"צ דא סליק ומפני [כ"ל דל"ל מפי"ר]
צצירידת ה"י ירדו עמה צ' ווי"ן המכר יחשוב ו'
פעמים י"צ הם ע"צ ואין את יסל"ן לחשוב שבי
ווי"ן מפני שאחת נפארה למטה ואינה נחרת לעלות
עם

באדם מנציע שרעוועין צידים וכמו שהסוד של דל"א
אני"פ סקוף התפשטותו הוא עד ח"י"ג דל"א עכ"ל
הוא נותן קלת הארה צחוך הנוף דל"א אצל אינס
אותיות כ"א סימנים דהיינו נקודות בן בגוף האדם
מנציע הדעת קלת סימן צחוך גופו כגון סימן א' [כ"י
שומא] וכיוצא בו :

ונחזור

לענין שה"י צכח ה' אחרונה עיקרית דשם
צ"ן שהיא צדק מלכות דנקודות שהם
הקפירות שצחוך כלי הכתר והכניסה אותם צ"ן
והיינו עקדים נקדים וצחודים וצנה לדרך דצ"ר
המקובלים האומרים שהקפירות הם זו צחוך זו והיינו
הג' ראשונות והשאר זו הם זו צחוך זו צדק אותיות
כח. [וה"כ לקחה ה"י כח ה' אחרונה של מילוי
וא"ו דס"ג שהוא צדק יעקב ולקחה הכדור של
החכמה עם שאר כל הקפירות שצחוכה ודחה אותם
חן לכתר דהיינו הפכים קטנים שלקח יעקב והעצרים
דרך יסוד ומלכות שצכחר הוא ונעצר יצ"ק כחבר
והאליהם לחן ולזה שם יה"ו נחקק צחכמה ג"כ
דהיינו ה"י היא רשע של האומן ה' היא ה' עיקרית
ראשונה [כ"ל דל"ל אחרונה] דשם צ"ן ו' היא מילוי
וא"ו דס"ג שהם עש"י [כ"י שהוא עשה] כלי החכמה
ודחו [כ"א ודחה] אותם לחן ולזה אחר צכפר יצירה
פרק א' מנחה י"א פנה למעלה וחממו ציה"ו. והא"כ
רנה הקציה לא [כ"י לו"א] של מילוי וא"ו דס"ג שחרד
הוא עם ה' דמילוי ו"ו דצ"ן דרך העהירו ויכנסו אל
תוך ה' שהיא תחוצה צכחר וכשנכנסו [לחוכה לקחה
אומן ה"י המכר והורידה אותם לתוך הכתר דרך
הקו שלה ונכנסה] אל תוך החכמה והא' [כ"י והיא]
חיקנה כדור הצניה והיינו שעשתה אותה כדור צפ"ע
וה"י [כ"א וה"י] דוחה אותם לחן כלולה מכל ה"י
תחת כדור החכמה והא"כ רנה לו' העיקרית דס"ג
שחרד עם ו' [כ"י ה' העיקרית דשם צ"ן וחרד
דרך העהירו אל ה"י וה"י הורידה אותם דרך קו
שלה שצחוך הכתר אל תוך החכמה ומחכמה לצניה
ולחיות שכח ה' האות שצחוך הצניה היתה רחוקה
מאל"ס עשה [כ"א צכמה] מעלות לא היה זה כח
עם אותן אותיות לאציל החקד כלולה מהשם אחרות
כמו שהאציל הצניה כלולה ומשענה לזה דחה אותם
לחן זה אחר זה למטה נח. ודע שהמקום הזה
של צניה שומחין אלו ה"י קפירות צחוכה נקרא הרמה
מוקם המלכה וכנגדו ג"כ היכל ק"ק בעולם הצריחה
ופ"י של הרמיה ה"ר ויה ה"י מאמץ שהיא ה"ר
ומנה שהוא ז"א וסחר צרעיון כי זה הדבור הוא
לצדד לחן כלסון צ"י אדם ומלת ויה היינו ז"א שהוא

עם ה' ועם ה' השכיח לכן לא נחשוב כ"א ו' אחת ואחרי כבעלתה ה' עם ה' הגם כי לא עלתה ו' השכיח לפחות עלתה עומה הרשימו של ה' הנשאר למטה ותחשוב בעלייתה ופי' וגם ה' של הרשימו שהוא צקוד נקודה יעלה זפי' הם וי' . וא"ה מודוע לא נשאר ג"כ רשימו למטה ונ' ו' שחר למעלה כמו שנשאר הרשימו ונ' ו' שלא חזר למעלה והיינו יכולין לחשוב ה' יותר מופי הרשימו ההוא. חסודה מופי שצבר חסדו ה' שחזרת כולה צלצורה כשהיתה למטה לכן לא נוכל לחשוב הרשימו שלה . וא"ה למטה לא נחשוב המוספר צ" ויין ולומר י"צ פעמים י"צ אלא שאין לר"ך לחשוב כי אם העיקר שהוא ה' הנשאר למטה ככלי כי האחרת חוזרת למעלה לעלות וא"ה עושה הפעולה עלמה כי אם קיוע ואחרי ירדו חלו ה' כלים זא"ז צבת אחת [כ"א צבת אחד] כשלשלת קשורים זה צה כלומר שאותה ו' וכמה [כ"א שלות ו' צבת] נעון צאלו הז"ס :

ועתה נחזור לראות מופי מה נשתנו הקפירות צממותיהם להקרא זה כתר זה חכמה וכו' כבר פירשתי למעלה שם כתר מופי חר"ך עמודי אור . ועתה נפרש נעם לשם חכמה והוא לז' סבות ה' כי מלת חכמה הוא כ"ח ויהי כלומר שה"ס שהוא שם ויהי כחכר [הוא חוך צינה וצינה הוא חוך חכמה נמלא כי שם ויהי] שהוא צחוך צינה צפועל הם חוך חכמה צכח מופי שכלי צינה שהוא חוך חכמה מופיק צין שם ויהי לחכמה והיינו כח ויהי . נעם צ' שהיא חכמה ש"ס צה שם יהיו והי' של יהיו היא האומנות והי' היא של שם צין והי' של שם ק"ג נמלא שהי' כלי החכמה וצדחתה לצינה הי' עיי' ו' של ק"ג נמלא שצחכמה י"ס שם ק"ג ולהיות שצחכמה י"ס צו קוד שם עיי' שהיא הכלי שלה כי כלי החכמה הוא שם עיי' עלמו וגם י"ס צחוב שם ק"ג שכתובה מן זאת הי' כי כל אות של השם ככלל צו כל השם ועיי' צהיות כי צו' דק"ג נחמה כלי החכמה י"ס צחוך הכלי שם דק"ג אצל הכלי עלמה הי' והכדור ההוא הוא שם עיי' [כ"י ההוא של שם עיי' עלמו] ומופני מה נקראת חכמה ולא כ"ח ויהי מופי שצלשון חכמה י"ס צ' הצבת ה' הצבת כ"ח ויהי והי' ח"ך ויהי שהבי"ח ויהי [כ"א שחכמה] הוא הח"ך [כ"י החוך] של ויהי הוא אד"ס דהיינו כחכפר אד"ס כלומר ח"ך [כ"י חוך] האד"ס דהיינו ז"א הנקרא אד"ס :

והטעם שם צינה מופי ז"ס שצחוכה שהוא ז"א דהיינו צין י"ה שהוא אותיות צינה הי' הוא חכמה והי' היא צינה שהם מודצקים יחד לעולם

כמ"ס [איוצ ויהי] ח"ס צאחיהו ידוצקו ורזח לא יצא ציניהם ועוד נעם שם צינה מופי שעינק הייתה עיי' שם צין כלומר כמ"ס למעלה שהי' מומילי ואי דק"ג שהוא מופי עם ו' של שם צין שנכנסו לחוך החכמה והמילינו את הצינה לחוך שעינק הייתה הקפירות הוא הולאתם לחוך מואחה קפירה שהיתה צחוכה מוקדם וההולאת של צינה היתה עיי' ו' של שם צין ומופני זה נקרא צינה עיי' צין וכבר ידענו שהלורה של שם צין הוא צקוד "דודי" [כ"ל דל"ל יד"ה] דהיינו ד' על י' ד' על ו' דהיינו "נכנסת לחוך ד' וכעסית הי' והיא הי' עלמה של י"ה צינה . וא"ה אם הי' נכנסת לחוך ד' ח"כ הי' של י"ה חכמה חסודה . חסודה כי הגם שהי' נכנסת לחוך הד' ויהי נשאר רשימו של י' צמקומה . וכדי להתייבב צדעתך מ"ס המוקצלים ששם י"ה היא צחכמה דע שהזוהר אמר שזה השם הוא אצא ואמא ופירש עוד ואמר "אצא הי' אמא וציאורו ששם י"ה הוא צחכמה [וגם הוא צינה שהי' צחכמה היינו י"ה והי' צינה היינו י"ה צאופן זה שנינו י"ד שצחכמה היינו] ודי שצננה מהם אות הי' דהיינו ד' על ו' והי' שצצינה ג"כ הוא י"ה כי הי' שהיתה קודם ד' צאה תחת הד' לנשוחה לורת הי' וגם כי צאה תחת הד' לא נפגמה מכל וכל ממוקומה הראשון שהיתה קודם ההי' אלא נשאר שם רשימו שלה צאופן כי זאת ההי' עם רשימו ד"י שלפניה עשה שם י"ה [ועיי' זה השם] נחכנה לחכמה ולא לצינה כי צחכמה הם כולם אותיות עיקרית [וצינה] י"ס רשימו ד"י צמקום "העיקרית להשלים זה השם :

ונחזור לענין שמושם ק"ג ירדו הי' אותיות שלו ומושם צין ירדו ד' אותיות כד' לעשות הכלים צחצורת הי' החכר צאופן שנשאר הי' אותיות מושם ק"ג והי' מושם צין ואלו עברה אותיות הנשארות הם מוחלקים צספירות צזה האופן י' של ק"ג צכתר ו' מילוי שלה צחכמה ד' של מילוי שלה [צינה הי' צחקד "מילוי צגצורה ושל צין " צחית ו' דמילוי צכלה ד' דמילוי] צהוד הי' ציקוד הי' דמילוי שלה צמלכות ולהיות שאור ח"ס דצוק צאלו האותיות חין להם חכלית כי הם צאים מאור הלצוס מוא"ס שאין לו חכלית :

ודע שאלו האותיות כשילאו מן המלצוס וכנסו חוך ח"ר קדמון היולאים [כ"ל דל"ל ילאו] ממואלים רליו אלפים רצוא אותיות שהוא רוחצ [הכצד] החכר וכשירדו מאויר קדמון לח"ק חקרו להם [מאה כ"ה צח"י] אלפים רצוא שנשאר מוקפים קצ"צ הנהירו קסם

לימודי אצירות

דע שהם היו ראויים להיות אור פנימי להתחלק בין ז"ס אחרונות היינו בזה האופן תשעה לכל אחד ואחד חוץ. וממלכות שלא היו ראויים לה אחר התיקון אלא ששה כמו שאפשר צעדי ועוד [דע] שכל כלי מהכלים היה יכול לקבול אי רצוא יוחר מחלקו וע"כ צעדך עשרה רצוא שהיה לה [כ"א צעדך הס' רצוא שהיה ראוי לה] כשנשצר החסד נקרא הבלי שלם ולענין זה שאלו ה' [כ"א הס'] רצוא נשאר צאור צמקים שהיה חסד צראשונה ולא ירדו חלו העשרה [כ"א ס'] רצוא עם האותיות הפנימיות הראויים לחלק האחרים שלא היו ראויים לה צאופן שכשנכנסו לבצורה היו ק"ל אלא רצוא וע"כ נעלה אותם הבצורה וחשבה להכיל אותם מפני ה' רצוא שנשאר צמקים החסד חוץ מומנה וכן צמקים הבצורה נשאר עשרה רצוא אחרים חלויים צאור וע"כ נעלה אותם ח"ה וכן עדי עד יסוד ויסוד חסד לומר כזר חסד חומשי רצוא צאופן שמק"מ נשאר ל' אח"כ למלכות שהקבול ח"הם ופ' אחרים אוכל לקבול אותם צעדי ואפיה נשצרו כולם וע"כ צאוף ל' התקוע ציבור צאו צמלואו ד' " כזה לד"י לומר ל' רצוא אותיות שנכנסו ציבור שהיא אותיות העיקרים וד' רצוא שנכנסו למלכות יוחר מחלקה הראוי לה אחר התיקון שנתקנתה כנקודה [כ"י שנתקנתה נקודה] צמאמר לכי ונעני ח"ע ואז נעשית צבור לאה ורחל וי' רצוא שנתנה למלכות הרי ד"י שהיא מלוי לד"י וע"כ [כ"א ועוד] נקרא יסוד ח"י דהיינו ט' רצוא הראוי לו וע' רצוא הראוי למלכות שנתנה לה כמנין ח"י :

ועתה אבאר לך ענין השצירה על מחכונתה דע כי כשירדו האותיות למטה לעשות מהם כלים [כיון שנשענו] ונחלצו ממקומם העליון כל אות ואות מהם נעשה לו מילוי ואותו המילוי היה צבור אור חילון ולא צבור אור מקיף אל הכלים והאותיות העיקרים היו עלמות הכלים והיו חלו האותיות העיקרים מאירין לאותיות המלוי שהיה להם מצאון וכשצאו חוץ הכלים חלו כ"א ס"א ק"צ [כ"ל דל"ל חלו ק"מ] רצוא אותיות של השפע שאמרנו למעלה הולכנו להתרחצ כדי לחת להם מקום צחוכם ולהכילם והיו הולכים ומתרחצים שופני ריבוי האותיות הצא עליהם הולכנו להתרחצ כ"כ עד שכציכול נחפרדו חלו מאלו נחפרדו [כ"א ונחפרדו] האותיות העיקרי כ"א האורות הפנימיים ונחפרדו צאור אותיות של השפע הפנימיות שהם (פ' רצוא כ"ה צנ"י ופ"ל מותר) ה' רצוא שנשאר [חלויים צאור וכטס צמעי אלא כחבר חלל אותיות של מילואיהם נפרדו כציטל] וכן האותיות העיקרים

שהם אור המקיף [וא"ת מפני מה היה חסרון אותיות חלו ח"מ ולא אור פנים תשוצה כזר ידעת] שאור מקיף הוא יותר גדול הרבה מאור פנימי לכן ח"כ כשירדו האותיות הכ"ל לחוץ אור קדמון נשאר האותיות שנתפסו לחין הכלים סצ"צ לאור קדמון ונמלא האור המקיף הרבה מאור מאור הפנימי של אור קדמון לחין חקר מה שלא היה כן צא"ק כי אור המקיף דהיינו פנימיות [של אור קדמון הא"ק לא היה כ"א מאלף רצוא ואור פנימי] ואור מקיף שלו [כ"ל דל"ל כי אור המקיף של הא"ק לא היה כי אם מאלף חלף רצוא ואור פנימי שלו] כחבר היה קל"ו חלף רצוא נמלא שצאור קדמון היה אור פנימי פחות מאור מאור מקיף וצא"ק [כ"י וצא"ן] היה אור פנימי יותר מאור מקיף חלף שלריך לדעת כי ח"ק אינה נקודה ושורש צפ"ע כי נחמה ופליטה ה' אחר שעשתה העהירו צר"חה לחזור לעלות למעלה למקומה ולא יכנה וירדה לחפפה על העהירו אז פלטה לחוץ האותיות הנשארות צחוכה מן הרשימו של ח"י המלצוש שהוא אור קדמון ומהם נעשה ח"ק ח"כ אדם קדמון ח"י נקודה ושורש צפ"ע כי אם מן הרשימו של ח"י המלצוש. ח"כ נשאר צחוך העהירו ח"ה חלף רצוא ומאלו ח"ה חלף רצוא נכנסו צחוך הכתר צהשלמותו ח"י וצ"י וצ"י מהשפע שצא חל"ו ח"ה חלף רצוא אז כ"י [כ"א וצ"י] חלף רצוא שנשאר חוץ העהירו היה חופפה על הכתר צבור אור מקיף ומה"ח חלף רצוא שנכנסו צחוכה מהם הכתר רצוא נכנסו לחוץ החכמה חלף רצוא דהיינו שד' חלף רצוא נכנסו לחוץ החכמה וחי אלפים הנשארים היו חופפים עליו צבור אור מקיף ומה"י חלף רצוא שנכנסו צחוכה ח' נעלה אותם צעדה וי' נחלה אותם לצינה חלף רצוא לקחה אותם לעלמה [ס"א נכנס לחוץ הכתר [כ"ל דל"ל הצינה]] וי' אלפים נשאר לה אור מקיף צאופן שחוך הצינה ח"י חלף רצוא אותיות מהשפע שירד אחר עשיית הכלים מח"י אותיות הסם שהם אותיות י"ה ונשם ס"ג שהוא פנים ונשם צ"ן שהוא אחר ומאלו חלף רצוא נחנה צינה לז"א ק"מ רצוא אותיות שהם [כ"י שחקר] מהם [ס' ופ' הם ק"מ כ"ל מותר] היו ראויים להיות אור פנימי ככל ה' אחרות הם [כ"א והס' מהם ול"ל דל"ל והפ' מהם] היו ראויים להיות אור מקיף וכל שאר אותיות מאלף רצוא נעלה אותם צינה צעדה שהם ח' מאות וס' רצוא אחרות כמנין עשר אלהיים והק"מ שנתנה צינה לחסד צאו כולם צצח אחת היינו שהחסד רלחה לקבל כולם צחוכה צבור אור פנימי ולא יכלה לקבול אותם וע"כ נשצרה :

שה רמז חז"ל באמרו (צ"צ קוניה) הכל לריכס למארי דחטה וק"ל) לכן היה צדימהיק חלוטות שקופים אצוונים כסדק החטה שהיה לרה מצפנים ורחצה מצחון ואמא נקדקה וילאה מוננה טנבלת ואח"כ חזרה ונדבקה אמנס נשאר זה רשם הקדק כמו השעורה שיש זה רשם הקדק וכנכס לפנים לכן יכלה לקבל אור המקף הזה :

ודע שאור הפכיוני של ז"ס [כ"י ח"ס] האחרונה שהיו שצעים רצוא אחרות כיון שנסצרו כלים הלכו למעלה והיו הולכים ועולים עד שנכנסו צמעי אמא ואמא כיון שרחמה שהם עולים הרחצה להם מקום צחוכו [כ"ל דל"ל צחוכה] כדי שיוכלו לעלות לחוד אצא וכיון שנכנסו חוד ח"ה הרחיצ להם גם הוא מקום שיוכלו לעלות לכהר והכחר לא רלה לקצם [מפני שכבר נהגלמו וירדו ונכנסו פעם אחרת צחוד אצא והוא [כ"ל דל"ל ח"ה] חושב לקיימם צחוכו ולא יכול ונסדק כ"ז חסד צח"ה] וילאו מוננו אלו שצעים רצוא אחרות שאמרו שהם שפע הפכיוני ומהחנן הקדק זה יולאים אורות בכל יום חמוד ומאירין לכל העולמות שכולם לריכס להם ונקראים אורות אלו טנבלת מפני כי הטנבלת האלו [כ"ל דל"ל האין] הם דוגמון שצכל יום ויום יורדים וטופלים מעט מעט מן האילן. וכיון גילאו מאצא נכנסו באמא והיא כשרחמה שורדין רלחה לקיימם צחוכה ולא יכלה ונסדקה גם היא וילאו מוננה מיני רצוא אחרות מאלו הע' רצוא וכ"ה רצוא הנשארם רמז להם הקציה ששחלחם אל הכחר כדי שיעשו צחוכו ג' פרטופים של ג' רישין שהם כחר שצכחר חכמה שצכחר צינה שצכחר ועלו האחרות לכחר דרך חכמה כמלא שג' פרטופים שצכחר נעשו מאלו כ"ה רצוא המכר ובכחר היה מקודם צחוד פכיוני שלו י"ח חלק רצוא וצעשיה ג' רישין נכללים הכ"ה רצוא עם ח"י חלק רצוא צה האופן כי הכ"ה רצוא צנוק הכחר שהיא צלורת כדור ונכללו הכ"ה עם הי"ח ועם אחרות הכלי של הכחר עלמו ונהפכו האחרות מלורת כדור ללורת פרטוף דהיינו מתקלח זכר [כ"ה שיהיו זכר ונקצה] כדל"ה צכפרה דלכיונח חכמה מכלן וציה מכלן וכחר על גביהם וכן חסד מכלן ובגורה מכלן ח"ה צמלע ותחמיהם וכן כה"י כן הוא המחקל שחאזים יש להם כף מכלן וכף מכלן ולשון צאמלע :

ודנה להיות שכי"ה רצוא עם ח"י חלק רצוא נחצצרו יחד ועלה מקפרם ליע כי צ"י י"ס חלפיים [כ"ה וגם כי י"ס זה ה' חלפיים] דוגמא ז"ל

ש"ס

העיקרים והם הם שפכלו עד [כ"ה מן] קרקע דעסירו והכינו והחמיו הד' הכנות לר' עולמות אצ"ע כי צעולם האצילות האירו צלד הפכים היינו צהארה שהיה להם מאחרות העיקרים מלד הפכים והחמיו צעולם הצריחה צהארה שהאירו מלד ימין שלהם וצעולם היצירה מלד שמאל וצעולם העשייה מלד אחר כמ"ש צעה"י ומאחרות הארה שמוקצלים מן האחרות העיקרים נשאר מנע דבוקה צהם גם כסירדו צקרקע העסירו וההארה הזאת היא העיפין שאמרו שנשאר דבוקים שצצרי כלים :

ודע מהרצות פירוד [כ"ה כי מהריקות פיזור] והפילה של האחרות ומפיזור ההוא נההו [הדיין ומהדיין נההו] הקליפות כשהוא אחר ונדבקו צאלו האחרות ונהו מהארת העיפין שהיו דבוקים צהם. ודע כי שפע הפכיונות שהם י"רצוא לכל ספירה כמו שכתבתי שנשאר צחוד חיקף כשהיו משהצרות היו עולים למעלה אלו האחרות של שפע הפכיונות עם האחרות העיקרים של כלי עלמה וכל אור הראוי להקף ירד למטה עד צו נשלמה להחמנך מלכות ולהעשות כסגדל וילאו מוננה כל האחרות של שפע הפכיוני ועלו למעלה ונכנסו צמעי אמא [עם האחרות העיקרים של הכלי הכחר ששפעלו אחרות של מלכות [כ"ה אור מקף] ונכנסו צמעי אמא] כחר היחה אמא קדוקה מאור הפכיוני שצבר נכנס צה. ודע שפיזור מלכות לא היה פיזור מכל וכל כי כחרצ מנעו מפני ד' רצוא שצכנס לחוכה יוחר מחלקה שחנן לה יקוד ומפני כך לא הספיקה היא לקבל שאר השפע צחוכה וצאו עליה מצחון ונחצנלה מלורת כלי וכיון שנחצנלה וילאו מוננה כל העשר רצוא השפע עלו גם האחרות [העיקרות] של כלי שלה עומם צחוד מנעי אמא ותיקף שנסדקה אמא נפלת מוננה טנבלת שהם האחרות כ"ז ליהא צח"ה] של אור השפע הפכיוני ואח"כ עלו צמעי אמא אור מקף כמו שאמרו. וא"ח ח"ך ככנס צמעי אמא אור מקף להיות אור פכיוני. השוצה מפני שהיה מקודם אור פכיוני שלה לכן חזר לכנס למקום שחלצה. וא"ח ח"ה אמא היא קדוקה ונפלה מוננה טנבלת ח"ך יכלה לקבל אור מקף הזה. השוצה דע כי דוגמא שתי קדוקות הנמלא צעה"י והם חטה ושעורה שהם נקדקים לארכם חטה נגד אצא ושעורה נגד אמא ודע שקדיקה אצא לא חזר לעולם להחצק וכמו כן קדק של חטה היא נכנס לפנים חוד החטה והטעם מפני שהקדק הזה הוא חלון היולא מוננו אור לכל העולמות שכולן לריכין לאור זה [כ"ל משה מלמד

לימודי אצילות

ש"ס צו ש"ס יהיו צמילי אלפין כה יו"ד ה"ח וא"ו
 שטולין ט"ל ומפני דוממא זאת הכהר נקרא ז"ח לגבי
 טהירו וזה האופן הטהירו נקרא זינה אדם קדמון נקרא
 חכמה חיר קדמון נקרא כהר צאופן טכנה הוא צמק' ז"ח
 הגם ש"ס דוממא אחרת יו"ה גזיה וזה טמלא צוהר פי
 חרומה שאמר מהוך דצרו ומצמט למצרים, טחור קדמון
 עם כל מה טנחיתו הוא צערך ומלכות לגבי גליטא
 והמלכות [כ"ל דל"ל והגליטא] לערך ז"ח ואין לו
 נסות לדבר [כ"ח למעלה] וזה וצ"ח של כהר
 ר"ל כהר טנכחר י"ס חקוק ש"ס טז"ו שטולה ט"ל וגם
 צעולם הדיקון הוא חקוק צ"י ראשון אלל עיקרו הוא
 צחית של רישא דל"ח דהייט חיקון ג' וז' חיקוקים
 דרישא דחין ש"ס ג"ט קריע פ"ח והטל הזה טחור
 הוא היורד על שערות אצח ומש"ס על ראש ז"ח
 טחור פתחי לי אחרי רעיתי יונתי חמתי טחור
 כמלא ט"ל [ש"ס ה' י"צ] והטל הוא שהחייט צמחן
 חורה והוא הט"ל טעמיד להחיות צו המחס דכח"צ
 כי ט"ל חורות טל"ך [ישע"י כ"ו י"ט] צ' טללים
 דהייט על של ז"ח [ט"ל של אצח] ונעשה ג' טיפין
 וסמון ג' איינות ה' מלך ה' מלך ה' ימלך ולכן לריד
 לעמוד על רגליו צמור ה' מלך וכו' להעיד טעמיד
 הקציה להחיות מחים צ"י איינות שטולים צ"פ ט"ל
 [כ"ח צ"י איינות הכהר ש"ס ג' איינות שטולים ט"ל]
 וסמון ה' אחד ג' ט"ל ולריד לאמר צ"פ מעומד ה'
 עבר רוח וז' נגד נשמה שהגוף נכנה מדי רוחות הנשיות
 צעלמות כספחחים קצריהם וש"ס כחו פוחה קצריהם
 וטעם צ' להראות כי ג' אלו האוחיות מן ש"י טללי
 [כ"ח להראות טמני איינות אלו ש"ס מנ'] [כ"ל דל"ל
 ה"ס צ'] [טללים] ש"ס טל של א"ח ועל של ז"ח ולכן
 ל"ל ג"כ צ"פ ה' מלך וגו' וש"ס כחו צמילי אלפין
 עולה קל"ג כמין טפפפיה וע"י הש"ס כחו פוחה
 הקצרים . וקיד הארצט רוחות הוא זה דע כי המלכות
 מחללת מחיה ד"ח ומחיה עד יקיד ד"ח היא טיעור
 קומחה וכבר אמרנו לע"ל כי ז"ח נקרא רוח והטעם
 כי כמו טעצט הרוח הוא חס ולח כן ה"ח י"ס צו
 דין ורחמים וע"כ כל אחד מקפירות ז"ח נקרא רוח
 ואח הטחן הארה למלכות וכנה זה הוא צונה את
 הטף ומחיה אורו צנפס הצפר טסחנה צו דכח"צ
 ציחקאל [ל"ז ט'] מארצט רוחות וגו' אחר ר' עקיבא
 צכל י"ס מלאך ה' עומד צאמלע הרקיע ואומר ה'
 מלך ה' מלך ה' ימלך לעו"ס ועד וכו' וכל גדודי
 מעלה עו"ס אחריו וכו' וזה המלאך הוא קנדלפון
 שהוא ממונה על התפלות שקופר מהם כחרים לרצו
 ואח מפר טענולס עסייה [אח ואח"כ] זוכה לכחרס ע"י

ונדחור לענין הכהר נחמן מ"ח אלף רצוא ומכ"ח
 רצוא אוחיות ר"ל ט"י פרטפים טענע

בחדר הכתר הזה ונתפשטו עד למטה שהם הג' רישין ונעשו מאלו האותיות צה האופן כתר שנכתר בעשה מ"צ חלק רבוא וה' רבוא מן הכ"ח רבוא שהוא רדליא ורישא דלין שהוא החכמה שנכתר בעשה ונג' רבוא [חלק וי"ל דל"ל ונג' חלק רבוא] ו' רבוא מן הכ"ח רבוא [שהוא רדליא כ"ה צ"י וי"ל שהוא מיותר ועיין צעיה שער עתיק פ"א דוק] ורישא דליא בעשה מצי' [כ"ח ונג'] אלפים ותשע מלות ו' רבוא [וכדי להדיעך האומה ולהודיעך על עומק פלאות וחכמה [כ"ל דל"ל חכמה] מהדברים הנמסרים פליפ חדר צהר וההר ושומר נפסך ומור ועשה נפסך ועלמך כאפרכסת ציחור היטב צראשי פרקים אלו שאני ומקר לך שהם שיפור קומה ומעשיית אשאל המחילה על גבוי הדברים שהם כצטוי על עולם. לריך לדעת כי הא"ס יתצרך הוא לנולם קשור בכל העולמות ואינם נפרדים ומנוי אלא לעולם השגחתו נצבקה בכל דבר ודבר וכל העולמות חצי"ע אלא שיש הפרש המכר שכל הגדול ומחצו החדצקוהו גדול ומחצו ועל דרך זה חולכת השגחתו על כל דבר ודבר אפילו על דברים שאינם ראויים להזכיר ומולד א"ס אין הפרש שיקף [כ"ל דל"ל צין סוף] סוף השגחתו לראש ראש השגחתו כי אין צו לא ראש ולא סוף אלא הכל לפי כח המקבלים כמחזיק [צ"ר פ' כ"ע] ע"פ קול ה' נבחר כשהיה צדיקי ומשועי קולו לישראל לכל אחד כפי כחו לקטנים כפי כחם ולזקנים כפי כחם ואם נקבל יש הפרש הזה כמ"ש צעל צריח ומחצה בדרך ראשונה שאמר כל מי שנאמין שדבר מן צדויו שלא היה מן ערודו [צ"ס] צריח ומחצה איתא צה"ל לדבר ומצדויו של השם ומחצה מן קדיר ידיו) כדל מנוי הרי הוא ככלל קטני אומה כלומר שהוא מקלן צנעיות צאמרו שהנעיות מוצדלין מן המטע הלא זה היה חטא אדיר שהיה סבור שפרי זה היה כדל מעלתו והיתה מחשבתו לטובה צאמרו שלא היה ראוי לעמוד חמיד לפני שכינתו יתצרך וכדי להשפיל עלמו אכל מן הפרי צחצחו כי צאכילתו זו יהיה [רחוק ככ"ל להגיה] מלפני שוכנת ית' כ"ז ליתא צה"א [ולא היה לריך להתחכם ומשכינתו ית'] ונחן לו הקציה מדה כנגד מדה ונקנסה מיתה וכן נחרחק [מנוח עד שגירס אותו] מציג וצמיחה החרחק גופו מן החיים הרי לפניך שהשגחתו ית' על כל דבר ודבר ופרטי הדברים ואין דבר כדל [כ"ח נעלם] מנוי כמ"ש את השמים ואת הארץ את מלא (ימ"י כג כ'): **וגרדור** לענין דע כי אותן הג' רישין שאמרו למעלה שהם רישא דליא ורישא דלין

ורישא דאריך אנים שאמרו שהם כתר שנכתר וחכמה שנכתר וצ"ה שנכתר לריך אחה לדעת שכינתו שנמקים כדור הכתר [כ"ח כתר שנכתר] שם נחעלו ח"צ העיקרים פי' כשראה הכתר איתו המורצן השצירות והקדירות נחעלה ונחלמולס למעלה צחות שראש כדור הכתר נכנס לחוך עיני ראש העיניו שהוא מעצר ה' וגם עלה עד חוך רגלי אדם קדמון כלומר שלש [כ"ח שלכן] הבתר שנכתר נכנס לחוך מלכות של אדם קדמון כי צאדם קדמון התחילו הי"ס צפועל ולא נחגלו אלא דקים בקררי חגצים וצאחור הנוקים שהיה הכתר נחחלה [קודם שנחעלו שם נכנסו ח"צ העיקרים אחר קדיקתן והתקנעית כליהם והיינו שנעשו צקוד כדור ארוך ולא עגול כמו שהיה צקוד חנה ושעורה ולא לקחו כל נוקים הכתר כי עדיין נשאר רגלי הכתר נמקים שהיה שם ראשו כי ח"צ לא לקחו כי אם צ' שלשים מנוקים שהיה הכתר נחחלה] נמלא ששני ראשי ח"צ הגיעו לסוף כדור הכתר. ודע שכל דבר רוחני שנעחק מנוקויו מניח שם רשימו שלו שיש צו חיזה מנוקות נמלא שח"צ טעלו מנוקים הכתר נקראים ח"צ שנכתר מופי שהם צחוך הרשימו של כתר והרשימו נכלל בהם ומנוקים שהיה שם נחחלה חכמה וצ"ה נשאר שם רשימו שלהם ומחוחה הרשימו נעשה אצא ואמא כאשר נפרש. ודע כאשר רוח א"ס לכתר חכמה וצ"ה שיעשו כל א' צלוח פרטוף צפועל דע כשנצצרו ה' כלים עליו האורות דהיינו האותיות אל חוך מצי אומא כדי לעלות לשרשם ורלחה לקחה צעדס ולא יכלה להחיות [ונקדקה והלכו ג"כ לחכמה ונקדקה גם היא וחורו לדת חוך צ"ה ולא יכלה להחיות] אפילו אחר קדיקתה רוח הא"ס לצ"ה שחחוק צחוכה ג"ס ראשונה מכל ז"ס שנצצרו וחחן ז' כתרים של ה' כלים שנצצרו לכתר ה' חכמות לחכמה ה' צינות חחוק לעלמה ה' הנשארים מכל הכלים שנצצרו שהם ניע נשאר מרחפים תחת רגלי הצ"ה חס"ה ורוח אלהים מרחפת על פני המים (צראשית ח) כלומר רוח שהוא העלוי של אלהים ידוידין (דהיינו מלוי ה' כלים הנצצרים שהם צקוד אלהים ידוידין כ"ז חקר צה"א) דהיינו צקוד נקודות הם מרחפים ע"פ הצ"ה דהיינו תחת רגליה כמ"ש ע"פ [רקיע כ"ל מיותר] המים ונקרא צ"ה מים מופי שכלה רחמים ואין זה דין צפועל: **ואחר** שנחנה הצ"ה ז' כתרים לכתר ה' חכמות לחכמה ה' צינות החחוק לעלמה צעדס הוליוו כ"ח מהם את הפרטופים לחן מוכח אל הפועל צח [שם] הזה שכיחוקף להם ואז כשנעשו כולם צלוח

לימודי אצירות

זרע אחר וגו' (בראשית ד' כ"ה) כלומר [אדרי] שהוא רומם לעולם הנקדים לא מלא מרגוע כ"א צפת שהוא עולם התיקון חס"ה ויולד צדמותו כל"מו (שם ה' ג') שהיה לו כל התיקונים :

ודע שגלגל חלו האותיות של [ז] כחריס החכר שהם ע"י רצוא היה לו לכחך ונקדם חלו "צ [חלף] רצוא שהיה לו צקור חר"פ והע"י רצוא החכר נעשה מהם כל עשר כלי הכחך וה"צ [חלף] רצוא הוא צחוכס לאור פנימי וכנגדו צאדס כח הצן [כ"א חז"ן] והתשעה אותיות של כלי הכחך עלמו שהם הג' שנות שאמרו שהם ה"ה יהיה ה"ה נחלקו אות לכל ח' וא' וכלי הכחך חזן מומלכות שצבחר שעתידה מוקדם שלה ולומטה לכחך צרישא חז"ן [כ"א חז"ן] שהיא עולם האלילות ולא היה ראוי עולם האלילות להשתמש צאור הגדול כיכ ופני העולמות העתידים להשתמשל מומנו חס"כ. כמו שאכתוב צנור הצור וישועתו :

ודע שה"צ חלף רצוא החכר כחלקים חלף ומואחים רצוא לכל ח' וזן הספירות כללות הכחך והאח"כ הם כדי להיות לכ"א מהם אור פנימי וכדי להעמיד כלי שלו והמואחים הוא כדי להאיר חזן המולכות שצבחר וכדי שכולל הוא להאיר צהם צעולם האלילות חס"ה האלף לך שלמה [ומואחים] לנערים את פרו [שה"ש ח' י"ב] כלומר שהאלף הוא צעד הכלי עלמו ומואחים לנערים את פרו שהוא עולם האלילות חס"ה מ"ש חז"ל (שצויות ל"ה) כל שלמה האמור צשיר הסירים קידש חזן ומהאלף לך שלמה] כלומר שכולס הם צעור עולם האלילות חזן ומה שהוא למעלה ומה הערך דהיינו ח"ס [כ"א חז"ן] נמלא שכל [ח' מוספירות] הכחך יש זה כומין חר"ז רצוא וא' יוחר והיינו חלף ומואחים ושצעה והם חר"ז הלצמן אשר נטע וד"ל וצזה יוצן דצרי רשצ"י ז"ל צפ"י צראשית [דף ל"ה ע"ב] ע"פ ויטע ה' אלהים גן צעדן ומוקדם חל"ן נטיען דעקרו הקצ"ה ושתלן צאחר אחרא צארעא קדישא וגם צפרשת ויקרא על פסוק הנ"ל כראו צארץ ע"ש עמוד רכ"ה. [דף ד' ע"ב] :

ונדון לענין אחיכ רומ ח"ס צ"ה לכתוב שחשעה פרטוף שלם כמו שצעה הכחך ונעשה צכח חז"ן חכמות וז' כלים הנצצרים שהם ע"י [כ"א כ] רצוא ש"עלה לכל ספירה ז' רצוא וגם ד' [כ"י ז' וע"ל דף י"ח ע"ב] חלפים רצוא שיש לה נכנסו אל כל כליה צאופן שיש לכל ח' מוספירות שלה ד' [כ"י ז'] מואות רצוא והם מואירים צחוך כלי הא"ח ואח"כ י"א האור הח' דרך עזורו ומאיר צפלגותא דשערי דרישא דח"א [כ"י חז"א] והיינו מן המלח עד קדקד

צלחת פרטוף נחצרו חכמה יצינה וחד נכתאספו [כ"א וכתארכו] ללד מועלה עד שכיכו כל חסד שצמלכות הכחך. ודע שכל הכתיבסף לכחך חכמה וצינה היא שם ע"צ ומה שצראש המולכות צזה האופן שירד " של מילי ה"י אחרונה דשם ע"צ עם ח' אל מילי היא אחרונה דשם מ"ה וירדו דרך אור קדמון ואדס קדמון אל חזן " הנעולה צראש הכחך ואותה ה' לקחה אותם והוליאה אותם דרך קו המדה שלה והכרסה אותם אל חזן הכחך ומוכחם נצנה פרטוף כחך צקור ונתקלה ה"י האמונית צכח " של שם ע"צ החכך נחנה ש"עור והגבלה לספ"י הכחך עם חז"ן כחריס שעלו וצינה ושגרה חזן צזה האופן לקחה חז"ן כחריס החכרים שכל ח' מהם כלול מ"י צכח וחצרה אותם אחת אל חצרתה כגלרי הצללים ז' ע"ג ז' מודוצים היצו ואח"כ לקחה חז"ן [כ"א ד'] כללות [של חז"ן כחריס החכך וכללות הכחריס] שצה עם כללות כחך שצבחר ונעשה ספירת כחך צפועל מואלף ומואחים רצוא אותיות וכן מן כל שאר השעה כללות שצ"י כחריס הח' מואצרים עם חז"ן כללות שצבחר [ונעשה] מהם הריס [הנשאר] מן [הכחך] כל אחד מהם צפועל נמלא שכל ספירה וספירה מן כללות הכחך נעשה [מן ז'] כללות או נקדח (כ"י כללות יו"ד נקדחות) נמלא שכל [כ"ל ד"ל שצבכל] ה"י יש ע' נקדחות ולכן ח' לשצעים שנה עולה חלזון צדגים וצנן חרוצין ח' לעי שנה וגם החומר החרוצין רומם לע' נקדחות שכתמחצו [כ"י שכתמחצו] שהם מהכלים הנחרצין והחלזון שהוא צא מן המים וגורמו חכלת לרומ שצא ונכה הכלים ונחתקן והחומר אחר שכתקן צקור ונתקלה שהוא קוה הלצנות ראש לו ונלמעה הייט לולב ואלו חז"ן כחריס הם ז' שנות שצולים צין כולם עם הכולל כומין חכלת והם צ' חיו"ת ח"ל אלה"ם צ' מלפ"ץ י"ה אדרי. וא"ת ח"ך אפשר שהי' כחריס החכך נעשו מוכחך עיקרית פרטוף שלם שהוא [כ"א שהם] עשר אלף כצד ידעת שכל אחד מהכלים היה להם עשרה רצוא נמלא שכל ח' מן הנקדחות כללות הכחך שצחוכה יש לה ח' רצוא ולכל ספירה מכללות כללותיה יש לו חלף אותיות נמלא שכלל ספירה וספירה מואותן ה"י שהוליאה הכחך מן הכח אל הפועל היה לו ז' [כ"א ד'] חלפים אותיות לכן שחא חלפי שכן הוא עלמא וחד חרוצ כלומר שאורה כח של חז"ן החכך שצאו מן החורצא גרמו להיות העולם חרוצ צאלף חז"ן הרי שצא [כ"א שצנה] הכללות [ול"כ ד"ל שצא] מן הכללות של הפרטוף החכך היה לו ז' [כ"א ד'] מואות אותיות וסיוען כי שם לי אלהים

עולה למעלה] וסם ע"ז מתפשט למטה דא סליק דא
 נחית] מפני שהדין נמשל לאש העולה חומר בן כל
 האורות והשמות הנאים מזה הדין הם עולים למעלה
 ואין יורדים למטה כ"א ע"י כח ששולח אותם בחזקה
 ולכן כשהגיעו לסוף שליחותם מיד חזרים למעלה
 ולכן גם כל מ"צ שהוא נא מזה הדין מתחמשים
 בו כל יורדי המרכבה שפעלים את נאמנותם למעלה
 ובאשר גופם למטה כמחממות [כ"א כמו מוח] ובזה
 נשמתם ובזה אותם השמות שהיו מעלין את
 נשמתם למעלה כדי להרחיק לכל מומחה שצב היכל
 והיכל החיות שלו ובאשר רוחם היתמו הוא מניח
 אותם השמות לכנס לפנים ולירד לעומק לפיית
 המרכבה ולכן היו לריכים טהרה גדולה מפני שהם
 כח [כ"ל דל"ל שבת] הדין לר"ך טהרה גדולה ורחים
 מרי' נחזיקו בן הקנה שהיה לופה במרכבה והיה העולם
 לריכין לו ובקשו תלמודיו אשה שהיתה ספק מה
 וספקה שבעה נקיים וטעלה והיה ספק בטעלה אם
 היה הערב שמש או לא והציאו טעלה חדשה [ומלאו
 אותה דם ואמרו לאשה נגע בטעלה חלוצה הקטנה
 ספק נגעה ספק לא נגעה והציאו טעלה] עם הדם
 לר' נחזיקו בן הקנה ונגעו דם על צרכיו צעור
 שהיה בחור הטעלה ותיק פטורו מן המרכבה ואלו
 גם ע"צ אינו בן אלא שמתפשט והולך שמואל לנשים
 שהם נגרים לארץ וא"ל כ"כ טהרה למשחמשים בו
 וחזרו לענין האורות של ה' גבורות שעלו למעלה
 כאשר אמרו שנגעו שערות של המקבץ להיות
 שהמקבץ כיצית מן הגבורות גם נחקקו ציור וזה
 שערות שלה ארוכות :

דע כי להיות שהה"ה היו צ"ל קודם שירדו לתוכה
 לזה כשנכנסו לתוכה היה זהם קלת מיתוק
 מפני שהיו בחור ז"א ולא חזרו לחקם עד
 שירדו לסוף יקוד של וולכות לזה אמר רש"י ע"ה
 דיכין דמקבץ כיחין צרישא וקשין צקיפא מפני
 שכשנכנסו צרישא היו מחזקים קלת מפני שהיו צ"א
 ובקיפא הם יותר קשין מפני שירדו לסוף יקוד של מקבץ
 אזל צ"א היו קשין צרישא וכיחין צקיפא ולכן
 השערות של מקבץ עיקרן הדציק צרישא יש הפרש
 בגוון מעיקרן לקיפן כי צעיקרן הם יותר שחור ומקופן
 וכן אם הוא אדום אזל עיקר הגוון במקבץ היא
 אדום דכתיב ודלה ראשך בארגמן [שה"ש ז' ו']
 מפני שהוא ריכים אדום צ"א הם שערות דכתיב
 קולותיו תלחלים שערות כעורב [שם ה' י'] וא"ה
 [מאחר שאמר שהמקבץ הוא דין וה"ה שבה יותר
 חזקים ולכן השערות שלה יותר ארוכים משל ז"א א"ב]
 א"ך

דקדק והיינו דרך אולעית הראש שסם מתחלקים
 השערות חל"ם ליוני וחל"ם לשמאל מפני שהשערות
 הם ריכים ובתורה האלה הם מחממים וע"כ
 הם מתחלקים לשנים כדי שלא יהיו שריים יחד ואלו
 הם מלות רבות אחת' ה' מלות עליון דכסופין שאמר
 רש"י ז"ל שהם מאירים צפונות דעני ד"א [ק"א
 ד"א וענין צורה פ' כשא דך קכ"ה ע"צ ודך קל"ו
 ע"ה וצ"ה ע"ה ח"ה פ"ה דוק] והשערות הם חמשה
 הייח של ה' גבורות דהיינו הייח ציבור אלהים.
 שאותיותיהם עם הנקודות עולים תלמוד כה יהיה
 שכולו ריכים דהיינו האמלוקות שם צדיקים אקור " "
 ומותר עומד וטור ואלו האותיות מתנת אומד לז"א
 והם יורדים לז"א עד יקוד שלו ובשמונים לסוף יקוד
 שלו אינם מולאים מקום ללאת ועולים למעלה ויז"א
 דרך החור שצין כחפיו וכנסין למלכות ומאירין זה
 וממלאים כליה ובשצא לחקן [כ"ל דל"ל ובשצא
 לחקן] ז"כ צנח"י כאמר צפרעות ה' האורות האלו
 מה הם מתקנים צמלכות [וה"ה החבר אחר שחקו]
 צמלכות מה שהיה להם לחקן חזרו ויז"א דרך
 החור של ז"א אל חור ז"א ונשם עליו למעלה לראש
 ז"א ונעשה מהם החפילין כאשר נחצור צמקומם :

ונחזור להאורות שנקשרו בחור ז"כ שמהם נעשו
 השערות. ודע כי האורות שנקשרו בחור
 המקבץ עליו למעלה דרך הראש של המקבץ ובקשו
 הגלגול שלה ויז"א לחור ומלאו רגלי לזה ולא יכלו
 לעלות למעלה וירדו למטה בחור חור המילין ונעשה
 מהם השערות של המקבץ. וא"ה מודע לא ילאו
 דרך החור של ז"א כמו שעשו ה' הייח לפי שכשנכנסו
 ה' הייח פעם שנית צ"א כחמלל כלי ז"א ומהם
 לכן אותן האורות שהיו חור המקבץ לא יכלו לכנס
 חור ז"א מפני שהיה נחם החור שצ"א מפני רוב
 האורות שצ"א של הייח ולכן עליו למעלה דרך הראש
 והארה שנקשרה חור ז"א ומה הייח גם היא עלתה
 למעלה דרך הראש ורלחה ללאת דרך המקום שילאו
 גם האותיות דהיינו מקום החפילין ולא יכלה מפני
 שהייח עלמו היו דבוקים באותן הנקודים שנקבצו דרך
 יליחת דהיינו מקום הנחת חפילין ולא יכלו ללאת
 יחדו ועלו דרך הראש ונקבו הגלגול ולא יכלו
 לעלות למעלה מפני ששערות של א"ה צעשין על
 רישא דז"א וירדו למטה על ראש ז"א ונעשה מהם
 שערות ז"א וא"ה מודע אלו האורות לא ירדו למטה
 מן המלכות כשהגיעו לסוף יקוד שלה. תשובה היא
 סלריך לרעה כלל שאמר רש"י ע"ה צ"פ צלח וצ"י
 שמה שהפרש יס צין גם מ"צ לשם ע"צ שסם מ"צ

לימודי אצילות

איך שערות של ז"א שהם יותר קלרות מורים שאין
 זו כ"כ דייקים ואיך הם שחורות שמורים דין גמור.
 השונה לז' קצות הם שחורות הא' להיות שהם נשתי
 חרות הא' כשעני' מוקד של ז"א [ויאלו] דרך המור
 וכנכסו לתוך המקבץ והז' כשעני' [עטקנא] וחזר
 לתוך ז"א ועלו לראשו וזוה האופן הם ז' חרות
 וכל חרות היא דין נמלא ששערות ז"א יש בהם ז'
 כמות דין ולזה הם שחורות והקצה השכיח להיותם
 כנגד העורף של ז"א יש דייקים מלאים הכלים הנשצרי'
 כאשר כפרש צמיד וחלולי השערות של ז"א שהם
 חופפים העורף היו הדיקים לוקמים הארה ען העורף
 של ז"א לכן לריך שיהיו השערות שחורות שמתגברי'
 צחוק דייקים כדי לגרש הגדושי עהירין שלא
 יתנו מלאר העורף של ז"א וגרדיני עהירין הם הקוצני'
 על צצרי כלים והם דייקים שהם נמשכים ונעשה מהם
 קליפות וכש'שראל חושים חיו נפנה העורף האור דהייט
 שהשערות פוכים אל אור ז"א כדי [קלא] ישמע
 כביכול את חפלתם וכשאר העורף מוגלה ויהדיים
 נחים וחיו אורו עין אור הכניא צצם ז"א כי פט
 אל עורף [ירמיי' ז' ב] אל הקרי כי פט חלא כי
 פט כלומר שצמנעיהם הרעים הם עושים היפך רטון
 ז"א שהיה ראוי להם שיעשו ונעשים עושים כדי שפט
 [הפנים] ויהגלו האזנים כדי שישמע את חפלתם חסיה
 הנה חלה אזק וטמע [ריאל ט' יח] וזוה ירוחו
 שגם העורף יהיה נוכסה כדי שלא יתו הקליפות
 והם עשו להיפך שפיו העורף של ז"א. ואיח [כיל
 שחקר ולי' והא לאה עומדת אחורי עורף ז"א] ואיך
 מתרעם ז"א שהקליפות נהיין מערשו כשהוא פטי
 ועוד איך אפשר שהשערות של ז"א מוכסים לעולם
 הפנים של לאה. השונה השערות של ז"א חיך
 כש'לאו מומעי אמת אחר גדלות שר' כצר אמרתי לך
 שצאלנע המלה של ז"א עד מקום קשר של הפליין
 יש אורה הנקרא אורה לדיקים והיינו פלגותא דשערי
 דז"א נמלא שהשערות של ז"א הם מוכסים הצדדים
 של עורף שלו ואח"כ הם מתערבים עם שערות לאה
 באופן שצאורו מקום שהם צלדי העורף הוא צין
 הדקים מלאה לז"א ושם אפשר לדיקים לינק ולהטות
 מאור עורף ז"א. ודע שצאורם שר' צדדים של עורף
 ז"א יש ז' שמות של מלוי ק"ז של ימין ה"י ראשונה
 ז"י וה"ה אחרונה ז"ה והשאל צדיף וטלם מפותחים
 כלומר נקדים צפחה מפר' שצבלת של חכמה מניעים
 שר' וצעורף לאה יש לה שר' שמות מרובעים של
 ארמי כה' אי' ארמי ארמי וצ"פ זה עולה קדיל
 עם האותיות [כיל דריל צ"פ ארמי עם ר' אותיות

ארמי ור"י צ"פ ק"ז שערות קדיל כנגד אל' ז'
 שמות של ק"ז המכר שערות אל' ז' ק"ז כמין קדיל
 דהייט אור קדיל דר' מאיר והז' שמות של ארמי
 (כנגד אל' ז' שמות המכר ליתא צריח) מוליס ריב
 הקר נשם אי' שאח [המקום] הדנוק שאח צדף
 לוואר ז"א שאח קוה לראש הכתמים נשאר ריח
 כמין מאיר שר' מאיר היה מדניקת לאה צעורף ז"א
 ורבי הקדוש שהיה צמד יעקב נחארה מאלו ארבעה
 (אוחיזח ליתא צריח) שמות המכרים שאח ען קדליה
 דר' מאיר (ולפי' שאותן השערות המגוליס ליתא צריח)
 הם מנייין שם לכן אוחה השפע החכמה נשפע
 לרבי הקדוש (ריח אוחה השפע יספיע לפטירה
 חכמה). ועם היות שעד עתה פירשו מוקלה פרטי
 איס ועולם האצילות קוצ אפרס לך פרטי פרטי
 מעולם האיס כדי שחכמתם צעולמות חזייע :
דע כי איס יח' היה משתעשע צעלמו ואשר
 שפירשתי עיין השעשע לא פירשתי ר' לרוב
 לכן לריך לפרש צאר היצו זה השעשע. דע כי
 איס היא המקום לכל העולמות וכשעלה צרטס השפע
 להאלי עולם איס ועולמות חזייע נשחשע צעלמו
 כביכול וכדי לשגר את האותן חושול לך ומל להגדיל
 כוה הגדלות כמו הארס שהוא שמה הוא משתעשע
 צעלמו ושוחק צי' לבין עלמו והשחק צא ען המדל
 שכלה מחרי הדם וא"כ השחק צא לארס מלר
 המותרות שהוא כח הדין כן כביכול האיס ציה לפה
 שאלו העולמות שהיה משער להאליס היה לריך צהם
 דין כדי להשכיר ולהעניש ואלו לא היה משתעשע
 לא היה מקום לדין ואפילו לחקקה שחקק צעלמות
 לא היה לה מקום מפר' שהוא דין לבני האיס מפר'
 זה נשחשע שהוא כמו מים או אש כשהוא טעם
 זו או הוא מתנענע ומתלהט כצדק לעינים ומצחיק
 אנה ואנה כן איס יח' ומתנענע צעלמו ומצחיק ומצחיק
 מחורו לחורו ואורו הנעניע נקרא ששעשע ומלאה
 השעשע ומחלקי עלמו אל עלמו טלד מומי כח שיעור
 החקקה [ואורו שיעור החקקה] היא המורה צכ.
 ואני חזר ומפרש לך. שמהשעשע אחר כח [דכח]
 הדין ומלאה כח דכח נחארה מומי שיעור החקקה
 המכר שהיא המורה צכ ולפי' שאיס יח' הוא פשוט
 צחכלית הפשוטות כל לר' תנועה או דמיון תנועה זו
 הוא דין לבני ידיה והרואית שכל תנועה מוליד חיס
 צאופן שהשעשע זה הוא שיעור דכח הדין ומשעשע
 הזה טלד כח שיעור החקקה והחקקה האלה היא
 רעחה צוהר פי' צראשית צריש ארעמחא דעלכא
 גליף גליפו צעחירו עלאה חה פי' כלומר צחכלת
 כשעלה

העולמות שיסגורו מלכות חלק הא"ס המקיף ויחללנה האור מעט [אמר המו"ל כאן כדפס דרי' כאן חסר שני דפין וכ"ל שהוא לפני זכאי יסו' בשלימות וצריך המוקד שהחיר לו חזרתו ועלי הפליא חסדו שכתגלגל הזכות על ידי] מעט עד שנעשה מומט מלכות ומחלוצות כשהלשל עולם הנקודות הנקרא עולם הא"ס וממס כשהלשל עולם אלילות וממס עולם זריאה וממס ילירה ועשייה :

ונחזור לענין המלכות שהמלכות אחר שכלארג מאותיות פרס ואחר ומעלה ומטה כאשר ידעת עתה לריך אחת לדעת שאלו האותיות היו צורות אחתות כלומר שיש עיו' חלפ"א צ"ח"ת שמשמעותם זהם המלאכים ולזה הם עיו' לפי שהמלכות כחפסל עיו' י"ה שהוא עיו' ומחלי המלכות ולמטה הם צורות זאת האותיות שלט ולכן כשהמלכות נחט של זה זות ושל זה זות הוא ג"כ כמו ארובת שכי"ס ואי אפשר לראות צעין י"ו חלפ"א צ"ח"ת כ"א צקמיות עי"ס יראה זהם הרבה גוונים יחד ועי' אחר רש"י בזה דהחיר בשהיו דעיי"ן. ודע לך ששורש נקודות האותיות הם משהיו מלאותן עיו' חלפ"א צ"ח"ת שאמרנו שהם מחלצים צנקודות חלו והענינים הם ונקודות שמהם נהאו האותיות היינו הנקודות שנהאו מחלקי למט"ס הא"ס הנוקף חוד שיער שהם שורש האותיות כח"ש צני"ה :

ודע שאותו חלק של הא"ס שכתלמלם אותו המלכות הוא הכנה כדי שיוכלו להחללם הדברים מעט חבל חוזרת הכל לשורשו וכל זה אינו חפילו כמו רגע שאין זו זמן וגבול ואינו למלס ממש חיו שישאר זו מקום פני' וממנו חלל כדי ליתן הכנה למקום לקבל כזיכור חיה החגלמות (ק"ל החגלות) כח"ש ח"ש [שה"ס ז' ו'] מלך חסד צרהטים שהוא חלק הא"ס הנוקף. ודע שאותו מקום הפני' כלומר מחלי המלכות ולמטה ולאחר הקיפול שנקרא חויר קדמון ששאר זו הדפס החלי רל"א שלמטה ואור חלי רל"א שלמטה שמהטלן זו צקוד ה' (ק"ל צקוד הוי"ה) כח"ש צקנערים נמלא שהם רל"ו לכן האותיות של מילוי ק"צ היינו שמהפטיס מומט הם רל"ו כח"ש. ודע שהמלכות הוא צקוד צגדי ישע וחלי שלמטה שנקפל הוא קוד מעיל לרקת והחור הוא צקוד אור כח"ש ה' חורי וישע [שהלס כו] אותיות חורי היא חורי " לכן אמרו ר"ל [ויקרא רבה פכ"ח] חורי צרה וישע ציה"כ כלומר חורי שהוא צקוד ה' הוא ר"ה לפי שצנוליו ה' יס ה' אחרת ע"כ ר"ה הם צ' יו"ס שהוא יומא חריכתא דהיינו מ' הסי"ן

סס

כשעלה צרמו הפסוק השעשוע שאמרנו שהוא חלחל השיעור ששיער צעלנו כדי שיהיה לו שולמות וכל שולמות הוא מלך הדין מפני שהוא מלך לאמר חסדיו וכשיעשה מלכותו סתן לו שער ואם לאו ילקחו הרי שהשולמות היא שער ועדכס וג"כ השעשוע הנזכר יס צו שורש דשורש דין מטרך עם רחמים שהוא שורש של כל פרטי הרחמים שהוא ח"ס ית' וזה שורש חלחל הסכמא שהוא השלמות ולזה אמר רש"י ז"ל ארעמסחא דמלכא וקראו מלך ושליו לאריות על מה שאמרנו. ודע שהשעשוע הזה מלך החקיקה ואורו החקיקה היא שיער ששיער הא"ס צעלנו (וא"כ ל"ח צני"ה) הכדור הזה יהיה מקום חלוי להצדק צו כל העולמות נמלא [שחלק הא"ס] שצחוד שיער שער היינו החקיקה לגבי דין ולגבי הא"ס שיער מוקף מן החקיקה החבר וה"ס אשר הוא קצו' אל החקיקה הוא מקיף נמלא לפי מה שאמרנו ששיעור מקיף הוא ומוקף [כ"א שה"ה הוא מקיף למוקף] ולריך לדעת שהחקיקה החלה הוא אור דהיינו החורה [כ"א הוא חורה הוא אור צנה] הסלד מהשעשוע הנזכר נמלא שהשיעור היא לגבי הא"ס והגליו הוא החורה וקיען כי נר מלטה וחורה אור (ומלי כג) כי הכר יס לה שיעור ואור חין לה שיעור ר"ל שהשיעור ששיער הא"ס מומט הוא הכר שהוא המלטה והאור הוא אור הא"ס והמוקיף המוקף [כ"א נמלא שהוא לגבי הא"ס והגליו לגבי דין היא החורה והמלטה השיעור הוא המלטה והגליו הוא החורה וקיען כי נר מלטה וחורה אור כי הכר יס לה שיעור והאור חין לה שיעור ר"ל שהשיעור ששיער הא"ס מומט הוא הכר שהוא המלטה כחבר והאור הוא אור הא"ס יחצרך והמוקיף והמוקיף] :

ונחזור לענין דע שחלירוף האור עם השיעור שמהצדדוהם יחד טלד מהם חריגה המלכות דמות חריגתו אינו כמו שח' ועדכס חיו חל"א כדמות מרובע הנכתב שהוא נקרא מכל' לך וממשי עבריו כמו שהיו הלוחות ח"ש רש"י ע"ה צפ' שמה דחפיק מילין לכל עוזר דכח"צ וכפשי' יפולץ קלע [ירמ' כ"ג כ"ע] ואם חזכה זזה צנקל חצין ג"כ אורו המלאך צריס פ' חלטה מענין ה' והי' היינו השיעור שהוא סמלוצס והמלכות חיה ככר כחצני לך מיהו. וא"ה למא הא"ס שצפרים האלף להחלמלס. השוצה דע לפי [שהוא ית' ראה] שהענין שהוא חלה להצדדוהם כל דבריו הם יס מחין ואותו יס מעט מעט מחללה עד שנעשה דומס [כ"י רוסס] כך ית' עשה שורש הדברים שהוא השיעור הזה שהוא שורש עיפת כל

לימודי אצירות

הם אוח' גרידא ויהי"כ הם הצגדים שהיה נשחנעם זהם הכהני ציוס הכפורים שהוא קוד המלצוץ הנועיל שהיו חלויים ע"צ פענומים והמלצוץ שהם צגרי יסע כחכר והכה"ג עלמו הייט דיוקנא דמיכאל הסר שהוא מוראש חלי המלצוץ העליון ולכן הוא נשחנעם אלפי"א ציה"א ראשונה של חלי המלצוץ העליון :

ודע לך שאלפי"א ציה"א אלו כסירדו דוגנחן למטה כולם ככללו צחלי"ק ציה"א מרדנעת הייט עזרי מפי שעה"ז הוא המוקם חלי מלצוץ תחתון שהוא מאל"ק ציה"א העזרי ולהיות שעה"ז אינו כדי להשחנעם צעיר אלפי"א ציה"א ראשונים לכן נבחרו ולא כראה לב משה כ"א הנקודות שהם מנעים האותיות אלו העזרים ונשחרו הנקודות צמקס קוד האותיות והאור של האותיות עלמן נבחרו והוא האור הגטו ללד"קים הצא :

ונחזור לענין צגרי יסע דע שצגרי יסע הם רמוזים צראשי וקופי הפקוקים של פ' צראשית שהם צ' וי' ויו' ל"מריכ"ד שכולים יסע והם רמוזים על חלי המלצוץ המכר. ודע שצמקס הפיו הנקרא חויר קדמון כשנכנסו צו אוחיות של ק"ג דצוקים צס צין וכן אוחיות ע"צ דצוקים צס מ"ה וצס צין הם קוד אוחיות אשורית וכבר ידעת שאלו [כ"ל דל"ל שצאל] הצ' שנות נחשו כל הכלים מכל העולמות מפי שהם עלו למעלה כשנחקל המלצוץ והוא קוד חורה שכבר ידעת שמהחורה נעשה כל הכלים ואוחן הצ' שנות ע"צ ק"ג הם האומן של אלו הכלים וטחי' להם חיות :

ונחזור לעולם אי"ס איך נחאה חעי"פ שפירשט צארכה אוחן לך כללות דרך קלרה דע שאויר קדמון הוא כולו אין שלא נעשה כ"א צהערד וצהקחלקות חלי המלצוץ שנסחר הרשימו כמ"ש ואוחו הרשימו הוא אין אלא שצערד אוחו אין המוחלט שהיה מוקדם נקרא הרשימו יס ואינו יס גנור כ"א חויר שאינו נחפס ואינו כראה כי האויר הגס שאינו נחפס מ"מ לפעמים כראה אצל האור הזה הוא מוחלט מצי' שאינו נחפס ואינו כראה ונקרא חויר קדמון מפי שהוא שלול גס מהרגשה ולא האויר הזה הוא מורכב מאור ואויר כאלו חויר צחוק חויר שהוא תימה על תימה ו"ש חור וצורו שאדם תוהה וצוה צו שאין לו אלא ראיית האור ולא הרגשת האור וצחוק האויר הזה כשנכנסה כדור העהירו כאשר ידעת שהעהירו הוא אור גדול לכן נקרא העהירו הזה גם הוא טהיר

עלאה כלומר שצחיות אור אי"ס שהיה נעלם צחור שהיה כראה צו וכבר ידעת שהעהירו היה נצנה מלי חלק רצוץ אוחיות והעהירו זה נקרא עילאה ולא קדמאה מפי שכבר קראו אי"ס הנחקק צו הצלישו ואח"כ כשנכנס הוא חוץ העהירו הזה ונעשה כדור הכתר כאשר פירשתי לך צפרנח וצנה מואוחן אוחיות שאמרנו צקנערים ואח"כ נכנס הי' חוץ הכתר והא"א לחץ לאויר החכמה עם כל ח' אחרות צחוכה (כ"ל דל"ל צחוכו וכן נכנס חוץ החכמה והא"א לחץ לאויר הצניה עם כל ז' אחרות צחוכה) וכן נכנס חוץ הצניה והא"א כל הי"ס אחרות צחוכה צנה אחר רטפים צזה אחר זה כשנלפת כמ"ש. וכל זה צקוד אלפי"א ציה"א עזרים ונקרא עולם אחרי הנקודות וכנסו חוץ עולם הנקודות צעיר אלפי"א ציה"א העליונים שהם קוד הנקודות כמ"ש לכן נקרא צין זה עולם הנקודות ומרצו אור מאלו טיו אלפי"א ציה"א נשחרו הכלים של הי"ס המכר וירד למטה אור החילון שלהם כאשר פירשתי ונפילתן החקיקו הכנה לעולמות חצ"ע צקוד פנים ואחר ימין ושאלל כמ"ש והו' מהות הכלים ומא ענין נפילתן ושחרתן וגם מרדע נקרא כלים ושמותן של כל ח' וא' מהן כחר חכמה ציה וכבר ידעת ששכנסצו נחלק אור פנימי שלהם וכנסו חוץ מצי' ציה ומס חור למעלה חוץ חכמה ומחכמה רלו לעלות אל הכתר ונקחם ולא קצלוס וחורו לחוץ החכמה והחכמה לא היה יכול להכיל אוחם ונעשה צו מנעו קדק שהוא צקוד חנה ומחקדק הזה ירדו מנעו כל האורות המכר וגם מן האור פנימי של עלמו והם טצלת חכמה שמהם נעשה פרט"ק ז"א כמ"ש. והאורות האחרת הייט אורות הפנימים של ז' כלים המכר והם ירדו לחוץ ציה ולא הכילתן ונקדקע גם היא קדק יותר ארוך צקוד שערור ונפלו גם מנעה אורות מעלמה הנקרא טצלת ציה שכנה מהם הטוקצא הייט שכינה. ומואוחן האורות של ז' כלים שנכנסו חוץ הצניה חיכ"פ כשנכנסו צה צפ"צ גזר אי"ס יח' עליה ששנלח האורות של ז' כחרים מהז' כלים העצרים המכר לכחר ושיעשה מהם פרט"ק כחר שלם והוא הקצעים וקוד החלון וקוד החרצין שמויליין פירות לשצעים שנה ופרט"ק זה נקרא רישא דליא וכן ז' צימה לעלמה ונעשה פרט"ק הנקרא רישא דליין [כ"ל דל"ל דל"א] ועיין לקמן וכן הי' חכמות לחכמה ונעשה מהם פרט"ק הנקרא רישא דליין (ול"ע) למה חמר ציה קודם חכמה) וכבר אמרנו ששכחר נחעלה למעלה ונכנס שליש מנעו צחוק אי"ס וצ' פלישם

מפני שהיא מעלמא דמוקצא וכולה דין עיכ[מרצקה צהוד שהיא גיכ דין :

ובדור שגמור הענין הזה לריך להדיעך כי הרשיוו הנפאר צמוקס שהיה שם חיצ העיקרים אחר שנכעלו הם צמוקס הבחר רוח הא"ס לא"א שיעשה מהם פרלוק שלם דהיינו מהרשיוו דחכמה פרלוק א' ומהרשיוו דצינה פרלוק א' ופרלוק רשיוו דחכמה עשה אותו צהארה שנתן לחוכה עם חקד שלו ונקרא אצא [ופרלוק רשיוו דצינה עשה אותו צהארה שנתן לחוכה עם חקד שלה ונקרא אומא כי' ליחא צי"ח] כו"ש צקונטרס שהם פנים צפנים :

ונחזור לענין כשנכעלו הז"ס עם א"א הששה עם נלח ומוקצא עם הוד כשעלו למעלה ציבור א"א מדצקו כל ה' כאחד ורמוו א"ס לא"א שיחנס לאצא והוא קבלם דרך ומוו ונחנס דרך יסודו אל חוך אומא היינו חוך יסוד אומא [והלכו עד יסוד ח"ת דיסוד אומא] ושם נחצרוו קוספיתחא דדהצא היינ כציכול הקיגים מהנוצ כן שם נחצרוו הרחמים מן הדין וכעשה צהומו מוקס פרלוק ז"א היינו שהבלגות ז"ס [כ"א מוא"ס] ההכר צבור עיצור זה [נעשה] מפרעיוו [נירס] זה מפני שכל א' [כי שא"ס] מצי"ס היינו מחכמה ולומטה צמוקס הזה כוונע צו קלח דין לכן לריך צירור רחמים ומהדיכס צעודה מעוצרה ח"ס חשעה חדשי עיצור הנשים היינו כציכול דוגמא מהתשעה[חדשים שנחחדשו צירור החכר חוך מני אומא . אחיכ ילח הז"א מוועי אומא צבור ד"ו פרלופין היינו שהמלכות היחם דצוקה לו מאחוריו צין שחי כחפיו דהיינו מושליש ח"ת הראשון ולומטה ועמדו חחת רגלי אומא דהיינו מוקס חלי ח"ת של א"א ומהתשע עד מוקס שהיה ראוי להיות עולם חליות שהוא שליש כה"י של א"א . ודע שהפנימיות הז"ס הגשצרים החכר נעשה הכלים של פרלופי א"כ החכר [וחלי אומא] ורגלי אומא הככנסים לחוכו נחמים לו הארה ונעשים לאור פנימות לו ולמוקצא וחלח האלחה הראשונה הוא גדלות ראשון . ודע שאומא אחר שילאו לחין היא משפעת להם חקדים צבור יכיקה משם אהייה שלה כו"ש צקונטרס צבור חלוד ומייד וסייקה האחת שמה גדלות שכי ואחיכ חזרה אומא ואחרכית עניייה ואהעצרה עניייה והיינו שנחקפל ז"א חלה ג חלה כוונע שיעשה א"א וכן גיכ עשהה מוקצא אצרים כצר ילאו צפועל צגדלות ראשון [כי שכי] ועכשיו צקונטרס שכי שהוא עיצור צ' נחקפלו אצרים שכצר נחגדלו והיו יכולים להחקפל אחיכ וצחוך מני אומא קצלו בליסם

שלישים צחוך העהירו והחיצו עלו גם הם למוקס שהיה חיצ ומהכח היינו כללות הכתר וחיצ שהם רישא דאין ורישא דא"א מדצקו יחד ונעשה מהם פרלוק אחד היינו שצינה חלציה לחכמה וזהו והיו לצבור אחד (צרחיה צי כ"ד) וכצר ידעה שהגלגולה של רישא דאין נפארה מוגלה וככנסה לחוכו ח"ת של מלכות שצכחר ועשו ה' חיקורים חוך הגלגולה שהם גיט קריע פיה שידעת שהפרלוק של א"א עם רישא דאין ומהתשעין עד שולי העהירו וכצר ידעת שפרלוק צינה נקרא רישא דא"א ופרלוק חכמה נקרא רישא דאין וה' חיקורים החכר של ז"ת של מלכות שצכחר הנכנסין חוך רישא דאין נקרא עתיק יומין והגיט של מלכות שצכחר החכר נקרא רישא דא"א ושאר הני שצכחר הם ככללין צעולם א"ס והם דיוקנא דא"ס וכן נקרא לפעמים א"ס :

ודע שאחר שנכנסה הצינה ה' כחרים לכחך וה' חכמות לחכמה וה' צימות החזיקה צהם האליחה מומנה כל ח"ת מן כל ה' כלים הנצצרים ללד מועה והיו מהתשעין לצקס כליהם ומהתשעין צעולם האלילות ולא מלאו וכן ירדו מועולם לעולם ולא מלאו עד שירדו צקלח בצול עולם עשיה ואם חיו ירדו חוך עולם עשיה כציכול נחצצקו צצצרי כליהם שכצר שלטו צהם הקליפות וכציכול היה לריך להפוך העולם לתמו וצח :

ודע שהחטמה האחת שהוא מהתשע פנימיות ח"ת החכר : הם רוח לגלות מלרים שהיו ראויים להיות ח' שנה וכן אלגולי חיו ירדו אליו ז"ס אחרונות כל חד' יירדות של ד' עולמות אציע כי כל עולם הוא ק' שנה והיינו כ' מהה"ח וכי מהה"ג שכל א' כלול מ"י כוונל ששם ק' חיו שולטין הקליפות ליהסות מהם ועדיין חיו נשקעים והיה לריך להפוך העולם לחת וצח וכן אלגולי חיו הגיע לח' שנה עדיין חלו [עיכ חקר דרפוס יסן] וכנינו וכי אצל מה עשה הקצ"ח כשראה שהיו יורדין גם אל חוך עולם העשייה רוח : לא"א שיחקפל חליו של מועה צחליו שלמעלה היינו השוקיים צצצועות שהם נלח צחקד הוד צצצורה וכן יסוד וחלי ח"ת שלומטה צחל ח"ת שלמעלה וכשראו חלו ה' העליות והקיפול החכר מדצקו צחלח כדי לעלות עמו למעלה והוא גיכ קלנס היינו ו' מחקד עם יסוד קלנס צללח שהוא נקרא שוק הימין ומלכות קלטה צהוד שנקרא שוק שומל ח"ש רשצ"י צחדרה נשא חיהו צללח וחלי צהוד חזה מפני שהששה הם מעלמא דדבורא ומועין כלפי חקד עיכ [מדצקו מלך החקד היינו נלח של א"א ומלכות

לימודי אצילות

כל ז"א יש צרכו ג"כ הארת נה"י [דאמא ויסד] [של
אמא] לא תגיע עד שם מפני שהוא קלר כמו
שצוהו בקונטרס ונאמרה [החזרת]: היתירה שהיה
צוה"י [כ"א זינה] של ז"א נכנס בקדו ויסד
שלה אותו [כ"ל דל"ל שלה אותה] הארת דרך
החור שצו"א לראש טקצא דרך חור חזר [כ"א אותו
חור] ונכנס לראש טקצא ונעשה לה מוחין הרי ז"א
שלימים צ"ה השעה נדחה. אח"כ נכנסו חמשה חסדים
שצאמא חזק ז"א והאירו בכל כליו וחזרו למעלה ונכנס
והם קל"ה דרך החור לראש טקצא ונעשה לה בחר
כח"ס בקונטרס וקל"ה מהם נעשה בחר לז"א והשאר
נעשה מהם צ"ה פרשיות של חפ"ין שהם קדש והיה
כי יצו"ך וגם הצורות שצאמא נכנסו והאירו אל חזק
טקצא כמו שעשו החסדים חזק ז"א ואח"כ חזרו
למעלה ועלו ונעשה מהם צ"ה פרשיות שחל"ים וגם
חפ"ין של יד כח"ס בקונטרס נמלא שז"א וטקצא הם
שלימים כחבר וגם הט"ל נעשה [ומהצורות] חלו
והם קוד השערות כאשר פירשתי נציה:

סליק חלק ראשון בעיה:

חלק שני

אחר שהראש ה' את כל חלה צעולם האצילות
אח"כ יבטו דרכי לפכ"ט יאר פכ"ט אח"כ
קל"ה ויראם נפלאות מוחורתי וספחתי יפחה צ"ה נצח
לדבר צעולם הצריחה:

נכודים ונאמר כי מצי' מראשית אחרית שמהלכה
צריחה העולם רוח לו חלו השלמות
ארבעתן נאמרו זה כי צעלמותו יעלה רוח לו שלם
האצילות אשר כל המלכים האצילים מוחין וכלא
האציל מעלמותו יתנך הכדור הראשון שהוא חור
קדמאה שהוא צדור כחר רוח לעולם הצריחה וכלא
האציל הכדור השני הנקרא חזק קדמאה שהוא צדור
הכמה רוח לעולם ה"לירה ומהכדור הזה ילאו ישראל
דכתיב חזק חזק (יחזקאל ל"ד ל"א) והכדור השלישי
הנקרא טיח שהוא צדור זינה רוח לעולם השפ"ה
וכמו שזעלמותו יעלה מוקף לכל העלמות הנמלאים
והוא מקומו של עולם [כ"י חזק] כן ק"י ילא מעולם
האצילות ומוקף שלם הצריחה והוא נקרא פרק
ופרוכה ופרנד צספר הוהר וכמו שהכדור חזר
קדמאה מוקף לחזק קדמאה כן ק"י ילא מצריחה
ומוקף וקצב שלם ה"לירה [וכמו שהאדם קדמאה מוקף
כדור העצירו כן ילא ק"י ה"לירה ומוקף שלם העצירה]
וכמו שצ"ה של שם ק"ג נחמן ונחב"ל שלם האצילות
כאמור

כליהם הארת מנחן מאור עני אמא וחור חור דצוק
לעולם צהם נמלא שכליהם יפ להם חור פכ"ט וחור
ח"טן [כ"א מוקף] צדור כוס של צרכה שלריך שפ"ה
מצפ"ס והדמה מנחן וההארת הזאת היא צדור צ"ה
שמצר הכלים מן הד"ים ואח"כ ילדה אותם פעם
שמה צל"יונס ובקומתם ואח"כ לריך לתת להם מוחין
כי הקצו הגם ש"ס לו ראש מ"ע ח"ן לו דעת ולריך
לתת לו מוחין שהם צדור הדעת דה"ט חז"ר צה
האופן שנקב פרקים [אחרונים] של נה"י דאמא
צ"א ה"ט נה"י דה"י של אמא נכנסו [לחזק] חז"ר
של ז"א צה האופן כי נה"י של כלל דאמא נכנסו
לחזק חז"ר מנחמה של [כ"י חז"ר] היו מחפ"ס על
ז"א ונה"י של חזק דאמא לחזק חז"ר מנחמה של ז"א
[וכן נה"י של יסד אמא נכנסו לחזק חז"ר ודעת
דז"א וחזק שראה ז"א] שג' מוחין חז"ר היו חקרי'
מצי' שלי"ס העלה צ"ה חזק שלו לחזק חכמה שלו
וכן צ"ה גבורתו לחזק צינה וצ"ה חפ"רתו לחזק דעתו
ק"י לעל"ס [וכ"י לעל"ס] ג"כ צ"ה חז"ר ששפ"ס
נצח חקרי' חזק שפ"ה ש"י שלי"ס אל חזק
חז"ר כחבר מה עשה העלה צ"ה כלל לחזק וכן
לחזק לגבורתו ומוקדו לחפ"רתו נמלא שפ"ס של
ז"א הם חקרי' צ"ה ולזה הרגלים הם שפ"ס ומהם
הד"ים מפ"י שהם חל"ס והוא קוד [צרכות דף ו']
צרכי דצוק דשפ"ה מנח"ה אח"כ נכנסו פרקים השכ"י
של נה"י דאמא שהם חז"ר שכלל ח"י מהם אל חזק
חז"ר של ז"א כסדר האמור למעלה ונאמרה הכנסה
דח הפרקים האחרונים שלה שהיו חז"ר של ז"א לחז"ר
שצחז"ר של ז"א והפרקים הראשונים שעלו מוח"ה
של ז"א ירדו לנה"י שצחז"ר [כ"ל דל"ל שצחז"ר] של
ז"א והפרקים השכ"י של חז"ר שהיו שם מד"ס
ירדו למוקדו וה"ט צווקם הפרקים הראשונים ודח
הפרקים האחרונים שלהם לשלי"ס צ"ה של חז"ר דז"א
ודח פרקים ראשונים של נה"י לפרקים האחרונים של
חז"ר דז"א ופרקים השכ"י שהיו שם ירדו למוקדו
ואח"כ נכנסו פרקים ראשונים דה"י של אמא אל
חזק חז"ר של ז"א נאמרו שכל הפרקים של נה"י
דאמא נכנסו חזק חז"ר של ז"א ומלאו ודח כל
השאר למוקדו ונחמלאו כל כלל ז"א [אמר המו"ל
ע"ן צע"ה שער מוחין דל"ס פ"א ובשאר הרצה
מקושה ודוק ולי"ע] נמלא עתה ז"א צ"ה השע מוחין
ומלאוהם ההשפעה שהיה מעל"ית הפרקים למעלה
ומחזרתו אצ"ה דרך האורים לטקצא ונעשה לה שם
מוחין אמנם מוחין ל"ה לה ולזה נחפ"טו נה"י [של
אמא ונחמלאו עד נה"י של ז"א נמלא שכלי נה"י

עולם הילירה וקו שמואלי הקיפה ותיקנה עולם העשים
 וחרין המרגלאין צלו לקו העליון של הסי לבנה זו
 כי צרחה אומא [כח צרה והאומא] שמוחין של עולם
 הצריחה אינס ותוקרים כאמור לפי שלא מלאו שם
 כהיי דמלכות שצמלכות דאלינות שום רשע לכן כדי
 להשלימם כאשר אכחו מעיזין מעשיס צקד מעשיין
 עיין חקצין מאירה [אומא] מעס אהייה רידה [גם]
 זיל מעס יהיו שני ושלחו אורות אלו אל רחל ורחל
 מוחלקת הארה מעס אהייה דאומא למוחין] דצריחה
 והארה מעס [יהיו] דזיל למוחין דילירה צאופן שיתבאר
 ולזה כיוון צקד הוהר צאמור אומא מוקננה צצריחה
 חיח מוקן צילירה כי חין כוכמתי לומר שמואלי תיקן [גיל]
 דליל חקקן] צצריחה [זין רויז כיה ציי וכל מיוחר] רק ריל
 שמואלי משלחת לרחל האורות שצחם חקקן רחל עולם
 הצריחה חיח קולח אורחיו לרחל שחוקן עולם
 הילירה חך מוקומם ומלכס הוא צעולם האלינות כחש
 ומש ורחל מוקננה צעולם העשייה כונחם לומר שחל
 דאלינות קולחם ומלי צין שלה עם שם אלהים [כי אהיה]
 להאלי עולם העשייה וכל השלמות וק הקליפות אחיורי
 וכל כי מלכות שצמלכות דמלכות שצמלכות שהיא
 החתונה נחלקה לצי [כיל דליל לגי] חלקים וצפרק
 הראשון שלה ככנס וככלל חשם המלכות שמתמעכס
 שרשומה כיכר צצריחה עם זה נעשים מלכות דצריחה
 שלימה וצפרק שני דמלכות זה שחלקה לגי [כח]
 לצי חלקים ככנס וככלל רשיו דמלכות שמתמעכס
 שרשיו כיכר צילירה וזהו נחחוקה מלכות דילירה
 וצפרק ג' של החוקה כיל דליל שלה חוקה וריח
 וזה"ג שלה חוקה] מלכות דעשייה ואע"פ שחלקה
 לגי חלקים הוא אחת כהיי דמלכות שצמלכות שחיקה
 צייע וזהויה שסיח חיקה מלכות צייע כעל שפרק
 [כיל דליל שמופרק] אי שלה נחוקן מלכות דצריחה
 גשאר [כיל דליל ונשאר] למעלה מפרק [גיל דליל]
 ומפרק] צי דנהיי דמלכות שצמלכות שנה נעשה עולם
 הילירה ואל התמה על החסן כי על מלכות דמלכות
 כאמר חזן מאקו הצורים הנה לראש פינה [תהלים]
 קי"ח כיצ] והיא חזן דהתגברת די לא ציין [רכיל]
 צ' והשלמות אלו צייע כלם עומדים צקד אלהים
 הייט קרחל שולמה עם שם זה להגן מן הקליפות
 וצצריחה עם אלהים צמלי ירדין שעולה צרחים
 כמחין חרגון עם אלוהיה והכלל והצריחה א נקרא
 עולם הכסא שעולה פיו [מחין אלהים] כי שם כסא
 הכבוד וצילירה הוא צמלי אלפין שעולה חרן ועשייה
 הוא צמלי הסיין שעולה רלה ועל זה כאמר צקד
 הוהר [צרחים דף אי עיח] חמם עלין חקקין
 דקרחין

כאמור כן מהי אחרונה של שם צין דוויין שצמלכות
 שהיא קו המדה בלמו שלמה עולמות צייע וכמו
 שצמלכות כחר שצכחר צורה האלינות כן מלכות
 שצמלכות דאלינות נחמו עולמות צייע לפי שרגלי מלכות
 דמלכות [דאלינות] מוחלצים צג' עולמות אלו וכמו
 שרמו הכחוצ ומלכותו ככל משלה [תהלים קג עו]
 ורגלים אלו הם כהיי דמלכות שצמלכות דאלינות .
 וכל"ל כי צענה נפילה [תהלים] הייט העצרים אחר
 שמתגלגלו ללד פנים [כח ללרפינס] צעולם שנקרא
 אלינות וצד ימין העולם שנקרא צריחה וצד שמואל
 ילירה וצד אחר עשייה וצחיות ששצמלכות האלו היו
 צי כלם כאמור לכך ככל מוקים שמתגלגלי עשו שם
 חשם זי"ק שהם חגיגה כהיים :

ועתה כהיי דמלכות שצמלכות צמלים העליון שהם
 חציר שהם ט' קפירות הייט מכל אי מהם
 צלו עד מוקים אשר היה שם רשע עולם הצריחה
 מהעצרים והשלמות הצריחה הייט שעלו על רשיו
 חציר והאלין מן הכח אל הפועל הייט חציר דללח
 מלכות דמלכות עשו קו ימין דצריחה וחציר יקוד
 מלכות דמלכות עשו קו האומלי דצריחה וחציר דאור
 עשו קו שמואלי דצריחה ולפי שספידה אלו דנהיי
 דמלכות שצמלכות דאלינות מלאו [צמקום] דרשיו
 ששם צצרי כלים שרשמו שם גיגה כהיים חקקים
 וגלומים אצל חציר שלא היה שם צצריחה [מוקדם]
 שם רשע ליחא צריח] לא עשו [אוחם] חילום [כיל]
 דליל והיו חילום] צלי מוחין ולפניהם צענה כצח
 חך נעשו מוחין אחיכ גיגה מהיי [כח כהיים] וליכ
 דליל דנהיי] דמלכות שצמלכות דאלינות שהם גיכ
 פיק חיקקו צעולם הילירה צאופן תכיל ונהיי דנהיי
 שצמלכות דמלכות דאלינות שצו צייע כאמור לא
 הכרתי לפי שמוכות דללח כלענה ציקוד [כיל דליל]
 כללח] דידה [וכן מלכות דאור צחוד דידה] וכן
 מלכות [ריקוד] ציקוד דידה ולפי שלא כצו אלו
 העולמות אלא מוספירה דנהיי דמלכות שצמלכות כאמור
 נשאר צעולם הצריחה מה שלמעלה מנהיי דמלכות
 שצמלכות שהם חציר גיגה דמלכות שצמלכות כמו
 הזוגלנחא וצריחא דלא אחידע . ולרדך אהה לדעת
 כי מה שאמרנו למעלה כהיי אחרונה של שם צין
 דוויין חיקנה צייע הוא צאופן זה כי צקו העליון של
 הסי קצנה ותיקנה עולם הצריחה וקו העליון זה היו
 [כי חיויר] מדקנה [כיל דליל] היה מדקן צעולם
 הצריחה לולי חרי מרגלאי [שהם קומכים חקו העליון]
 הנה אי מוחין וא' ממואל שלא ידקן [צצריחה ומקו]
 הייטי שמואלי כרעני] דהי [כיי רחלי] הקיפה ותיקנה

לימודי אצירות

דקדקו לה וכל קטרת ר"ל שצדקות של שם פ"י [כ"ל ד"ל הר"ל] סוצים ומגנים חלקי רחל בכל העולמות :

וצריך אחת לדעת כי העולמות שלו צ"ע עיקרם ושרם ואשר כמלא בהם חדיר הם ז"ס לצד שהם גביה נה"ם לפי שנתהו ונתחזקו ונכנסו צמקם אשר היה שם רשיונו ר' כלים שנסצרו כאמור ונתגדלו ונתפשטו צמקם הרשיונו והוא קוד גדלות ראשון דצריה דכח"צ אינם חרין צעילות האלו ולא יולא בהם כ"א צהעוררות של מטה צקוד מ"ן סקצין ואינם [כ"י ואינם] צעילות אלו כ"א צקוד נקדה [צ"ד] ולא יתפשטו ולא יתחזקו רק כשיצאו להם מחין לפי שצצו צמקם שלא היה שם רשיונו ח"ס גדלות ראשון וקטנות ראשון כאמור. ודע כי אע"פ שאמרו שספ"י צריה נחקט צקוד כלים לא היו כלים ממש כי צהיות הרשיונו האמור צהיר חך מאור צבא אליו הארות נה"י דמלכות דמלכות כאמור כמעט ככלל עומם ולא היה הפרש צ"הם והיו ספירות צריה צקוד ספירות שהם עגולות ואח"כ צא ז"א כ"י להתקן ולהצדיל בין הרשיונו וצ"ן הכלים וצ"ל מאור פכ"י שם ה"ה כי ז"א נקרא פכ"י המ"ך צהיות חקוק על המלח שם ה"ה ומילואו מאוריו ואיריו צעולם הצריה הנקרא הר המוריה ושם ה"ה זה ירד עד היכל [אלהי] ישראל ואז צדהו הצדיל הרשיונו והכלים עצמם ונעשה הרשיונו זה צקוד הנקדחות שהם הנשמות האותיות והכלים עצמן כדלו ונתמעטו ונעשו צקוד אותיות אור של ה"ה זה קלחו ככנס צכלים עצמן וקלח נשאר צקוד אור ח"ן כי צעולם הצריה אין שם אור ומקף וכאשר שם ה"ה עשה הפשלה האת חזר לנעלה [עד היכל] קודם הקדשים וצתרתה הלח המלכות שבה צקוד היכל שהם לירוף אותיות צמרוצו ולכן כל העולמות צ"ע כלם הם זעיר ז"ס ולא יותר לכל א"י מהם. ודע כי כל עולם הצריה השם הכולל אותו ושוכלו צו ומקפו שנסעו צו כעין מלצוץ הוא אכחרי"ל י"ה יהיה לצאות אלהי ישראל והוא קוצו כל הספירות דצריה ואור של שם זה הוא שראה ר' ישמעאל כ"ג וכשאמר לו ישמעאל צבי צרכי ר"ל שיחשור צקוד ח"כ וכשנענע לו ראשו ר"ל שאריר לו שפע מעולם האלילות ששל ראשו ושם זה מסך מצדיל צין עולם הצריה לעולם האלילות ונקרא אכחרי"ל שפירשו כחר שלו א"ל ר"ל ששם א"ל הוא צמ"ט דאלילות ו"י א"י צראשו לרמוז לא של שם ס"ג דאמא שנסעה לו מוחין ונקרא [י"ה] שאע"פ שאמא

ומקנת צצריה ה"ה ע"י אצא והשם הזה [כ"ל ד"ל] ה"ה] שלם הוא צקוד ז"י שצצריה לצאות אור צצא שלו שהם ז' היכלות והשמות הללו עולים כמחין חרין [כ"ל ד"ל חרין צמילואו עולה חסרה כמחין ח"ל צמילואו י"ה יהיה לצאות] לרמוז שאר עליונה שהיא אמא ומקנת שמה ועולם היצירה שולט צו ומקפו וכולל אותו ומטערו"ן שר הפנים והוא קוצו ספירה היצירה צקוד לצוץ ועל [י"י] ומטערו"ן זה קוצו הצוץ ומטערו"ן זה הוא קוצו ושלט צקוד חדיר צ"ס ד"לירה שהם גביה נה"ם לפי שמתערו"ן זה הוא דיוקנא ד"א דאלילות ואע"פ שם אכחרי"ל צעולם הצריה הוא מ"ס שהם מ"גדולה ולמטה וכן כדלפון צע"ה לא נקראו צקוד דיוקנא [ד"א] לפי שאמרו למעלה דאמא ומקנת [כ"ל שחקר צצריה] ואין דרך לכמה דבר צסם זכר וצסם נקבה וכן רחל ומקנת צע"ה ולכן אין כדלפון נקרא צסם [כ"ל ד"ל צסם ז"א] ומטעם דאמא אצל המוחין שהם כאצ"ד יצירה אינם לו חדיר רק כשאמר מעוררין לו למין דוכרין ונעשו לו מוחין הוא ככלל עם המוחין ונתעלה ונעשה צמות חכמה שלו שם יאח"ל ומח צ"ה שלו שם שמועאל ומח דעת שלו שם ומטערו"ן וכמ"ס צספר הוחר זה שו"י ר"ח שמועאל ומטערו"ן יאח"ל וכתר של יצירה נרמ צמלה ח"ל שצקוף יאח"ל שמועאל ונרמ צמלה ח"ל לפי שצולמות צ"ע אלו נעשו ונכה"י דמלכות דמלכות שטיק שם מלכות הוא ח"ל ולכך רוצ המלאכים שום מסיימים ח"ל לפי ששרשם שום מלכות זה ווכל ספירה וספירה ד"לירה יולאים כחות מלאכים שקוד גופם הוא מעולם היצירה וקוד נשמות הוא מצריה :

וצריך אחת לדעת כי נקדחת מלכות דצריה נקרא צס' הוחר ז' היכלות וכל היכל ויכול נחקק ונחלצ מ"ס חר"י שצולה כמחין היכל ומלצד ז' היכלות אלו שצצריה י"ס עוד צמלכות עלמה דצריה ונעשה מוכח"צ דירה היכל אחד והוא נמנה מכל ז' תחתונים ומח"ס"הם גביה נה"ם דמלכות דצריה נעשים ז' היכלות אחרים צאופן זה ה"יו שהיכלות העליונים מאירים צספירת מלכות דצריה ומכא הארחת חוקקים וחולצ"ה היכלות צמלכות כי מכה הארת היכל שצנקדחת מלכות דגדולה דצריה נעשה צגדולה דמלכות היכל אחד וכן מכה הארת שצנקדחת מלכות דגדולה דצריה נעשה צגדולה דמלכות היכל א"י וכן כולם עדי"ו צאופן ש"ס צמלכות דצריה שמה היכלות א"י ומצד"ד ח"י מ"ס אצל ספירות אשר עליה אין בהם חלל היכל א"י שמואל נקדחת מלכות של כל ספירה

לה' בצורות שהם צקור מכלפ"ך ששולה כמין פירוי
 רומח ל"י אחרונה דשם ע"כ המאירה צהיכל זה
 דתאוצחא דאצא לגני צרחא ולכן כראה להם לישראל
 כדמות זה להדיע שכתפרי עומתיהם. ח"ס לשון
 של זהורית שהיה מלצין שהיה קשור צפתחו של היכל
 (יומא דף קח) כי פתח ההיכל הכיל רוח חיה להיכל
 לצנח הספיר שהוא פתח ראשון לכל היכלות לשון
 עולה שכינה [זהורית רוח לשם זהיראל עם הדי
 שהוא בצורות חסו הכונה שהיו קושרין לשון של
 זהורית לשון שהוא השכינה] שהיה צחך לצנח הספיר
 שהוא חוט שכינה שמואיר שם וקושרים אותו עם שם
 זה ומוזרין שפע מומחיי שמוצין עומתיהם של
 ישראל וזהו נקרא זהיראל והד' שהם בצורות הם
 מומתקים ומוכסים. וגם לריך לרעה כי מילוי שם
 אדמי עולה רוח ומכילין זה ילאה רוח ועם שם
 אדמי עולה חרע"א [ולכן אדמי נקרא חרע"א] וסעד
 ליכנס לפנים וחרע"א עם שם קס"ו שהוא אחרים
 דשם ק"ג שמוקבל ומאמח עולה לצנח הספיר [וצהיכל
 לצנח הספיר] ים אור הנקרא עהיראל ונקרא כן
 לפי שמוטהר כשומתיהם של גרים כי צהיכל זה יוסצין
 ג' כחות גרים הכח האחת הם כשמות הגרים אשר
 נצחו פסיליהם ודבק צהורה ה' ונפסם היחה מנע"א
 וזכחה לרצק צקדושה לקצח זכות אזי הגר ע"י מנע"א
 שצא לידו כגון שהליל נפש מישראל ונחתו לו שכרו
 שחזומה לצנו נפש ש"ס צו לך קדושה שהיא מוקליפה
 עליונה הקרובה אל הקדושה ונחגיגר ודבק צקדושה
 והצ' הם נפשות העשוקים שיתצאר לקונן צע"ה
 ונחגיגר. הג' הוא שאם איש ישראל מדבק נפשו
 לאהוב צח אל כח והוא ג"כ לזה גם צו ותישראל
 הזה צהדווגי עם אשתו און יחשוב על משכבו
 ומטהר צגויה והיא לזה עליו צהדווגה עם צעלה
 הנכרי ים כח צומחצנה זו הואיל ולכ איש ישראל
 עליה להוריד נשמה ש"ס צה לך קדושה ומתעצרת
 מנע"א זו והצן המלך יחגיגר והאיש אשר כלכד
 צשתח זו חפר הילתיר גומא לכשמה הקדושה שחרד
 צגוים זאת חשונתו וחשונת המוליא זרע לצטלה יכיון
 צצרכת מוקצן דמי עמו ישראל לכל הדברים אשר חכיר
 צראשונה יכיון צמלת חקיע ששולה צ"פ מכלפ"ך עם ה'
 אחתי מכלפ"ך שהם רומזי לה' בצירוי ש"ס צהם יעין ושמאל
 ולכך נחשבים צ"פ וכל שאר חיצות הצרכה יהיו נגד
 פכיו חויד וכוונה אחותיה אחת"ע ששולה פ"ד כומין
 ש"ס שמועד יעקב שלא ראה קרי ואחת"ע נקרא
 אחותיה גרין לפי שטרסם צגרון צינה והיינו צנקודת
 צינה שצאמא ולכן עולה ג"פ אלה"ס כומין גרין
 ואח

ספירה וספירה ולא יותר לפי שהם זכרים חצל מלכות
 שהיא נקבה מקבלת דיוקן ההיכלות שלמעלה מומח
 [ומכח קבלתה נחקקין היכלות האמורים ואלו הן ה'
 שמות פ' ז' היכלות העליונים היכל ה' נקרא קדש
 קדשים] והוא גדולה צ' נקרא רטון והוא בצורה ג'
 נקרא אהבה והוא ת"ח ד' נקרא זכות והוא ללה ה'
 נקרא כונה והוא הוד ו' נקרא עלם השמים והוא
 יסוד ז' נקרא אלהי ישראל הוא כח"צ דמלכות וכן
 נקראים ז' היכלות התחתונים אלא שאחרון נח'
 התחתונים נקרא לצנח הספיר :

ורע כי כל היכל והיכל נחקק ונחלצ צקוד שם
 אדמי ששולה כומין היכל וצכל היכל והיכל
 שצמלכות דצריאה ים צו חדר מיוחד הנקרא
 מדור שהם ז' מדורים ונקרא ג"ע שלמטה וצהם
 עומדים הנפשות והמדורים מפלים ויורדים מן ההיכלות
 ונשארים צראש עולם הילירה כומ"ש לפכיו צס"ד
 וצהיכלות דמלכות עומדים הרומח וצהיכלות דג"ה
 כה"י דצריאה עומדים הנשמות והם נקראים ג"ע עליון
 וצין המדורים וז' היכלות אלו ים עמוד ה' ונקרא
 מוכן הר ליון והוא הצריח המוכן המחצר אותם ה'
 אל ה' והוא היכל החומי צעלמו והוא ת"ח צקוד
 היכל הנקרא אהבה ודרך עמוד זה עולים הרומח
 עם הנשמות נחדשים וצצצחות להחננג מצי העליון
 כל ה' ואחד להיכל הראוי לו וצו עולים מן המדורים
 אל ההיכלות ומן ההיכלות אל היכלות העליונות והעמוד
 הזה אמור עליו צפי הוהר פ' ויח' דף ר"ע עמוד
 דמתרקס צחלת גומין חוור וקומק וירוק להיינו חדר
 והיכל שאמרנו למעלה שבעשה מוג' דמלכות דצריאה
 נקרא אלהי ישראל רוח לחו"צ כומ"ש צפי הוהר ס"י
 מיימחא ח"ל משמאלא כי שיר רוח לחכמה צאופן
 זה לפי צצמילי שם ע"כ שצחכמה ים צו חומשה
 יודין עם המילי יוד שהוא יוד ששולה עשרה וחמשה
 יודין כלולין מ"י וי' מ"י הרי ת"ק ועם י' אחותיה
 שצמילי ש"ס ע"כ הרי חק"י כומין ס"י וח"ל רוח
 לצינה צאופן זה לפי שצמילי ק"ג שצצינה ים צו ג'
 יודין וז' הרי ח"ל ולכן כרמו צצינה שם ח"ל והיו
 הטחרת מומילי שם ק"ג רומח לשירש ז"ח שלעולם
 רשיו כיכר צצריאה הרי עעם למה נקרא היכל עליון
 דמלכות דצריאה [אלה"י ישראל והיכל התחתון שהוא היכל
 דמלכות דמלכות דצריאה] נקרא לצנח הספיר וז' היכלות
 אלו כרומים צפקוק ויראו את אלה"י ישראל וחתה
 רגליו כמעשה לצנח הספיר (שמות כ"ד י') כי מלת
 לצנח מורה מיתוק וליצון ומלת הספיר ה"ס פ"ר
 ופירוש הדבר כי ה"ס כומין היכל ואדמי ופ"ר רוח

לימודי אצירות

והוא קוד ג' וירדן שצלוואר והם נקדים צביקוד מולא האותיות הייזי אחתע שצולה הכיקוד כמזין צין כי כל הצרת אי [כ"ח איה שצא"י ויכל דליל אי עי שצאחיענ] היא צביקוד פתח וכל הצרת ה' או ח' הוא צביקוד לר"י ואחיעע זה הוא שורש ומונני יולא שם יהיו ושם אהייה שצין שניהם עולי" מ"צ ושם של אלא זכה שהיה ג"כ מ"צ אחוון שצין צ' שמוות אלו עולה פ"ד וכמוניע למלת וקצלנו יחד יכיון צסס חצן [כ"ל דל"ל חצו ועיין צביקוד צכוונת תקע צסופר"י דוק] שצולה"ע עם הכיקוד עיצוואח מניצ שמוות היואלים מופקקים ויפע ויצא ויע והוא ר"ת חיל צלע ויוקיאח לפי ששארם מוליח ז"ל או צומחשצה פקולה כחכר הקליפה קולעת אותה הכשמה והעיפה היואל מונני וכשארם מוכיון צסס זה כצלעו כך פלטו חאו מצטנו יוריטו אל [איוצ כי ט"ו] והוא מחקן את אשר עיוות וקודם התחומה יאמר יהריע ה' אריח שכל טפה וטפה של קרי וכי וציוולר יכיון צביקוד שורק של כיקוד ו' לפי שציקוד שורק רווח ליסוד והוא חוקים אשר חטא צו וצוה יתכפר לו העון ואסף מדחו וכלפי שאמרנו לעיל שצהיכל לצנת הקפיר יושצים כשמות ג' כחות גרים האומרים וראש להם אונקלק הגר מעשה כצאר מה מעשיהם למעלה . לריץ לדעת כי כשאלו מוכוונים צתפלחמי צמלת ועל גרי הדרך וצתחומה צסס היייה צביקוד קוויץ פת"ח חריק לר"י אהנו מונסיים עליהם הארה מלמעלה צעידם שם וכפע הגר שהוא מנסת חשק הישראלי והככרית כאמור עומדת צהיכל זה עד עת צא נפש חציו הישראלי אשר עשה השוזה ואלו צעצרים צהיכל זה כי ציום עוצרת כל הכשמות צעלוחס למעלה מחקשרת פונה נפש צנו הגר שהוא כח [ק"ח כח] העשוקים כאמור . וקוד הדצר כי ד' קליפות קוצצ"י עולם העשייה והם רוח קערה עקן גדול ואש מחלקת וכוונה לו קצצ כו"ש ציחוקאל [אי ד'] וצקליפת [כ"ל דל"ל וקליפת] יונה לפעמים ככללת צקדושה ולפעמים צעומאה והוא הייקלא האמור צוהר [משפטי] דף ל"ה ע"צ] וכל הכפ"ה צדרחה למטה צעולם הזה עוצרת דרך הקליפה הזאת כי לא ירד למטה רק דרך קליפה הזאת ואם האיש מצדווג עם אשתו ויחשוב צאצורו ומחשצה שאינה עיהורה אז הנפש הזאת צדרחה צקליפה הזאת שהיה כונה עשקת אותה כי הקליפה הזאת כשכללת צעומאה מנומאה הנפש הזאת ונקרא עשוקה כי מה חטאה ומה פשעה שחכנס צעומאה ואם הנפש הזאת חצא צישראלית יהיה הטלר רשע או מונר ח"ו ואם הנפש הזאת עשוקה

ונכפיהם פחדות ומלמלה לאיש שמים חוצרות איש ושמים נכפות את גויתיהם [יחזקאל א'] וכשצדק צחפלה אם אינו זכאי נשאר צדק פקול המוקדשים שהוא מקום מיוחד שצדק של צד"ק ורחמיאל וסנויה האמורים מלאכתן לצדק הנשמות [כי את נשמותיהן] אם הם ראויים לעצור ולעלות למעלה והם נקראים צ"ד החתחון והאמנם רחמיאל שהיה ימין מטה כלפי חסד ומעצור עוונות אך סנויה [כ"א סנויהאל] שצמחאל מדרק עם קציו ומעלה הנשמה עד מקום טהריאל ונקרא שם צ"ד של ע"א שהם טהריאל וצעים מלאכים שחמיו והער הראשון לשצעים שהחט טהריאל נקרא סנויה והוא אז צ"ד וגם הוא יש לו עסק בנשמות ואם הנשמה טהורה ויולא זכאי וצ"ד של מעלה אשרי חלקה ונקרה מיד לרחמיאל והוא מוקר אותה ליד סהדיאל והוא שולח אותה למקום הראוי לה ואם לאו לפתח חטאת ודומה אחרים ניצל אותה סנויה המוקרה לידו ומוקר אותה לאותן גרדיני טהירין שצביהם וניי שצבש את ילדו ומלא צדק לא די שזכה למעלה אם גם צעלותה לוקח צ"ד חזקה אותה נפשות שהם עשוקים צ"ד הקליפה או צ"ד דומה ש"ש צהם זכות תורה ונע"ט ומעלה אותם כפי מעלת העולה ורמז לזה מוריד שאל יעל (שמואל א' ז' ו') :

ודע כי הכידון צ"ד של ע"א [אף] כי ילח חי"צ מיו"ח אחר שקבל עונשו עולה מעלה ומעלה כי אחרי שהיה כח צ"ד לעלות עד מקום הזה ודאי זכיות רבות נמלאו בו אך יש נשמות חייצים שלא העלנה לצ"ד הזה כי אין לריכין לפנים כי חטאתם כקדוים הגדילו ותיקף אחר לאחם מן הגוף דומה אוחז צהם ומורידם לגיהנם רחמנאל לילגן ועליהם כאמר [איז ז' ט'] כן יורד שאל לא יעלה ח"ו . ואחר שצ"ד של ע"א רבו אותה על המעשים אם נמלאת טהורה ובקרה צמעה חוזר טהריאל ומצקר אותה אם ח"ו נעמאה צמעה כגון הרהור עצירה כי הצ"ד של ע"א לא הציו צמעה כי אין להם זה [כ"ל דל"ל כח] והוא דן אותה כחבר ואם זכה הוא פותח לה שער צ"ע החתחון צהא דעינין דלת קתומיו כזה ::::: [כ"א ודלת קתומיו כזה] [כ"ל דל"ל ::::: צהא דעינין ודלת קתומיו כזה] כזה ::::: [כי טהריאל זה מלכד היותו ראש לע"א הוא ::::: קוער וסווי פתח זה צהם של צ"ע שצמלחו ויש צ"ד שרצו של אש וגם יש לו משרתים וכולם שרצעים של אש צדיהם וטעם שרצו של כל א' וא' מהם הוא קר"י צהם ק"ס לו צמלחו [כ"א

מקום נפשה היא למעלה ומקום נפש הזכר וא"כ זוגו צה אלגו] ולפעמים נפש הזכר הוא למעלה מנפש צה זוגו וא"כ הוא צה אלג זוגו ולעולם יורדות הנפשות זכר ונקבה להיכל לבנה הקפיר אמנם משם [מחפדות] זו ללפון חו לדרום עד עת צה דבר ה' לזוגם :

וצריך לדעת כי צ"ד היכלות ש"ס מהיכל חלה ישראל להיכל לבנה הקפיר י"ס צהם ז' היות שרשים וגי היות משמאלים כאשר יתחזר צעה"י וזון היות חלו יולאים ונעשים גי [כ"י ז'] מלאכים ששום מקיימים צהל וגי מלאכים חלו מלווים את הנשמה ומאירים ומגכים [עליה] כי ג"פ א"ל עולה מגן וחקקים צגי [כ"י ז'] פחות זקן האדם וי"ס איסור גלות פתח זקן ו' היות השרשים ועיקרם המזכר מנחם נחקקים צהיכל לבנה הקפיר שצעה היות צחילוף ח"ק צכ"ר ומהם מלטרפים אוחיות מכאן ומכאן ונעשים מלאכים הרצה צהיכל לבנה הקפיר אשר שבים מהם שום א' טהריאל צ' יוחלפרון [כ"א יוחלפרין] וטהריאל יולא מפקיק ודמות על ראשי הדיה רקיע כעין הקרה הנורא כעין על ראשיהם ומלמלה [יחזקאל א'] ויוחלפרון [כ"א יוחלפרין] יולא מפקיק וצלכת החיות ילכו האופכים אללם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופכים ורחמיאל וקפניה [כ"א וקפניאל] יולאים ומפקוק חצרה אשה אל אחותה כנפיהם לא יקצו צלכתן איש אל עבר פניו ילכו וקדלפון יולא מפקוק ואצא [כ"ל דל"ל ואראה והנה] אל הרקיע אשר אל ראש הכרוצים כאצן קפיר כמראה דמות כסא נראה עליהם [שם י'] ויש טהריאל צהיכל י"רה שיתחזר לפנים צעה"י ותחת טהריאל [כ"י ותחיו] יש שצעים מלאכים שכל א' וא' ראש לשצעים ותחת יוחלפרין [כ"א יוחלפרין] י"ס י"צ מלאכים שכל א' ומזונה על י"צ [מלאכים] ותחת טהריאל ויוחלפרון [כ"א יוחלפרין] י"ס צ' מלאכים המודרים צמדורין ונקראים סנויה [כ"ל דל"ל סנויה וכ"א סנויהאל] ורחמיאל ונקראים כרוצים ואי"ן [כ"י ואי"ן] נקראים סנוים ואי"ן אפי זעירין והם שנות של קדלפון כי ק' רצו י"ס כשמתעלה ורחמיאל וסנויה [כ"א וסנויהאל] עולים כוונין לילית והם עוזים להגן מומה ועל ראש סנויה [כ"א סנויהאל] ורחמיאל יש רקיע הנקרא צ"ק והוא הרקיע אשר על ראש הכרוצים נספר יחזקאל וצוק זה יולא וצדקיע זה דצוק יש מלאך א' סהדיאל שמו והוא מעיד על חפלות ישראל אם הוא זכאי והוא צ"ד ימיו של קדלפון והוא ג"כ משמחיו ויולא מפקיק ופניהם

לימודי אצירות

היולא מפקוק וארז החיות והגה חופן אחד צחק אלל החיות [יחזקאל חי] חונם כשיקבל [כח כשיקבל וליכרל כשמוקבל] כשמות דרך כלל צין של לריקים ובין של רשעים נקרא אז זהיראל ופי' הענין כי כטועריה הוא רוח יומי זהיראל הוא שמואלי וזהתחצורס יחד ע"ד מ"ש צוהר צנט דא צדא כזה קאטלוי עריר [כ"ל דל"ל עריר] הי"ה יולא מהס [כ"י מן] צ"י שמוח אחרים שהם אדיריה וסניניה הי"ה צזה האופן [מן] אליף למיד יויד רי"ש וי"ו הי"ה חלא שם אדיריה ושם סניניה יולא צזה האופן] ס' מן כטועריה סין מן זין ו' יויד מויד זהיראל [כ"א סן מן הי"ה ע' צקד כן יויד זהיראל וכן מומילי זין של זהיראל ויכל דל"ל כי מן ט' צחיה צ"ס י' מויד של זהיראל כי מומילי זיין של זהיראל] י' מ' של כטועריה ה' מן הי של כטועריה [צ"א איהא ג"פ] ואדיריה וסניניה עולים לקדושה [כ"י ליחא צחא ויכל דל"ל קדושה] [ואדיריה החכר ממונה כשמות כל כשמות] [כ"ל דל"ל ממונה על כשמות] כשים המואות [כ"ל דל"ל הראיות] לכטס כגון כשמות כשים לרקיות וסניניה החכר ממונה לקחת כשמות ע"ד כלל צין לרקיות צין אחרות] סניניה עולה ווקס ע"ה אדיריה עולה צ"פ חקומשה ג"י ג"פ חזקוקד הדבר כי משה הוא צקד ז"ה שהוא ג' שלישים אצל אדיריה שהוא ממונה על הנקבות עולה צ"פ חק לרמ שרחל אינה כי חס צ' שלישים של ז"ה לפי שילאה מואוריו מציין חדוה שהוא צ' שלישי ז"ה ולכן חכר ג"פ סנה צפקוק אחד כי ג"פ סנה עולה משה כי סנה עולה חק. ולמען חשכיל הדברים האלו של הכשמות אשר אמרנו למעלה שכתבנו צהיכל אלהי ישראל וצהיכל לצנת הספיר וחדע מ' הכניסם לשם שילאו לאויר עולם הזה ולמען חצין ג"כ מלאכתם של אלו המלאכים הממונים על הכשמות אימתי נעשית לריך אחת לדעת כי צשעת צריחת עולם הי"ה צשעת שטורל אדירי היו כלולים צו כל ס' רצוח כשמות זכר ונקבה (ולא ימלא יותר לעולם מהמקפר הזה צ"א חיצות אלו מלייכים) והוא שחז"ל על פסק איפה הי"ה צידי ארץ [איוב לי"ה] חונם אחיב כשחטא נחלשו מומנו הכשמות של הזכרים וירדו צעולם הצריחה עד היכל אלהי ישראל והכשמות של הנקבות נכקרו מן הזכרים וירדו גם הם צדיעות יותר מהחוכה עד היכל לצנת הספיר דוגמת מה שנקברה חיה מן האדם לעוצה קודם החטא חיה רמח צחורה צאמח אל האשקה אחר צעלז חלרי צרם [צרחית ג' ע"ז] פ' סהצ' מחחלפת צו' [כ"א צמ'] כאלו אחר צעלם [כ"ל]

שסר צסס ש"ס לו צי"ט צמלחו ויכל דל"ל שסר צסס צי"ט ש"ס לו צמלחו] ושם זה יולא מומנה שמון צחיה צ"ס והוא לשמירת הדרך ויולא מפקוק כי צי חשק ואפלטוה אשגבזה (ההלים לא י"ד) ועהיראל עם משרתיו נקראו מארי דעי"רן לפי שמועיי"רן צכשמה אחרי ראות צצ"ד של ע"א ויש להם שם הוי"ה דעי"רן שהם עיגולים וחגין על כל עיגול ועיגול והחגין הללו סחומין [כ"ל דל"ל סחומין] צין כרעי דה' לגבה [כ"ל דל"ל לגבה] ונפתחים לצעלי חסונה [השצין] צלי דמונה חונם השצין צדמונה עולים צלי מוכע דרך ההוא והפתח פתוח לפירו חיה כרמח צמלח דמונה כי יס ד' מלך זה וה' מלך זה ומי"ע צמלח כי הדמונה וקירין דה' מן הה' ופתחה היא רחמיאל כאמור למעלה וכן המורדין דמונה על איזה לרה פותחין להם כרעי דה' הנקרא שער דמונה חיה שער דמונה לא נכעלו [צי"ט כ"ע] ותחת צ"ד עהיראל יס ש"י שומרים [כ"א שומרים] ח' נקרא פלג וא' נקרא אלצניה [כ"א אלצניה] וש"י שמוח אלו יולאים מפקוק [ויסעו] וי"ה חחת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא דפו אחרי צני יעקב [צרחית ל"ה י"ה] ציוסר ומפקוק וחת האכשים אשר פתח הצ"ה הכו צכטרים מוקטן ועד גדול וילאו למלא הפתח [שם י"ע י"א] יסר והפוך והאומר צ' פקוקים אלו היינו ויסעו יסר [כ"א יסר והפוך] וחת האכשים יסר והפוך י"א פעמים מוצטה לו ש"יכל מכל דצר רע כי הוא מציין למעלה ולמטה וצאומרו פקוקים אלו יכוון צסס אל"ד שעולה אג"ל והוא סס ח' מנע"צ שמוח היולאים מפקוקים ויסע ויצא ויע וגם יאמר פקוק כי צי חשק ואפלטוה י"א פעמי' ויכוון צסס צי"ט :

וי"ט לרעת כי עהיראל החכר הוא נמלא צשלשה היכלות כי הוא למעלה צהיכל אלהי ישראל אלל שסס אינו צקוד מלאך כ"ל אלל צקוד שם ופי' צקוד שם שסס חקוק צהיכל זה ואי"ו זו ממש וצקוד מלאך פ' כשהולך לעשות שליחתו אינו מליי שם ויס [כ"א ויס צו ויכל דל"ל ויסט] צהיכל לצנת הספיר צצחי' מלאך ג"כ [כ"ל דל"ל וג"כ] צהיכל צצעולם הי"ה וצכר אמרנו שצחי' היומו צלצנת הספיר הוא ממונה על הכשמות היורדות צזה העולם וסמוך לזה מה שאמר עלי לחנה [צחחפללה על זרע אכש"י כי אמר לה] לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלחך [שמואל ח' ח' י"ז] היינו שעהיראל החכר שהוא צחוק היכל אלהי ישראל יתן את שאלתה שישלח כשמה אחת קדושה סיהיה לה צן זה ונקרא כטועריה

ההגיון שנחשורר למעלה נחלצו נשמותם לעשירות ולמאות ואח"כ כשנחלצו נשמות של זכרים כהבר המומרים עליהם שהם צ' צמינות צמלאך רוח יומי שהוא קטוער"ה ורוח שמואלי שהוא זהיר"ל כ"א לפי עצורוהו הג"ל לוקחים הנשמות האלו ומכיחים אותם בהיכל אלהי ישראל עד עתה צד דנים לבנת [כ"ל ד"ל ללצנת] הקפיר שהריחה ליקי קדרה הוא השפעת שצא ומלמעלה אשר פעל ועשה כחבר גם מושעיררה לעלות למעלה כדי להטות מואור שפע ההגיון הזה וכן עולה צכח שם ע"צ וע"ז אמרו צוהר דא נחית ודא סליק פי' דא נחית עם ע"צ ר"ל ההגיון הזה כשהוא יורד הוך מוכן הר ליון ומחשורר שם שם ע"צ של ויסקע ויצא ויע שחוריד הגיון וצאורו כח חולצ וחולש נשמות ומחחח כסא הכבוד כחבר חוה דא נחית ודא סליק פי' לבנת הקפיר מעלה צכח שם ע"צ החבר ועולה עד היכל עליון ונקרא קודש הקדשים שלה ומשם היא משהיית מושפע ההגיון זה ונחלצים מומה נשמות נקצות רוגמת הזכרים וזו אדריה וסכיניה המומרים עליהם כחבר ולוקחים אותם ומכניסים אותם למעלה מעט יותר היינו בהיכל אלהי ישראל וזהו כוונת חז"ל צאמס (כחצות דף ק"י) עולה עמו ואינה יורדת עמו וחסיה ג"כ מי זאת עולה מן המדבר (שה"ש ח' ה') כי מן הדבור הוא החפלה שאנו מחפלים כדאמרו והנה כח ההגיון החבר הוא מדציק זכר עם צח צוגו בהיכל אלהי ישראל וצזה מיושב שדצד ואציהו מחו על שלא היה להם נשים וקרא כח"צ (צמדצד כ"ו ס"א) צהקריצס אש זרה [כ"י זריה] ר"ה זהיון רגיון הגיון שהם כוונת להמשיך נשמה בצוה שיהיה ראויים להם לאשה ב' אמרו איזה האגנה לנו וצזה חטאו ולז"א צקי" ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הקפיר (שמות כ"ד י') מפני שמהיכל זה נחלצים נשמות הנקצות וע"ז אח"ל (תחומא פ' השא ויק"ר פ"ח) הקצ"ה יושב ומחויב צוויים מפני שלפעמים הזכר צכ"לך גדול צפורש והנקצה צפורש קטן צפורשה ולכן דצקים יחד צנוצ ויוגס עולה יפה שחחא כצושה תחציו והיינו מושחיל (צמוצ ס"ג) נחית דרגא ונקיץ אחחא [ולפי שלפעמים שחיהם שוים ולכן יש ציכיהם קעטה כי אי אפשר לשכי מלכים וכ"י] ולפי שלפעמים היא עולה ציוחר צכ"לך מומן וזהו אח"ל (צילה לצ) שזה אחד מושלסס שחיהם אינם חיים וכל זה צכוונה מוכון כי כצד אמרו סלריך החשוררות תחחון תחפלתיו ולכן אפשר מוכח אדם אי חסיד שומחפלל וצאורו רגע נחמו צאורו ההגיון החשוררות לחלוש הנשמה מנקיר גדול ואפשר

[כ"ל ד"ל צעלס ו'] שהוא היכל ה' שהוא יסוד מומן חלרי צכיס שהם נשמות כלומר שלא יצא לה שום שפע כ"א ע"י היסוד זה מה שלא היה קודם זה שהיתה שיה לצעלה והיו מושחמשים צכחר אחד ואע"פ שקודם החצא ג"כ לא היה [כ"א היו] מושחמשים עם הז"א [כ"א עומה היא וי"ל ד"ל לא היה מושחמם עומה] אלא דרך היסוד מ"ו לא היה מושחמם היסוד כ"א פעולה ליטור פ"י שהיתה צמקלה הטפה הזרעיות מומה ומחוקנת ומצושלת לחוך מועיה ומנועם זה היה עוילים למטה שכים ויידו שצעה מופכי שהטפה היתה מחוקנת ומצושלת כל לרכה ומיכף היתה יולדת מומס אחר החטא אותה טפה זרע נחקלקלה ולא היתה מצושלת כל לרכה אלא היתה נגרת (כמים הנגרים) צמורד והיתה יורדת עד חרין ציעין [דחיטון נלח והוד ליחא צכ"א] ושם מחצשלת מעט ויולא דרך היסוד צעלומחה וכחליו ועכ"ז הטפה הזרעית עדיין אינה שלימה וצרה סלריכה ציור יוחר לשחות צחוך מועיה ז' חדשים או ט' או י"צ. ככ"ל צהיויית ז"א צאופן שקודם החטא היו כל הנשמות של זכרים ונקצות כלולות יחד צאדה"ר ואחר החטא נכסרו וירדו צהיכלות אלו עדי". והנה כדי לחלוש מוכחלי אלו היכלות ולהציאם לאויר העולם הזה לריך החשוררות עליון [כ"ל ד"ל תחחון] וצהחשוררות עליון [כ"ל ד"ל תחחון] זה מחשורר החשוררות עליון שהוא זיהיון רגיון [כ"א רגליון] החבר צפרקי היכלות דר' ישמעאל ופ' הדבר כי שם ע"צ צאצא וס"ג צאמא והם מחחצרים יחד ומחחורו החחצרות יורד שפע למטה צאופן שצכצא ויהיון הוא המחשורר של אצא צלי ציווג [כ"י ציווג צלי] הריון שאי אפשר לכבוש שם [כ"א שום] ציווג ורגיון [כ"א ורגיון] הוא החשוררות דאמא וחצור שחיהם יחד נקרא הגיון כלומר שהגים זה לזה מה שצלצס עדיה והגיון לצ' לפי שהוא דצד כסחר ואינו נגלה כלל ולשון זהיון [צכח"י איחא כ"א זיהיון] שאינו נגלה ורליון וחסד שאינו נגלה כלל ורגיון הוא לשון חיצה ואחצה יותר מנוגלים מזהיון ר"ל יותר עבה מעט מזהיון לשון רגבים ידוצקו (איצ ליח ליח) צאופן שמהגיון [כ"י שמהזיון] זה של אצא ואמא יורד שפע דרך מעצד זוי"כ דליליות ויורד עד עולם הצריחה והשפע הזה הוא של שם ע"צ של ויסקע ויצא ויע כחמר יחצחר למטה צע"ה שומחפשים ומאיר צמוכן הר ליון והוא הצריח החיטון וזה כדי לחלצ נשמות ומחחח כסא הכבוד דהיינו מחחח אלהי ישראל וכן עשה מעשה כשהגיע לשם וחולצ נשמות כפי הקודם שהיה תחחלט קודם צירדו וכפי גדול

לימודי אצילות

זוגות זוגות ונשם נפרדו והיו לארבעה ראשים נפולות
לארבעה רוחות השמים :

ואתה לריך לדעת כי שם סעוניה הוא בשם

זכר ושם אדירה וקריה האמורים הם

צקוד נקבה ומדוונים יחד צרחו של אלהי ישראל

ונקרא אותו מקום שמדוונים רחוצות ולכן רחצה

כתב [צרחיה כיו כיו] לאדיע שאינו אלא רחצ

שהוא צהיכל אלהי ישראל ומרוב השמחה בשמדוונים

סלד מהם אור גדול שנחשטעט עד היכל לצנח

הקפיר ואור זה הוא צקוד יקוד כי כל הזכר [כיו

דכר] המחשטעט הוא צקוד יקוד הנרמז בשם דואי

ונקרא אור הזה צוק והוא הצהר אשר חפרו עזרי

יחזק וצוק זה עלמו שומר חפלות ישראל הלדקים

המחפלים צחלי הלילה והעוסקים צחלי הלילה בחורה

כד לחער רוח לפון והצחר שהוא צקוד [כיו יקוד]

אורות הללו נקרא רחוצות עיש מקום אור שטלד

ונשם רחוצות כאמור והצחר הוא יקוד כי היפך צחר

הוא צחר ומלת יקוד עם האותיות והכולל עולה מילה

והצחר הזה לפעמים מחקשה ואינו מאיר ופעמים

מחפסט ומאיר הרבה עד עולם העסיה וצוק זה יש

לו כני שמות אי מיון ואחד ומשאל ציון הוא

ומשאל הוא טעגין ויולאים ומחמור צקראי ענכי

אלהי לרקי [האלים די] וצי שמות אלו הם מכלל

סדלפון והם שצעה ומשחים רואי פני המלך פי

ארנמן וסדלפון ושמועילי ופי הוא זיא דצריחה

שכל הדברים [כיו העולם דצריחה] הוא צקוד זיא

ופרים היא צקוד שם הייה העיקרי צלי שום מילוי

[עיש כיל מיוחך] ומלכות שמות האלו לקבל החפלות

של לצור שצבר ימין מקבל חפלות הלדקי

וטעגין שצבר שואל מקבל כל החפלות הן של לדיקי

והן של כל אדם הן של זכרים והן של נקבות ושומרי

כל החפלות צרקיע שהיא יקוד שלהם והרקיע הזה

הוא צהיכל אלהי ישראל והוא יקוד שלהם לפי שכל

מלאך כולל מיי ושם עומדים עד שיחפלו כל [ישראל

ואז צא סדלפון לקשור כתרים לקוט מחפלות של

ישראל וטעגין [כיל שחקר עמו] ומעלים חפלות הלצור

עמו כי הם קרים אל

ומשומעו פי הדבר יקוד

דמלכות הייט אנלעג

היכל אלהי ישראל וחללו

של היכל זה הוא נקרא

רחוצות לפי שיקוד הנקבה

הוא רחצ לאפוקי יקוד

של זכר שהוא קלר ונקרא

צחר

פי קושר כתרים לרצ

הוא אורות המחתים

ומכונת המחפלט וכל

העוסקים צחירה עושה

מהם מגדלות שמות בדמות

כחר שעולים על ראש

יקוד זיא וסיה לוקח אופן

צקוד

ואפשר ג"כ צאוחו רגע עלמה צאחה החפלה של

הנקבה או מעשה טוב צלל חפלה ומעורר נשמה של

נקבה ואפשר שלא היה מעשה הנקבה חשוב כ"כ

ומפי זה נחשוט ומנה שחלצ נקבה ומקום יוחד עז

וגם [וגם כיל מיוחך] אע"פ שהיא מלוחה ומקום

עלמה כמו נשמות דעייכין צאדם שמהם דקיות ונקבות

וכפי כונת החפלות כן יחלצו וכן יוכל להיות צהיפך

סחפלת הנקבה חסיה יוחר ומעולה ומשונה צאוחו עת

וצאוחו רגע וצאוחו טעה וצאוחו צנת צשכה ולכן

ומדוונים זיונים כאלו וכיולא צהם ואלו הם פירי

פירות של חפלותיו שמורידים נשמות והפלות עולם

ואח"כ כשצא דצור הטוב יחס [כיל דליל אז] הזוג

שלמטה שמדוונים יחד האדם הגשמי עם אשחיו כפי

טונחם הטוב וכשמועלים טפה ההיא למעלה גזרים

הנשמה [כיל דליל על הנשמה] לפי הצנח כיונחם

וזכרם וכשגזר נשמה פלוגי של זכר חדר מיד המומים

על הנשמות הזכרים והנקבות כחבר מציאים ומלוחים

אותה להיכל לצנח הקפיר זה כדי שירדו לעה"ז והם

נקראים ששצבים המלוחים חתן וכלה עד היכל זה

ומשם יפרדו חיש ומעל אחיו זה הופך פכיו ללפון

זה לדרום ולזה רוח הכחצו צאמור ובהר יולא מעדן

להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

[צרחיה צי יי] פי כי כצר אמרנו שהשפע הגיון

יורד וכנכס לתוך מוכן הר ליון שהיא הצריח הסיכון

ומעורר שם של עיש וקע ויצא ויע וצאוחו כח חולצ

נשמות וכו' וכשעולה שמות של עיש מאירים ונכנסין

צו אז נקרא בשם נהר כי כשאני מחפסטעט הוא צקוד

י ואלו נקרא רקיע ושמו מוכיה עליו כן צהנה

כצר ידעה שהוא צקוד חיה ויקוד כל אחד

מהם הם צקוד יהיו שהם יו"ד ה"א וא"י שעולה כמין

טל וכשחסיף על מוכן הר ליון מקפר רייו שהם אורות

של עיש שמות הקדושים יעלה כמין נהר ולכן ג"כ

אמורנו כשאור השפע הגיון הזכר צא דרך מוכן הר

ליון והוא מחפסטעט למטה לחצו נשמות נקרא אז בשם

נהר חסו כונת הכחצו ובהר יולא מעדן שהוא מוכן

הר ליון יולא מעדן פי שמוקבל הארץ [השפע] מהגיון

מעדן שהוא היכל קודש הקדשים העליון כי שם

עוצר ראשונה שפע הגיון האי להשקות את הגן הוא

היכל לצנח הקפיר שנקרא ג"ע המחחון ופי"ה הדבר

שגם לצנח הקפיר מחתרים ושפע הגיון ככיל וזהו

ג"כ להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לדי ראשים

עיד שאמרנו למעלה כי כאשר צא מרלון [כיל דליל

הרלון] לפכיו יחיש שהנשמות האלו ילאו לאור העולם

הזה עם [כיל דליל עד] הגן הזה צאוח נשמות

התפלה אז קהיאל וקורה לסדלפון לחליכה למעלה
 אזל כל זמן שלא נחייין צבילס קהיאל מעכצם
 זללו עד יום הכפורים ואם לא נחקה עד יום הזה
 אז קהיאל ומליכה למקום פקולי המוקדים שהיא
 חזן למקום שקבועים צו הכוכבים ומזלות ואשת זכוכי
 שהיא לילית חייצתא שמוותה צרקיע הזה לוקחת
 תפלה זו וגם המורים צחורה שלא כהלכה ועושה
 מהם רקיע אחרים של שוא ועולה היא וחילותיה
 ומשטתה על אותו פלטי ככור צוזה צראשית[רף ה' ע"א]:
צריך לדעת כי יש י"ב מדרגות צתפלה כמין
 י"ב אצבים וכנגדם ממש כמו שיצא
 לפנינו צעהש"י והזהב הוא ככר חפלות פושעי ישראל
 המוכרים צחלצנה עם קממני הקטירת והצ"ק הזה
 יסוד שלו נעשה כעין רקיע כאמור הוא ציקד[כ"א
 בקוד] חיו עליון אשר חתה אלהי ישראל שאמר
 יחזקאל וקוד ח"י הוא עולם[כ"א מעולם] הילירה
 שהוא מעט גסמי יותר מצריאה וכסיוור מילירה לעשה
 הוא צקיד אופן שהוא יותר גסמי וחתה החיה האת
 יס"ד סורות של אופכים שהחיה האת סורה עליהם
 והם מרכבה של חיה האת וכל סורה הוא אופכים
 משולבים זה צחוד זה כמש"כ כאשר יהיה האופן צחוד
 האופן צאופן שי"ש צארצעה סורות של אופכים י"ג
 אופכים ג' צכל סורה ג' למרח וכן למערב וכן לר'
 רוחות ומי"צ אופכים של לרדים[כ"א לר דרום וכ"ל
 דל"ל של לרדים מחפשטים ומחטללים שמוה דהיינו
 מהסורה שהוא ג' אופכים של לר דרום] מחפשט
 ומחטלן ע"צ שמוה שכל אי מהם[כ"ל דל"ל מכל אי
 מהם קביו שהם] רי"ו אוחיות ומהסורה שהוא ג' אופכים
 של לר לפין מחפשט ומחטלן שני שמוה שכל אי
 מהם כמין עם ארמי צשיר ומרצע אי אידי ארמי
 ארמי ומהסורה שהוא ג' אופכים של לר מרח[כ"י
 מערב] מחפשט ומחטלן צ' שמוה מכל אי שהם ג'
 ק"ו כמין ארמי עם הכולל ומהסורה שהוא ג' אופכים
 ללד מערב מחפשט ומחטלן פ"ז[כ"ל דל"ל פ"ז]
 שמוה מכל אי שהם כעין חזן וכמין צ"פ יהיה
 הוא האלהים צג' חרין צאופן שכל שמוה המחפשטים
 ומחטללים מהאופכים הם רי"ו קביו חרין ג"י חיר
 ק"ל דלא חשצ ק"ו ועיין צוזה פ' וירא דף קי"ט
 ע"א ודוק וליע' והוא כמין שיחא אלפין שמהם
 נהווה העולם כאשר יצא צעיה. ומלצד שמוה
 הללו עוד יולאים מאופכים ששם[כ"י טעם] המלאכי
 ממש כמין חשול היינו מוג' המרחים ליו מכ"א מהם
 שהם ק"ה ומג' לפורים לי"א מכל אי מהם שהם
 ל"ג ומג' מערבים ל' מכל אי מהם שהם ל' ומג'
 דרומים

צקוד ומ"ב ועשה[כ"ל דל"ל
 ונעשה] הוא וקנצא מיין
 נוקצין לאח"א ואח"א
 ומדווגים ומורידים שפע
 מא"א וממלאים רישא
 ד"א[מן הטל דהיינו
 מעלל דבדולחא וממלא
 רישא ד"א] ומ"א יורד
 לחקל הפוחין קדישין
 דהיינו מקנצא ד"א וממנה
 יורד לכל העולמות ורצו
 של סדלפון הוא יסוד
 חי העולמים ככר צכ"ה
 צפ"י על[כ"י על פ"י]
 רישא דיקוד חי עליון
 ע"כ והשעה שסדלפון
 קושר כחרים לרצו הוא
 משעה שיעלה עמוד השחר
 עד שעה וחלי אחריו
 [כ"א אחריו] מומחין ללצור
 אם יתפללו צחוד זה הזמן
 שיקריצם לפניו יצדק ואם
 לא יתפללו צחוד זה הזמן
 לופה אותם עד תפלות
 המנחה וערבית של יום
 הזה ומקריצ' ציום שלאחריו
 ולפעמים כשהלצור כולם
 או רוצם ומכוים צתפלה
 המנחה כראוי ומקריצין ג"כ
 לפניו ית' צשעה שכלמנה
 ותפלת יחיד כשהיא טובה
 חלל שאין כאמנה עם
 הלצור לופנה קהיאל
 עם תפלה לצור שאינה
 כאמנה צומנה ומקריצם
 ציום שלאחריו:
 צחר ילחק לפי שכל
 עולם הצריאה הוא צקוד
 ילחק לפי שאמנה ומקנצא
 צצריאה שהיא ההיג צעלומם
 והוא ילחק וע"כ יסוד לצנה
 הקספיר רצו צו הקליפות
 שיש שם אחיזה מאיר אל
 הקליפות שהוא מחפשט
 צראש עולם הילירה לכך
 נקרא שם יסוד זה שמוה
 אומם ליסוד של אלהי
 ישראל שהוא עולם הצריאה
 ממש שאין שם אחיזה
 צקליפה ששם עומדי[כ"ל
 שחקר חיצה רחוק] מכנגד
 החלש כממחי קשה קרא
 שמה רחוצה ועצרי ילחק
 הם צמות הנצורה צעלומם
 שכן הן צמות דאלהי
 ישראל אחרי שצנו היכל
 זה[כ"י אחר שצין היכל]
 ודמה לזה צמותו כויות
 מחוטבות חצית היכל
 [תהלים קומ"ד וב'] והיו
 נקראים עצדים כשהיו
 חופרים את הצחר האת
 שהיו מכים האותיות אלו
 אלו צאלו והיה מחטלן
 עתהחם האותיות שצנו
 היכל זה חה כשאין[להם]
 לוי שם אלהי ישראל
 אזל כשנקרא צלוי אלהי
 ישראל[עמו ליחא צכ"א]
 כמו שעלם[כ"י טעל"ש]
 אלהי ישראל[חז] אינו
 משומה סדלפון רק הם
 צקוד שרים גדולי וסדלפון
 צעצרו לחליך התפלות למעלה לוקח תפלת היחיד
 המותקנים אשר ציד קהיאל ומליכה עם תפלת
 הלצור וקסרה[כחר] לקוח ותפלה מחוקנה[נקרא]
 כשתחין צכל הצרכות[כולם]. ול"ל כי אפילו לא
 יחטין היחיד צכל הצרכות[רק אם היום יכוון צצרכה
 אחת או צ' ולמחר כמו כן צרכה אי או צ' צרכות
 אחרות הצרכות מלטרפות וכשתחין צכל

לימוד אצילות

דרוונים כינו מכל אי מהם שהם פ"ז כוונין השוויל
 וכסדרלפין עולה כל שנייה מלאכים ושמות אלו
 נכללין זו והשמות האלו חכמים צ"כ צדית מנוחה
 ושם אי מהם אורפכאל כוונין השמאל וכולל כולם
 צלילה. ולא"ל כי ג' אופנים דרוונים האמור' שעושים
 אופן אי ק"ס לה ע"כ שמות לכ"א מהם כאמור
 [ושו"ע] והתחיות ע"כ שמות הללו הוא נשם ה"י
 ד"א וזה"ל דאמא ואדרי דרחל שצבא אופן ואופן
 מנ' אלו צאופן עלמו ומי"צ אותיות של ג' היות
 הם ומי [כ"ל דל"ל כח"ן] והם צדל ימין של האופן
 [האותיות של [כאן חקר צ' או ג' תצות] אלו
 השמות בגון אותיות של שם ה"י הם [גם כאן
 חקר צ' או ג' תצות] ימין של האופן [אותיות שלפני
 ג' שמות הללו מלד שמואל נמלא לכל אופן כ"ד
 אותיות י"צ ומי"ן וי"צ משמואל והשורש אינו נחשבו
 ולפי שכל אופן מנ' אופנים דרוונים [[כאן חקר צ'
 או ג' תצות] נמלא שכל אי כלול מנ' וא"כ יש לכל
 אי ג"פ [כאן חקר ג' או ד' תצות]] לכל אי וא'
 מהם [ומנ"ע אותיות האלו [כאן חקר ג' או ד'
 תצות]] ע"י התמללות [כ"א ומתוללים] יולאים ע"כ
 שמות שם אי וכל אלה וכל שם הוא ג' אותיות
 צאופן ש"ס להם רי"ו שמות וקיד התמללות הוא כי
 כל עולם הנגלים ואופנים וכל הגופים הן גשוניים
 הן דוחכים ואפילו יורדי המרכבה לא יתענגו כ"א
 ע"י סירה שהיא התמללות זה כי מומילי האותיות
 של שמות האלו וממולאן של מולאן עד איס מלטרפין
 שמות ומלאכים וההלטרפות יס מהן מכל אלה שלישית
 יש מהן מכל אלה רביעית והתמללות האותיות הוא
 המעורר שכל אדם צעמדו לעיין על דצ"י חורה ואלו
 היה האדם מקטבל יפה כאשר יעין צד"ת יראה
 אותיות הטללים המתמללים ומתמללת זה מתענגעים
 האופנים האלו צקוד סירה והאופנים האלו תמיד לא
 יחסו צין ציוס וצין צלילה והם השוורים האמורים
 צקוד הצדית שמואל על חומוסין ירושלים הפקדתי
 שוורים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחסו (ישע'
 ק"צ ו') והם המוכרים את חורצן ציהמיק לפכו
 יתצדק והם הנקראים שוורי החומות ולפי שהם
 שוורים חומות הקדושה לצל חקדז אליה הקליפה
 ובאמרו צקוד חיקון חלום הפקוק הזה ומתעוררים
 האופנים האלו להתמלן צו. ואלו מנ' שמות של לך
 לפון ויולאין נשם מי"צ של אלה צכח כזה אדירירין
 צהרירירין גיהרירין יגזיהם [כ"א יגזיהם] תלמיה
 לגזיה [כ"א לגזיה] קדוניה רגזיה עריריה שחכ"יה
 [כ"א שחכ"יה] טההיה [כ"א טההיה] כהר"יה

כמרי"ה גערי"ה דוהר"ה יעל"ה ככס"ה [כ"א
 ככס"ה] שגוריה טורדי"ה רומיה [כ"א רומיה] ליליה
 [כ"א ליליה] תחציה [כ"א תחציה] גלגליה
 חיכ"ה קחק"ה צה"ה טכנז"ה רגור"ה [כ"א רגנ"ה]
 יה"ה גורמיה למוריה [כ"א למוריה] פקדק"ה
 [כ"א פקדק"ה] ואור"ה [כ"א ואור"ה] קדוש"ה
 והאל"ה לעדי"ה יחד"ה [כ"א יחד"ה] תמחל"ה [כ"א
 תמחל"ה] וכל אי מנ' [אופנים] לפנים יס
 אלו מי"צ שמות רק שהם משוכים צנקודתם שהם צין
 הכל קצו ומהם מתמללים מלאכים עד אין חקר
 וכולם משפיעים ומתמללים בזה העולם והתמללות של
 מי"צ שמות האלו היו מקשרים צכמר של דוד עד
 שהיה מנבן מאליו ושמות אלו יולאים וממור על נהרות
 צכל [תהלים קל"ז] וממור אלהים צאו גוים צנחלתך
 [שם ע"ט] והם מעוררים ומאירים כח האדם כשוכה
 על חורצן ציהמיק וקיד כמר של דוד הוא יקוד
 דמלכות דצריאה שר"ל כי כמר ג"י רעיו וכל"ל כי
 רעיו חרגוס של רל"ן ורל"ן הוא יקוד ויקוד זה מתמללות
 אותיות האלו מעורר כעין שיר האמור וכמר של דוד
 היה דוגמו :

ועתה

כבאר שמות המרחיים דהיינו שצרו המרחי
 שאמרו והם כי"צ אותיות של חקת"ם
 פקת"ם פקס"ם דיונ"ם ויולאים מפקוק יצרכ
 וכ"י ככתיב צקוד הפליאה ושרשו הוא צקוד ז"א
 כי ז"א הוא קוד חורה שצכח שהם כי"צ אחון
 ואח"כ מהפשוט צדיקא ד"א צכל י"ג תיקונים אחר
 שקצלו חרצנה תיקונים מלא"ה כי ז"א אין לו רק כ"י
 תיקונים ואח"כ יורד לרחל ואח"כ נקבע צעולם
 הצריאה ויורד עד סוף עולם הצריאה ונחקק צראם
 מוטורין עם אותיות כי לפעמים נקרא מוטורין עם
 " למעלותא ש"ס לפעמים ספירות דאצילות למעלה
 מומי היינו כשעולה צעולם הצריאה ומקבל שם מוחין
 ולפעמים לגריעותא כשמוקבל צנקודת מלכות שצמלכות
 דעסיה שהיא צקוד " שחרחורא אז היא לגריעותא
 וע"י אמר צזאר פ"י צראשית כד היא צנקודת " אמרה
 כנסת ישראל אל תראוני שאני שחרחורא [שהיא אי'
 ו'] וכן צפקוק וצין ה' אלהים את הללע
 כד היא צנקודת " ויציאה אל האדם כד
 היא צקוד פרל"ק ופלאים [לשון רצ"ס] רומה הכולל
 גם סדרלפון שצעולם העסיה כי כשעולים שניהם
 למעלה יחסו אף הם כענקים שהם טהריאל ומלאכי'
 אחרים שאמרו צעולם הצריאה :

ומשם

חקת"ם הזה נמשכים כי"צ אותיות אי"צ
 ולירחם מחולפת ושלמעלה ומשחששים צו
 המלאכים

צפוד

ועתה חזאר האלות קמות רוח מערבית שאמרנו

לימודי אצילות

שתחת הרקיע הזה נקרא שצ"צ ולא כ"לץ וההפסד שצ"ציהם הוא כי כ"לץ הוא בדמות קו היולא ומתפסד מהאור ואינו נפרד ממנו והשצ"צ הוא דבר הנפרד מהאור ולכן הנקודה הזאת נקרא לה שם צפ"י עלמה שהוא נציה"ן לא [כ"א לא] ושם זה חזק ממש יה"ו ר"ת שמות י"י ה"ם י"הם אלה נ"י מן עוציאל צ"י מן צהיררון י'

כלומר שלקחו קוד אלהים עומם סכן שניהם יחד עם אלהים עולים אדיררון וגם שאמרנו למעלה נקרא"י עם שם י"ה עם כ"א עכשיו שהם אחר כנגד אחר צדד דין ואינו מוליד שפע ולא אותיות אחרים ע"כ:

וצריך לדעת כי היכל לצנת הספיר צהירו ליק קדריה שהוא התחצרות העולמות העליונים זכר ונקבה כאמור שנתחצרי"י יחד ונכח הנו"ן נוקבין גם היא התאחות [כ"י הוא התאחות]

להתחצר ולהתדבק [כ"א ולהתחזק] רוחא צדוחא צדוד כסים שאננות [ישעיה ל"ג נ"י] עד היכל עלם השמים שלמעלה מומן שהוא צדוד יסוד דמולכות וסוד התדבקות הזה אינו זיווג כי הזיווג הוא צדוד ונקבה להליד חבל [זה] אינו אלא התחצרות ולדבק רוחא צדוחא ומכילין [כ"י וכילין] התחצרות זה דהיכל [כ"י צדיכל] לצנת הספיר עם עלם השמים שלמעלה ומתאוה שם אהניאל [כ"א א] הניאל ול"כ דל"ל אהדמאל שהוא מחובר מנ' שמות ממש

וקוד ענין ח"ך ומתאוה שם זה היא כי בשלצנת הספיר ומתעוררת להתדבק ומתעוררת צעוז טעמים ואיכותיהם להתדבק עמו צעוז איכותו שהוא שם הוי"ה סצו אמנם לפי שייס [כ"א שמיס] [ול"כ דל"ל שמי"כ] צדוד נקבה היא הוא ליצא מולכות [כ"י לצוא דמולכות] דמולכות ממש לכך אין צו אלא

אדרי"י דלצנת הספיר ושם [כ"ל שחקר ול"ל הוי"ה] דצעלם השמים והוא רוח צדוד מלאך [וצמקום הזה] דדמות ל"טר שעל ידו מתדבקים הרוחות אשר בלצנת הספיר עם הרוחות אשר צעלם השמים רוחא צדוחא ולכן שם זה עולה ק"ו שהוא קו וקולס [כ"י וכללם] לעלות לעלם השמים והידוע לכוון שם זה

צדוד ח"יך צב"ר ה' צדוד אותיות אחר שיהא ה' דסוף הוי"ה כשאר ל"ף ל"ו ש"ל הוא הלי דקדומיאל ה' ד"י דלדרי"י צומ"ף והם [כ"ל דל"ל דהוי"ה צצ' צדוד צומ"ף והצ'] צא' דאחר הוא ח"ל של קדומיאל כשאר פ' ל' שהוא ח"ל דאניהאל היינו ל' צל' צ' צפ' צדוד צומ"ף והצ' צא' וראוי לדעת כי השם השרשי צהיכל לצנת הספיר הניל הוא שם הוי"ה ודרכ"י משולצים כסדרן כזה יאהדוכה"י ושם זה הוא חופף עליו ומאיר צו עליו ושם זה אינו צניקוד לפי שהוא מיוחד לקבל כל תורה שחצא כלומר כשיצא לו חיה שפע ממשות הליקים ומעיע ממתחמכים וג"כ ממשות עליונים לפיהן צא לו מנקודה השייך [כ"א לא] האלו הנקודות שייך לו. וכן כשצאים לו משות הנקבות כמ"ל לפי שהשם שהוא ממוקד אינו מוכן לקבל שום ניקוד אחר אע"פ שצא לו שפע אחר וממנעם זה אין לו שם הכולל לצנת הספיר כמו שם אלהי ישראל ששמו אהדריאל והשם השרשי של היכל אלהי ישראל החופף עליו ומאיר צו הוא שם הוי"ה ודרכ"י משולצים כסדרן הניל יאהדוכה"י ושם הוי"ה הוא צניקוד כזה י' דאשונה קומ"ץ ה' לר"י ו' קומ"ץ ה' חולם נקודת קומ"ץ הוא רקיע וכילין היינו שהקו הוא רקיע והנקודה שמתחיו הוא הכילין והרקיע הזה הוא הרקיע שתחת הצ"ק הניל ולהיות שרקיע הזה נוקם שמתקבלים וכשנעמים שם האורות של כל היכלות העליונים לכן נקרא רקיע הזה אהדריאל ששם הכולל כל עולם הצריחה אע"פ שהוא אינו אלא חלק קטן מומנו ומרקיע הזה יולא ניקוד או כילין אחר שהוא סכין אדיר ממוצרים יחד אחר כנגד אחר וצהיות כן ממוצרים נקרא הכילין שהוא אדיררון וניקוד הדר"י שתחת ה' הנקודה הימנית אל עין הקורא הוא שם יהדריאל והנקודה השמאלית הוא הנקרא זהריאל ושם זה נקרא זהריאל צדוד דין ובשאהו מוקבל החקדים מתחלפת ה' צ"י שהוא חסד ואז נקרא יהדריאל [כ"א זהריאל וכ"ל דל"ל יהריאל]. ודע כי נקודת לרי חירק גדול לפי שהוא בדמות חירק עם ה"י ואלו הג' שרפים הם מלאך א' אלא שהימין שלו נקרא [כ"י של נוק'] יהדריאל ושל שמאל נקרא זהריאל ולכן נקרא לרי חירק גדול לפי שהוא ניקוד אחר אע"פ שיש צו צ' שמות כאמור וניקוד קמץ שתחת ה' הקו שלו שהוא רקיע הוא שם ילל"ה לל"ה ושם זה יולא מומלת וילן שצמקוק וילן לין [צמדבר י"י כ"ג] דהיינו ילן עם שם י"הואח"כ לירוף א' מומילי זה שהוא לל"י עם מלת שם י"ה והלירוף תראשון הוא הימני והצ' הוא השמאלי והנקודה

הוא העולם הזה אשר
שם האלהים פ"י בעולם
העשייה נעשה צדור
אלהים ע"כ :

אמנם אין הכוונה
ומחלשת זו
לפי שהכונה מודיעו לרוח
הלדק ורוח הלדק לרוח
האדם הזה באמצעות של
היכל הזה וחסד שמוע את
הקול מודבר אליו שאינו
אומר מודבר חלל מודבר
דהיינו 'השכינה' היתה
ומחלשת צחוכה ומונה
שמוע את הקול ע"כ :

ומחוכה כל הנציחים וזהו צמחה אליו אחודע
(צמדבר י"ב וי) כי היינו מראה היינו אפקלקריא
ומשרעיה היה ומחנצא באפקלקריא המאירה
היינו על קדשי קדשים [כ"ק"ן] והיינו דאמריק משה זכה
לזיכה פ"י זיכה שהוא ח"א של זריחה שהוא מהג"ר
[כ"י מנו] דזריחה [והם] ככללים צדיקה צדור ג' רישין
כמו ח"א עלמו באצילות. ולכן לפעמים כאשר וידבר
אלהים אל משה שהוא זה ולפעמים וידבר ה' אל משה
שהוא צדור חכמה מחוך הצינה וכשהוא אומר ויאמר
אל משה הוא צדור רישא דליא שהוא צדור כחר
דזריחה אונם כל המראות היו מחוך זיכה וארבעה
חותמות אלו כשהנציח ומחפשו ומחמותיו ומחודד כדי
להשיג הכוונה אז הדי חותמות האלו ומחפשים
[כ"א מנהיקים] ומאירים צלצנת הספיר זה צאופן
משחששים ג"כ לאיש אשר יחפון להסחכל צמרכה
כי אם יחפון להחצוק צמרכה צלר מורה לריק שיכוון
צחותם מרח האומר וידענו היעצ וכשידענו ויהיה נגד
[פכו ליתא ציח] נשמותו צלפיה המרכזה תראנו
לשומרים ולא יכלו [אז] לעכז ע"י השרים המנוונים
לשומר המרכזה וכן אם יחפון להחצוק צמרכה צלר
מערב וכן כולם וגם החותמות האלו חותמים ומחכים
גבול לארבע רוחות העולם שלא יעצרו את גבולם
ושומרי המרכזה שלריך להראות להם החותמות והם
ייד מלאכים נוסק שום השר בכל לדדיו ורמו לדבר
זה פסוק ודוד צנגן ציד (שמואל א' י"ט ט) כי
צלפיהו צמרכה היה מנגן ומשחשם צ"ד שומרים
אלו ועומדים חויד תחם ד' [כ"י ז'] חותמות האמורים
וסם

חלל צ' הדין עם הדין
שהם אוחיות נקבות וסם
ח"ל יס לו כי כן בעולם
הזריחה עפ"י תאזה [כ"א
עד כאן ותמיה] זו צא
לה כשישראל מיוחדים צ"ק
שהוא צהיכל אהבה כמי
בעה"ה אז לצנת הספיר
ג"כ חולה לידבק צמר
שהוא עלם השמים חו
משח"ל שהריחה ליקי
קדרה [כלומר חע"פ
שהיווג צמקומו שהוא
בעולם האצילות מיינו
צהיכל אהבה ג"כ רשימו
כבר והיינו ליקי קדרה]
שהיא עולם האצילות
שנקרא קדרה לשון קדרות
ושחרות כלומר שאין שום
צריה יכול לראות עם
ונקרא עולם הזריחה
ליקי קדרה [לשון] לחת
ולכן לצנת הספיר שהריחה
צצהיכל אהבה שהוא
גבורה צמוחא יס שם
רום זיווג שהיא יחוד
ומחוררת גם היא צדור
צמחמ"ל סוגע עם צלצנת
הספיר כלומר צלר גבורה
סלה ומחודק עם עלם
השמים זה חע"פ שהיא
ומעלמא דניקצא ומחורר
נשים ומחוללת :

ודע כי עולם האצילות
נקרא כך כחצ' [כ"י
ורחצ] לעולם הזריחה
נקרא מליק לגבי אצילות
ויאירה לגבי זריחה חוץ
עלמו ועולם העשייה ערפל
זס"ה ומשה נש אל הערפל
הוא

זה כראוי ויכל לדבק
רוחא צמוחא היינו להדבק
נפש לדיק או חסיד או צכל
אשר יחפון כי סוכחו
ידבק ויעורר הצלל דבריו
[שעומד חויד צדיה
הקצרות חלל גוף המה
והצלל דבריו] יעורר הנפש
שצג"ע שלמניה וכפס
לרוח שהוא צמחן הר
ליון ורוח זה ידבק צמח
צמחן וליסר זה שהוא
ההדריחל [כ"י אהדיחל
וליכ דליא אהדיחל] יס
צו ז' [כ"ל דל"ד ד'] שמות
והם חותמות דגוספנקא
דשמיא וחלו הן מדרוס יס
צו עם ומוחם לורטיק ויולא
מפקוק חלפא ציחא
דחללים ה' מפקוק לרופה
אמרחק מחוד וי מן חל
חליל מפי דבר חותם ר'
מן רחא עכ"י וחללני ט'
מן עוז עעם ורעה
למדני ק' מן קרחח'
השעיני ואשמרה ונקודתו
צניקוד מקורו וסם
לורטיק חע"פ שאמרנו
סיוולא מפקוקי הא"צ אם
הוא לררחק [כ"י
לררחק] יולא מפקוק
[לר חעודה חחום חורה
צלוודי וקוית' לר' יסעיה
ח ע"י] ואם הוא
לררחק יולא מפקוקי הלור
חמים פעלו לדיק וישר
הוא [דצרים ליצ ד'] ע"כ
ומלפון ליסר זה יס צו
סם ומוחם אצוגה [כ"י
אצוגה] יולא מפקוק אז
יסיר משה וצ"י ישראל
את הסירה החת להי

ויאמרנו לאמר חסירה להי כי
גאה גאה [שמות ט"ו]
וממרח ליסר זה יס צו עם
ומוחם אה"ה ויולא מפקוק

לימודי אצילות

הקראת הקל תפוחין קדישין [כל דליל עולה חלק קיע וריל אורפריאל יחליפרנאל הדרכאל]:

דע

כשנהרג אדם וישראל עיי אומות העולם אע"פ שאינו לדיק כיון שקבל ענשו בזה שנהרג בלא משפט מיד בא אורפריאל ולוקח נשמתו ותיק מעורר יחליפריין [כ"א יולפחירדן] לקראתו ולוקח הנשמה מיד אורפריאל ומכניסה בפחה [כ"י ומכניס בכחר] שהוא ממונה עליו וחוקק נשמתו ומה שאירע זה צפורפירא דמלכא שהיא צלד דרום ופורפירא הוא שם אלהים צמילי הה"ן כי זה נקרא פורפירא דמלכא ונקרא בגד הכלל ואח"כ מנחיק יותר ונקרא מר דלוק ולעיל יתלבש הקציה לצום ארום זה וינקם דם עזדיו השפוך וזמ"ש מדוע ארום ללבושך [ישעי' ס"ג ז'] ונשמה זו האיל ונחקקה צפורפירא זו הדככה ומהגדלה אע"פ שאין זה מנעיס טוים ולעוצחה כשצרה ונהרגה ואחרי שנחקקה נוחים אוחה צחופה הראוי לה לפי ערכה כי צהיכל זה ים חפופ רצות מאוד ולפי שאין זה מנעיס כבית מחופה זו ומלעשרה ומהצ"ש מנעשה וצוה ונקבלת עונסה ואז כשקבלה עונסה פותחין לה חלון א' צהיכל זה ויד שהם צלחת ה' ויד [כ"י ייד] זה הוא ומילי ויד דיהיו ומחלון זה בא לה קורת רוח ואור מגיע [כ"י ומחיר צביע] וסחן זו [כל דליל זה] כל ליטב צחופה זו ואור זה הצא אליה דרך חלון נקרא רוח חיים. ודע שאם הרולח הוא יהודי וחר זו ועשה חסודה אז ומחין לו הקציה וי שחרנו וצוה יכופר עונו ואין לו חקקה אלא בזה שחאמר ולחצן לא יכופר כי אם צדס שופכו. [צמדד ליה ל"ג] אצל הרליחה שירלח זה הרולח כפי גודל החסודה כן יהיה רליחתו כלומר אז [כ"ל דליל אז] יהיה נרלח ע"י אדם או הוא צעלמו יפול על המרד ח"ס כמה אכש"י שנחכים מיתוך קטן ע"י מרד או ע"י סבין צמחבין או שלא צמחבין ומחים צצביל מיתוך זה או אפשר שימות מיתה פחאומת איזה מיתה מוסונה שאינה נצנית וזה בא לו צצביל הרליחה שרלח ואם רולח עושה חסודה וימות מיתה נצנית דע כי מוכרח הוא שיצא בגלגול שימות מיתה רלחית אך החסודה להגן מן הפרעניות :

עד

עמה דצרט צהיכל עלם השמים שעל לצנח הקפיר שהוא צקוד יקוד דמלכות [דצריאה] ועמה נצאר צהיכל עלם השמים שעל היכל אלהי ישראל שהוא צקוד יקוד דצריאה ונקרא ג"כ עלם השמים. דע כי צהיכל זה ים זו [ג"כ] ג' פתחים צקוד שם ייד היא וא"ו שעולה ג"ל הפתח היוני צקוד ייד והאמלעי צקוד היא והסמאלי צקוד וא"ו ועיקר

זהם שרים גדולים ולמועלה וייד שרים האלו שצכל רוח עוד ים צאמלע ייד (כ"י י"צ) שרים גדולים ונקראים שומקים עליונים והם עומדים צאולה על ייד שצכל רוח צאופן ש"ס צכאן עי שרים ייד לכל רוח הרי כו ייד למועלה הרי כאן עי שרים האמורים צכל מוקם וכנגד עי שרים אלו ים ע' שרים צקטיא שהם שרי האומות וכל א' משפיע לאומתו והייד העליונים הם הקליפה של השעיר וי"ג נלויים עליהם צאמונתו וייד מורחיים הם פרסומי וי"צ אומות ככללים צאמונתו [חקר וכל דליל וייד דרומיים הם] ישמעאל וי"ג אומות ככללים [חקר וכל דליל צאמונתו וייד לפוכיים הם צצב] וי"ג אומות ככללים צאמונתו וכשהם נלחמים גס שריהם [נלחמים] וכולם אינם מחקועטים לתת להם מושלה או גדולה כי אם צצביל ישראל. עד עמה זכרט צהיכל לצנח הקפיר וצהיכל אלהי ישראל :

ועתה

נצאר צהיכל עלם השמים שעל היכל לצנח הקפיר שהוא כנגד יקוד דמלכות צעלם השמים זה ים זו שלסה מלכאים שומקים שם הא' אורפריאל ויולא מפקוק שנאמר צימחאל קי' ז' [ל"ל יי] וארלה והנה ארצעה אופכים אלל וכו' והוא ממונה על היכל זה ושולט עליו והשמש הב' נקרא יחליפרון [כ"א יולפחירדן] ויולא זה יופיאל [כ"י יקפאל דוחה] שר החכמה ווי שלא עסק בחכמה זו צשעה וייתחו אע"פ ש"ס צידו תורה ונע"ט יופיאל [זה] דוחה אוחו לחון והשרפים שחחחו שם כולם צעלי שם ככפים שורפים הנשמה [כ"א אוחם] צהצלי כנפיהם ולפי שעסק צחורה הוא אחר ומחדש וחרים וסורפים [כ"א השרפים] אוחו וחר הרין עד שגור הש"י שחגלגל נפשו צעה"ז והם החושקים צחכמה זו ושמש הג' נקרא הדרכאל [כ"י הדרכאל] והוא כמין אלהים [צמילי] שעולה צחאומים ויולא מפקוק וי' [כ"י י"ג] שרשים [כל דליל שומקים] אלו הם צרח דחשונל ר"ל שהם שורם ונקודה שמונו יולא חשונל [כ"י מגי שנות האלו יולאים ז' שנות שעולים כמין חשונל] וצעלם השמים האמור ים זו ג"כ שם יהיו צמילי [אלפין] שעולה ג"ל צאופן זה לפי צצהיכל זה ים זו ג' פתחים הפתח היוני הוא צקוד ייד וממונה עליו יחליפריין [כ"א יולפחירדן] והוא קוגר הפתח האמלעי ממונה עליו אורפריאל והוא צקוד היא והוא פותח לדחה והפתח הסמאלי הוא צקוד וא"ו קבור וממונה עליו הדרכאל והם פתחים השערים לראוים כמו שנצאר צעה"ז. וי' מלכאים אלו שמותינה עולה חק'אן [כ"א הקל"א] לפי שהם מחירים צמלכות דצריאה

ומפני זה נעשו גם הם שם צא"ח דין והם ליצ
 חלשים דגראשית ולהיותם שם צא"ח שאע"פ שהיא
 בינה היא צקוד כחר ולכן [כל דליל לכן] השייכים
 שרומים לליצ [חלשים] אלו הם לבנים אע"פ שהם
 קשים שהם [הדינים אצל הם צקוד יודיין להיותם
 צאים מרישא דאין דהיינו " וליצ פעמים " עולה
 ש"ך והוא ממתיק ב"כ הש"ך] דינים דז"ח כי צ"ח
 יש שם ב"כ ש"ך דינים ולפי סליצ נחיצות החכמה
 מאירין זו וגם צ"ח יש צקוד הליצ שייכים שהם נמשכין
 מואותן שלמעלה מונות שהם דאצח אצל אינם צאים
 לו אלא אחר היכיקה וההגדלה שחילולי כן לא היה
 זו כח לקבול אותם ולזה הילד אין לו שייכים כ"ח
 אחר היכיקה זמן מה כדי שיוכל לקבול ובז"ח הם
 נחלקים חליו שהם כמנין עי"ן [כ"י עי"ן] הם צחיה
 דכער ישראל וחלי צחיה דיעקב כי כונו שצטרשם [כ"י
 שצטס] הם נחלקים למעלה כך הם נחלקים למטה
 ומפני זה הם נחלקים צפה שהם נחלקים למוטה י"ו
 שייכים [כ"ח שהם למוטה " נוחותה ה' צכל לר וצ'
 חסכים שהם קמוכים לעומותה ה' לימין ולי' לשמאל
 שהם י"ו ולמוטה] וכן י"ו למעלה וכולם יורדים מציח
 ליסוד דבריאה הנקרא עלם השמים ושם כחיו זה
 מנותקם וצ"פ ש"ך אחד דאצח עלונו ואחד דז"ח
 כחכר עוליי שו"ש לכן כולם נמשכים [כ"ח נשפכים] צקוד
 זה שהוא שו"ש לרקה וליצ נחיצות חכמה נמשכים
 מואות ה' של חלשים ליצ כה א' והם צקוד הליצ
 שייכים [והוא] הליצ חלשים שצמנעשה דגראשית וצחיה
 זה של עלם השמים [השמים ליחא צחיה] העליון
 ממונה עליו ושו"ש צג' פתחים אורפכיהל השולט צעלם
 השמים התחתון ויש לו כאן צ' שו"שים מתחיו שיתאצר
 בעצמה"י ומלאכתו צוקוס הזה לקבל נשמות הרובי
 צ"ד שו"תתם כפרתם והיום הזה הם עוברי ולא לעה"צ
 וגם נקבל נשמות נ"ו שהמיר [כ"ל דל"ל שהומתו]
 ע"י אומות העולם ויש צו קלת יזכר ויזכר מהראשונים
 וצחיהל זה יש שם חופה כמו צחתון רק שהם כיכ
 צחירות זכותם שגריחם כח' ואין הפרש בין זו לזו
 וצחיות הנשמות האלו צחיהל זה פותחים להם חו"ש
 חלונות [כנגד ה' אוחיות] של מילוי שם יהיו רוח
 לזה נשגיה מן החלונות [שה"ש צ' ע'] ומחלונות
 אלו רוחים ומסתכלים צלדיקים העומדים [צג"ע]
 וצכוד הנעשה להם מפני מועשיהם העוזים והם
 מתציישים צראותם הכבוד הזה ומלעערים הרצה ונחש
 להם זה הלצר לכפרה ואחר שקבלו עונם זה כאמור
 צא אורפכיהל ולוקח הארה משם כחיו ומשקה אותם
 סם הנחומין וטותן צהם כח וחיות לעמוד צחיהל הנולך
 ואורפכיהל

שם יהיו זה ה"י צחירק ההי צקון ה' צווא וכל
 " אוחיות המילוי וגם ה' אחרונה צחולם ויד ד"א
 וא"ו ה' הוא צקוד אור שם יחלפירון כ"ח הולפירין]
 ויולא מפיק והצבא הוא יחלפירון ויולא מפיק
 וחולם הוא צקוד שם כחיו ויולאין מפיקי הרמזין
 וללהיה ושם כחיו הוא לעולם צדעה דז"ח שצח אלו
 מעלה דצדולחא ולכן כיקוד החולם הוא ב"כ לרמוז
 לרעה שצראש ולעולם הוא שם וזה רמזו חז"ל [תעניה
 ג'] צאמס טל לא מועלר שהוא רוח לעלל דצדולחא
 ושם כחו זה עולה צחיה צ"ש כמנין " הויית רוח
 שהוא כולל מן הכל והוא כולל [הה'] חסדים והה'
 צצרות וצפתח של לר יעין שהוא צקוד יו"ד לפנים
 מוטה ו' לרדים שהוא צמדריגה חסד דהיכל זה ויש
 [כ"י צחיהל זה יש] צו שם כחיו שהוא יולא מפיק
 וצדחה העל על המוחה [צמדריגה י"ח טי'] ר"ל [כ"ח
 וי"ל] צאופן זה כי שם כחו עולה טל ושם זה נקרא
 ליסן עז ונקרא ע"ל חיים והוא ע"ל שעתיד הקציה
 לתחיות צו המותם וע"ל זה יונק מעלל דצדולחא
 שצרישא דליח כי שם הוא צקוד שם כחו זה שעולה
 ע"ל ונקרא סם הנחומים שעולה ב"י חמיר וצג"י שו"ש
 ושו"ש הוא יסוד צכ"י ונקרא חיי"ן כי חיי"ן צנוילו
 עולה הנחומין ונקרא ח"י חיו [כ"ל דל"ל ח"י ח"י]
 וצ"פ ח"י הוא [כ"י והוא] שם משמות הקדושים ונקרא
 יסוד ח"י לפי ששם יהיו מלא הוא צקוד והמילוי לצד
 אוחיות השרשים עולה ח"י ושם של כחיו ממתקים
 את הש"ך דינים היורדים ונמשכים מואצח כאמור
 צאדחת נשא שש"ך דינים הללו הם הדינים של הליצ
 נחיצות חכמה כל ה' כלולה מועשרה עולה ש"ך הי"ו
 שצרישא דאין יש ה' כה ואותה הא' נכח שחלי
 מוסקה מרישא דאריך נשאר חלי מוגלה צרישא דאין
 ורישא דאין להיות שראשו עגול כחעקמה חלי מועט
 וצח צח"כסון א' ואח"כ צרישא דאריך נחעגל צקוד
 ה' חיקורים שצכנסו צו מרישא דאין [כ"י שצכנסו
 צאריך] שהם גי"ק קרי"ע פ"ח ונעשה הא' ררך רחצה
 כלומר " למעלה ו" למטה ו' צחלכסון חאת הלורה
 עלמה חכרה צוהר פ' דגראשית והוא רקיע המצדיל
 צין מים למים דהיינו הצ' יודיין שהם צקוד מים
 שהם [כ"י מנין] חסדים והיא מפרשה ומחלקת ציינים
 והם המים העליונים והמים התחתונים ההכר צפ'
 דגראשית והרקיע מצדיל וחלי ראשון שהוא " וחלי
 ו' פ' [ו'] נחלקת לשנים והם החסדים ו' וחלי ו'
 השניים הם צקוד צ' וי"ן מפני שצכנסו צא"ח
 וא"ח הוא הצניה כמדע אח"כ גם אותו החלי העליון
 שהוא י"ו דאין צכנסין גיב צראש א"ח צקוד הארה

לימודי אצירות

ג' צ"ח צ"ט ו' של וזרחא וזחלפת צ" וסס הצ'
 דרומיים אהדיאל ח"ל דל"ל צהדיאל ע"ל הייט
 אהדיאל [וכ"ל דל"ל אהדיאל וצהדיאל וע"נ] ויולא
 מפסק ופסית חת חלר המשכן לפאת נבנה חיונה
 קלעים לחלר שש ומזר מאה צאונה אורר לפאת האחמה
 [סס ט'] ווי של מאה וזחלפת צ" צ"ח צ"ט ו' וי
 מלאכים חלו ומרחיים ודרומיים הם מוויים לקבל
 קול החיה צעת לדהה צטעה שיוצנת על המעצר
 ומציאים קולה לפני הקציה ופוחה חת רחמה והיודע
 לכוון צד' שנות האלו ושרשם [יועיל] למקשה לילר
 וי' מלאכים חלו לפי סקיצים חת האשה צהקסונה
 צלדהה חס הקרה חליהם [כ"ח עליהם] ומגיים [כ"ל
 דל"ל ומגיים] ומחללים עליה והוא יחצרך כשמוע
 חת קול החיה חומר מה קול הזה אשר צאזי וי'
 מלאכים חלו ומציין זה קול החיה חשה פלוחת וז'
 הקציה ומחלל רחמים עליה :

ודע כי מוססה מלאכים סחחת גזרייה [כ"ח גזירה]
 הוא מיכאל חלל ח"ט מיכאל הער הגדול והוא
 ממונה לקבל קול חילות הענקת צלדהה ומציא קולה
 לפני גזריה [כ"ח גזרייה] והוא מציא לפניו יחצרך
 ומרחם עליה ויש לחילות השנהה פרעיות לפי שהיא
 רומזת לרחל ולללה ולמלכות ולציה והוא כמו [סר
 ליחא צ"ח] קן לפור שומלך סדלפון הוא ממונה על
 העופות ובשארם לוקח הצבים ומשלה האס היא לועקת
 וצא סדלפון ומוקרר לפניו [יחצרך] קול הלפור הזה
 וחומר לו כמו שזאת היא לועקת על ציה וקולה
 צא חליך כך יעלה לפיך קול רחל שומצנה על
 ציה ומלמד זכות על ציה שהם ישראל וכן היא
 מומס חיללה שכונו צלער הלידה [של האילה] כן
 כציכול כמו הרה חקריצ לדהה חחיל וחזק צחצילה
 [ישעי' כ"ו י"ז] מהלער שומלערת צא נחש
 שחיותיו [כ"ח צחחחיה שחיותיו נחש] הוא
 ג' משיח כמו דנשיך חותה לפתוח רחמה כמו כן
 משיח מעורר צקול שופר לפתוח מוסגר חסר דהייט
 צניה [כ"ח כנסת ישראל] והיא רומזת לכולם [כ"י
 לעולם מפיך] שכולם דחין מוויקום והם לועקים
 מלער גלותיו וצהיות צהיכל זה כשמוע חפלות חלו
 לכן נקרה חזי' ה' וסס צ' מלאכים סצלפון סס
 הא' חלחיל [כ"י חלחיל ועיין לקמן] ויולא מפסק
 [שמות כ"ז י"ח] וכן לפאת לפון צאורר קלעים מאה
 אורר ועמודיו עשרים וארביים עשרים נחשח וי'
 העמודים וחשוקיהם כסך וי' הארכה של צאורר היא
 וזחלפת צ" צ"ח צ"ט ו' [כ"ל דל"ל וסס הער
 קרפיהאל] וסס צ' [כ"י ד'] מלאכים סצמערר סס

ואורפריאל זה מלאכתו ג"כ לקצן [כ"ח לקצן] כל
 זכיות של ישראל להציאם לפניו יחצרך וצומן שישרל
 עושים רלוט של מוקס חז חורו [עלוט וכחו רצ וחזק
 מחד ונקרה פלס מומל צרצין חלל ככח"י חין ישראל
 עושים רלוט של מוקס חז חורו] חשוק ולכן אורפריאל
 זה הוא צרח דחשומל שפירשו חחיל [חגינה י"ג]
 עמים חסות ועמים מומללות שכשישראל ישרים ועושים
 חז הוא מומל דובר שלום לכל זרעו [כ"ל דל"ל זרע]
 ישראל ואם ח"ו חייט עושים חז הוא חס וסותק
 וכשראה סחחמלל האל יחצרך זעסועצנה על ציו
 הוא ומחלל להחלל צעדס וחומר לפניו רציעלמה
 לך סנאה על ישראל זרע יעקב למה לך חחרות על
 צי ישראל חתר חתר ר"ל חס ח"ו כצצנה להציא
 עליהם חיהה גזרה חתר סצועחך שוק כך וכך שוק
 אכחריאל י"ה יהיה לצחות חלחי ישראל [יולר צרהחית
 ליחא צ"ח] המלח רחמים יחזק [כ"ח יחזק]
 חלחי ישראל העלח רחמים על ציך צי אצרהם
 ילחק ויעקב הם וי' יולחים ומחח כסח הכבוד
 דהייט ומחח אכחריאל זה כדמות צ' ידות שהם
 צקור צ' ההיין של סס ח"יה ומוקצל חפלחו חכיר חל
 חסכח מה שחמרו למעלה שאורפריאל זה יס לו צ'
 שומים חחחיו אשר שומ כסס רצס סס השומ
 מיינין אכחריאל י"ה יהיה לצחות חלחי ישראל וסס
 השכי יחזק [כ"ח יחזק] חלחי ישראל כסס רצס
 סלמעלה שהחיר אורפריאל צחפלחו כאומר כי חפלחו
 סכח [פני ליחא צ"ח] רצו ולא סוכח המסומים [כ"י
 השומים] חניפ שומס כסס רצס וכשמוע אורפריאל
 ומחלל חפלה זו גס הם מחעוררים ומחללים חפלה
 זו ח"ס סלריך לעמוד ח' מיינין וח' מושחל חסיין
 צטעה חחפלה כח"ס וחחרן וחור חחכו צידיו [שמות
 י"ז י"ז] ועחה נחור לרצ צהיכל עלס השומים
 חחחחון שחח צקור יקור דמלכות סנקרה [זוהר]
 עלס השומים והעליון נקרה עלס השומים ועסס לזה
 למה נקרה זוהר דע כי צהיכל זוהר עלס השומים צ'
 מלאכים לקבל [כ"ל דל"ל לכל] רוח מדי רוחחיה סכל
 ח' וצ' מלאכים חלו יס ששה מוויים חחחיו וסס הצ'
 [מלאכים] סצמורה סס הא' יאדריאל [כ"ח יאדריאל]
 וליכ דל"ל יאדריאל ועיין לקמן] ויולא מפסק ורוח
 החלר לפאת קדמה וזרחא חומים חונה וחחש עקרה
 חונה קלעים לכחק עמודיהם שלסה ואדריהם שלסה
 [שמות כ"ז י"ג] ווי צחוקס " צ"ח צ"ט ו' וסס הצ'
 גזרייה [כ"י ומוי מלאכים גזרייה] ויולא מפסק זה
 עלמו ורוח החלר לפאת קדמה וזרחא חומים חונה
 וחחש עקרה חונה קלעים לכחק וי' של ורוח ומחלך

והם ויתלכו כזו לצו [איז לי יד] ועליהם מומיה
 לרקח'ל ורמז לזה לרק לצבתי וילצשו (איז כי
 יד) חס רשזי' עיה צפ' צראסית עיפ' מוגדל עז סס
 ה' צו ירח לרק ונסבז (משלי י"י) ה'רק [כיל דליל
 יהיה לרק] שחסיק (כ"י שמיס) ע' לירופי אוחיות
 צתורה צפסיק שצראה סס אוחיות הלד'ק [כיל דליל
 לרק] שהוא לרקח'ל וליק אוחיות הפ' מוגדל הכיל חיל
 מלצו הלד'קים צרח דחשומ'ל כנש' לפכיו צעיה :
וצריך אחה לרעה כי שומת העלאים המרחיים
 שסס יהדיח'ל גזרייה עולים אחת כומין
 שהוא ח"ך פעמיים [כיל דליל פעמים ח"ך] וליע
 שאי חלל שומ'ל ולי'ל שחושב על זמק [כיל דליל
 עליו זמק] של צ' שומת חלו פכים ואחר ואח"כ
 חושב כל חות ואות של שומת חלול פשוטה שפולה
 קי' [שס יס שומ'ל ועולה סיה תומ' ונלח אחת
 עם הכולל עולה ג"כ תומ' צ] כאן חקר צרי' וכל
 דליל ושס יהדיח'ל עולה ק"י כומין מייחל עם
 זמק שלו וסז' העודפים סס לחקר [כיל דליל לעלמו]
 כולל ח' ולהסיק על האחר וקי' זה עולה כומין צ"ן
 כיח ויחצאר מ' המספר חלה צעחיי וגזרייה עולה
 רל"ח שערס הכתו צס"ד וסל דרוס אהריחל עולה
 גצריחל עם הכולל צהריח'ל עולה אוריח'ל היי'ו
 רומח וסיי' אצרהס והוא קולע על כל העולם על
 כל הצרים של חס ועולים סכיהס דין אחת היי'ו
 מלי של הוייה שפולה דין וח"ך פעמים ח"ך ודי
 יחד עולה (תתקל"ו) כומין שלום ועולים כומין קיל
 ח"ה דע"ל מנצ"ר צככיה שאלו ד' מומים על חס
 היולדת צלער כאמור צוחר פי פקדי ע"ס. וסל
 לפון שהוא קרספיהח'ל וחילח'ל (כ"ח וחלח'ל) עולה
 קי"ד [כיל דליל קי"ז] שהוא רומע צח"ה צ"ס
 ועס ג' אוחיות עולה ג"כ קי"י [כ"י קלי"ז] ליע ואפסר
 שליל חלח'ל כ"ל מים [ול"ז דל"ג חלח'לח'ל]
 וקרספיהח'ל עולה חפ"י כומין חפ"י וסכים חלו יחד
 עולה חרי"ג מלפ"ן [כ"י מלפ"ן] שסס ג"י תתקצ"ז
 כומין המומים על הצרית וס' חלו מלכים קורח
 חוסס הרשזי' עיה צפ' פקדי יתידות וסיל עלס
 השומים שלמעה נקרא חזי ה' והיי' מחר דלדכין
 וסס חוסס המסחדלים לסימס ד"ת ולהשומעס לרצ"י
 וגס מנחדלים לשומע קיל שופר וגס כן המסכונים
 עם הס"ל ושומעס דצרי' כשהוא קורח צתורה חלול
 קצלו צכ"י כל חלו החלויים צשומיעה סס עם צעלס
 [השומים] ולהיות כי השומים זה הוא דצוק עם לצנת
 הספיד ולצנת הספיד יס צו חוסס הפחחים חרי'ל
 שסס חוסס עיקרים שסס ד' וס' ס"ס אחרס שפחחים
 לצנת

חא' סגדייה ויולא מפי' ורוחצ החלר לפחח יס קלעיי
 חומים חומה' עמודיהס עשרה וארכיהס עשרה [סס]
 וי' של החלר ומחלפת צנ' [כיל דליל ושס השני
 גזרייה ועיין לקומן] וי' מלכים של לפון וסל מערב
 סס מומים לקצל הטפה הדומים מתיכוכ היולא [כיל
 דליל היולא מתיכוכ] הכימול ומקריצין חותו לפי
 הקציה וס' הוא יתצרך ומחלל רחומים על ישראל
 ומרחס עליהס ולפי' שהיכל זה הוא צקוד יקוד כאמור
 לכן מקצלים המלכים סזו חס הדס מומיה שסיה
 קוד יקוד כסדע וגס צהיכל זה יס קוד דמו של
 ילחק חציו עיב. ולח'ל כי היכל צוחר עלס השומים
 שהוא התחחון וכמו כן העליון היכל עלס השומים
 כיח וסס כלול צ' היכלות שסס היכל כיה כלומר
 שומתשמיס צתוכו עד שמועט ככללים צו ועוד היכל
 זה צקוד יקוד פועלים פעולתס כי כל היורד למטה
 לא ירד חלל חוק יקוד חס הפי' וס' שאמור לעיל
 ס"ס צעלס השומים העליון והתחחון שלס פתחים כי
 פתח האמלעי הוא פתח היכל יקוד עלמו ופתח שצ'ר
 ימין הוא פתח ולימיר סיורד מומי השפע מוהיכל
 נלח להיכל יקוד זה [ופתח שצ'ר שומ'ל הוא פתח
 ולימיר שמונני יורד השפע מוהיכל חס להיכל יקוד
 זה] ואניפ' שצ'היכל כיה פועלים פעולתס עי' היכל
 יקוד ומי' סס יורדים למטה וארוכים סס מוהיכל יקוד
 כמו סיככותיו של חס ארוכים מחצ'ר האדס ומנצרי
 אחס חלתי וסיל כל כיה נקרא חומקי ירכ' ונקרא
 היכל וס' וסיל סגה ומי' צוחר חס חיון כפקין
 ואחרין עאלין ומחר דרגלין סס הפשומת העולות
 ויורדות צקוד מין נוקצין צהיכל כיה סנקרחס רגלי'
 וכסישראל סס צגלות אורפניחל המומה על היכל
 יקוד שהוא עלס השומים חור וחושך [והוא] מוכסה
 וס' היכלות דכיה חלו וכמועט חיו כראה וסיל
 יקוד נקרא [רלון ליחא צריח] עלס השומים לפי שהוא
 מוגף ועלמות ח"ת [כי צרה כרעי דצוה וגוף וצריח
 ח' כחרח שסצין לחי ומלכים המומים צהיכל זה
 שסס ח' האמורים יולאים ופסקוקי המסכן כאמור
 לפי שמוסכן הוא מלכות לכן מנצ"ן ר"ת] מנ"ה שלחין
 כק"ח מנריה לפי' שכל הדברים חלון רומים למלכות
 וכצ' אמור כי צהיכל עלס השומים זה יס מלצוסיס
 של הלד'קים היי'ו חלוקי דרצק וכ"ח לפי' זכותו וכפי'
 וס' שחנעק צתורה ונחנעק צולית חותן האוחיות
 סקרא צפיו צתורה צעחיי ולירופים של אוחיות שנתחור
 מחפלתי' ומומעי' כארבים יחד צקוד מלצו שהוא
 רח דחשומ'ל שהוא לצו לכל עולם היצירה וכל קוד
 מלצו הוא מוסס כי חוסנח דדין כחוסנח דדין

לימודי אצירות

השין צפיח שהם יולאים וקופה פי' ויבוד סלה
 לכן כדי לזווג דין רחמים היינו כוונ' רשנ' עיה
 באש שצ'פון הוא קר והוא ראוי להיות רחמים וכל
 יסוד האש שהוא דין ונתייחד זו כדי למח הקרירות
 והינו רוח לפון הכול [כ"א הכול] שם כלומר כעו
 שנגשמי זה אלו רואים שנקרשים המים צענים ואינו
 יכול להיות מטר עד שצא עליהם רוח אחד שהוא חם
 מעט והם חולים ולפעמים הם חולים מים ולפעמים
 חולים שלג ואע"פ שאין אלו [כ"א שאנו] רואים אותו
 רוח החם אע"פ צוון שיויר השלג נשבר כח הקור
 וכן [כ"א וזון] המטר לפי שצא מכה לפון ואע"פ
 שאינו מורגש לו כך למעלה מכל העולמות כלפון
 הוא מוכנה דין כדי למח קרישתי שהיא צקוד
 רחמים ולכן ג"כ אלו המלאכים שצ'ר דרום ומזרח
 לקבל [לעקת] יולדת נקבות מופר שהם דייס כדי
 למח דין ורחמים זה שאנו מוחפלים בכל יום נח
 אז יסגר המג ומפ' כן תראה הנקבות הן קרות
 צעצען שהיו ראיות להיות דייס יותר מטה צעצען
 לחמימות אלא שצא כח דרום ומזרח ומרוצ הניחוק
 לא זו ממש עד שמוקררם כאשר נפרש צנח"י צקוד
 לידת הנקבות מ' הוא שמוכנה עליהם ומ' הוא הנותק
 ומוקררם וצוה הם מוקררות דל"כ היו מוצעות צפה
 ושל מרח יהירי"ל גזרי"ה מוויס על המעצר
 היולדת זכרים וקוד הפריעה שאמרנו שהוא קוד גילוי
 העטרה שמתגלגלים האקדים והם [כ"א מכה] מיתוק
 הגבורות הללו צעקות הפריעה ונרמז צמלה פריעה
 היינו פ"ר יע"ה פ"ר הם גבורות של אוחיות מכלפ"כ
 והם קוד ה' היות צניקוד אלתי"ם ונח' היות האלו
 ג' [כ"א י"ג] ושליש פחות [כ"א רחיצת פחות מיותר]
 כמותק בפריעה זאת [ועיין צבוכה מלות מילה ול"ע]
 יותר מונה שכבר כמותק והי"י פ"ר יע"ה שפולה
 מילה והי"י כי למעלה צאליות צעקות זאת הפריעה
 ג' גבורות ושליש ממתקין ומצי"ם שפע לשלם
 וצפרט צבוכה המהל שיעשה צעודה דהיינו כל לרבי
 מילה שהוא מילולא והכוונה שהוא המחשבה צוה ודאי
 יעשה רוקם למעלה וצודאי אותו הילד לא יחטא
 צמורה וצודאי הדם הוא נרשם למעלה צה"ל עלם
 השמים צאותו הצופירא צאותם שמונתקים גבורת
 צינה גבורת גבורה גבורת יקוד ושליש גבורת אוד
 כי כל אחות הקליפות הוא צהוד כמיש והדי נהפך
 עני למשחית (ריחל י' ח') ושליש דהוד זה לא
 כמותק מעט רק [כ"א דל"ל רק מעט] ציוי מתחיהו
 שהוא [צקוד] ההוד הזה ולא כמותק לגמרי אע"פ
 שהיה מן הראוי שלא יקצנו זו כ"א ז' ימים כלצד

כמקשר

לצ"ח [כ"א שהוא ריח לצעל הצוה וכו' לצ"ח] רדך
 עקומיות דרך כרעי דה' כחבר ורמז לזה הוא
 עקומיות שהוא לחן בדמות ד' וה' אם הסתכל זה
 היטב הרי שצעקומיות האותן היא רמז ללצנת הספיר
 וצדצקה יחד עם עלם השמים היינו קיד השמינה
 כחבר והאסחכל צלחן יראה צה יתיו וד' ותי דלרבי
 רומז לעלם השמים וללצנת הספיר שהם מדונקים
 יחד לעולם צנחית חמדי אצל צענת ק"ש הוא
 דצקות אחר וצוה השמינה לחזו צקיש המכר וכל
 מרי שמינה ומתחצרים יחד וצוה השמינה ומתהווה
 שם א' צין שמינה קרש"ה שכן עולה עם האותיות
 והכולל כמין שמינה וצוה לרדך הכוונה כשמוקד
 עלמו צמלה שמוע על קדושה שמו ית' וצוה הכוונה
 צמלעית השמינה עולה הקול הזה צאותיות האלו
 שאומר קרש"ה ומ' ש"כיון צעצען ימוע הקול צאציו
 ולפי שצחיל עלם השמים הזה ומתפסטים זו אורות
 וספע צ' היכלות של מעלה מומנה שהם כלל הנקרא
 זכר שהוא מיתין והוד הנקרא נגה הוא משמאל עד
 שכווע נכללים זו והם נקראים חמוק' ירכך כמו
 סיחצ'ר צנח"י ולכן צ' כחות [מלאכים] של מערב
 ושל לפון מוויס על דם מילה כמיש ומילה הוא
 צהוד ורמז לדבר ואת הלפיו ארמיק מעליכס (יולא
 צ' כ') שהיא ערלה הדצוקה צמילה והד' מלאכים
 המכרים מוויס צוה האופן חלחיל [כ"א דל"ל
 חלחילא] וקרספיהאל הלפיוס על חתיכת ערלה
 מוילה והמוערצ"ם שהם קנוד"ה גזרי"ה על הפריעה
 שהוא גילוי העטרה שהוא רחל ורמז לזה אשת חיל
 עטרת צעלה (משלי י"ז ד') והצ' כחות שצמרה
 וצדדסם שאמרנו שהם מוויס על היצבה על המעצר
 כאומר הם צוה צלופן אהירי"ל צהירי"ל על היולדת
 נקבה שצ'ר דרום קר ואע"פ שהוא חקד מ"ע [כחות
 והסחר חקר צה"א] מוויס עליהם למתקן וגם
 הרשנ"י צקיה צהדרת כשא כח דייס דסקצ'ה הם
 סכיה ודדורה הם ס"ך הרי של סקצ'ה ה' דייס
 יתרים מצי"ם ואפשר שמופ' זה יס לה ד' אצרים
 ועם הכולל ה' שהם המורש מה' גבורות שצבית מהם
 והוא אש ה' וכן ה' אוחיות מכלפ"כ והוא קיד ה'
 אחרונה כי מלכות צבית מהה"ג האלו הרי ש"ס
 לה אותן הליצ צעלמס של אצא שגם האשה יס לה
 ליצ סכים אצל להיותם מוצא לזה הם יותר קטנים
 מכל א"ע שהם דייס קשים אצל צליש הם גדולים
 כי הוא המעציר וכבר אמרנו שדייס דטקצ'ה כייחין
 צרישא וקשין צפיח כלומר צצרישא הם קוד השייכים
 שהם קטנים ואח"כ יס לה ה' דמים עומאים שהם

אם אדומה ביותר ימות באותו שנה ואם נטוה לכלכל וארגמן ולא לתרבות רעה חיו :

וצריך

לרעה כי אצ"פ שאמרנו שזה"כ על תפלת האש"י הקפיר יש שם מומים על תפלת האש"י ונשים וכן כדלפ"ן קישר כחרים לרצו מתפלת ישראל כ"ל לא מפני זה יש להם בקיל לעקת החיה לילד כי תפלה לחוד ולעקת לחוד כי לקיל לעקת החיה רבים אותה אם לחיים ואם למוות כמשמ"ל (שנת ל"ב) על ג' עזירות נשים מוחות נשעה לידתן וההפך שצין ג' עזירות אלו לשאר עזירות הוא כי אם לרעה האשה נג' עזירות אלו אצ"פ שיש בידה שאר עזירות ונאים הנוקטרים לקטרג עליה כיון שלרעה צ"ן נג' עזירות אלו לא תמות האשה צעת לרעה [כי מועילם לא תמות האשה צעת לרעה] כ"א צב"ל ג' עזירות אלו וכן רחל לפי שאמרה לאצ"ס כי רך נשים לי והטוה צדכר כדור שהוציאה צפיה קשה בלדתה ומה ולכן זאת שלרעה נג' עזירות אלו אין המלאכים שצבצנת הקפיר וזרקקין [כ"א וזרקקים] לה כי אם אלו הכחות דרומיים ונערבים לא המלאכים והשרים שצבצנת הקפיר והקצ"ה כשמוע קילה אומר וזה הקיל [אשה זאת] צאזי והקצ"ה צוחן לצות וב"יות מ"ל אותה צעלמו לפי שהקצ"ה דן אותה כנועסיה ונחשבותיה ונועשה הילד שעתידה לילד ולאצ"י ולאצ"י לאצ"י ואין יודע ממשות זולת ה' יתברך ואצ"פ שיש רשעים ילדים וגם אנוס רשעה ואצ"פ לא ממה נשעת לידתה הכה צוחן לצות הוא יודע שעתיד ללדת ממה זרע מועיל או איזה טוובה עתידה ללדת ממה או מרעה לרדיקים :

היורדת

צ"ן כ"א חצלי לידה ליעקות ע' קולות לפחות כאמור צס"ה צפ' ולא שלכן לוחשים צאזי מקשה לילד מומי יעקד ד' ציוס לרה שסם ע' חיות ויולדת והטעם שמוכרח לזא לדי קנה זו היא לז' קנות א' מפני שהיא קטירה על ז"א ואמרה א"א לשני מלכים וכ"י וזה ירדה זו מדרגות וז"ש ציהר ע"פ לחי לך צעקצי הלחן ורעי את גדויתך על וכו' [שה"א ח'] כלומר שנעשה שחרר ותחלש צכל עולמות צ"ע וזה עינש שלה א"כ הרי זו מדרגות צצח' ירדהה כלומר צצחנת התפשטות אצ"פ שהיא ילדתה דבוקה מואחריו מ"ו צצחנת התפשטות זה היא יורדת עד סוף רגליו של ז"א כי תחלה כשנתפשטה היא ירדה עד סוף רגליו דז"א ואח"כ נתפשטה בעולמות צ"ע ושה"א ומוקם רגלי אכזר (ישעי' ס' י"ג) והואיל ונתנה צקילה נשעת קטרוג וכצ"ב רמז לזה נחמה על צקולה ע"כ שכתב"י (ירמ' י"ב ח') כלומר אל תקרי

כמספר השננה שהוא ש"ס פחות אצ"פ עשה"ח ימים כדי לרמוז שגם החלק הח' יש בו קלח מיתוק דהיינו שצ"ה ימים היה הנס שלם אבל ציוס אחריו לא היה כי שם וחדע לך אצ"פ שאמרנו שהי' ושלש כמותות לא היו כי כמותות קידם המילה כי כסידרו הח' והג' רח"א לחוד יסוד רח"א דאל"ת לא נמתקו כ"א צ' גבורות שהם גבורת דבית וגבורת דגבורה שהי' היו עתידים להתמתק ליוות המשיח אבל נשעת הפריעה שנגלות העטרה אז לפי שעה ממתקת גם גבורת דיקוד כ"א גבורת גבורה ושלש דגבורת אור (צ"ה הוא צ"ן חל"ע עיגול כ"א גבורת גבורה ושלש דגבורת אור) דהויה אחרת נמלא צ' היות ושלש פחות מועט ממתקת באותן שעה של פריעה שטולים כמין מילה [כ"ל דל"ל מ"ל] י"ה וממתקת אז מן החקרים שצחוק ז"א [כ"י אין החקרים צחוק הזעיר] שאז בזכות המילה יורדים ציקוד דידה וממתקת כולה זה השליש פחות מועט היא נמתקת נשעת פריעה זו מהשליש פחות מועט של חקד שנעשה כחר למלכות והיינו עטרה שהיא רוממה לה' והשליש פחות מועט החכר צלצד הוא קוד עטרה לכן לרך שיעצרו על הילד ז' ימים וציוס הח' ימול צשר ערלתו לרמוז שצאזי שעה וממתק חקד שלם של גבורת יסוד זה י"ו שהוא שלש פחות מועט החכר שהוא עיקר המיתוק הזה שהוא גילוי העטרה כאמור ולפיכך יוס' א' צלצד הוא רומח לחקד א' שלם ח' היותם לשליש פחות מועט שהוא ז' לפי שעיקר המילה הוא שלש שהיא הפריעה וציוס הח' צחתיכת הערלה וממתק החקד שלם של גבורת היסוד וצילוי העטרה שהוא הפריעה אז ממתק השליש של גבורת [אור] כאמור שהוא לצדו קוד העטרה זה הטעם (שנת קל"ז) מל ולא פרע כאלו לא מל ולזה לרך המוחל לכיון כשחוקק הער"ה לקוד נוגה שהוא היכל אור שצדד עלם השנוים ומשאלו כו"ש והמלאכים שצו וצפרטו כיוון יהדריאל [כ"א יהדריאל] שהוא כולל אחרים שזה"כ זה וכשעושה פריעה כיוון שמתגלים אלו הג' עם השליש פחות מועט המכרים וממתקקים [כ"א ומיתוקם] ואם המוחל צר אצ"פ וצר אור"ן ויהיה לו מועט גילוי עינים יראה צחש צעירי צעת הפריעה כדמות אש טול"ס על העטרה צהרף עין צרה"ה וצהרף עין הם מוכרים וגם המושכיל צ"ן ויכיר צנוחין שלו מה יהיה משפט הנער ומעשהו שאל האש ידמה לו באותיות אש ידוקה קימן סיחה הולד ואם הירוק נטוה ללצן יהיה גצרה רצא ואם הירוק נטוה לגיון וזה יהיה אש ציטרי ואם כדמות

לימודי אצירות

חקרי שבתאי' אלא בשבתאי' ר"ל שהכזיר עלי' נושא שבתאה כל העולמות וזבל אי' ומהי מדרגות סידרה היא כלולה מעשרה ולכן ליעקב עי' קולות כי נקולה עשטה רשם זבל ז' מדרגותיה [כ"ל דל"ל מדרגות] ז"ל וזבלל הקללות שנתקללה חוה שהיתה רבגומה מלכות ואל האשה אחר זעלז חלדי צנים כלומר שחלד אוחס צבח עי' קולות ורמז לזה כי לר"י צ"ת עולה מקי"ו וצומקפר קטן עולה כ"א ואותיותיהם ו' שהם צ"ן הכל תקומ"ג שהיא כומ"ן קולות ע"ה וא"כ פ"י הפסוק צע' קולות חלדי צנים. והספדה הצ' כי לריך לרעה כי ה"א צומעי' אינא צעיצור צ' נכללה צ"ה צחצונה פרט"ק א' ואח"כ כסנכ"י ז"ל צומעי' אומא ועלה למעלה צקוד עלייה הגיע עד צ"ן חסד וגבורה של ת"ת דלינא שח"ת אומא היא עלייה שלשם היא טיצורה ונעסם ולמעלה הוא נוקם שהילך שם כנאל שז"ל מונאל הז"ק של ת"ת דידה והיה מרדוק צהם צחכלית הדצקות וקוד דצקות אצרי ז"ל עם אצרי ת"ת דאומא קוד הוי"ת ז"ל וקוד הוי"ת ת"ת דבינה שהיו דצקותא צו וכל אצרי ז"ל הוא עשר היות מג' אותיות יפ"ו ואע"פ שא"כ כה"י דחצונה מונאלים כל אצרי ז"ל ל"ל כי בהיותו צומעי' אינא היו צקוד הארה והיא מתרצה ומתגדלת והיה [שה] ת"ת דאומא אצל צלחתו היה צקוד אצרים שהם קטנים וע"י קול שהוא הארת ד"שראל [קצא] ככלל עם [אצא שנקרא] קול צכ"ו הוא סתן לה שפע דרך יקוד שלו ליקוד של אומא הככללת כחכר ואותה שפע עולה מיקוד שלה דרך נועיה לקפירת ת"ת שלה ולשם צבח הארה זו נקדר [כ"י קסדר] ז"ל דהיינו הוי"ק [כ"י הנוקצא] של ת"ת ויורד למטה עד היקוד שלה עם אותי [כ"ל דל"ל שלה ואותו] האור שלמעלה [כ"א שלה למעלה] ששעה הפעילה הזאת צ"א והורידו נשאר למעלה שאינו יכול לירד מופי שז"ל ונעכצו ונפסקו א"כ נשאר כלל הוד שלה צ"י הארה וגם צשעת הלדיה כפרדה צ"ה מתצונה א"כ לחצונה אין לה שפע ולזה מלענכ"ס ירכותיה פ"י שא"ן אור מגיע עליהם עד ש"ל ז"ל ובש"ל ז"ל תיכ"פ שירד האור ומשפיע זה"י [כ"א שירד האור ומשפיע זה ויהיינו פ"י ומשח"ל [ש"ר פ"א ע"פ על האצנים] אין האשה יולדת עד שירכות' ומלענכ"ס תחלה א"כ להיות שנתפרד כל קפירה וקפירה ד"א ומקפירה ת"ת דבינה וחצונה והם נוכח הקולות שהם הארות דאצא כחכר וכל א' מהם כלולה מעשרה הרי עי' קולות [ומ"ש חכמנו ז"ל נשים לרקיות לא היו צפתקא דחיה [קוטה י"צ] היינו שאינם מרגישים עי'

קולות] אלא לפחות מרגישות חזל אי' ואותו חזל הוא ככלל מכל העי' וכל אחת ואחת כפי מעשיה אשר היא שם או כפי מעשיה אשר עתידה לעשות : **פרפראות** לחכמה ע"צ [כזה יו"ד הי' וי"ו הי'] צאצא קי"ו [חסד צ"א וכל דל"ל כזה יו"ד הי' וי"ו הי'] צ"ש"ס קי"ג [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צבינה קי"ג צחצונה [צכ"א היה כאן ג"י אחרת וחסר] וי"ה [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צנער ישראל וי"ד [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] ציעקב וי"ח [חסד וכל דל"ל יו"ד הי' וא"ו הי'] צחקד ז"ל וי"ט [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צלחה צ"ן [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צרחל צ"ן [כ"א ז"ן כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] ציקוד ד"א ח"ן [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צללה ז"ל ד"ן [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צהר ז"ל ג"ן [כזה יו"ד הי' וא"ו הי'] צגבורה כל ספירה מומכילין ומדות ח"א ונוקצא וכל הדברים כולם הם החצירות אותיות יחד צה האופן אי' כל הספירות צקוד פרט"ק ז"ל [כ"י דל"א] יעצרו ד' פרט"קים היינו אי' כלול וי" וי" הרי ק' והק' כלולים וי" הרי אלק נאלא ספירה אחת עולה אלק ואחד עשר ספ"י אי"ק אצל צקוד כללות כל ספירה עולה עד אין סוף ואין סיפור [דוק היטב ועוד עכ"ן ליתא צכ"א] פרט"ק צא"ה צ"ש עולה ק' לרמוח על כללות הספירות. צכ"ר ע"ה עולה צרוך צ"פ צרוך עולה פרט"ק כי כל פרט"ק הם שנים כמו אצא וי"ש"ס צ"ה וחצונה נער ישראל ויעקב לאה ורחל פרט"ק עם ה' אותיות עולה זכ"ר ונקצ"ה אר"ם וחור"ה ע"ה. י"צ שצנ"ים הם [למעלה] צרישא דל"א כי מהם ז' אותות שעלו למעלה כי מלכות נעלמה כי שם עלמא דרכורא ושם חג"ת כה"י הוא כפול שהם י"צ [כ"א י"ג] ומשם שורש י"צ ועיין צוהר. שלש שמות ומשולבים זווג ויואל מהם תולדה [כ"י נאלא מהם ותולדה] וכשהם צקוד התדצקות צקוד נשים ומקוללות לא ילאו מהם תולדה רק התמלכות. התגלות הספירות הוא צאופן זה ז"ל ונוקצא לאר"א [ואר"א לאר"א שצא"א] ואר"א דל"א לרישא דאין ורישא דאין צא"ק וא"ק [כ"י צא"ק וא"ק] צא"ק קדמון היינו א"ק [סתיומאה] וטעירו ומקצלין ומלמעלה מעלה העליונה צ"ה. מארי קצין שהוצא צחיקונים הוא צ"לירה. כשעלה לקרות צק"ת יאחז הס"ת צ"י ידיו וכשיאמר צרוך אחת וכי ירום יד שומאל מעל ס"ת כדי לאסוף כח צמנושה אלצנות שהם רחמים כי הס"ת הוא דיוקנא דר"א וכן כשנצרך את צביו ישים יד ימני ולא צ' ידיו. ציקוד דאומא כתוב שם זה יאהלי [כ"א יאהלנו] כל רוח צמין צצחית קיין דהיינו קו חסד קו הדין קו הרחמים

הנה כבר ידעת מאורי הזהר צמח דוכחין שכל הדברים הנאללים או הנכבדים יש להם

שורש למעלה וא"כ גם העשר ספירות יש להם שורש למעלה והיינו בעלמות א"ס יתצדק וא"ס זכל מדרגה ומדרגה שהיתה גבוהה בחוכו קודם התאווה היה מעשר מהוהה ושלטנותה והיינו דקאמר רש"י בחדרת נשא קליה ע"צ דקצ"ה הוא מעשר מלכין [ותיקוין וכו'] והכוונה בדפירסחי וכשנא אל המדרגה ספירת העלכות שהיתה גבוהה בעלמותו ית' שיער יתצדק בעלמותו שצמקוס הזה ראוי לצנות העולמות לפי שזכל מדרגות הנ"ס העליונות אין לרד להיות העולמות כי כל אלה המאורים אל ע"ס העליונות אפשר לחאס לו גם שלא יהיה פועל [עשה ליחא צ"ח] באותם המאורים אצל לא ילדק לתאור לו מלכות דהיינו שלטנות א"ס [כ"י כי א"ז] הוא אינו שולט על אחרי לכן הוליא [לפועל] כל העולמות מן נקודה מלכות [כ"י ונקודה] שבעלמותו ית' להיות שולכות הוא שולטנות והורמנותא דמלכא והיינו דקאמר רש"י ע"ה צ"י בראשית דף ט"ו ע"א בריש הורמנותא דמלכא כלומר בתחלת רטנו ית' להיות שולטן ומלך וצארתו שיער שהיה א"ס יתצדק ומעשר כל מדרגה ומדרגה שהיה בעלמותו ית' מתחלת הנקודה העליונה דהיינו הכתר הגבוה בחוכו עד [כ"י ע"ס] נקודה התחתונה דהיינו מלכות היה כצד צו שורש התורה זכח ולא בפועל והיינו דקאמר קרא ואהיה אללו אמון [ומשלי ח' ל'י] וכאשר שיער הא"ס שצמקוס הזה ראוי לצנות עולמות בפועל חיכך אותו ומקום נעשה כמו מוגבל כלפי דין דאלו כלפי שמיא דיו אינם אלא הכל אחד והמשל צה [בשחשים ידך על הכייר לצן] ותהיה גבוה קלח על הכייר נראה זה הלל על הכייר ומוי שרואה מרחוק נראה לו הלל כמו נקודה על הכיירואיו כן ליחא צ"ח] שאם חשים ידך על הכייר שראה שכל אחד הוא כן אותו המקום צנקודות מלכות [לצן ותהיה גבוה מעט על הכייר נראה כמו לל נראה שזה הלל שחזר על הכייר ואינו כן בשחשים ידך על הכייר שחראה הכל א' הוא כן אותו המקום צנקודת מלכות] חיכך אחר המעשה היה נראה כלפי דין כמו נקודה ולהיות שהנקודה בשחשים אותה צכייר נראה סצצותיו כמו חקיקה שהוא המפרש שצין הכייר לדיו מפני שהלל נראה כמו עמוק פ"י יוחר מדיו כמו שהכייר יוחר עמוק מלל ולכן הוא כמו חקיקה ולזה הנקודה הזאת נקרא לצני דין חקיקה והיינו דאמר צוהר שם גליף גליפא צוהירו עלאה פ"י חקק חקיקה כאמור ולרדק לדעת שצחקיקה זו יש צה ג' צחיות הצחיתה הא' הוא

הרחמים וכל באורק דהיינו גובה כחין צקוד ומעלות דהיינו צקוד אצ"ע. כלל זה יהיה צידך כשלין אחת יודע יקוד חיה צרכה חכוון צסם ויה ציקוד חולס. קוד ומספר קטן סמנשך מוא"צ של אייק צכ"ר הוא צעולם הילירה וכן שאר גימטריאות. רוצ היתודים באשכח הם משצט צכיוון הלדיק שהוא קוד מיין טקצין וע"כ מלוי צין חכמי אשכח הרצה חכמים גימטריאות:

בשנוטר

ידיו ציד מיין ג"פ [יכוון ג"פ] צסם מ"צ דע"צ וציד שמאל צסם מ"צ דס"ג וכשמשפסץ הידים יחד יכוון צסם מ"צ של מ"ה וכשרוחן פכו צפעס ג' יכוון צסם ע"צ וס"ג ומ"ה והתועלת צכונת אלו וכיולל צהם הוא ע"ד קוד כל אצ"ר [כ"י אדס] מחזיק אצ"ר וצכונת זה יצורק ע"ד כל המצדק יתצדק ואחר החכס כ"י כשאדס טוטל ידיו בעלמו ישפוק תחלה ציד מיין על יד שמאל ויכוין צסם מ"צ דס"ג ואח"כ יטול יד מיין ציד שמאל ויכוין צסם מ"צ דע"צ. נהגו המדקדקים לטצול פרוקת המוליא צמלח וזה כי ידוע שהמלח גצורות והלחס חקדים והכוונה כש"עציל למחק הגצורות של המלח זכח ג' היות שעולה ע"ה כמין לחס ומלח:

בסוד

הצדלה כשאדס מדליק האצוקה יכין שדונג ג' ס"ג ושעויה ר"ל ש"ע נארין דאריך מאירין לו"ה ז"כ וכ"ר היינו לצכין [כ"ל דל"ל לצמ"ן] יצ"ק וכשאוא ומשחל צלפרכי יד מיין צלצד יכופ אגודל תחתי' ולא יראה החולה ויש צארצעתן ל"ע לצושים דחול דמכ"ייה ל"ע אצות מלכות ויש ד"ק [כ"ל דל"ל רין] כחות חילוכיות צכל א' מדי אלצעות שומאלית דעליייה אחר [חקר צכ"ח וכו'] דל"ל יטול מלך אלק וצבל א' מדי אלצעות הינוין יש צ' אלפים וח"ק כחות דעליייה אחר [ורצנה צימיק וכשאטו ומשחכלים צכר של מליה כמכר דהיינו לצכין [כ"י דל"ל לצמ"ן] יצ"ק וצכדק עליו וצכ"ע ציד הימני.

סליק ס' לימודי אצילות

הקדמה לספרא דצניעותא

מהאר"י ז"ל:

תנא ספרא דלצניעותא להיות שרשצ"י ע"ה היה כ"לץ מרעיה לזה כחצ ספרא דלצניעותא שהוא ה' פריקים כנגד ה' חומוסי תורה ולהיות שהתורה יש צה נבלה וכסחר עשה הקפר הזה ש"ס צו ג"כ נבלה וכסחר אע"פ שהנבלה הוא ג"כ נסחר לצני דין דצרי [כ"ח לצני צכ"י אדס לצני דצרים] הלימודי עכ"ז יש נסחר לנסחר. והנה ערס החלי לפרש שיטת הלשון לרדק אחת לדעת הקדמה צענין שיעור קומה והיא זאת:

הקדמה לפירוש ספרא רצניעותא

הוא צחי' אור א"ס [[חסר צ"ח וי"ל דל"ל המוקף חת] הנקודה וצחי' הצ' הוא אור א"ס המוקף [חסר וי"ל דל"ל צחוק הנקודה וצחי' הג' הוא] אור א"ס מה שצין המוקף והמוקף [כ"י למוקף] ונקרא אור נערצ ע"ש עירוב המדות ואילו ג' צחיטת הם צחי' ג' בצורות ר"ל סכל דבר הנגזל דהיינו נראה לגבי דידן שיש לו שיעור הוא דין מפני שא"ס הוא חסד וחסד ונהפשו עד אין קץ א"כ מניעת התפשטות הוא דין לכן [שער] לנקודה זאת היינו חקיקה הנזכר הנראה כלפי דידן הוא ג' ד"ס הדין האי' [חסר צ"ח וי"ל דל"ל הוא אור א"ס שהוא] ונעבד עלמנו לכנס חוק הנקודה [באן חסר] הדין הצ' אור א"ס המוקף ונעבד [חסר וי"ל דל"ל על אור המוקף שלא לכנס הדין הנקודה] והדין הג' שאור א"ס המהווה [כ"ח המהווה] ונ"י עיבוסים ואין הג' ד"ס הם צ"ח בצורה יסוד. וי"ח הלא הוד [כ"י יסוד] ג"כ מן הגזרות והוא יסוד גזרה מן היסוד א"כ למה אמרנו שהדין הג' ציבור ולא צהוד וי"ל לפי שטבע היסוד לחצר כמו שידעת שהוא מן המזווגים ונשא"כ צהוד לכן איתו העיבוס שמהווה ונצין שניהם הוא יסוד שמחצר שניהם יחד כנצב יסוד לחצר ואותו [ע"כ הוא צ"ח דדין] מחערין מ"כ [המעבד ואותו] הפיכוד המוקף [כ"י המוקף הוא] חוק הנקודה הוא צחי' גזרות שהוא כציבור כמו מולך אקור צרהים [י"ע מלוי וי"ח נשאר רמיה ג' אדם קדמון ליחא צ"ח] והנה מלוי הג' גזרות באמרתו צאמלעות השעשוע של אור א"ס המוקף שמשחשש צעלמו וכל שעשועי מוליד [כציבור] חטעה לגבי דידן והה תראה צו"פח [כ"ח צמוח] שגשגצו ציבור תראה אותו כני שהוא מהנענע [ואינו כן שהוא קצוע צנוקומו ואותו השעשוע שהנענע היתה גנו צחוכו צח ולידן הוא נראה כחלו יוליח [כ"ל דל"ל יולא] צפועל טולד ואותיות התורה לפועל שהיתה גנוה צחוכו צח כלאור והיינו דקאנור וי"חיה אללו כלומר צעלמוהו י"ח ונוש כי בצר ידעת ששלהצה הגשמיית כשהיא ונחנענעה [וסמוכה לשרף טולד מונה אור אותיות שאינם כמו אלו איהיות הגשמיית אלל הם נקצרות ומדצרות צנוצ ע"י ש"כיה להצין את דצריהם וא"כ א"ס זאת השלהצה [הגשמיית] מולידה אותיות כ"ס וק"ו השעשוע של א"ס יחצרך ואלו האותיות הטולדים מאמלעותייה הג' גזרות צאמלעותי השעשוע הכלי כולם הם צקוד יוד"ן כאשר חרענו אח"כ כשנצא לפרש הדי' [כ"ח הדי'] ומדגות [ש"ש צמורה שהם אותיות הגין נקודות וטעמים וקודם שנצא לפרש ולצחר אלו המדגות] לריך לפרש קודם

עצין המלצוש שנחווה מוכח אלו ג' גזרות [הכל לריך אחת לרעת שומח הגזרות שומעכבות יחד אותן הכילות ליחא צ"ח] צאמלעות השעשוע [הם כמו שמתאללים יחד אותן הכילות שמתאללים] כאלו המצדיל כמה הצדלות קירי העכבוש שהם חוטים דקים קטנים מואוד וצהלטרפס יחד נעשה כמו מלצוש כן מאלו כילות מכל כילון וכילון יולא כמו חע של אור וצהלטרפס יחד נעשה כמו מלצוש [והיינו דאמר קרא [חיוב ליח י"ד] ויחילצו כמו לצוש לוחא צ"ח] והלצוש הזה כהדין קמאלל דלצושה מניה וציה שפירושו שא"ס י"ח שהוא נעלם צקוד קמץ לצושו דהיינו מלצוש זה שזכר הוא מאור עלמוותו ואיכותו ומהותו של המלצוש הזה [מפורש צלמורדים והנה המלצוש הזה ליחא צ"ח] נקרא אורפ"ח"ל צקוד סס קדוש לאפוקי מולך מפני ש"ש ג"כ צעולם הצריחה וי"חיה [כ"ח צעולם הי"חיה] צמלצוש חשונל מולך ח' ששמו אורפכ"חל ועיין צלמורדי צריחה אלל שזה הוא צלרי' וזהו צחריק החת הכיין ואורפכ"חל זה עולה כמין מלצוש ולמטה צעולם הי"חיה צלצוש [חשונל ליחא צ"ח] שסס הוא זה המולך המכר שעולה כמין חשונל הוא הדיוקן של המלצוש הזה. והנה להיות שא"ס המוקף [כ"ח המוקף] אחר שנעשה המלצוש הזה היה כציבור המלצוש דצוק צו וכמעט היה דצ' ח' וזוה היה לריך לנחק עלמוותו מהמלצוש [כ"ח כציבור המלצוש הדצוק לנחק עלמו מהמלצוש] כל חלק וחלק [צפ"ע שאלו היה יחחק צצח אחת הי' חוזר המלצוש לעיקרו דהיינו א"ס חזר [כ"ל דל"ל וזוה] היה היחחק [כ"ל דל"ל הכיתוח] מעט [כ"ל דל"ל מעט מעט] כדי שיעמוד המלצוש שרי וקיים והנה בכל חלק וחלק] הכיתוח מהמלצוש הכיח רשימו צמלצוש צקוד נקודה מפני שהיא חזרתו דהיינו מניעת אור א"ס זה מהמלצוש ולהיות שהמלצוש הוא צג' צחיטת דהיינו ראש חוק סוף [וקי' אחת קח"ר ליחא צ"ח] לזה גם הרשימו של הנקודה הנשארת צי נעשית צקוד י"ד ש"ש לה ראש וחוק וסוף. וכבר ידעת שהצו"ש הזה הוא מוכח כילוי הגזרות האורגים המלצוש מוקלה אל קלה וצהלטרפוס יחד נעשה קרומים [כ"י כמו רקיעים] ככ"ל כמלא שא"כ כשנגלס המלצוש נשאר רשימו של אותן החוטים צקוד שרעוין ומכאן חרע קיד שרעונו ל"ס"ח כי המלצוש הזה נעשה [מו"ש] כמו ס"ח כמו שפירש צמוק וזוה נקרה שרעונו. דע שהדי' של וולת שרעונו מורה על צחי' גזורה ראשונה שהיא צ"ח כי אמא צקוד ס' כנ"ש צס' י"חיה ס' שורקת שרי"ל שצחוכה אין דין כלל אלל כשורקת חיליה למרחוק [כ"ח אלל חזן ליהוק] נראה

וּכְחֹזֶק

ונחזור לעניינינו להיות שאלו [ג'] ליתא צב"ח

וכ"ל דל"ל צ' קרומים שאמרנו כהחצרו

יחד צאמלעות הקרום השלישי ונעשו כולם כמנוע קרום [כ"י גמקוס] אחד והמלצושה הזה טלו צקוד יודיין היינו כמו עיסקה טכספה פניה שהוא כמו נקצים נקצים והיינו דאמר קרא (תהלים כה יד) אם תשכנזן צין שפחים דהיינו [שפה] ח"ם המוקף וכפת ח"ם המוקף מי עשה זה שאם שוכנזן ציניהם יסוד שהוא המוצרם יחד ואם שהיא צינה שמהיה היא עיקר [הקרום] ותחפה על הח"ם המוקף צנקודות הקציעים זה צניהוק חלקי ח"ם מומנו וזה ח"ם המוקף נקרא יונה וח"ת למה נקרא יונה וח"ל משום דכנסת ישראל [כ"י זה] נקרא יונה על עיקרא דדינא פירכא למה נקרא יונה המצוזה כי כזר אמרנו שזאת החקיקה

הקדמה לפירוש ספרא דצניעותא

החקרים והיינו שהלדיקים מהפכים מדהיד למדהיר כי
אדם הלדיק (וצפרטו כשמוחעסק צשיעור קומה
כמעט זוכה לחיה ליחא צביא) ואם יזכה יותר יזכה
ציחידה חונם אפילו מרעיה לא זכה זה כי
צאחון הימים שהיה צמורם ותיכף אחר שחטאו
ישראל מיד נפרדה [כיא פרחא] מומנו וגרמה צבירה
הלווחות והנה להיות שהיחידה מועטים זוכים זה והיינו
שאמרו חז"ל [קובה מיה] ראינו צבי עליה והנה
מועטיב ר"ל ששם ייה הוא הכולל חיה וכשמה לפי
שהחיה הוא צאצא דהיינו היי והנשמה היא צאחא
דהיינו היי ויחידה הוא צא"א [מופני כיא מיוחא]
שהוא עליה מופני שא"א רומ צקולו של יי העליון
והם מועטים הזוכים לכך ואפילו הנשמה שהוא מן
הגבורה הנמוחה לא הרבה זוכים לה שאפילו ר"א
כשזכה לנשמה עשה רש"י סעודה כמ"ש צפי שמו
וצדורו חין כמעט גם א' מהם :

וניהזור

לענייניו שהנקודה הזאת דהיינו שמונח
זאת היי העיקרית שאמרנו שהיא ראש
הכל להיות שיש זה עומק רום ועומק חחת עומק
ראשית ועומק אחרית כמ"ש צביה והפיי שהנקודה
הזאת היי העיקרית שמונחה כחאזה המלצו צחיקו
יש זה עומק [[כאן חקר צביא וכל דליל ראשית גם
יש זה] עומק אחרית היינו כשיאל היי לפועל [חקר
וכיל דליל גם יש זה] עומק רום דהיינו א"ס המוקף
ועומק [חקר]] ולזה נקטו לשאל דעומק דהיינו עומק
עומק מיי ימלאנו [קבלה זי כיד] ולהיות שהמלצו
כולו מראשו ועד קצו מושגי עצריו כתיב אחרית
היייה [חקר צביא] כלפי הא"ס המוקף שאר אחריות
אלפא [חקר צביא] שפניהם קצועים צמלצו כלפי
א"ס המוקף ומ"ש צוהר חרי אלפי שני אל תחטוב
שר"ל שני אלפים שנים אלא ר"ל שני אלפא ציתות
משוטות זו וזו והנה להיות שאלו ההוייה ע"צ ס"ג
מ"ה צין הם קצועים צאורך המלצו וכבר ידעת
שהוייה יש זה כ"ז מילואים אע"פ שאינם כ"א י"ג
יש זה ג"כ שמונחם יש כ"ז [מילואים שהם כפולים]
והנה אחרי שרלה א"ס יתי לעשות מוקס לצמה
העולמות ילאו [כיא עלן] מכל אות ואות של המלצו
ר"ל מציב אותיות ותי אותיות של מכלפ"ך שהם ההיג
שאמרנו שמהם נחשו היי אותיות של אלהים [כי
אותיות אלה] והנה להיות שהם כ"ז אותיות והאותיות
נחשו מן שם הוייה נמלא שכל אות ואות אחר
שלא אל הפועל ילא עליו שם הוייה נמלא שחופק
על אותו אות [כיא שחופק עליו אות וליי דליל על
כל אות ואות] נמלא שחופק כ"ז הוייה שעולים

כמנין

וניהזור

לענייניו כבר ידעת שהנקודה כשומל"ר
אדם צשכלו לסיס אותו צכת צחיה הוא צחיה
א' וכשמונחם הקולומס על הכייר הוא צחיה שניה
וכשמונחם הקולומס ששאר [כיא וכשמונחם הקולומס
שאר] הנקודה [קצועה על הכייר] היא צחיה ג'
זה היי יש לה ג' עוקלין קוץ למעלה דק עד ומאור
שהיא מורה על העחשצב שהיא דקה ויש לה' גוף
צאחלע המורה על צחיה שניה [כיל שחקר ויש לה
קוץ למטה המורה על צחיה ג'] ולהיות כשמונחם
הקולומס על הכייר היא צח' דקה ג"כ שערדין לא
ילא מנח אל הפועל זה קוץ החחתון של יי היא
דקה [אצל] חיי דקה כ"כ כמו הקוץ העליון והנה להיות
שהיי [כיא שהנקודה] יש לה ג' צחיות והיא עלמה
צחיה רביעית וגם [כיא חזה] שם הוייה יש [כיא שיש]
צו ד' אותיות ולהיות שהחלת הכל הייתה נקודה כאמור
לזה כל האחריות חלתן נקודה ומאורה נקודה מלעיייר
האות והנה אחר שידעת שהאותיות כולם מלעיייר
מנקודה אחת לזה היו קצועים צמלצו זה צפנים
כלומר פניהם של האחריות כלפי א"ס המוקף והוייה
כלפי א"ס המוקף והאותיות הם כ"צ ויש להם מיד
שרעוטיין ועם פ"ו שרעוטיין הכל הם ק"ל וסיומן הנה
הי רוכב על ע"צ ק"ל [ישע"י] [כלומר א"ס יחצרך
רוכב על הנקודה הזאת שהוא ע"צ ק"ל] וכדי
להודיעך חיד הנקודה הזאת היא ע"צ לריך אלה
לדעת שהמלצו זה כל הנקודות יש צו הוייה צלורת
עייין דהיינו עיגולים [שצסם הוייה יש כ"ד עיגולים]
ויש לכל עיגול ג' חגין ולהורות [כיל דליל להורות] הג'
צחיות הנכר שיש ליי כאמור והם צין הכל ע"צ והם קוד
החגין וקיל הם שרעוטיין שאמרנו שהי צין הכל ק"ל וגם כבר
ידעת ששורש הגבורות הם היי וכל גבורה יש לה הוייה וכל
אחת עולה כ"ו הרי ק"ל [היינו רוכב על ע"צ ק"ל ואל תחמה
שהאותיות של הוייה] הם צלורת עייין ככ"ל [להיות
שרשם ומס הוייה] שהרי גם האחריות של אדם
החקיקים צשמוחו (ומפרשים מועטיו ליחא צביא)
שחופפים על ראשו הם צלורת עייין ג"כ [להיות
שרשם ומס הוייה ככ"ל ליחא צביא] ולהיות שיש
ג' חגין ליידי יש לאדם שכתבדו כפס רוח וכשמה
ולהיות שהשורש הוא היי גבורות [כיא הוא ג'] לזה
יש [לנשמה ה' שמוט היינו מוקף לגי שאמרנו] שהם
חיה יחידה כדכתיב ויהי האדם לנפש חיה (צראשית
צ' ז) ושמה ג"כ יחידה. וא"ת למה אלו הג' הם
מורגלים צפי הכל ואותן השנים דהיינו חיה ויחידה
הם כעלומים החשוצה להיות שהגבורות שנים ושני
שלישים שחיה מועט הם ממוחקים ונעשו העצב של

כמוכין שבת [כ"א כ"ו היות ששוליים כמכין פסקניות] ולהיות שכלול צאלו כ"ז אותיות מכלפ"ד שהם שם אלהי דהיינו בצורות כחומר ולהיות שבהם המקים הם צקיד יוד"ן כחומר לזה גם שם אלהים [הוא צמילוי יוד"ן והשורש דהיינו ה' אותיות אלהי"ם הם ליחא צ"ח] ג"כ חופפים על האותיות מכלפ"ד והמילוי מלכד השורש ששולח רוח הוא יולא וכלל עם כ"ז היות [כ"י אותיות] שאמרנו ולפיכך נקרא רוח פסקניות [ח"ש [סנהדרין ניד] אמרה רוח פסקניות ליחא צ"ח] צזה הלשון לומר שבה אלו הצורות פסקי המלצות לשירים ולהיות שצאמלע המלצות [מומש יש ה"ה לחלחין כמלא שאח"כ כשח"י המלצות החמחון ככלל צח"י מלצות] העליון דהיינו שה"י ככלל צה"י כשאר רגלי אותיות הו"ה כמין חגין [כ"י כמכין רגלים] למעלה צח"י מלצות החמחון והגגות של אותיות כשאר למוטה צח"י מלצות העליון והם נחשו הנקודות ולזה הנקודות הם יותר צנועה מן החג"ן שאלו הם מראשי אותיות [אלהי"ם ליחא צ"ח] ואלו הם מרגלי האותיות. ולח"ל שאחר קיפול המלצות דהיינו אחר שפסק וכלל ח"י החמחון צח"י עליון וה"י שלא היה לה צן זוג דהיינו 'אחרונה של שם ק"ב כאשר נחפרש צלימודים וה"י קודם שירדה למוטה והיה מקום ח"י מלצות החמחון כמו פני אצל מ"מ היה אור רשימו של ח"י מלצות צקיד יוד"ן וכבר ידעת שה"י היא מוקיבלת ונקודות הרצה כח"ש צעלי ההסדקה ח"כ מן רשימו הנקודות שהיו קצועים צח"י מלצות שהלך למעלה כחקצלו כולם אל עלמו [כ"א חלל עלמו] ונעשה " גדולה וה"י הזאת הוא גמחה צח"ד אור ונעשה אור [ח"ש צגמחא [קדושין ע"ז] ' קרה קמח"ה הבא והיינו דקאמר אור ליחא צ"ח] קדמא [והיינו אור קדמון] ולח"ל כלל גדול שזה אור אחר הצין כלומר אחר הנחלקא היה מחלק ח"ה חלקים מומי וצוקעין וכנסין אל ח"ד הצין ונקרא אורא דב"ה, ואורא דב"ה זו הוא חלחל כל האורים שצוולס לזה נקרא אור קדמון ולהיות שהאור הזה הוא מעורב צין אור גדול שהוא מאיר ח"ש [הנוקף] זה האור מעורב עם אורא דב"ה זה והולך כציכול ית' לרמוז ל"י של מילוי ה"י המכר לשלוח חלים כד' שאותן אור [כ"י אור] יחלמלס מן הדרים ופנה מוקם כד' שיוכלו להצרות צחוכה העולמות והאור הזה הוא אור גדול מאיס' ית' ראה שאין העולם כדאי לו וגמו והיינו דאמר צוהר פ' בראשית אור דאחזרי ואחגניז ואכליל צצריה קדישא ר"ל שאור המכר אחר שנקחלק לדרים לקחו ח"ש וגמו צח"ד ח"י המלצות

העליון צקרים [כ"י צקרב] האמלעי שהוא יקוד כדפרישית חה כלל גדול צידך כל מקום שחבר צוהר אחגניז או שמוזר או כיוצא בזה ר"ל ציקוד והיינו דקאמר צוהר אחכליל כלומר כחקצלו וכללו חלקין צחלקו וגמו צצריה דהיינו יקוד ואמר קדישא כלומר קדוש שהוא פרוש מכל העולמות דאלו היה צח"ד העולמות ח"א שלא יתהיו העולמות מומי אפילו שהוא גמו צמוה גמין אצל כאשר הוא צמקים [כ"ל שחקר אחר] ח"י מוחאזק מומי אלא מקלח אורו אשר משחלשל למוטה ונכנס צח"ד ח"ה של ח"ש הסכסך וצוקע [נעצר ליחא צ"ח] צאדס קדמא ונעצר אורו מראשו ועד רגליו וצחוכו הוא דיוקנא דאדס מומי יולא עולם המחלקא צח"ד כתר דהוא אדס קדמא. ולח"ל שה"י הזאת צקעה צחלים שלה כל האור קדמון מן האור שהוא כלול צח"ד האור קדמא אח"כ היה עממה נכנסת צח"ד האור [כ"ל שחקר ותיכף] ח"א ותיכף כשירדה למוטה האירה מאורה צח"ד האור הזה ומלחמה אורה אור עז יותר כוה חלף פעמים מן האור שהיה כבר צחוכו לפי שאורו האור הולך ליגח ואף שגמח מ"מ היה הרשימו שלו צח"ד ולא היה כבר [כ"א ולא היה די כציכול] הקדמנה להקפות ונעשים כלו [כ"ל דל"ל ולעשות כל' לזה האירה מאורה שהיה עז [כ"י מעצ] ואחר שהאירה חרה למעלה ומאורה חרה הגליו האור שכבר האירה ונעשה כדור גדול וח"ש צה הדור חשך מאור לגבי [אורו אור שהיה כבר צח"ד מ"מ לגבי] עולמות נקרא עהירו ומכאן חצין כשמוכר רש"י מלח עהירו הוא על הדור הזה. ולח"ל שתיכף כשירדה ה"י צח"ד [אור] אורו ה"י של [כ"א על] הרשימו של ח"י מלצות החמחון כדק צה ונעשה " יותר גדולה אצל כשחמה ה"י למעלה היינו אחר עשיות הדור העהירו תיכף ששכלס (הדור ליחא צ"ח] כקחם וה"י רחמה לעלות למעלה למקום שצ"חזה ולא [הסחיה כאשר מופרש צלימודים וכשירדה למוטה לשבת ע"ג העהירו והיתה מרחפת על פני המים לא] היה זה כח להכיל כל האורות ה"י של רשימו והיתה כלולה צחוכו 'והפלה' [כ"י והכילה] וירדה אורה הארה [כ"א אורח האורות] דהיינו של נקודת רשימו ונעשה אור מוקף על העהירו והאור מוקף הזה נעשה כולו צלירת עיגולים להיות ששרשו נקודות לזה גם החפשויות הם צלורת עיגולים [ואלו העיגולים הם עשרה] היינו כח"צ וכו' וצ"חיהם הם עשרה אורים כמלא שהדור העהירו הוא צח"ד החלל מלכות של אדס קדמא קמח"ה [מפני שא"ק סחם] הוא כח"צ

הקדמה לפירוש ספר דצניעותא

[כ"א כתר] שנבחר אחר תיקון המעקלל כאשר נפרש
[כ"א פירסט] ואדם קדמון זה שהיה בעשרה עיגולים
האלו שהם על העה"ו נקרא אדם קדמאם קדמאם
ואלו העיגולים ככל א' מהם נבנה כמה אלפים עיגולות
אע"פ שצריך [ה' חזיר] ג"כ עיגולות עכ"ל אינם
נראים אלא צאיר. ולא"ל שאלו העיגולים של א"ק
קדמאם הם צדק ומו"ן [והיינו שכתב ר' ישמעאל בן
אלישע כ"ג צועשה מרכבה כתב שם שם א' צועשה
מו"ן ליחא צ"ח] ומו" שאלו העיגולים אינו יודע מה ע"צ.
ואיך היה לר"ך להיות מו"ן קדמאם ולא פתיחות
הוא"ל שהם עיגולים מסויצתך שכל א' מאלו העיגולים
מפתח ומקוד צנו לאיר והנ"ם שהיה קדמאם נעשית
פתיחה ולא מומה צדק האוירים עשרה יוד"ן וג"כ
לשם צועשה מרכבה כתב שם שם אחר [היינו שכתב
ר' ישמעאל בן אלישע כ"ג צועשה מרכבה שם אחר]
צעשרה יוד"ן ולחיות שפתיחה [כ"א שצ' פתחים ול"כ
דל"ל שפתיחה] הו"י את פיה והוא"ל הו"ד לאויר
נעשית ק' שה"י היתה מדבקת בקו הו"י והכבדה למטה
ויחמק הקו מן הגג של הו"י לזה רגל הק' חלויה וג"כ
לשם צועשה מרכבה כתב שם זה מועשרה קפי"ן והוא
רמז לאלו צאדרא קדישא דכשא [ד"ך קל"ה ע"ח] וז"ל
הנח בצפרא דלביעותא עתיקא דעתיקין עד לא זמנן
תקו"י צא"י מלכין כ"ס מלכין ומושער מלכין ולא
הו"י מתיקו"ן עד דלמח להו"י ואלכע להו"י לצמר זמנא

סליק הקדמה על ס"ד

פירוש עד ספרא דצניעותא

ועתה נחמיל לפרש שיטת הלשון של ס"ד ח"ל
נקרא ספרא דלכיעותא דכתיב בצור אלהי
הסחר דצר [משלי כ"ה ז] י' להקשות שהיה ראוי
לומר ס"ד על מה דשקיל צומחקלא וגם מה דקאמר
דשקיל הוי ליה למוינר ספרא דמחקלא ומוקאמר
ספרא דשקיל צומחקלא ומשמע שהספר עלמו שקיל
צומחקלא לכן לא"י שזה הספר החכר כאן ר"ל המלבוש
הכל שקצונים צו אותיות התורה ונקרא ספר לב'
טעמים הטעם הא' שכבר ידענו שצ"ו נקרא יסוד
ספר כו"ט צורה פ' אחרי מית ובתיקונים תיקון
כ"א על וסנת ס"י ספר וספיר וכו' וכבר נתבאר
לעיל שהמלבוש הזה נחשוהו וצח"ת יסוד שהוא
המחצר קרומים יחד הי"י צ"ה וגזורה [כחצר צהקדמה]
והטעם ה' דמלת ספר מורה על כמות המלבוש
שהס' הוא לורת המלבוש שהוא עיגול כמו ס' ככ"ל
והפ' רומח [שהמלבוש] אחר שנפסק ככנס אור א"ס
המקץ

[כ"א בחר] שזכר אחר תיקון העתקלא כחצר נפרד
 [כ"א פירשנו] ואדם קדמון זה שהיה בעשרה עיגולים
 האלו שהם על הטהירו נקרא אדם קדמאה סתומה
 ואלו העיגולים בכל א' מהם נבנה כמה אלפים עיגולות
 אח"כ שצחק [ה' אור"י] ג"כ עיגולות עכ"ל אינם
 נראים אלא צהיר. ולא"ל שאלו העיגולים של א"ק
 סתומה הם צדק ומו"י (והיינו שכתבנו יסמאל בן
 א"שע כ"ג צועשה מרכבה כת"ב שם שם א' בעשרה
 ומו"י ליחא צ"ח) וזו שא"י יודע קוד זה שצאלה
 ומו"י שהם צדק אלו העיגולים אינו יודע מה ט"ב.
 וא"ת היה ל"ך להיות ומו"י סתומות ולא פתוחות
 הא"ל שהם עיגולים הסובבת שכל א' מאלו העיגולים
 מפתח ומקוד שבו לא"ר והמ"ם שהיה סתומה נעשית
 פתוחה ולא מומה צדק האור"י עשרה יוד"י ונ"כ
 לשם צועשה מרכבה כת"ב שם שם אחר [היינו שכתב
 ר' יסמאל בן א"שע כ"ג צועשה מרכבה שם אחר]
 בעשרה יוד"י ולהיות שצפתחה [כ"א שצ' פתחים ולי"כ
 ד"ל שפתחה] הו"י את פיה והול"ה הו"ד לא"ר
 נע"ם ק' ש"ה היתה דנקה צדק הו"י והצבדה למטה
 ויחא הקו מן הגג של הו"י לזה רגל הק' חלו"ה ונ"כ
 לשם צועשה מרכבה כת"ב שם זה מעשרה קופ"ן והו"י
 רוח לאלו צהיר קדישא דנשא (דק ק"ה ע"ל) ח"ל
 חנא בצפרא דל"עיתא עתיקא דעתיקין עד לא זמון
 תקוני צחי מלכין כ"ס מלכין ומשער מלכין ולא
 הו"י מתיק"י עד דאחא להון ואלכע להון לצחר זמ"א
 הסיד ואלה המלכים אשר מלכו צה"ן אדום (צראש"ת
 ל"א ל"א) ויש לרדקק ודוע צ"ש האידרא (דק קב"א
 ע"ל) אור ח"ל חנא עתיקא דעתיקין עתיקא דעתיקין
 וכו' ואלו פה לא הזכיר עתיקא דעתיקין ויש עוד
 הרבה ש"י"י ל"ך אחה לרעת דג' ראשונות ד"א
 דהיינו חצ"ד נקרא עתיקא לפי ש"א כיחוק מאור"א
 דהיינו מנצלת ח"צ"ד לכן נקרא עתיקא [חסר צ"ח]
 דעתיקין דהיינו אצות אור"א כאמור אצל אינם נקראים
 עתיקא דעתיקין [חסר צ"ח אצות אצות ד"ר יוחר עצה
 וגם לזה לא הזכיר צו עתיקא דעתיקין] אצל צה"ך
 שצ"ג ראשונות שלו גמ"ז צח"ו ז' תיקונים ג"ע קר"ע
 פ"ה וגם חוט א"ס הוא מילכע ועתיק צח"ו לזה
 נקרא עתיקא דעתיקין ונקרא חצ"ד (כ"י חסד) דא"א
 עתיק דעתיקין שהוא כ"א וזו כ"ה של א"ק שהוא
 מכון כנגד כ"ה של א"ק סתומה ומקבל האור מומ"י
 צאמלע"ת כלי הטהירו לפי שא"ק סתומה הוא על
 הטהירו אצל אדם קדמאה הוא צדק הטהירו כאמור
 לע"ל ואחר צחי מלכין (ומשער מלכין הכונה צמה
 מדבר צ"ג [כ"ל ד"ל צ"ג] צחי' השבירה צחי' מלכין

ה' של מתקלל מורה על חיקון אחר שלענין המתקלל
שהוא הכרעה הכרעה צדור ה' שאלה ה' [כ"י והאליף
אות ה'] צלורה קיון כזה ה' ומורה על ג' וויין של
וין שהם כה"י של ח"ק שנכנס חזיר זה בחובה ונקצנו
[כ"ל דל"ל ונקצנו] ה' וויין ונחלקו צדור ונכריעין
דהיינו כלל ציון וחד צשאל ויקור צאמלע ונכריע
ונעשה אלו ג' וויין ואח"כ [כ"ל דל"ל אח"כ] צלורה
א' הנקצעת [כ"א הנקצעת] צרישא דחין שהוא המתקלל
נחקן צדור מתקלל ולזה נקרא מתקלל :

ואמר אח"כ דער לא הוא מתקלל לא הוא ונשגיחין
אפין צאפין כלומר קודם החיקון היו פני
האחיות של שם ק"ג כנגד אחורי האחיות דשם צין
שמהם נכנה עולם הנקודות והיו חקוקים צמלצם
כזה ה' ואח"כ כשצא החיקון שנעשה גמולות
דשם ע"צ וי"ה אזי היו פניהם איש אל אחיו כזה ה'
והנכנסו אחיות ראשיהם למטה ורגליהם למעלה וא"ת
למה זה השוהתך כבר אמרנו צדור נקודות כשנפסק
כשאר גבי האותיות למען צקוי חלי מלצוש [העליון והרגלי'
למעל' צראש חלי המלצוש] התחתון ולזה כשצא החיקון היה
[כ"א והיה מואיר] צדור החקדים דהיינו ראשי אחיות
למטה [עד חין חכלית ליחא צ"ח] כדי שיכנסו רגלי
אחיות [שהם קוד הגבורה] יתלאו הכלים מתוקניי מאורות
חקדים של ראשי אחיות] וכבר ידעת שכל דבר שהוא
יותר גדול וקדוש הוא יותר מתפשט עד חין חכלית
לפי שאפילו יכנסו לחוד הקליפות אינו ירא להיות
כפסם לרוב חוקק קדושתו כו"ש צעל צרית מנחה
כשצא צדור השלישי אמר השם הזה מרוב קדושתו
וגדולתו ח"ל עבילה וטהרה להשתמש בו :

ואמר אח"כ ומלכין קדמאין מיתו חיוניתון לא
אשתכחו וארעא אהצטו"ה לח"ל שהצצירה
לא היה שזה צכל הנקודות אלא לפי ערך מעלות
הכלים היה הצצירה וכבר ידעת שז"ל וטקצא ה'
חשובים כלים לגבי ח"א ולזה אותן המלכין של ז"ל
זכר צהם מיתה אלא חיוניתון לא אשתכחו [כ"א דיוקיהון לא
אשתכח] כלומר שלא נחקר הארעא ומקומם כלל
אלא [כשאר] קצועים צמקומם מלא וגדוש כצראשונה
אלא שלא היו מאירים צאופן ש"סוקן המתקלל מפני
שהאחיות המאירים צהם היו משם ק"ג ומשם צין
שהם דיכין אצל אח"כ כשצא הארה משם ע"צ ומשם
ו"ה ילא המתקלל מן הכח אל הפועל והיינו
דקאמר חיוניתון [דהיינו עדיים כלומר הארה שלהם]
לא אשתכחו ונקודת מלכות לפי שלא [כשצרה מן
הטעם

העוקף צחוכו דהיינו [אל חוד וקיס הפניי דחוקרי
חזיר והי' של חזיר כשאר צאמלע כאמור וי"י] כמו
לורת הפי שהוא חלי ק' והי' צחוכו והרי הוא קוד
אלהים צרצוע שהוא כח גבורת אלהים צצח' [כ"א
צציה] גבורה [שנחהוהו מנחה המלצוש וטעם ג' כי
קפר עולה שם וגם כל מלצוש הזה הוא שם אחד
ליחא צ"ח] כו"ש רש"י ע"ה צפ' משפטים על
פסוק ושם אלהים אחרים לא תזכירו דאורייתא כולה
שמה אחד דקציה והיינו דקאמר קפרא ר"ל המלצוש
שנעשה ויקור [כ"י שכל מלצוש נעשה היסוד] הנקרא
קפר כאמור וקאמר דסקיל צמתקלל כלומר שחלי
מלצוש העליון אשר גנח צחק היסוד אותו חזר
הגדול הוא [כ"י שהיה] צחוד חזיר ואח"כ ככנס חזיר ח'
דח"ק [הנכנס] צחוד כחר הנקרא ח"ק לחת לו ח"י'
ולזה של המתקלל שהמתקלל הוא גנח צחוד היסוד
של חלי מלצוש העליון שצחוכו גנח חזר שמונת יולא
חז' [ח"ק המנחה אדם הזה ונתן לו כח המתקלל
והיינו דקאמר סקיל צמתקלל כלומר שזה החלי המלצוש
העליון דהיינו יסוד המכר] שצחוכו י' מתקלל כאמור
סקיל אותו ח"ק צמאזים שלו ונתן כח מתקלל
לאדם קדמא הזה וכדי להודיע הצנח חיצת מתקלל
לח"ל שהעתיקו לגבי מלכות הוא צינה וכמו שהציה
מיתה הוא מ' [כו"ש צורה צהרצה מקומות
וצחיקנים חיקון ה' צחחלה אלא שהפירש היא כר
היה צעלמות היא צדור ה'] סתומה והיא ה'
למורה המורה [י"ש"י ט' ו'] וכר היא רציע פל
ציה היא צדור ה' פתוחה כך העתיקו הזה הוא מ"ס
וכבר ידעת שהמקום [פנוי] של חלי המלצוש התחתון
שעלה למעלה ונחהוה צחוד אותו מקום הפניי
העתיקו שטענה [כ"ל דל"ל שאלות] מקום הפניי הוא
צדור ח' של חזר וזהו ונאלא שאיר קדמון שהוא
צחוד מקום פניי הכ"ל נתן חיות לכל העולמות כח
המתקלל כאשר פירשנו לעיל צדור חזיר דכ"א הוא
צדור ח' וכשנחפסטה ח' למטה צחוד חזיר זה הכ"ל
לצורך העולמות אז נעשיה לורת הק' וכבר ידעת
שהעתיקו לגבי חזיר דכ"א הוא צדור וטקצא מפני
שאיר קדמון צוקע ונכנס לחוד [חקר צ"ח] היא
צדור וטקצא] דהיינו העתיקו שהיה צינה כאמור והח'
והק' שהם צאיר קדמון שצוקע וככנס צחוכו כאמור
הוא צדור זכר וזהו ח' מתיקני המתקלל כי מתקלל
קריא זכר ונקצה כו"ש צוהר פי פקודי [דף רכ"ה
ע"ה] דחיון דאחנצא דסקיל צמתקלל דחיון
[חקר צ"ח] קודם החיקון לא היו הספירות צדור
זכר ונקצה] ולכן לא היו נשגיחין אפין צאפין ונצצו

פירוש על ספרא לצניעותא

הענין שפירשנו צלמודים לזה חזק וחרעא
אחזקתא ע"ש :

ואמר אחיב עד רישא דבקיפא דכל כיסופין ר"ל
בחר אצל עבסיו כדי לבנות למדרגה יותר
גבוה עליזונה לריך לפרש צאיפן אחר רישא היא חזק
של א"ס שיוכל עיקר של מלי מלצות העליון וזה
הענין נקרא רישא לפי שהוא תחלת הנקודה של
הנקודה העליונה שנתהווה וזין שפתים שהוא תחזק
צניעה עם גבורה זה הרשע נקרא רישא דבקיפא שהוא
הכלי הנחמד שהכל מתאווה אליו ורואים ליהנות
מנומר ר"ל כשעלה חלי מלצות התחתון למעלה וכשאר
כל הנקודות של הרשימו למטה צאייר היו כולם
נכספים לשאוצ מאורו ולזה כנאל צנוצנו שנקים החלול
שואוצ האויר והיינו דקאמר דכל כסופין כלומר דכל
התאווה הם מתאווים [כ"א התאווה הם מתאווים]
וזהו זה הדע אשר מנומר נחשו המלצותים [כ"י
צנתלצות] פרטוף צפרוף וכסם שהמחלאל עלמה
דהיינו זכר ונקבה והמכריעים היה לריך תיקון הי"כ
המתלצות צנא אחיב לריך ג"כ תיקון לפי שיש שני
מייני מלצות או את שהוא מלצות אחרים [כ"א ון
לצות אחרים] כמו אור ונקף או שהוא מתלצת כמו
אור פנימי והיינו דקאמר אמתקן כלומר שחזק זה
תיקון מה שלריך למלצות אור ונקף גם למלצות אור
פנימי וקרא אותן [לצוץ] דיקר כמו שהמלצות הכלה
מיקר ומכזר את צעליו [כן המלצותים האלה הם
מיקרין ומכזרין את הכלים ליתא צנ"א] כדי שיכולו
להתנאות מהם מה שלמטה ומהם וצנוצן אפשר
יותר על לצוץ דיקר זה המלצות אינו חיו כמו
המלצות הגשמי שהוא נפל לאיש אלא שיש צמלצותים
האלה עיקר וחיות לאדם העליון דהיינו אור פנימי
נותן כח הפרטוף והאור ונקף נותן כח לכלי שלא יצד
מרוצ האחרו שיש צחוט וגם צד ידעת שאור
הנוקף הוא יותר גדול מאור הפנימי כמעט צלי
שיעור והוא משפיע צאדם העליון וצחון ומלחלח
אל כליו כדי שיוכלו לצבול האור הפנימי וכבר ידעת
כי היודיין של סם ע"צ ומיה אור ונקף [והוין של
ע"צ ומהם [כ"ל דל"ל ומיה הם] אור פנימי [חסר
צנ"א]] וההיין דע"צ ומ"ה הם הכלים עלום
והאלפ"ן הם על ראש הכלים והם נקראים צשום
אור החיזון והאלפ"ן הללו הם צין אור ונקף ואור
מיון [כ"ל דל"ל פנימי] והם האלפ"ן שמהם נהווה
הג' האלו [כ"א ח] שצראש עתיקא כמדע ח

והיוין חלי ומשאל חלי צוקן שדוגמתי יש צמלחא של
צתיקא לפי שבצר אמרנו שזון ג' וויין דכ"י של
אדם קדמאם נעשה ר' ואותה ר' נעשה צלירת א
ש"ס לה ג' קיין נאלא שבעשו אלו כל [כ"י שחצושה
ח' וכל] אחד כלול וחצרו כנאל שהם ג"פ ח' [כ"א
שהוא ג' חל] כוונת ונגן שהוא על הראש :

ובאמר אחתין ואחסין ולא אחר תיקון וחסין
לומר שזה החוט של [אור] ח"ס הח"ל
לא תיקון שום דבר צידו אלא היה מליך צחיות
של ע"צ [ומיה] ומאורי הארץ מנילל אחתין ח"א
עם לצוץ דיקר שצו לפי שח"א דהיינו בחר צעילס
האלימות אחר התיקון כשהתקן צקור מתקלל מכה
אורו הארץ שאמרנו כתפשונו העשר שלו צפועל
[צקור] מתקלל שבצר ידעת שעולם החסו כולו הוא
שיעור הכתר אחר התפשונו כנאל שהמלכות של הכתר
זה הוא צוקים [שהיתה] מלכות של נקודות וכל זה
העולם כלומר בחר הח"ל נקרא [כ"א וכל העולם זה
כילו בחר החסר ונקרא] עולם ח"ס ולהיות שגם
חכמה שבצתר כתפשונו ונעשית צת עשר וג"כ צקור
מתקלל ונעשית צקור פרקא דהיינו מכה ומתלצת
שצו אחריות של מלכות שבצתר [בצדר] שאפרש
צקונוך והג' ראשיות של מלכות זו נקרא רישא דל"א
ובחר של חכמה זו היא מכה חסד של מלכות זו
[ומכה] [כ"ל דל"ל וחז"ל של חכמה זו ומכה]
גבורה חית של מלכות וג"ה של חכמה זו
מכסים כה"י של מלכות וכה"י של חכמה זו מכסים
מלכות של מלכות זו] ומלכות זו שאמרנו צמלצ הזה
אינו נראה כלל כ"א צקור עטרה ח"כ כנאל
צצמחוק הזה שבחכמה [כ"י שהעתיק שבחכמה] זו
נעשה מלצות למלכות [כ"א למלצות] וצחון וכמו
שהמלצות על האדם אינו מכה מלכות כ"א מחרושתיה
הזה של חכמה אינו מכה למלכות כ"א מחרושתיה
ולמטה דהיינו מחדק ולמטה ואחיב צינה שבצתר
נעשתה גם היא צקור מתקלל וכתפשונו עד למטה
למקום כה"י של חכמה וכסתה צינה זו לחכמה זו
מכתר ולמטה אצל הכתר של חכמה כשאר [צמחוקיה]
מגולה ואל תחמה הלוא כל דבר המלצות את חצרו
אינו מלצות כ"א מראשו ולמטה והראש הוא מגולה
כאמר ח"כ למה הלצות צינה לחכמה מומטה למעלה
עד כתר' שלה כנאל שגם חצ"ר שהוא הראש הוא
מוכה י"ל לפי שזה החלצות שהחכמה מתלצת
לצינה [כ"ל דל"ל צצניה] היא מצפנים כלומר צקור
אור פנימי צחובה שמתנת לה חיות ומה שאם
אומרים שהצינה הוא מתלצת [כ"ל דל"ל מלצות]
לחכמה

לחכמה [היינו שהצינה כראיה לחן וכראיה לעינינו
כאלו צינה מוחלצתה [כיל דליל וולצשה] לחכמה]
והאמת אינו כן כ"א מוכסה לחכמה [כ"א אינו מוכסה
כ"א לחכמה] כלומר שהחכמה נכללת בתוך הצינה
ולזה היתה מוכסה הצינה מראשה עד רגליה לחכמה
עד הכתר ואפילו כתר של חכמה זו לא נשאר מגולה
כי אם מפני שקיומחה של הצינה יותר קלרה ונקוונה
החכמה ולא היתה הצינה יכולה להכיל ונקוונה [כ"א
דליל קוונה] החכמה כ"א עד הכתר של חכמה
[אמר] העוליה לאור ואלה מוסק על הראשונים' צהיות
שצראשונים לא דפס חלה עד כאן וזהבתי אשר לפי
שקראתיו צסם כ"א יס עוד פירוש על ס"ד עד סוף
פרקא תניינא חלה שנסרק בקלה אחד ראיתי
כי עוז להעתיק הנשאר וצונקוס שחקר חיזהו
תיצות כתצתי [חקר] והס"י ימלא החקרן] כלבד
מונטה למועלה גס מהכתר של חכמה השליש מונטה
הוא מוכסה מצינה שאלו לא היה חיו הכתר הזה
של החכמה מגולה היו צני אדם כחיות השדה ולא
היה חכמה לקום אדם ולזה רמז צעל צרית מנחה
ואחר צרית צחכמה גילתה ראשה ואולי לא גלתה
היו צני אדם כחיות השדה ואף שהוא מודצר צעולם
הצריחה כצר ידעה שכל מה שאירע לאצות אירע
לצבים הרי לפיך שהמלצושים הם שחכמה [חקר]
והחכמה מצינה וולצ"ש צינה מוצפים והיינו [חקר]
יהיה אור של חכמה כ"א מגולה ולא יוכלו [חקר]
שיוכל לקוצלו כדי שלא יזלזלו חיו והיינו [חקר]
הכבוד דהיינו יקר נעשו המלצושים [חקר] חכמה
וצינה של ח"א צהמלצושים [חקר] ככנס חיו ח"א של
ח"א צחוכו של [חקר] לאח"א ח"א ונוקצא דהיינו ח"א
[חקר] לחקר של מלכות ואמא [חקר] ח"א כח"ש
רצצ"י ע"ה [חקר] לעלמין ואח"כ ז"כ מלצ"ש [חקר]
לז"א מוצפים מראשו עד [חקר] כאמור והיינו דקאמור
[חקר] לזה הוא מלכות פרלוק [חקר] האי מתקלל
חלי צאחר [חקר] צעולם החיקון [חקר] צעולם
המחו מקום למתקלל מפני שהיו זו ע"ג זו כמו
שלשלת ועולם המחו נקרא אחר דלא היה מפני שלא
היה לו היות וקיום כח"ש הרצ ע"ה פרק שני והוא
כצר אמרנו שכתב מוגיע ההפשותו עד סוף מלכות
של עולם הנקודות נמלא שח"צ של הכתר שצסה
עיקר קוד המתקלל הם צאחר דלא היה דהיינו
מומלכות של עולם הנקודים ולמוטה דהיינו צחוק חויר
ההיירו שהוא מקום פניו שלא יס שס לא חלילות
ולא צריחה ולא ילירה ולא עשים לכן נקרא אחר דלא
הוא. מתקלל ציה חיון דלא אשתכחו כלומר אוחן

זויריון שאמר למועלה לא אשתכחו עד עכשיו צעולם
החיקון אשתכחו ומתקלל כלומר שקלנו מהם ה' כחרים
של ז' נקודות שנסצרו מה שראוי להיות נכתב וכן
מן החכמות לחכמה ועצמות לצינה כוכר צלימודי
ודי ציה. מתקלל קאים צגופים לא מתאחד ולא
מתחי ציה סליקו וציה סלקין דלא הוא והוא ויהיו
סתרל בו סתרל וכו' כצר אמרנו שסוד המתקלל גס
צחוט ח"א היולל מיקוד חלי המלצושים העליון נמלא
שהחוט הזה הוא כולל כל המתקלל וכל הפרלופים
ואפילו אוחן כלים שמתצטרו ועלו זויריון ח"א למועלה
הכל תלוי צחוט זה נמלא שקודם ילילות הכל' כל
ח' מתוך חיבורו דהיינו חכמה מכתב וצינה מחכמה
והסצע מתוך הצינה היו כלולים שס צכה ואות אח"א
של שס ס"ג הגסו צחוק החוט הזה וכסילא הכלים
לחן מכת החוט הזה ואח"כ שנסצרו ועלו זויריון
למועלה היה ג"כ מכת החוט הזה ואח"כ שנתקן עולם
המתקלל ג"כ מוחטו היה שהיו מונש כלולים זו והיינו
דקאמור מתקלל דהיינו חוט הזה קאים צגופים כלומר
עומד צפ"ע ולא ס"יך לומר ח' ולא סרים ואין ערכו
בערך שאר הכלים ההכרים לפי שהוא עלמון ח"א
יח' ומשח"כ כל שאר שהם כאללים מואור עלמותו
יח' וצחכמה זו קאמור קאים צגופים לא מתאחד
כלומר אינו מתאחד אחדות ח' עם הכלים חלה כמו
הנשמה צחוק הגוף הוא דצר רוחני ח' צפ"ע ואינו
מתאחד עם הגוף אחדות ח' ואינה כראיה כך החוט
הזה לא מתאחד ציה סליקו וציה סלקין היינו כשעלר
צומחצנה להצבראות הכלים מומעטיו העצמים לז"א
ומוצ"כ לאח"א וכן אח"א לאח"א נמלא שכל המעורר
שהחוט הזה הוא גסו צחוכו נמלא שכל המעורר
עלה אל החוט הזה חסו דקאמור ציה סלקין דלא ח'
היינו אוחן שנסצרו צומחצנה להצבראות ולא ילאו ח'
הפועל שהם אוחן הגמזים צאחר קדמחה קתימחה
היינו לא היה [חקר] שלא היו לו [כ"א דליל היר
להם] שום איה והוא היינו הכלים שילאו לפועל וקאמור
ויהיו [חקר] ז' שיתחדשו הכל ויתכללו צחוק החוט
הזה ואז יתקיים [חקר] וגוי והכונה אור הלצנה שהיו
עולם העשים [חקר] יהיה כאור החמה דהיינו האו
שומקן [חקר] יהיה שצעמים כלומר ז"א יעלה צ
מעלות [חקר] של עולם חלילות וגם ח"א יוכלל צאחר
[חקר] אחר קדמחה הוא צכל עולם הנקודות [חקר]
שהם ז' ימים הראשונים הרי לפיך [חקר] הזה ח'
חיד אמר ציה סלקין דלא [חקר] סליקו וחיו יהיו
חיד סליקו חלה [חקר] לריך לומר שכל הנקודות
שאמר [חקר] דהיינו שאמרנו רז"ל מתקציר [חקר]

פירוש ער ספרא רצניעותא

[יש להם כ"ל מיוחד] והם רישא חדא בחי' ח"ס האירה
 זכר בחי' יקוד של חלי מלכוס העליון האירה [כ"ל
 שחקר ול"ל זככמה בחי' יקוד של אדם קדמאה האירה]
 צניכה של מלכות ולזה הצחי' ח"ס שהיא זככר נקרא
 רישא דלאו רישא וצחי' יקוד של חלי מלכוס העליון
 נקרא רישא דלא ידע כלומר שחכמה זו להיות להוזה
 שצחי' זו עליונה כמעט שזה לא"ס לזה לא ידע הוא
 עלמו וזהו וצחי' יקוד של אדם קדמאה להיוהו
 סמוך אל [חקר] ידע צינה וזהו שהוא מוסד אל
 מפני שהוא גדול [חקר] וזהו לאחרים שההדע לרין
 גלוי [חקר] הכלים וז"ש אחגליא אחתקן ר"ל [חקר]
 שאמרו ואזדמן ר"ל שהזמין ח"ע [חקר] להכניסם
 צחוק רישא דאין ולעשות [חקר]. וקודם שנכח
 לפרש הז' תיקונים [חקר] של המלכות היו מחפשים
 [חקר] סיפא אלל מוכח הארה של [חקר] להחזק
 צ"ר ותיכף [חקר] רישא דאין וכנכסו [חקר] צעין
 דדכורא שהם [חקר] זככמה זו צ' מאורות [חקר]
 עד למטה שהוא עד [חקר] למעלה מאחוריו וזורה
 [חקר] נקודות וזורה אי' [חקר] דעתיקא. וא"ת למה
 [חקר] עשו זאחרונה וגם ירדה עד למטה צחוק
 העתיקא ומה היה חזרתה אח"כ ומה הצביול הנקודים
 שאמר ל"ל שקודם שחכמה שזככריו נחפשה כסחה
 הז' של מלכות והז' של מלכות כשראו מפרטוף חכמה
 ולמטה מהם יהיו מוגלים ונאחוריו ושנאחור יכבו [כ"ל
 ד"ל ירצה] הנהירו ויצא להם איזה שצירה חז' לכן
 נחפשו עד למטה כדי שלא יתה שום דבר וממ
 מוגלה שישצחו הכלים כדי שיהיה להם כח לקצול
 מאור הנהירו ומפני זה היה החפשוותם לתת הארה
 לכלי החכמה לשצח הכלים כאמור וזאת היא הארה
 ראשונה שאמרו למעלה אלל מ"ע להיות שכל חזרה
 הוא דין היחיו צמקווס הייב צמקוס חזרתם דיין
 חקיפין אלל הם ממוחקים מוכח הארה ראשונה
 מהחפשוותם וא"כ [כ"ל ד"ל ואחר] כל זה אינם
 ממוחקים מכל וכל לזה הולכו להכניס הז' של המלכות
 צחוק החכמה וצפנים כדי לתת לה הארה מצפנים וי'
 תיקונים כלים ונעמוד כנגד הדיין שזאחורה וימחקו
 וסבת החזרה הז' היחה מאותה הארה שצחוק ג"ר
 שעלו אי' לאי צלימוד השצע (כ"א כי מ" עשה) כדי
 יעשה [כ"ל ד"ל שיעשה] שהחקר יתקן צגולמח
 וגזורה עלל דדלולחא ות"ת קדמאה דאחירא וכי' אלל
 שכתר שצ"ר השפיע אורו צחקד ונתן צו כח לעשות
 התיקון והייב דקאמר אורח כלומר אור י' שהוא
 חכמה ואח"כ אלו הג' דהייב גג"ת אחר שקצלו כל
 א' ואי' אורה מן ג"ר נחמו הם אח"כ מוארם לנהי'
 שיוכלו

קושי' יותר גדולה שהרי [חקר] חדע הקדמה אחרת
 שהעולה [חקר] תיכף היא בחי' הטוב מרת [חקר]
 נחצות היא מרת הדין [חקר] החרצה הז' נכללת
 עם [חקר] היא בחי' החקרי' שאמרו [חקר] עלה
 צמחשצה עוצה אינו חזרת ריקס ולמה אמרו ר"ל
 שחלן הקציה צכל דור ודור כדי שלא יתצעלו וכל
 וכל אלל הכל יצא לדי פועל והצחי' יותר מועילה
 שהיא צאלו הכלים שעלו צמחשצה צלירוף אותו האור
 הגבוה ציקוד שאמרו שהוא כלול צמוט הא"ס ומשניהם
 יחד ומחדשת העולמות צכל יום לעולם אפילו צזמן
 הזה האורות שלהם מאירים צגניצין וטענירין צגניצו
 הייב שנכחו צחוק היקוד שאמרו וצמחשצה הייב כשנעמרו
 צחוק החוט הז' הרי לפכ"ך דלא הזו ויהיוין הז'
 הכל הזו שהאורות ומחשמים מהם עכשו אלל צזמנס
 יאירו יותר כנו"ס ח"כ ילדק לומר ציה סליקו וסלקין.
 סתרא גו סתרא וכו' הייב החוט הזה שהוא נסתר
 צחוק היקוד שאמרו וגם צחוק אדם קדמאה שהוא
 הטחן חיות לאדם קדמאה הייב כתר כמו הנשמה
 לגוף והנשמה נסתר :

ואמר

אח"כ אחתקן ואזדמן כלומר שהחוט הזה
 אחר שנכנס צחוק אדם קדמאה יהיה נהי'
 של אדם קדמאה כולו צקוד וזין אחת מהארה של
 זה החוט נחלקו הפרקים הנהי' ונעשו ג' וזין וילל
 מן הוא' האמלע שהוא הז' של ויצא נקודה אחת
 שהאירה צחוק המלכות ונגע צספירה של מלכות
 צזה האופן הג' ראשונות של מלכות זו מרוב אור
 הזה נחעלמו מרוב [כ"ל ד"ל מרוב] הזכות
 ונעשה כולם רישא חדא צבי צחי' כתר שצה
 נקרא רישא דלאו רישא מרוב (העלמות ה') [כ"ל ד"ל
 העלמות] בחי' החכמה שצו נקרא רישא דלא ידע שהוא
 עלמו לא ידע וזהו וצחי' הצניה שצה נקרא רישא דלא
 אחידע כלומר שאינו מודיע ח"ע לז' אורות שהחזיו
 וא"ת הואיל ושלשתן הם רישא חדא מדוע נחלק
 צחיטתיהם או מעיקרא היה לתת לכל אי' חלקו
 ולהקרא לו שם לצדו או לכלול כולם ציחד צשם אי'
 מכל לך החשונה לרין אחת לרעה שאותה הנקודה
 שילאה מן הז' האמלעית של ויצא הוא נקודה יידי
 שהיא כולה מראש חוק סוף, הראש הייב בחי' ח"ס
 החוק הייב בחי' יקוד עלמו [כ"ל שחקר ול"ל של חלי
 המלכוס העליון הסוף הייב בחי' יקוד] של אדם
 קדמאה כמלל שחוט ח"ס, הוא מחצר יחד ונעשה
 נקודה אי' לכולן כשנכנס צבי ראשונות של המלכות
 נעשו ג"ר אחדות אי' כמו שורש [כ"ל ד"ל שהשורש]
 יש לו ג' צחיטות שאמרו כן יש ג' בחי' צג"ר אלו

סיוכלו ג"כ לעשות תיקונים והיינו דקאמר אינו עומד
נקא וכו' אינו לא קאי דוקא על עומד נקא חלל
גם על השאר כלומר אין [כ"ל דל"ל חף] לחג"ה
עלום הם שכתבו כח אל כה"י לעשות כל שאר תיקון
והיה הכח שצביר נחתקן כל תיקון ותיקון צמקומו זה
האופן הצמיחה של כח שצביר האיר צחקד שבו של
מלכות והלבינה אומה ונעשה לכן אע"פ שהיה החקר
הזה מופט ואדום מוכח הצי חזרות שאמרנו וגם מוכח
הצקיע שצוקע צרישא דאין ומוכח צקיעה זאת נחלקה
לשנים היינו אי שצראשו דאין שהוא אי של שם
סיג הצא מן אדריי שצאדם קדמאה כאשר נפרש
צקיד כשנפרש מזהו אדם קדמאה ולקצת הדיון
שאמרנו לכן (גילגל היה) [כ"ל דל"ל גלגול] קשה
ומפני שחזרה של אחורי חכמה הוא יותר דין וחזק
לזה העולם ואלד פנים הוא יוכך. [כ"ל דל"ל דך]
ולחיות שהגלגול כלומר העולם נחמה הקושיא שלו
מאלהחזרה הם מצי כליס והם זו אחר זו וכן מלד פני נמלא
שון מחרות אחרות [כ"ל דל"ל חזרות] הרבה ולזה
עלם הגלגול ונעשה לצינה [כ"ל דל"ל נעשה לצינה]
והוא תיקון הראשון של זו תיקונים שהוא גולגלחא.
וא"ת למה נקרא גולגלחא היה לו ליקרא קרקפחא
לריך אחת לדעת [חקר] כשידעה לומדה עד סוף
כה"י הם צנקודת אי והם גי זה הראשונה [חקר]
עולה למעלה צקוד אור נלח ח"ה גבורה חקד הם
וי הרי [חקר] דהיינו חקד ולחיותם צקיד יו"ד והנה
שם יש [חקר] החכמה היתה החזרה כח' ולזה יש
עוד [חקר] שם האי שאמרנו נעם סיג ועם [חקר]
לורת יו"ד כזה א נמלא שהם די [חקר] אזור אדם
קדמאה נמלא שעולים די [חקר] סיג לזה הם די
מאות צאות אחד [חקר] מאות יש צחוכם אי שאמרנו
לזה [חקר] גולגלחא והתיקון הצי [חקר] לפי
שהגבורה הזאת יש [חקר] צניקוד אלהים ושם הוי"ה
[חקר] חולם חירק נמלא שהם [חקר] שהם צין הכל
עולים [חקר] הנקודות הה"י [חקר] נחשצין כמו יודיין
[חקר] צמקפד הנקודות [חקר]. ועדיין אנו לריבין
למודיע למה נק' צדולחא דע שומל צדולח עולה
חומשים וכבר ידעת ששורש היג הוא מן שם אלהים
ד"ל ששורש נעם הוי"ה צנקודת אלהים שהוא הי
אותיות שצונים קיב צתים נמלא שכל אות מן שם
אלהים יש לה כ"ד צתים ואלו כ"ד צתים הם כנגד
כ"ד ליחופים שיש לשם אדריי ששם אדריי צנקע [כ"ל
דל"ל נקצע] זו שם אלהים כמו שם הוי"ה ר"ל
הצא צניקוד אלהים הוא לאלהים נמלא ששם אלהים
כולל כי שיערי צינה ולכל שער יש לו י"צ אותיות

צקוד ויו כפולה המוחפשותו צצנה צ"צ ככחה כח"ש
הרצ זללה"ה צציר שלו נמלא שאופן [כ"ל דל"ל שאופן]
ה"ג המוחפשותו וצינה הם רחמי שהם צקוד ויו כח"ש
חלל כשקן מניעין למלכות אי נקרא צצם אלהים
והיינו דקאמר נוקצא מנצרות חתי כלומר ששורש
שלה נעשה מן הי אותיות אלהים נמלא שגבורה
אע"פ שהוא כולו חקד מ"מ נראים צחוכו גבורה צקוד
כ' שיערי צינה ציולאים וצינה דכשם שצינה עלמה
הוא חקד וכציולאים הדינים לחץ עושים פעולתם כך
ה"ג אלו צמקומום הם רחמים וכציורדין הדינים מומה
נראים כמו דין והיינו כמו צדולח שפירשנו ומה נקרא
צדולחא ועוד יש עעם אחר שכבר ידעת שגון חקד
של ז"ס ר"ל שצקפי [כ"ל דל"ל שמוקפיר] מלכות
שצכתה החחוכים ירד לחכמה שצראש רישא דאין ומן
הגבורה לצינה על [כ"ל דל"ל על] רישא דאין וכבר סדע
שצינה הוא אות צ' כח"ש צתיקונים תיקון הי צ"ת נקודת
צהיכלא דהיינו ראשית חכמה שהוא י' והיכלא שהוא
צ"ת דהוא צינה וע"ש חלל מ"מ אין הצ"ת מורה על
הצינה כללות מכל וכל כ"ח חצ"ד של הצינה [כ"ל
צחקד ול"ל והיינו ה"ל של צדולח] והאי של צדולח
מורה על שאר כפי" של הצינה כאשר יצאצד צע"ס
והגבורה צקוד ד"ו לפי שצמקום הזה המלכות היא
צקוד עטרה ו"לח מומה קלת מן הויה לפי שאמר
הקדוש טלא דצדולחא נעשה מגבורה שצמלכות :

ואמר

צחד גולגלחא מליח טלא דצדולחא כלומר
צראש האדם מוקום חלול שעולים שם האדם
[כ"ל דל"ל הדומים] ומתקבלין ועולים עד גג גולגלחא
מנפכים וחוזרים ומטפים למטה ויש קדום אי החופה על
מוח שאילולי הקדום הזה היה כפקד המוח כך להצדיל
צכמה הצדלות צדומא זו ילא אור אי מגבורה של
מלכות זו וכנכס צחוק האויר הזה והעלה מפורש
הגבורות לך מה שעלו למעלה עד הגולגלחא וחזר
ונטפו למטה ומלאו החלול של הגולגלחא מנפכים
וא"ת והלא כח הג' הם אדומים ואין גרים מוחקק
הדיו ואיך עשה הגבורה פעולה החקד שנטפו למטה
שהוא פעולה חקד השונה לפי שאלו הי תיקונים
הם כולם [חקר] גבורה שמה צמקום הזה דהיינו
מלכות ולזה אמר טלא [חקר] כלומר כמו הצדולח
הוא לכן צעלמו חלל מ"מ [חקר] לאדום אע"פ
כשיסתלק אדום צדמיון [חקר] כך צצורה זו צחול
אומתם היא [חקר] גווינ אדומות והיינו השם [חקר]
של כח"ו שעולה ט"ל שהם אותיות [חקר] צחול
זה אחר " כי ואחר ו' [חקר] עולה כמין על וכמו
שהטל [חקר] כך נעם הוי"ה שהוא גולגלחא [חקר]

פירוש ער ספרא דצניעותא

ו' וכו' ונקרא טל לז' סיצות [חקר] חלי מלבוש העליון
[חקר] כאשר חז' [חקר] אוחה טפה אל [חקר]
וחזר ויורד כחן [חקר] צקור ג' קיום [חקר] ג'
ויון ונעשה [חקר] וכו' עולה למעלה [חקר] המדבקה
ונוצר לשניהם כמלא ששם זה טל שהוא ומהחצרת
הצורה צקור כמ"ש שהאזר הקדוש הוא צקור ו'
והיינו ו' זעירא דזער והוא ד' על ו' הרי ד"ו של
צדולה והל' של צדולה היא [כ"ל שחקר ול"ל חצ"ד
שצנינה והי' של צדולה הי'] צינה על שם שהיא מרה
שמיכה מוטה למעלה :

דורמא

דאורא אזרכך וקחים לריך אחה לרעה
הקדומה א' וואו שאותו אור שיהיו צנוקים
פני דהיינו צנוקים שהיה חלי המלבוש התחתון נקרא
אור קדמון וכעירדה הי' אחרונה של שם ק"ג ועשה
כדור העהירו צחך אור הזה ונחמלא ונקום פניו ון
העיהו זה והאור שהיה נסתלק ללדיון ואח"כ כשח"ס
צ"ה גזר שחקקו העולמות צקור ונתקלה אז כל א'
מהכחות עליונה נחן ומאורו כדי לסייע לחקן המחקלה
אדם קדמאה סתיומאה נחן לאדם קדמאה שהוא כתר
כמדע לורה הפרלוף שלו שהוא ע"צ ק"ג מ"ה צ"ן
וצה הקדר קצועים צו ע"צ גולגלמא הראש של אדם
קדמאה וק"ג הוא צאזים וויה הוא צמועס וצ"ן הוא
צפה ומאורא דכיא שהוא צחך אדם קדמאה הזה
טולד מונו שצב הצלים וכנגדו הזכיר קה"ח ז' הצלי'
שלו הם ההצל היולאין ומעשרות ראשו שהוא הצל
דק שא"י כראה והוא צקור שם של ע"צ וואו מחולק
צראש צה האופן ד' יוד"ן שצשם ע"צ הם על הקרפתא
העליונה והם קצ"ב עיגול של ראש הצ' ההי"ן הם
צ' ידעי הראש א' מיו"ן וא' משמאל הג' ווי"ן שצשם
ע"צ דהיינו צ' של מילי הוי"ו הם צצ' לרדים המלח
הקמומים למעשרות הראש וכו' השלישית של מילי יו"ד
הוא צעורף והי' שצשם ע"צ הוא צנוקים קשר של
הפילין ולכן ההצל היולא משערת הראש הוא מיוחס
לשם ע"צ והצל היולא מן האזנים הוא צקור שם
ק"ג ולפי שאזנים עלמון נעשו נשם ק"ג צה האופן
שפה החילון של האחן עם הנקצ שצחך האחן
שצפנים היא צלורה ך' כי השפה הוא צלורה ד'
והנקצ צלורה י' והד' הוא של י' הרי הי' [כ"ל דל"ל
הי'] והחטוק הקשה שהיא ללד הפנים הוא צלורה י'
של מילי הי' ראשונה והשפה הצ' המוקפת צפנים
היא צלורה ד' הרי לך הי' סבייה צמיליה חז' הי'
עם הנקצ והחטוק כמחר והשפה צגוצה האחן צפנים
היא צלורה א' דהיינו [חקר חיצה א'] החלק שיש

צו צין הטפה החלונה לצין טפה הצ' הוא עומק
כמו [חקר] של שפה הצ' המגיע אל לר הפנים
צגוצה האחן הוא לורה ו' [חקר] שחתתו דהיינו
כמו קמיע הוא צקור לורה י' שמה ש' [חקר] עלמו
הוא כולו יו"ד וחטוק יורד למטה שהוא רכה [חקר]
וג' ווי"ן שיש צשם ק"ג א' היא צחלל שיש [חקר]
שפה הצ' הפכיות והצ' ווי"ן אחרים [חקר] אחן והי'
הג' היינו שטח מכל לר [חקר] ק"ג דיינים מחערין
מיה [חקר] משא"כ צראש שהוא עגול לפי [חקר]
לר יו"ן ואע"פ שאמרנו שהכל [חקר] ע"צ מ"ה הצל
היולא לחון הוא [חקר] שכ"א מיה' שמוח המכר [חקר]
שוכה היא צח"י שם ק"ג [חקר] ג' הצלים ששם
א' [חקר] שהיא ק"י ומונה [חקר] צקיד והנה
[חקר] שם מ"ה צה האופן [חקר] שיש צשם
מיה [חקר] והלצן שהוא מלד [חקר] כשנקחם
הוא צלורה ו' שלישיה והנקודה שיש צחך
השאר שצעין היא צלורה ד' דהיינו הקון של הד'
שהיא צלורה י' שילא מונו הצ' קיום א' למעלה וא'
למטה וכן הראות מושיך מן הנקודה לאורך ולרוחב
כשאר לנו עוד ג' אלפי"ן של שם מ"ה והם כולם
צמועס צאופן זה מושך החוועס צאמלע היינו ו' של
א' וחרין הפוחין של הפנים ומכאן ומכאן של החוועס
היינו צ' יוד"ן של הא' והצ' נקצים של החוועס הם
צלורה צ' יוד"ן והקו המפסיק ציניהם למטה צקוף
החוועס הוא צלורה ו' הרי יס לך א' סביה ולהיות
ששם מ"ה הוא צח"ח והח"ח הוא המכריע צין יו"ן
ושמאל והח"ח נקרא חוועס והוא צין עין יו"ן ועין שמאל
המכריע הרי א' שלישי ולהי יס עין יו"ן ועין שמאל שיש צה
ג"כ שם מ"ה באמור והחוועס שהוא אלפי"ן שאמרנו עולים
לעין יו"ן ולעין שמאל וכבר ידעת שרג אלפי"ן שיש
צמילי שם מ"ה כולם צאים מוא' של שם ק"ג וצ"חיות
ששם ק"ג מכוונה לאימא ואימא יס צה צ' שמוח [כ"ל
שחקר אה"י] א' צקור צינה וא' צקור חצונה כמלא
שיס ג' אלפי"ן א' צשם ק"ג וצ' צצ' שמוח אה"ייה
המכר וכולם יחיה אותם שם מ"ה כמלא שכל ג'
האלפי"ן של שם מ"ה הם כולם מהמלכים של שם
ק"ג והמלכים של שם ק"ג עולה הצל כמ"ש לזה שם
מ"ה כולל ג' הצלים דהיינו הצל עין יו"ן והצל עין
שמאל והצל היולא מן החוועס. והצל היולא מן הפה
הוא צשם צין והוא כולו צלורה ווי"ן ואוי"ן הם קמומים
י"ד קמומים רומים צפנים וצפתיים והיוד כרומח
צפה"ח הפה. וכחזר לעיין ראשון כי אור זה קדמון
[כ"ל שחקר נחן] לאיק צמילי הכילים שצו מאורא
[כ"ל דל"ל לאורא] דכיא שצו מ"ה [כ"ל שחקר

ואוירא דכ"א] כותן אותה לת"ח שני אח"כ נחפשו
 האוירא דכ"א זה לנעמה דרך היסוד למלכות שני
 דהיינו רישא דל"א ונעם לרישא דאין התיקון הזה
 הוא שם מן האויר הזה שהוא נח"מ שצמלכות ואיקרא
 [כ"ל דל"ל ונקרא] ככל נקום צוהר אוירא דכ"א
 והנה ננח"י שצמלכות שצ"א"ק זה נעשה תיקון זה
 דהיינו קרום שהוא כראה נשדך צלירת ו' דהיינו ת"ח
 כמדע וננח"י הקרום נקחם וקחמא זו היא צ"י
 צח"מ הא' שנקחם צפ"ע כ"י [כ"ל שחקר שלא]
 יתהנה מלאו ויגרום ח"ו שצירה להם והשכ"ת שהמותר
 של עלא דבדולחא שלא ירד לנעמה ויתחפך מרת
 הרחמים למדת הדין והיינו דקאמר קרומא דאוירא
 אזכך וקח"מ ונקרא קרומא להיות ת"ח הוא דין לגבי
 אוירא דכ"א והדין טבעו להקדים והקדמה [כ"ל דל"ל
 להקדים והקדמה] צח"י רצוע א"כ כל מדרגה דהיינו
 י"ה ו"ה היא רצ"י צפ"י עלמו ותאמר כך י"ה פעמים
 י"ה עולה רכ"ה ו"ה פעמים ו"ה עולה קכ"א עולה
 הנחין שמו' כמחין קרום ולזה יקרא קרומא דאוירא
 [חקר] שאויר עולה רי"ו וא' והכינה שא' עלמה שנוס
 [חקר] לורת י"ד שהוא ד"ו כה א' והא' עלמה [חקר]
 של שורש שם ס"ג שצאז"י אדם קדמא [חקר] הוא
 מן הא' שצטס ס"ג הקצוע [חקר] שם ס"ג שורש
 העליון א' של שם [חקר]. חינו עמר נקרא חל"ן
 צשיקולא [חקר] שהם צ"י החחומה [חקר] אלא
 לעולם הם נכנסין [חקר] שלו וספירת עומר חוכ"ה
 [חקר] המלכות של א"ק הם [חקר] יוכלו הם לעשות
 [חקר] תיקונים הם גי' [חקר] ונחוג ת"ח עם
 [חקר] חיות ספע [חקר] זה השפע [חקר] מדין
 אותיות [חקר] מללאת ומה [חקר] נעשה מומי
 השערות של הראש ולהיות שהשערות הם מוכיכים
 לדין כאשר ידעת צדוק שערות ז"א וצנוקים הזה אין
 שייך דין אלא שגראה כמו דין לזה אומר עמר נקי
 כלומר שהם נקיים מדין ומלך עלמן אצל מכל נוקים
 נראים שהם דין כאומר. ואמר חל"ן צשיקולא כלומר
 אע"פ שתיקון הזה מוכנה לכל מ"ע גם הוד צצח"י
 זו שקול כמוהו צח"קין זה לענין שאין הוד נחפשת
 יותר מנלח כוננהו כאשר אמרנו לעיל אלא הם חל"ן
 צשיקולא וכבר ידעת שזולה עמר עולה י"ש ומלת נקי
 עולה ק"ס הוא כנגד שם קס"א של מילי שם אהיה
 ציוד"ן עם הכולל וי"ש הוא שם אל כלול מנעשר
 א"ל הוא חקד כמ"ש חקד אל כל היום וחקד מראה
 שלו לזן ונקי כמלא יש צח"קין זה שם אל מורה על
 החקד שהם רחמים ומלך עלמם ויש צו ג"כ שם אהיה
 שדינן מחערין וינה המורה שהם רחמים נראים כמו

דין כאומר. רעוא דרעוין כזר אמרנו שהוד תיקון זה
 התיקון ויש להקשות הלא הוד הוא דין שהרי הוא א'
 מן הה"ג וא"כ איך נקרא רעוא ויש לווער שצח"קין
 זה נשתחק הוד עם יסוד ונקרא הוד צטמו של יסוד
 הנקרא רל"ן ככל המקומות ח"ש רעוא דרעוין כלומר
 שהוד הדו"ח שם זה מן השיחף של יסוד הנקרא
 רעוא כאומר ואכתי יש למידק למה לא אומר רעוא
 דרעוא ולמה אומר דרעוין אלא מפ"י שגם נשתחק
 עמו כלל וכלל נקרא ג"כ רל"ן ככל המקומות לפי
 שהוא א' מן החקדים והיינו דקאמר אח"כ אהגלין
 צללוחא דתחתי ואם ח"תא דקא' על רל"ן יסוד זה
 צלזר הול"ל אהגליא אלא לפי שכלל ויסוד נשתחפו
 עם הוד צאמרו לזה על כלל ויסוד הנקרא רעוין
 קאמר אהגלין צלטון רבים ואמר צללוחא דתחתי
 היינו צתפלת המנחה של שבת שאז נחגלה אשגחא
 פקחא דלא נא"ם ונטייר חדירא ולזה חנו אומרים
 צעת ההוא וא"י תפלתו לך ה' עת רל"ן מהיסוד הוא
 הנחקיים והחזיר להוד שהוא עין השמאלית שנתפך
 לכלל שהוא עין הימני ולהיות הם צח"ד היסוד לזה
 אומר צאד"ו עינא פקחא דלא נא"ם כטובא יונא שצבר
 ידעת שטובא יונא היינו יסוד וכלל גדול נקוט צידך
 שלעולם כה"י נחפשתין יחד צנקידא חדא ולזה נשתחפו
 יחד ג"כ צתיקנים אלו זה מושם שכונו צאד"ם רגלי
 הם דצוקים יחד צמעי האם כך כציטל כה"י היו
 דצוקים יחד צאד"ם קדמא"ה אלא כשכנס אוירא
 דכ"א צשתחק היסוד [חקר] המלכות העליון מחלקו
 ולזה קאמר אח"כ אשגחא פקחא דלא נא"ם [חקר]
 העשותה הכ"ה כמו שאמרנו ואומר פקחא דלית לה
 גביים [חקר] שהגבי' הם כ"ה של נקוד' כ"ה שכלל עלמו
 [חקר] הוא עין שמאל ומונילא הגביים של ימין ושמאל
 [חקר] כ"ה של כ"ה נעלמים ואמר אח"כ [חקר] שזון ר"ה
 עד חג העלרת הוא צדוק [חקר] שאימא נחלקת
 הנה"י שלה שהם [חקר] אצל אין זה לעולם זה לא
 נא"ם [חקר] הנה עין ה' אל יראו. [חקר] עלאה פ"י
 דאשגחא דתחתי [חקר] צאשגחא דכסידו עלאה
 [חקר] שצבר ידעת שחתלת [חקר] צשי' של קעודה
 [חקר] של א"א כ"י [חקר] כלומר הקליפות [חקר]
 רצה ולא צלז [חקר] פ"נחם ע"ש ואמר [חקר] שהעצרה
 דצוק [חקר] של ז' החחומה שנתקן מומי תיקון
 זה היא דצוקה ציטד ואין לה פרלף צפ"ע לפי
 שעולם האלילות הוד דהיינו מ"א ולמעלה נקרא עלמא
 דרבורא כלומר שאין טקצא נראית לשם וכבר ידעת
 שחומם הוא מושך ה' שהוא יסוד כאשר חכר צתיקני'
 וחרין טקצין דפרדשקא הם לזה ורחל שהם מלכות
 וכבר

פירוש ער ספרא לצניעותא

[חסר] קדמא וון כתר שזכר לו [חסר] היולאים
 ומס הי"ה שהם ע"כ ס"ג ויה צ"ן [חסר] וס
 של ע"כ הוא זרש ארס קדמא [חסר] הוא
 גולגלחא צחי' שס ס"ג שצניצ [חסר] עיכס ומשך
 המוטס צחי' שס [חסר] וכבר פירשנו לעיל צפיק
 סלורת [חסר] האזכס כאמור לעיל ונאלו [חסר]
 מהינמחא והיינו דקאמר [חסר] וקוס ילאו מאדכין
 [חסר] לזן המחחיל לעלות [חסר] אוהו החוט לזן
 [חסר] סליק ונחא [חסר] ר"ל כדי [חסר] צחליקר
 מחפרשין [חסר] דהיינו צרישא [חסר] מדרגתו [חסר]
 ועוד פ"י אחר פ"י הרב ע"ה על צפחנתא דבסיעא
 ואמר צחליקר מחפרש ציקרא ר"ל וון האנא אירא
 זה של איק שהיה צו כח י"ג תיקוין ירדו למוטס
 ונחפסטיס צפיעל ציקרא דהיינו צרישא דליא ונחפס
 לרישא דאין ונחפס לרישא דליא וכל אי כפי דרכו
 ומדרגתו נתן אי לחצה שחחיו. עוד פ"י על
 צפחנתא דבסיעא סליק ונחית חוטא חורא ר"ל
 הוא הזה כבר ידעת שהשערות של איק היו נחפס
 ומחלה כל הפכים ואח"כ נחלקו השערות הלזן
 אחורי אורכין חאת הפחיתה של הפכים מן השערות
 צפיעא מן האזכס ולמעלה מלד המלח שבי לרדן
 יס כמו חוט הלזן המוקף ועולה מצי לרדים תחת
 תחלת השערות הראש ויורד וקוף תחת הלחיים .
 ציקירותא הוהא כח' לא עבר זה איס וי"ל דכתיב
 ארץ דהיינו מלכות' של איק שהוא רישא' זו דליא
 קאמר ולפי שקשיא ליה איך קורא הפסוק לזיא פעס
 אי' איס ופעס אי' ארס לזה אמר ותיקן ארס לזר
 כלומר מה שנקרא [כ"ל דליא שקראו] ככתוב ארס
 היינו לאחר שילא מונעי אמו שזו מדווג עם טוקצא
 נקוד זכר ונקצא זרש ויקרא את שמוס ארס שאמר
 דז"ל וי' שאין לו אשה לא נקרא ארס ומה שקראו
 איס היינו קודם שילא לזר מונעי אמו ולפי שקשיא
 ליה למה אמר הפסוק לשון עבר גבי איס ולשון
 יסב גבי ארס ולא להיפך או לשון אחר ועוד אס
 לא עבר כ"ש יסב לזה חרץ הספרא דלכיעותא ואמר
 ארס לא כליל הכא כ"ש איס כלומר מה ארס שהוא
 זיא נקוד ארס כלומר שהוא שלם מדווג עם נוקצא
 לא כליל שס י"ג תיקוס שלו כ"ש כשהוא איס
 קודם שמדווג עם נוקצא שעדיין איס שלם וזה
 יחורן מה שהקשו והוא כי כבר אמרנו למעלה צפיק
 שז"ל יתי' [כ"ל דליא יתי] הי"ג תיקוין שלו מן
 רישא דליא דרך אר"י וא"כ לזה אמר לא עבר זה
 איס כלומר כמו שעבר איס דהיינו הי"ג תיקוין
 הראוים לזיא דרך צינה כאמור ולא יסב ארס שס
 כלומר

וכבר ידוע שנקרא נוקצא ע"ש נקצא כמפורש בלימודי'
 ואח"כ חרין מוקצין שהוכר רומחל חרין מוקצין ההכר
 יס לתן טעם למה נקרא חוט' דע כי אמו חזיפת
 לזרשא ונחא דהיינו שס ס"ג שיש צאמא נחכה היא
 צחלה ללה וכן עולה חוטס וצפרטיות ואותיות חוטס
 מוריס עדי' הוי' היא אמוא לפי שהיא ומה שניכית
 מונעת למעלה ואי' של חוטס הוא זיא והנ' של חוטס
 הוא יסד והנ' של חוטס היא מלכות שנקרא וי' כמו
 אמוא כמ"ס צוהר וצחיקוס תיקן ה' ורומ שצא לה
 שס ס"ג ההכר מנ' לי ומהו' הוא דרך יסד למלכות
 ולזה נקרא חוטס מלד צחי' לזה וצחי' רחל נקרא
 פרדשא דהיינו קיצן ח' עס ה' ההכר הם החקד'
 הם רליצ שהם ע"כ ס"ג ויה צ"ן שרשם בדוכחא
 כלומר שניצ הוא עולם אלילות ס"ג צעולם הצריאה
 ויה צעולם יצירה צ"ן צעולם עסיה והס מלד ח"א
 דהיינו מרישא דאין שכבר ידעת שצחילי ד' שמוח
 לאיא קדמא שצראשו יס שס ע"כ וצאשו שס ס"ג
 וצחממא מ"ה ופיו צ"ן ומלד נוקצא דהיינו אמוא יס
 לו אחיה [כ"ל שחקר צחילי יודי'ן שעולה קס"א
 ואחיה] צחילי אלפין שעולה קומ' ואחיה צחילי
 דהיינו עולה קריא קיה חיה וחיה ורליצ עולה חרפ"ד
 [כ"ל דליא חרפין] ונולה פרדשא וצכללות אוחיות
 מוילי עולה פרדשא [כ"ל דליא חרפין] ואמר אח"כ
 דאחיער רוחא לכולא כלומר לכל העולמות צכללס
 מנקוס זה לוקחיס הרוח דהיינו הנשמה נקוד ויפה
 צאפיו נשמה חייס וצפרק הצא נקמך יחצאר חשלי
 אלו הדברים : סליק פקרא

פרקא תניינא

דיכנא דעהינמחא לא אדכר וכי' פ"י הי"ג תיקוין'
 של רישא דאין צנציל מוכה והס וי'
 אל כמך וגו' וכן הי"ג תיקוס של רישא דליא הכר
 צחורס צי' כי תסא והס אל רחוס וחנין וגו' כמפורש
 צאדיר פ' נשא ולפי שטיקר הזקן הי"ג תיקוס שצי
 ולזה נקרא אמוא צכ"ו כמודע דכתיב תתן אמוא
 ליעקב וגו' . צגין דהיא יקירותא דכולא פ"י שהיא
 כמו הנשמה לכל שאר י"ג תיקוס שצצי ראשיס הנז'
 חיס לעיל צפרקא קדמא צ"ג דיקיד דיקירותא
 לפי שצראשו כולס מן הזקן של רישא זו היינו דליא
 ולפי שרישא דליא הוא מלכות של ארס קדמא
 כמדע לזה אמר הקיד דהיא צלסון נקצא ולפי שהיא
 נעלמת כבר צחכליס העלס כמו הנשמה צחך הגוף
 [חסר] מאדכין נפקח צפחנתא וס' לרך אתה לרעת

וזנה אחת וצין למה נקרא זה תיקון והלא לא ילדק
 לומר תיקון אלא כשהיה קלקל אלא הכוונה על
 המצות של אל זהו התיקון וג"כ השצירה של מלכות
 שבעתיקא נחמנה צאל זה ולזה הוא נקרא תיקון.
 וכחור אל הענין להיות שהמילוי שם ס"ג שמונה
 ילא אל זה הוא צמין ל"ז וכל נקודה מן מספר
 המילוי זה כלולה מעשר לפי שהי' עיקרית היא אומן
 לביס ועשר פעמים ל"ז עולה ש"ע וכשחלף עליהם
 הי' עולה עולה עשרה והמקום שדבק זה קולי
 דשערא דהייט ומקמי פתחא דאודין שהיא צורת י'
 הרי עולה צין הכל ש"ץ ולזה אומר חלת מזה ותשעין
 כימין אשתכחו צכל קולי וקולי והכוונה לומר שאחר
 שמונה הני קולין שצטט אל ונכה המקום שדבקו
 זו כאומר נמחה מן כל קין וקין כימין כלומר דינים
 מנוחקים היו מאורות הקולים ולזה קרא אותן כימין
 ולא קולין והכוונה שמונן הכימין הם ש"ץ לא פחות
 ולא יותר לפי שאין הכימין האלו מנוחקין ומחלגים
 שערות של ז"א שהם שערות כעורב וחזירין לעשות
 לצבים צקיד עילית לזן ולפי שז"א נקרא שמים כדע
 ושמים עולה ש"ל ולזה יהיה מנין הכימין ש"ל. וא"ת
 איך היה כח למקום שדבקו זו הקולין למחוק אותם
 דע לפי [מסר] תיקוי גיט קריע פ"ח שטעה ע"ק
 (כ"א ח"ק) צעתיקא זו שהם [מסר] צאורו מקום
 צלירת עזקהא שצחוכס יש חוהם [מסר] שצקיד של
 ירשא דליא ולהיות שזאת הי' [מסר] א לכן יש זו
 חלק עלמין שהכל רעוים [מסר] ומהי. דיקא
 אשחמירע כל מה [מסר] צאלק עלמין דחוחין צעקא
 דרכי [מסר] צמקון וזה חסר ופירש דבריו [מסר]
 דשאר עיקא שאמרו היא כולל [מסר] עיקא צפ"ע
 לזה קאמר דכל [מסר] אחר ומספיק חלק עלמין [מסר]
 פעמים ל"א שעולים חתקא [מסר] חתקל"צ ועוד
 חלר [מסר] שהיא המוחקה [מסר] וצכל קולי וקולי
 [מסר] נספ"י מלכות [מסר] דהייט צח"י [מסר] יש
 לה עשר [מסר] הרי שלשים [מסר] מאלו הני [מסר]
 לרדת לענה [מסר] ואמר אחיב חקפין שלטין
 לאחפסעא וכו' כלומר חלי עלמין שהם מחפרטין ל"א
 מכה קולי שצאל שהוא דין חקף יש עליהם חקפין
 שליטין המורדין אותן שיחפסעו דרך קו האמלטי
 המצויג ומחמק הדין עם הח' ו"א יחפסעו ללן
 לא לר ימין ולא לר שואל ומי הם החקפין השליטין
 על אלו עלמין הייט היודין של מילוי ההיין של שם
 ס"ג שאמרו ואמר אחיב וכל עלמא ועלמא מריה
 מחפרט לא"ף עלמין דכסיפין לעדוכא רצא וכו' כלומר
 שהם עולמות הגמול אשר שם מחפרטין הלדקים
 לעה"צ

כלומר שיטע שם עם חקצא יס"בה מומש עד מפכי
 יס"בה זו נקרא אדם :

ואמר צחלקר צציעין וצציעין מחפרטין וכו'
 פ"י צחלקר חקיקים כל הג' ראשים
 עלאין לענין שצכל ח' מהם יש לעולם חשונן
 הזה י"ג דהייט י"ג ללידק גופא אלא שצרישא
 דליא הם צציעין כלומר שצבע מהם כל השפע לחתי לרשא
 דאין דרישא דאין הם מוציעין שהם מעט עבים ויותר
 גסים ונראים קלת וצרישא דליא הם מחפרטין כלומר
 שחפרטין לחתוכים כפי [מסר] שלהם. אומס צציער
 אכפין [מסר] צלחודי אשחמור ט' אשקין לגופא
 כלומר אין לידק גופא כ"א ט' חקיקין [מסר] דרדין
 עמו ח' אשחמור צלחודי כלומר לפרקים אשחמור
 [מסר] חתוכים והייט דקאמר ט' אשקין לגופא
 כלומר [מסר] גופא כלומר לכן לו חיות וכה אצל
 ארבע [מסר] לפרקים. [מסר] מחחקן עכשיו צא
 הס"ד לפרש כל הי"ג [מסר] ואמר מלפני פתח פתיחה
 אומס [מסר] ונעשה שערות של הזקן צופי [מסר]
 הייט צציעין צליא והתיקין האי [מסר] כוכה המאמר
 הזה לריד לדעה [מסר] ס"ג עלמו הכולל השם כרפי'
 [מסר] נחן לו ח'ק הייט מן הצ' הייט [מסר] מן
 חרין יודין של [מסר] ומקמי פתחא דאודין [מסר]
 מיותר נעשה [מסר] האומס של עתיקא [מסר] דע
 כשנולאו [מסר] שהיא אומן [מסר] הג' יודין ע"י
 ההחצרות יחד צלירה ל כשילאו אלו הג' יודין חן
 לאחן כחפסעו צקיד ג' וויין ה' העיקרית הוא לוואר
 ה' ולזה צראם ה' י' צורת י' שמונה ילאה ה'
 זו והי' של מילוי הי' ראשונה נעשה ג' ה' והי'
 של מילוי הי' שנייה נעשה רב"ל ה' ולזה יש מספר
 ל שלשים מפכי שערשה ג' יוד"ן והאי צמילוי שם
 ס"ג של וא"ו ילאה מן האחין ו. מחצרה עם ל ונעשה
 שם אל ולזה יקיד של שם אל הוא צצרי שהוא יקיד צינה
 כדע (אע"פ כ"ל מיותר) ושם ס"ג צצירה ושם אל יולא מן
 שם ס"ג כאומר. ולפי שזה התיקון מפורש צפרעיות צדרי
 אפרש לך לשון האדיר כל מה שטוב לתיקון זה ו"ל שירוחא
 דתיקונא קדמא חלחין וחד קולין שקלין אשחמור
 עד רישא דפיוא וכו' והכוונה להיות שם ס"ג צצירה
 דדיין מחפרטין מינה לזה תיקון זה שהוא אל ילאה
 [כ"ל דליא שילאה] מן שם ס"ג כחבר נעשה דין חקף
 ולזה נקרא שערות חלחין וחד שצו צכין חיל קולין
 להורות שם דין גמור אצל מ"י המקום עלמו דאחמור
 מומס אלו הליא קולין הי' מוחמק אותו כמ"ש כשנפרש
 צקמוך על מ"ס ועם כל דל האי ח"ל אחפסעא וכו'

פירוש ער ספרא רצניעותא

לעצמ' המיוחס לצינה כמדוע וכבר ידעת כי שם ק"ג
סאמרו הוא צנינה ולפי שהכל חומדין ומתאווין לאלו
עולמות שיש בהם עדונא רצא כאמור לזה אמר לאלף
עלמין דכספין לעדונא רצא וויש' מחפרש וכו' ר"ל
מוחק' אי מכל עולם וזהו כחפרש לאלף עלמין שיש
צנינה שהיא עצמ'. ואמר אח"כ וכלא קחים צרישא
דדיקנא ר"ל ולפי' כל העלמין האלו קחים צכח
רישא דדיקנא וכו' כלול צתיקון של אל שהוא חסורש
והיינו דקאמר דכליל חקיפא וכולל'ן זהאי אל שהוא
חקיפא כלול כולם. ואמר אח"כ ועם כל דא האי
אל אחכפיה לרחמי דעתיק יומין וכו' ואע"פ שכולל'ן
זהאי אל שהוא דין חקיף כחכר ומי' אחכפיה דדין
וכנתקו לרחמים דע"י ששם הו' חיקים ג"ע קריע
פי' הכללות בענקא דריכא ומאירים כולם צקצון
מקמי פתחא דרודין צנקוס שמתחיל חיקון זה.
ואמר אח"כ יתי' לאחריה דלא שלטא כלומר אע"פ
שהספרים של דין הם פתוחים ומוש' דינא יחשב
צנקומו ואינו יולא מכח אל הפועל מופכי שאין כח
לדיכס לשלוט צזה המוקוס מן העולם שפי' הס"ד
לפי שאל זה כתבסם כלומר כחמחק דדיקנא קרישא
דע"י כלומר שהמוקוס שהדצוקים [כ"ל ד"ל שהוא המוקוס
הדצוקים] צו הקולין וממתיקין הקולין ומחמת הו' חיקים
מאירי [כ"ל ד"ל שמואירי] שם בדפירשנו ולפי שהו' חיקי
ג"ע קריע פי' נעשה מומדות ולמוטה כמדוע שהם ז' יומין
דמעשה צראשית ולזה נקרא חיקים אלו ז' [כ"ל ד"ל ז'
חיקים אלו] עתיק יומין. ואח"כ אמר הה"ד פלא יוען
אל גבור אל דהוא גבור והחבסם וכו' ופי' ואל
פלא הוא אותיות אלף דהיינו ע"י' שנושכין [כ"ל
ד"ל כמשכין] מומי וממו אלף עלמין דכספין כחכר
ויוען אל גבור ומומח ואזיל ומפרש למי הוא ממוח
וממחק ואמר אל גבור וכו'. עלמא קדמא דכפיק
מחקונא קדמא וכו' היינו מן " העיקרות של שם
ק"ג עלמו ואמר דכפיק כי ממחלה היה קחוס צכח
צרישא דדיקנא ועמה יולאים מן הכח אל הפועל
ויורד למוטה ואמר שליט וכו' צכל עולם יש צו
שלטנות מיוחד מה שאינו צעולם אחר ואמר וקליק
לאלף [חסר] ורצוא רצון מארי חריסין עיין מארי
חריסין היינו הכחית [חסר] אל הקולין שצאל זה ושם
קוד ג' אל ולמה הם ג' אל דוקא [חסר] וצכל יו"ד
יש לורה אלף כדליירנו וג' פעמים [חסר] חריסין
של מן חריס כמלא שכל אלו הכחות היול'ין [חסר]
ג' אלהים והם נמחקין מופכי שמתאחדין [חסר] שפע
והיינו בענקא רצא והיינו ענקא [חסר] ענקא רצא. [חסר]
היינו מן ה" של מילי ה" ראשונה [חסר] אלף דרגין מארי

ערמא

תליחא דכפיק מהאי חיקונא וכו' היינו "
של מילי ה" אחרונה של מילי שם ק"ג
ולחיות שזאת ה" אחרונה היא צחי' מלכות דהיינו
שם ארבי' כמדוע לזה שולט עלמא דא אל ארבי
שעולה ל"ו לזה יש חחח ממשלתו ל"ו אלפין מארי
דיללה וא"ת למה הם ל"ו החסוצה לחיות שאי של
מילי הו"ה של שם ק"ג חולכות עם כל היודין לזה
הם אלפין כמספר אלף ואחרי איכא למידק מה
כשתה עלמא קדומי דקליק לאלף אלפין ורצוא
רצון משא"כ צמאר עלמין שלא יש כ"כ הרבה. חסוצה
לחיות שאי שצואו החכר שהולכה להלערך עם ה"
העיקרת של ק"ג אזי עלתה צ' מדרגות היינו מדרגה
שצורה של ה' ומדרגה צ' שהיא ה" העיקרית לזה
כתרבה אלף אלפין אצל צ' אלפין לא עלתה אלא
ומדרגה [כ"ל שחקר למדרגה] לפי שהוא צאמלע צין צ'
הה"ן כזה יו"ד הו"ה מארי דיללל כלומר ריבין חקיפין לפי
שהם ריבים הצאים חקיפין לזה הם נקי יללה וההפרש
צין יללה ליצצא כמדוע ואוחוס ומדצקים צסם א"ל
ארבי' מופכי שכבר ידעת דרגלי מלכות יורדות מות
והקליפות דצוקים וכאוחוס קציצות מומה והיינו דקאמר
ומתאחדין צחוק צסם אל ארבי זה כמו הלצח
המדצקות צפתח צ' כולים צזה צצדיל ועוסה צה
רושם כלומר לפי שהצדיל הוא רק משא"כ צהל
כך מארי דיללה הדצוקים צסם אל ארבי זה עוסה
רישם כלומר ואתהכי מומי. ואמר כצוקיעל פי'
פתוחה מלשון כמלא הסע' ומלח קיסעירא פי' צדיל
שכן פי' המרגוס ירושלמי צפי' את הצדיל וע"ש.
ואמר אח"כ ומהאי חיקונא ומחכפין כולו ומחצקמין
צמורא דמעין דמחצקמין צימא רצא חסיה שמן
המקדים שיש צתיקון זה אחכפין כל אלו מארי
דיללל ואמר ומחצקמין צמירא וכו' מופכי שהמלכות
כלענרת שמתהנה מומה הקליפות והקציה דהיינו
ז"א

ז"א כצ"ב זוכה כדכתיב צונקתרים תצנכה נפשי
 ומוריד חרין דמועין שהם מן אותיות שניות של שם
 אה"ה שצנכווה שהם צי אחר אי וי אחר הי כי אחר
 " וי אחר ה' הרי זו צוכי והוא שם גדול זה השם
 צוכי הוא [חסר] שוירדין מ"א דרך כ"ה שלו לימא
 רצא דהיינו מלכות [חסר] דמועין כלומר צדין הגנו
 צתוכי שם צוכי [חסר] מוכפין להדצק וקליפות
 הדצקים קצי [חסר] והצביה זו היא צחלות הלילה
 צענה [רסר] לימא רצא כלומר שאור מריא [חסר]
 הנקרא ימא רצא ומאורו המיחוק [חסר] ואמר אח"כ
 מואן חמי תקובא [חסר] חכסיק מנה כלומר מי הוא
 [חסר] צהארה הנלשבת מהחוקק [חסר] ונקרא עלאה
 ואפיקא חצא [חסר] רשא דאין. ואמר [חסר] ואמר
 אח"כ מואן חמי [חסר] פ"י מי ראה הסוד [חסר]
 הילאין מחוכי [חסר] מונו והם [חסר] צעיטרא דע
 [חסר] דעיטרין זה [חסר] צי והכוונה [חסר] והה"ג
 [חסר] כלומר שהם מקיפין הפרלוק דהיינו כשהם
 יורדים לז"א הכל מועטרין אותן צראש כמו עטרה
 והם מקיפין עליו צסוד אור מקף ה"ח מיעין וה"ג
 משמאל והנה שורש הצ' עיטרין אלו יולאין מוכצא זה
 והיינו דקאמר יתי צעיטרא דעיטרין כלומר צחוק
 שורש ה"ג ולהיות שה"ח הם יוחר הם מקצלין יחד
 אחדות אי כל כך לזה אמר עיטרא דעיטרין ולא
 אמר עיטרא דכל עיטרין ודע שה"ג אלו צעתיקא זה
 כולם חקדים הלא שהם שמאל ה"ח וגבורות של
 עתיקא זה אינם ככללים צעלמן צעיטרין היורדין
 למטה צו"כ אלא א"א מקצלין העיטרין מ"א
 ומוריטין אח"כ לז"כ לפי שה"ג צעתיקא זה. הם כולם
 חקדים כדפירטנו וכאשר הם יורדין ממדרגה למדרגה
 מתחלה לרישא דא"א ואח"כ לאצא ואמא ואח"כ לז"א
 [כ"ל שחסר דאי אפשר לז"א] לקבל הוא צעלמן מן
 העיטרין של עתיקא זה צלי אמלעי. ואמר אח"כ
 עיטרין דלא כשאר עיטרין עיטרין דעיטרין דלתתא
 מתאחדין מנהון פ"י אלא [כ"ל דל"ל אלו] עיטרין
 של עתיקא זו [כ"ל דל"ל זה] אינם חלויים צעיטרין
 שלמעלה מהם כמו העיטרין דלתתא דהיינו של רשא
 דא"א וז"א ומוקצא שחלויין מאלו עיטרין של עתיקא
 זה שהוא למעלה מהם. ואח"כ אמר תקובי דלתתא
 דאלטריד לאתצרכא מואן דבעי צרכה פ"י אלו
 התיקובים של עתיקא זו [כ"ל דל"ל זה] הם התיקובי
 של ז"א כשהוא צעי להתצדק אפי" [כ"ל דל"ל
 מפי] עתיקא קדישא זו [כ"ל דל"ל זה] דכל
 צרכאין נפיק מניה כמ"ש לקמן צאד"ר דק קמ"א ע"א
 ולמה אלטריד ז"א להתצדק כדי לאתצרכא מואן דבעי

צרכה דהיינו מלכות דלית לה ומגמא כלום אז לוקח
 ז"א די תיקובים מן א"א החלויים מן אלו התיקובים
 של עתיקא קדישא זו [כ"ל דל"ל זה] נוסף על ע'
 תיקובים של עלמו ונעשה לו י"ג תיקובים דיוגמה
 עתיקא והיינו דקאמר דכל תיקובין דלתתא כלומר
 כשהוא נוסף לאתצרכא מן עתיקא זו [כ"ל דל"ל זה]
 לריד הוא לאתתקן עלמו צאלו די תיקובים וצוה הוא
 מואן שאלה כנסת ישראל ונצרך אותה. ואמר אח"כ
 דכל תיקובין דלתתא צקצלהון צרכאין משתכחין לקצליהון
 צא לתן טעם איך חלוי הצרכה צתיקובים ואמר דכל
 תיקובין דלתתא ז"א עלמו הוא כנגד התיקובים של
 עתיקא זו [כ"ל דל"ל זה] להתראות כל מה דאפשר
 מוילא נמלא ח"כ הצרכה נוסף מן עתיקא זו [כ"ל
 דל"ל זה] כנגד התיקובים של ז"א לפי שהצרכה יורדת
 מלמעלה כפי הכנה החתומים בגודע. ואמר אח"כ
 ואחעציד מה דלתעציד [חסר] הצרכה היורדת למטה
 מן השכינה מה שנעשה כלומר [חסר] החתומים
 לפי מעשיהם. ואמר אח"כ כלא זקפין [חסר] עתיקא
 סתימא וכו' פ"י צכל העולמות הלריבין [חסר] לקבל
 צרכה כנגד ע' תיקובים של ז"א [חסר] שהם מכוונים
 וחלויים כנגד ה"ג תיקובין [חסר] תיקובים של א"א
 מכוונים כנגד ה"ג [חסר] דאין והיינו דקאמר לקצלי
 תיקובין [חסר] הכוונה שתיכף שאלו התיקובים של
 [חסר] כל הכפופים תחת הקליפות [חסר] ודע שצכ"ו
 החכר מלכא [חסר] צו כי כל תוקפא הוא דין
 [חסר] אלין דמלכא עתיקא פ"י [חסר] היינו ח"ק
 שנקרא בן [חסר] של המלחמין [חסר] חליות הזה
 לזה [חסר] לא אשתכחו [חסר] ג' רישין עלאין
 [חסר] הוי כלא [חסר] אלא אפילו כל עלמותיו
 והכלים של עולם חליות כאלו לא היה ככל אלא
 אחתקן ח"ק צאלו תיקובים מפני שא"ק נחתקן לאחר
 צצוררת [כ"ל דל"ל שצורות] הנקודות מן כחר
 צציקודים כחר ההפסדותו ע"ס כמדוע ונמלא
 שלחיותו אור נקודות הכחר עלמו היה מאיר צא"ק
 ומכחו נחקט חלת רישין וכל השאר. ואמר אח"כ
 וסביא עד כמה זהירין פ"י מאירים אלין תיקובי דדיקנא
 היינו של ח"ק ואמר אח"כ עד חליקר דלתתא היינו
 ז"א ונק' וזה חזק וראיה למה שקודם כל חיות
 התיקובים של עלאין ותחתאין הוא מונו כאמור. ואמר
 אח"כ וכל זמנא דחליקר אלין משתכחין זהירין אלין
 כלא כלומר כל זמן שהחליקר תיקובים של הג' רישין
 ושל ז"א ונק' משתכחין צעלמות דהיינו שהחתומים
 מטיבין מעשיהם ומצדקות כח התיקובים של מעלה
 אז זהירין אלין של ח"ק מפני שהם כמו מ"ין טוקבין
 של

פירוש ער ספרא רצניעותא

של ח"ק. ואמר אח"כ כלא צחצחנא ר"ל אל תחשוב
 שאין לח"ק חשבון תיקונים כמו שיש לאחרים
 אלא הכל כלול בתיקון אי לרוב אחדות הגמורה
 שמוט ח"ס שריו צחצח ונתייחד אותם עד שנופני כך
 לא הכירו תיקונים שלו צדוק ונקים צחצח כמ"ש
 בקמח לזה אמר שאינו כן אלא כולל צחצחנא דאלין
 תליקא כי יש ג"כ צח"ק הזה. ואח"כ אמר אשתכח
 דיקנא דמלכא וכי כלומר ומה שאמרו נוולנו לא
 [כ"ל דל"ל למדין] דדיקנא של ר"ק הנקרא ונלכא
 עתיקא הוא יקירא ונכלא. ואמר אח"כ כלא כחד
 חיור עמירא ויקירא כלומר כאחד שמורים ויקירים כי
 כמו חיור דהיינו דיקנא דמלכא הש"י [כ"ל דל"ל
 המ']. ואמר אח"כ ונהדיקנא אהבליא דיקנא דכהנא
 רצא עלאה היינו דא"ל כלומר צי רישין עללין [כ"ל
 דל"ל תחלין] שנו דאלו דיקנא של רישא דל"א לא
 אהבליא כדפי' צד"ש פ"י ס"ד לפי שהוא מכלל ח"ק
 עלונו שהרי הוא המלכות של ח"ק כמדע. ואמר
 אח"כ ונחאי דיקנא נחית לדיקנא דכהנא רצא דלחמא
 כלומר היינו ז"ל. ואמר אח"כ ונאי דיקנא דכהנא
 רצא כלומר שקשה לו ח"ק אנו מוכנים לעתיקא הזה
 צדוק כהנא רצא ועד הנה לא זכרנו אלא הי"ג
 תיקונים והציצ ונ"ש דיקנא דכהנא רצא אין הכוונה
 על דיקנא שיש צו י"ג תיקונים שד"צ צדוק עד הנה
 אותם הי"ג תיקונים שצדיקנא המ' אין מוכנים צדוק
 כהנא רצא אלא הכוונה על דיקנא אחרת דלחמק
 צחצח תיקונים ונלכד הי"ג תיקונים המ' ולפי שהי"ג
 תיקונים המ' הם צעירות של זקן ואלו ח' תיקונים
 אלו הם צעלום של הזקן וכנגדן יש לכ"ג דלחמא
 [חסר] אח"כ ונ"ג צחצח תיקונים לכהנא רצא [חסר]
 כהנא כמו שכל אי מהם הוא כנגד [חסר] כהנא
 רצא דלחמא שיש לו ג"כ ח' [חסר] עתיקא ח' ח"ס
 חדירים [חסר] שעתיקא זה נושפע אליו [חסר] רצא
 צחצח ונ"ש ישראל [חסר] ויירד עתיקא הכפע וצאה
 [חסר] ואמר אח"כ הדיד כמון [חסר] כמון העיז
 על הראש [חסר] צמון לפי ששון [חסר] הזקן של
 ז"ל [חסר] צחי תיקונים [חסר] זקן ואמר [חסר].
 ונחזור לפי' [חסר] וכל אלא [חסר] אלא לר"ד
 להיות ג"כ צו קלח אור נחית צפירו כלומר הקולין
 של אלה זה יורדן ונתייגן עד רישא דשפיון כלומר
 עד תחלת השערות שם השפה העליונה שקירין בליא
 גרעכין. ואמר אח"כ ונחאי רישא להאי רישא זהו
 תיקון צ' שמוט נישא עין ונ"ש ונחאי רישא דפיומא
 ועד רישא אחרת דפיומא היינו השערות שקירין צ"ל
 גרעכין וזה התיקון הוא ציפור של עתיקא ולהיות

שתיקון זה מפורש יותר צד"ר נעתיק לשון האדרה
 רצא מה שמוטע לתיקון זה וז"ל. קס ר' חקית שארי
 ואמר ח"כ לרודי ועלי תשוקתו מי גרם שארי לרודי
 וכי היינו כנסת ישראל שנקרא ח"כ כמדע ורודי
 כלומר שעתיקי ניהג עמו דודי [כ"ל דל"ל עמי כדודי]
 ונשאל לו [כ"ל דל"ל ל] עין וכלה עלי צרכה ונשום
 דעלי תשוקתו כלומר נשום דיקור זה של עתקא
 זו [כ"ל דל"ל זה] מנשפע ע"י שימד נקרא תשוקתו
 צכ"נו להיות שהוא חושק להוריד שפע למלכות ועוד
 להיות שלר"ד [כ"ל דל"ל שלר"ד] יסוד עולם שהוא
 כולל ד' אותיות [כ"ל דל"ל יסודות] העולם וד'
 פעמים לדיק עולה תחיו וכן נלח תשוקה עליה תחיו
 [כ"ל דר"ל עם ה' אותיות] ואמר נוסחכל הוינא וארו
 חיות וכו' כלומר שהיה מוסחכל צמחפת שיעור
 קומה וראה זה התיקון השכי והיינו דקאמר אח"כ וארו
 חיות כלומר והנה חיות נהאר יקירא כלומר רא ח'
 תיקון זה של הזקן הנקרא יקירא שהיה מוסק צו
 שהם השגירות הנחירות כמו רוס וזה התיקון נהיר
 לשכ"ה עיבר יו"ד היינו לז"ר יו"ד והכונה שתיקון זה
 שהוא יסוד מוכנס עפת חסדים שיש צו ועולה
 תיק המלכות שיש זה שכ"ה דיין חקפין כדי למחוק
 ולזה נקרא תיקון. ואמר אח"כ וחד חשוק היה
 אחסחי צהאר כהורא ר"ל והאי כהורא הצחי הדין
 הקשה הנקרא חשוק לפי שהוא דין קשה המוחסוין
 אלו שכ"ה דינים צמלכות נרפך כלומר כחמק בתיקון
 זה הנקי [כ"ל צחקר מושא עין] כחבר ונתיין זה הוא
 מנעם שצ"ח יע' ש"ך דינים שהם מן ל"צ אלהים
 דנעשה צחצח והם יורדין ליסוד שצו ויסוד נחון
 אותם למלכות עם שרשם דהיינו אותיות מנלפ"ך שהם
 שורש הה"ג מולא צמלכות הם שכ"ה. ואמר אח"כ
 כמון דלחמק צהאר כהורא עתיקא דמיוני מוסחלגין
 כמו ז"ל שנהרף כלומר שנחמקו דיין מן מים הנשפכים
 [חסר] ויסוד צ"ה הנקרא כהורא עתיקא והמים
 שלה דהיינו החסדים [חסר] המושכים לכל לר צחוק
 מפי' של ז"ל דהיינו רינ"ח אצרו וספיה גידיו [חסר]
 נהרף כל הדין הקשה צמלכות מן יסוד ז"ל דהיינו
 צ' [חסר]. ואמר אח"כ מונה דעלוי צל לפרש מלחמה
 מוקים [חסר] מונה דעלוי כלומר מן הצ"ה שהיא
 [חסר] יו"ד דהיינו מן החסד ולמטה ח"כ [חסר] ז"ל
 מונה דעלוי. ואמר אח"כ וסליק [חסר] זה החשוק
 ציד התיקון הזה [חסר] והיה מוקף צעירות השפה
 [חסר] כאשר ידעת מפה היינו [חסר] היה מוקף
 צפתח כדי [חסר] המוקים אי צלזד ואמר [חסר]
 עתיקא צהאר [חסר] ומן התיקונים [חסר] אשר

ר"ש [חקר] שהיה חשוד [חקר] כלומר חרין [חקר] עון והוא [חקר] על פסע והוא צהור וכלה מוחזרים יחד זה לזה נחשזין אלו ג"ס כחמה כח"ש צנ"ה: **ונחזור** לענין ראשון לצדק ק"ד. ק"ח ארחא דנפיק מחומה חרין טוקצין דפרדסקא וכו' זהו ענין חיקון הג' ששמו ועיבר על פסע וזה החיקון הוא צללה וארד שהיו מוחזרים יחד צטצטס וקרסס הוא קוד [כ"ל ד"ל יקוד] הנקרא ארחא הוא הצד"ל כלל מן הוד כלומר קלל היו שערות שעל השפה שעל הפה שהם צדוק דייכס מוקצלים יחד צלתי הפסק אלא כלל מניין דהיינו השערות שעל השפה מניין והוד משמאל היינו השערות שעל השפה השמאלי וארחא דהיינו שורש היקוד העמוד צאמלע שכן טבע היקוד להכריע צין כלל והוד ולמה הפסיק הארחא הזה צין השערות של השפה צאמלע כדי שלא יהא השערות מועצירין ונלצא הקליחה והשפה על הפה היורדת מוחטמא דהיינו ח"ת צח' ישראל יעקב שהיו חרין טוקצין דפרדסקא דהיינו ישראל צדוק מניין עם ללא ויעקב משמאל צדוק עם רחל והיינו דאמר צד"ר ח"ל תקונא תליחא מואמלעיתא דתחומה חוטמא מוחומה חרין טוקצין וכו' הכל כמו שפירשתי. ואמר שם צד"ר והאי אורחא אחתקן לאעצרה ציה כלומר כולו שכל השפע לצדוק דרך שם שלא יעבצם הדיכס ויימא הפימא קלחתי וצגיכ יתיצ האי ארחא דהיינו שורש היקוד הזה ואע"פ שכבר אמרנו שהחיקון הזה הוא צדוק מניין גם ארחא מניין ויקוד ג' ספירות שנתקן מהם ג' חיקונים נחשזין כחמה כדפירשתי וא"ת למה נקרא היקוד ארחא וי"ל מפני שכל השפע הצא למלכות צא לה דרך היקוד ואמר ושערך לא אחרי צהאי אורחא משום כוצס עינות כלומר שהם עינות והם שערות. ואמר אח"כ תחא כמה ערקקאות מוחכאן להווא פומא ולא אחגליא לחד מנייהו מלח ערקקאות הוא מלשון ערקקא דמסכאה והכוונה לומר כמה רלויות כלומר כמה שירות הנמשכין כמו רלויות של פרטופים כמו ח"א הוי"כ וכל שאר עילמות למטה מהם מלפנים להאי פומא דיימא קלחתי וישלח צרכה ולא השג למדרגות חד מנייהו להחגלות לו והאי [כ"ל ד"ל ח"א] פומא עלמו לומר קלחתי כ"א מרעיה כשהתפלל אלל עין מרגלים דכתיב ויאמר ד' קלחתי בדברך והיינו דקאמר לא אחגליא לחד מנייהו ואמר אח"כ דהא אסחלק ואחטער כלומר צהרע דלא אחגיא [כ"ל ד"ל ח"א] חרע דלא אחג' [ח] דהא ההצל היוצא מן הפה תסתלק ח"כ כלומר חזר ונגבו צחוק החיקונים המקיפים קצ"צ כמו עטירה שחרי למעלה ולמטה וגם מן הלרדים של פה [חקר] כמו

שמופירש והיינו דאמר אח"כ ואחטער כלומר חזר ההצל [חקר] פומא חזר לנרתק של זה דהיינו להחיקויי [חקר] ההצל ההוא לפי שהוא הולך ונוקף צחוק [חקר] השפע והצרכה למטה היינו הצל [חקר] אח"כ ידע ו. ח' ידע וכן כתיב [חקר] עתיקא לא ידעין צבין דלא [חקר] מלך חיקונים שצו לפי השפע. [חקר] שצו ולא ידע מלך הפה [חקר] לעשות לעמו הרי שהייתה [חקר] עלמוכמו שקצל אלל [חקר] אסחלק וחזר אל הנרתק [חקר] ואמר אח"כ תחא צלניעותא [חקר] הזה ששמו נקרא [חקר] פסע עמוד [חקר] זולת פסע צ' [חקר] צמלה שפע [חקר] צ"ח כלומר [חקר] לפי שכשהוא [חקר] מאי צין [חקר] מאי ו. לך דכ"ק רוחא דרובא וכו' עין רוחא דרובא מופירש לקמן דף קל"ז ע"צ שאמר וי' בצוראן ח"טן צהאי ז"ח כל ההיג שהם אוחיות מכלפ"ד כלול מן כל המוספר וכל אות מן אוחיות מכלפ"ד כלול מן כל המוספר שהיא ג"י פיר מולא הי"פ פיר עיליס אלף ות' בצורין ומחס יולאים חף וחמה והם רוחא דרובא וע"ש ואמר אח"כ ומהאי מאן דאחד ואמר לשחקאה להאי אורחא רש"ס וכו' כלומר מי שמהיר לזולתו שיסתוק אז הוא משום אלצבו של (כ"א על) אורחא זה ורמז לו שיסתוק:

ונחזור לפרש ספרא דלכניעותא. לאעצרה חוצה פ"י שהפה יכול לומר קלחתי דכתיב והפארתו עזר על פסע. תחית שפון אסחר שערך לרישא אחרא וצד"ר מוחתקן שערך ונחית תחית פומא מרישא חרד לרישא חרד הויד לשאריה נחלתו והכוונה שהחיקון הזה הוא צח' כלל שצנעתיקא ואחר שצא חיקון ארחא חנ' והפיריד כלל מן הוד שהיו מרובקים יחד כח"ש למעלה הכלל הזה הוא הקיף את הפה מלמטה דהיינו תחת השפה ההחתונה מרישא חרד דפומא עד רישא אורחא דפומא והוא דכתיב עובר על פסע שהפיריד כלל מהוד כלומר ח"כ כדי לחקן חיקון זה ששמו לשאריה נחלתו ואמר אח"כ כמד"ח ונשאת חפלה צעד השאריה הנמלאה כלומר שגרהה משפט הפ' שר"ל לשאריה נחלתו כלומר למקלח ישראל ולא לכולל וא"כ ח"ך ילדק ולומר שהחיקון הזה נקרא לשאריה נחלתו דהא צד"ר חיקון הזה הוא לכל ישראל ולא למקלחן לזה אמר שאין פ"י הפסיק כך אלא כמד"ח ונשאת חפלה צעד השאריה הנמלאה שגם שם נראה שר"ל שאריה מן הנמלאל ולא כולם וצאונה ח"ט כן אלא הנמלאה מומס [כ"ל שחקר נקרא] שאריה דכתיב שאריה ישראל כלומר כל ישראל יחד נקרא שגם זו שאריה (דכתיב שאריה ישראל

פירוש על ספרא רצניעותא

ישראל בל מיוחד) איכ גס ויש הפסוק לשארת
נחלתו הכונה לשארת שהם נחלתו ורלה לוור כל
ישראל יחד :

ונחזור לפרש הקיד ארחא אחרא נפיק תחתיו ובאדר

נפיק ארחא אחרא נחמח פומא ההיד
לא החיק לעד אפו וכו' נפיק תחתיו חיקון חושי
שמו [כיל שחקר לא החזיק לעד אפו] כמפירש
באדר חיל חיקונא חמסאה נפיק ארחא נחמח
פומא וכו' הם השערות שהם חרות השפה החתונה
ומשם באמצע וצלדים לא יש שערות וחיקון זה הוא
צחית ולחיות שחית שבעתיקא זו [כיל דליל זה]
נשפע הדעת של עתיקא זו [כיל דליל זה] ויסוד
דרישא דליא שהוא כולו רחמים גמורים לזה נקרא
החיקון הזה לא החזיק לעד אפו פי' לא החזיק
להעביר אפו דהיינו דייס שזו [חקר] היינו מלכות
הנקרא לעד ועי' אחר אח"כ קס ר' יוסי פתח ואמר
אשרי העם שככה לו וכו' הכונה שר' יוסי בא
לפרש חיקון זה לא החזיק לעד אפו [חקר] אשרי
העם שככה לו או שהוא מרוביה כלומר [חקר]
הוא מוסך אוחס שאינס יולאכ לפיעל [חקר] אחר
והקליפות כנודע שצרת [חקר] עתיקא הוא רחמים
לעקד הדיינים [חקר] לרוב חוקק חשיצו ואמר אם
[חקר] שאתה מוסך אוחס צרוביה [קר] דיכא
דיכא זה מוסק על [חקר] פי' מן שכיך דיכא של
זי [חקר] של נוק' שהם שככה [חקר] כלומר כמו
ש"ס [חקר] אלהיו כלומר [חקר] צז' פרים [חקר]
של מוח ש"ה [חקר] שזיאל וגם [חקר] שם הי"ה
[חקר] ואמר אחיכ [חקר] הוא שם [חקר] ולריך
אחה לדעת שם הוי"ה הוא זיאל וז"ל הוא ז' והטעם
מפורש או מפני שהוא צמי מ' ספירות שהם מן
החקד ולמטה עם מקצא [כיל שחקר שחיל] כלולה
זו דהיינו מלכות שחיל דבוקה זו צקוד עטרת כנודע
שראשו לא במור נחמלה צמחי אוחא אלה חלוי
ועומד צבא כמו ד' על ר' חיל מקבל מן אוחא ז'
צחית שהם חקדים וגבורות ויורדין ליקוד שלו ונעשה
צקוד עוז כלומר שאז נחמלה עטרת והפריעה של
המילה צקוד וחרא אוחו כי עוז הוא עוז עולה
גיד ולזה יש לנו לחלק מקפר שם הי"ה לגי חלקי
ז' [כיל דליל ח'] והם הם ז' צח' שאמרו וחלק ג' י'
שהוא ז' שהם כענין קפ"י ז"ל שאמרו וחלק ג' י'
כענין עוז שאמרו ותאמר כך צפ"צ עולה ד' ז'
פעמים ז' עולה מיט י' פעמים י' עולה רפ"ע קים
עולה קמ"צ במין שם כ"ה [כיל דליל כענין שככה]

ור"ל עם ג' כוללים] דהיינו חיל שר"י ולחיות שחיקון
זה הוא צחית שבעתיקא שהוא משה לזה הוא רוח
(כלומר בל מיוחד) צמלת שככה שעולה מין משה.
ואמר אח"כ וקציה מועביר רוביה כלומר החית
שבעתיקא הוא החיקון הזה שנקרא קציה צמיו מועביר
רוביה היינו לא החזיק לעד אפו כלומר שהוא מוסך
שאלף [כיל דליל שאלף] שלו מוח ליה לז"ל ופי'
ואכה ליה לז"ל וצדק ליה כלומר (וכי כ"ל מיוחד)
ומוחל לז"ל שהוא מלך ישראל על עומת ישראל
למטה וגורמים פגם למעלה ומוחל לו שפע צרכה
ואמר אח"כ ומועביר על כל חיקון דלבר ר"ל על כל
המקטרגים על ישראל העומדים לצד כדי שלא יקטרגו
ויצירו ישראל. ואמר אח"כ דחכא וכו' הביא ראיה
שחיקון זה קולח עומת ומוחל מקום להעביר על
פסע מוחל דחכא ארחא וכו' והא ארחא דלחמח
סקילין חיקון צכלא פי' שקילין הם צכל דבר. ואמר
אחיכ ותכין לא החזיק ד"ל חית אחר למיחצ פי'
ליסז הדיינין כי ארחא זה מפני שכל [כיל דליל
מכל] שלא יש שערות כדי שלא יחן העצרה להשפע
[כיל דליל להשפע] ואמר אח"כ חנא צכל אחר
דצהאי עתיקא וכו' פי' צכל מקום שבורנין ישראל
צין בארץ ישראל וצין צחיל ארחא ארחא עז
לכולהו וכו' דהא ארחאי עיטא וכו' היינו דעת שצחית
זו כי עלה הוא מן דעת ודעת היינו רטון וכיון
דאחמלא רטון צא עוז לכולהו צין לרעים וצין לטובי'
ואמר אחיכ מואן דקתים ולא אחמלא היינו רישא
דל"א ואמר אחיכ אלה הוא צלחודי היינו ח"ק
שצמלכות שזו היינו רישא דל"א ואמר כמה דעדו
עלמה כלומר שהוא צח"א שהוא עה"צ כגידע ליה דידע
ליה היינו ח"א וכו' ז"ל וכו' אלה עתיקא דעתיקון
דהיינו [כ"ל שחקר רישא] דחין זה :

ונחזור לענין ספרא דלכיעוחא חפי תקרובתא

דצוקמא לרישא דלעילא זהו חיקון ששמו
כי חפץ חקד הוא והוא שצנצורה שבעתיקא זה
כמפורש באדר חיל חיקונא [חקר] ומהקן שער
וקליק מלרע לעילא וכו' פי' השערות עולים למטה
למעלה ומוכסים הלחיים חסורת צמנים עוז כדכתיב
לחיו כערונה הצמס (חקר) ערונה ע"ש ואלו
השערות המוכסים הלחיים (חקר) רישא (דחין) דפומא
דלעילא כלומר (חקר) שהשערות עולים מנמטה למעלה
(חקר) לרישא דפתחא דארחא חמאה (חקר) היינו
רישא דפומא והיינו דקאמר (חקר) השערות המוכסים
הלחיים הם (חקר) דשפון איכ ח"ק ח"ס חסנן
(חקר) חין הכונה על כל השערות (חקר) ארי

ונחזור לפרש עכין הסיד תרין תפוחין אסתחון
לאסתחא צוליבן זהו חיקן הי' ששמו יסוד
יחזנו (חסר) שצנחתיקא זו וואו צנוקים עיקר
הפנים כמפורש בחד"ר וז"ל תקינא שצניעא פסיק טערא
ואסתחון תרין תפוחין צחקדנחא דנוקמא שפירן ויאלן
למחי פתח ריש ואחר כחפוח צנלי היער וגו' בלומר
היער הייט (חסר) מה תפוח זה כלול צחלה גווי
פ"י אדום חיוור ירוק (חסר) הכוונה) שומפדותיו
חסר זה הצא מן (חסר) כדפיסמס לעיל צמאמר ריש
סיחא (חסר) תרין תפוחין הסוללים כל הי' [חסר]
לומר חיקון האי מי אל כבוד וסג' (חסר) חסד
אל כל היום ותיקון הג' הנקרא (חסר) ירוק מנחג
מן לצן ואדום (חסר) ותיקון הד' שהוא נקרא לשארים
נחלבו (חסר) לא החיק לעד אפס שאח (חסר) צגורה
הוא אדום (חסר) קוד הסעורה [חסר] כאן קציה כי
(חסר) דאומינא וגיניכאן (חסר) דמפרש ואזיל (חסר)
יאר הי פניו (חסר) לקבל אור (חסר) קמוד שאינס
מאירים חדרי והס הנקרא פנים דלצר ואמר דכד
כהרין וכו' הייט תרין תפוחין ואמר כל זמן דהי
צוליבין דלצר וכו' הייט זיל וסקצא ואמר אחיכ
ומנחון כהירין לחלה מלאה וצנעין עוזר הכונה צ'
תפוחין הס צ' שמוע לכאורה כי תפוח ד' אומינא
עיה עולה חליט כמנין לכאורה וכבר ידעה שסס
לכאורה הוא ציקוד שצניעה שצנחתיקא זו ושס קיג
היא צציה וסמילוי קלו עולה לז' ובי תפוחין אלן
כלולים מילוי זה וחסר שלו מילוי החיקון הזה הוא
צקוד י' לפי שרישא דלין הייט חכמה שהוא צקוד
" ו' פעמים לז' עולה ש"ע והס ש"ע נהרין
החבר צכ"ט בחד"ר בלומר שמוע צ' תפוחין אלן ילאו
ש"ע נהרין ואמר וזהאי דלסתחא הוא אומה פ"י
צז"ל החיקון הז' שלו הוא אומה שהוא מ"ג עדות
צצתורה אל רחום וחסון וגו' :

דף קליא ח"ל תיקוקא (חסר) פתחא דרודין צחד
 [חסר] ר' ייטא פתח ואמר (חסר) קר' קסין אהדרי
 (חסר) נסתר צעתיקא (חסר) לעולם איב (חסר)
 שמי קצנע [חסר] ותיזן איה (חסר) מפני שהוא
 (חסר) קריע פ"ה (חסר) של רישא דליא הכלולים
 צעתיקא זו וטתרים לו חיות באומר ולפי שחקר זה
 של חקון זה נספע מן החקר של רישא דליא שהוא
 כמו הנסמיה שצחוק הגוף הנקרא חקד דלגאו ועל
 חקד זה הוצעו עתיקא שלא ימוט מוטו לעולם כי
 אלו נודת אינם חלויים צמנשה החתומים לזה הם
 מאירים לעולם וי"ט צחקד עולם רחומתי הייט
 חקד אחר שנקשה מוטו הגולגלחת עמיה ואח נקרא
 חקד דלצר מפני שכל הז' תיקוקים שצנעתיקא זה וכסם שכלי
 הם כלים לז' ספ"י של רישא דליא הטהרות כח
 וחיות אל אלו הז' תיקוקים שצנעתיקא זה וכסם שכלי
 הם לצר כך החקד זה הוא לצר לערך חקד של
 רישא דליא הכולל צעתיקא זה ועוד י"ט נעם אחר
 והוא עיקר למה נקרא חקד דלצר שצבר ידעה שכתר
 חכמה של עתיקא הז' נכנסין ומחפשים צגופא של
 איה והם כמו נסמיה חליו ומן צינה של עתיקא
 נעשה מוטו הגולגלחת של איה ומן בצורה נעשה
 פרלוק אינא ומן חקד של עתיקא נעשה פרלוק אצא
 ומן הסתם צא הציור של איה ומן כלל ואוד ויסקד של
 עתיק' ומחוס [כ"ל ד"ל נעשה ז"כ] ובצר ידעה נסמיה הם
 הנקי לצר מוגופא ולפי נסמיה של עתיקא שנקשה מהם ז"כ
 היה כלול מן החקד של עתיקא שצבר ידעה שכולל
 כל ספ"י מנער למה נקרא חקד דלצר והם הנקרא
 עולם וצפנים מן בצורה זה שצנעתיקא שהרי מן בצורה
 שצנעתיקא זו נעשה פרלוק אינא ואינא ירדה [כ"ל
 ד"ל ידעה] לז"כ חקד עולם [כ"ל ד"ל עולם חקד]
 יצנה שהבצורה שצנעתיקא זו חקד [כ"ל שחקר אלל]
 מה שלמטה הימנו ולפי"ז שז"כ ושאר עולמות חלויים
 צמנשה החתומים וכסאין ישראל הגוים אז אין
 מאיר הבצורה זו לז"כ למה לא הוצעו עתיקא שלא
 ימוט ואמר אח"כ דאיקרי פתח הזקן הייט כל מה
 שאמר לבי' וכחיה שערר לרישא דפתחא דאורחא
 חתמה רפומא דאלו שערות המכסים הלחיים לא
 נקרא פתח הזקן ואמר אח"כ דכהן מנסערא דא קאחי
 כצר ידעה שנקשה צא מנלה דאצא ואהרן מאוד
 דאצא וכנסכלל נסמיה דאצא צחקד נסמיה דאמא פצ"ב
 אז אוד דאצא נכנס צכלא דאמא וכלל דאצא צהוד
 דאמא נמלא שאהרן י"א מנלה דאמא ונקשה מן הד
 דאמא לכן כינו המוקדלים משה לאוד ואהרן לחקד
 [כ"ל ד"ל לללל] הייט כלל אינא אלל מנש ונשה

פירוש ער ספרא רצניעותא

האפי' השערות זו על זו סביבות השערות עד
העצור חה התיקון צינה שצנתיקא ודע צנינה
ז צנתיקא יס צנינה יסוד של רישא דל"א
והוא והיסוד הדיוק צנינה כמו שהשמה צחק
הצוף וגם המלכות של רישא דל"א היא בעלמא צחק
יסוד חה' נמלא צנינה זו יס צנינה יסוד ומלכות
דרישא דל"א שמונת האולדה נמלא יס צנינה זו צחי'
לכולם לספי' א' שהוא התיקון הזה ששמו יכנס
עונותיו והתיקון הזה נקרא ואל והיינו דאמרו רז"ל
צבי חיי ומחוי לאו צכותא תליא אלא צמלא צבים
היינו צחי' יסוד של רישא דל"א שמונת האולדה וחי'
היינו צחי' צינה שמונת צא צחי' חיות לז"א ולכל העולמות
שהיא האם על הצבים ומחוי היינו צחי' מלכות
כדכתיב ותתן ערך לצינה וחי' לנערותיה. ואמר
לאו צכותא היינו היכל זכות שהיא צעולם הצריחה
דקד"א האלי' שגמ' צלותו היכל הכות שמונת האדם
היי' אחרת שהם חלויים צו קומי' שאינם חלויים כי'
צתיקון זה הנקרא נמלא. ואמר נמלא דא אוקימנא
צק"ד וחי' קאמר פי' והי' צק"ד צעלאין ותחלין
חלויים צמלא דא ומעשה ומחיל להקשות וכי' הכל
חלי' צמלא חמיה על סיד והלא כל הדברים החמיהים
של א' לרי' למה שלמעלה היינו עד ז"א ואחר שז"א
עלמו הוא שהוא סית הוא לרי' למול זה והלא תיבן
סית קדש דהיינו ז"א עלמו ונקרא קדש לפי' שהוא
מקבל המוחין וזן אצא דהיינו חכמה הנקרא קדש
כמי' צוהר ואנפי' קדש חסין זי' דא חכמה דרך
איעא צינה וכתקין קדש דהיינו צחי' היסוד דאמור
שהיא [חסר] צמיה והיכל קדש היינו מלכות לאה
שהיא מלכות [חסר] לפי' שיש צחוכס יסוד אצא היינו
חכמה שהוא [חסר] וקרא זה אל זה ואמר קדש
קדש קדוש הי' לצחות [חסר] מקבלים הקדושה מו"א
והתחם הקדושה [חסר] והיינו דקאמר וקרא זה אל
זה [חסר] האלילות צאים למעט צ"צ גבולים [חסר]
הקדושה אלו לאלו מתעוררים (חסר) ק' ק' ק' ק'
כלומר קדש צעולם האלילות (חסר) ילירה א"כ גם
החלין צו"א [חסר] ר"ל כנגד אלו הג' קדושים [חסר]
דקיה אומן שאמרנו [חסר] ואמר עיקר החורה [חסר]
צחק אצרי ז"א [חסר] שלו צבי' מדות [חסר] שגים
ראשונה [חסר] אומר צבי' [חסר] שכינה [חסר] וגם
טק' [חסר] צה צי'קוד (חסר) וכתיב ומאותות השמים
אל תחתיו כלומר פי' הפסוק הוא לפי' שהשמים
העליונים מה דהיינו ז"א הוא נולך עליהם א"כ ש"מ
שאינם חלויים צ"א [כ"ל דל"ל צמלא]. ואמר אח"כ
ויע' משום דכל קודש קדשין דקדשיא פי' כל

הקדושות צין הקדושה של א"א או קדושה דא"א וצין
של ז"א ומלכות חלויין וצאין מחי' זה. ואמר לא חל
עליה עשר קדושתין עד דעיי' להיכל פי' עד שנכנס
ז"א צי'קוד אומן שנקרא היכל שהיא קבלה העשר
קדושות דרך אצא והעשר קדושות הם ככללין צאצא
דהיינו הי' וכשמתן אצא הי' שלו דהיינו עשר קדושות
שלו לאמא ומחזרים הי' של אצא עם הס' של אומן
חיה הי' פי' של היכל ואל כשנכנסו הי' צחק יסוד
של אומן אז נעשה הרצון צהכא שמונת יסוד דאצא
צי'קוד אומן ותאמר יפה' כי עולה כל של היכל וכבר
ידעת שיקוד נקרא כל לזה נקרא היא היכל. ואמר
משום דמיה חליין מחלי' ומחלי' מניה וכי' מחלי' ט"ל
ונקא כשמתנת אותם אומן לז"א ואחר שכתבו וכתבו
(כ"ל דל"ל ונקצבו) צ"א אזי כהפכו אלו הצ' מחלות
צא"ת צ"ס צמקיס ט"ל טפה"ג וצמקיס ונקא פטר"ן.
ואמר ובגי' איהי תליא פי' המחל הזה שהוא תיקון
הזה איהי תליא כמי' וחליין צטיקלא וכי' ועכשיו
שהצירה הי' של חכמה שהיא נספה צחק צינה אחר
שהי' ותייחד כמי' למעלה אחיידר " וכו' חורה הי'
לעיקרה דהיינו די' ואח"כ הי' מחלי' של הירד שהיא
המפתח דכליל סית דהיינו ז"א ככנס תחת גג דהי'
והיה שם צחי' א' שהיא הי' זעירא שצחק דהי'
שצצצילה נעשה לורחא הי' ועלמה הי' השערים שאמרנו
יש צהו דהיינו ז"א וקתים הפתח של חיימא דהי' יו
צבא אחר ההי' כמי' למעלה נכנס ואימא אלא
שצבאן קתים כל ההי' שערים שלה ולזה אומר ומכסים
פתחא ולא אומר פתחה לפי' שאמר כל השערים על
כל השערים שלה וכבר אמרנו למעלה שניק' דציקה
צ"א נמלא הי' שהוא ז"א אחיד להאי ולהאי כלומר
היא צין שני ההי' שהם אומן וצרתא דהיינו מוקנא
ווי' למאן דגלי' פתחא כלומר שיקוד צאדס התחתון
הוא דוגמת הי' זעירא שצחק דהי' ווי' שמי'א שכתב
זרע לצטלה גורם פגם למעלה צאלו הצ' ההי' ו
והתיקון לזה נמלא צעולם הצריחה צצרכת חקע
צשופר וצ"ש:

תאנא ספרא דלכיעוהא ספרא דסקיל צמחקלא דעד
לא הי' מחקלא לא הי' משגיחין אפי' צאפין ומלכין
קדמאין מיתו חיונייהו לא אשחכחו וארעא אהצטלה
עד דרישא דכסיפא דכל כסופין לצושין דיקר אחקין
ואחסין וכו'. ספרא דלכיעוהא שדורש בהצלצות
האורות (חסר) מחקלא הוא עולם התיקון שאמרנו
לא הי' משגיחין (חסר) הצאת שלים צין אדם לחצרו
חייב שהוא צין (חסר) שבת ומלכין קדמאין מיתו ר"ל
[חסר] שלא ראו אים את אחיו אלא (חסר) לא מלאו

פירוש ער ספרא רצניעותא

א' פלגות לילה צ' קדושתא דלפרח ג' מנחת שבת
ד' ללוחא דלצורה ה' גזורים עומדים צפון ו' הילולא
ז' דלדיקא חלה קמייחא העת גורם וחלת צהרייחא
ח' מנעשה גורם. אשגחא פקחא דלא נעים הא צהן
ט' כ"ה מעליין מנפשו למוטה מתיסוד ג"כ לפיכך
י' העינים למוטה מנעולא. והנה לא אמר עין א' שהם
צ' ולא עין (כ"ל דל"ל עינים) דתרי הו' וחד אחתי
כדי שיהיו שניהם שוין ימין ואין שם שואל כלל
לפיכך אמר אשגחא פקחא יחס אותם אחר פעולתם
ואמר שכל השגחתם המנפשים מו"א צעולם הוא
מכה אותו של א"א המנפשו צו ונעולכות של עליון
צ' נוקצין דפרדקשא שפי' עמוד חזול הוא החושים
ונושם רוח חיים לכל הזכרים א"ל והנה הצ' פחות בצדק
שצנער רישא הוא ג"ג של הא"א הולח הוא הדעת
העינים הם כ"ה החושים ראשו הנותחיל ונחוד המלח
הוא ת"ת והקשוקש הקרוב לכיפו הוא יסוד ונקום
הנקבים מנוש היא הנוכלות שהוא נוק' ובה שתי
צחיות לאה ורחל :

א' מהם עדיו של (חסר) השצירה. וארעא אחצנולת
(חסר) שערחא חשיצ שומה (חסר) דכסופא דכל
כספין הוא (חסר) חליו. לצושין דיקר (חסר) שכל
א' מלביש את (חסר) האי מתקלא גלוי. (חסר)
עד שהעקטו (חסר) ציה זיוכיהו (חסר) שצמודו כולם
(חסר) ומחמוד (חסר) אפילו (חסר) המנפשה (חסר)
דלא היו כגון אשר קומטו. והו' והיויין אל הדורש
מראש ועד סוף. סתרח גו סתרח פי' רישא דל"א
חוד ח"א. אסתחן חסד עליון. ואזדמן חוד הכתר
של התחתון שהוא המוטה שבתוך הגלגלות שהוא כמראה
הצדולה שאין לו גוונים וכל הגוויין נראים צו והת"ת
של עליון צביה של תחתון שהוא קרום אל המוחין
ואחיר דק יס ואינו נחפס כעלם צחוד הגלגלות ומופק
על הקרום שהוא נוצרך על ידו לפיכך הוא כעלם
מאוד ומכ"ה של עליון. שיער רישא של התחתון שהוא
כעמוד נקי והם חלויים על הגלגלות צשו' מוחלט
ונוסיד של עליון מלח של התחתון שהוא רעוא דרעוין
המחללה צקיד חיומה עת רלון צשעה שהלצור מתפללין
והוא א' מנשה זמנים שהרלון מתגלה צהם ואלו הם

פירוש שני אל המאמר ספרא רצניעותא

א' פלגות לילה צ' קדושתא דלפרח ג' מנחת שבת
ד' ללוחא דלצורה ה' גזורים עומדים צפון ו' הילולא
ז' דלדיקא חלה קמייחא העת גורם וחלת צהרייחא
ח' מנעשה גורם. אשגחא פקחא דלא נעים הא צהן
ט' כ"ה מעליין מנפשו למוטה מתיסוד ג"כ לפיכך
י' העינים למוטה מנעולא. והנה לא אמר עין א' שהם
צ' ולא עין (כ"ל דל"ל עינים) דתרי הו' וחד אחתי
כדי שיהיו שניהם שוין ימין ואין שם שואל כלל
לפיכך אמר אשגחא פקחא יחס אותם אחר פעולתם
ואמר שכל השגחתם המנפשים מו"א צעולם הוא
מכה אותו של א"א המנפשו צו ונעולכות של עליון
צ' נוקצין דפרדקשא שפי' עמוד חזול הוא החושים
ונושם רוח חיים לכל הזכרים א"ל והנה הצ' פחות בצדק
שצנער רישא הוא ג"ג של הא"א הולח הוא הדעת
העינים הם כ"ה החושים ראשו הנותחיל ונחוד המלח
הוא ת"ת והקשוקש הקרוב לכיפו הוא יסוד ונקום
הנקבים מנוש היא הנוכלות שהוא נוק' ובה שתי
צחיות לאה ורחל :

ספרא דלביעותא פי' מנוש דכתיב כבוד אלהים
הסתיר דבר וכתיב ואת לטעים חכמה
ספרא דשקיל צנתקלא פי' שוצר הספירות ציוין
ושואל ואחלע כסדר המלכות כתר צחולע למעלה
וחכמה לימין וציה לשואל וכן כולם כזה
דער לא היה מתקלא שהיו
הספירות כולם זו אחר זו לא היו
משגחין אפין צאפין לא כתר
צח"ת שעכשיו מואין [כ"ל דל"ל]
לא כתר צח"ת שח"צ גו"ג
מפסיקין ציניהם אצל עכשיו]
רואה זה את זה לפי שחכמה
וחסד פמי לימין וציה וגבורה
לשואל ונשאר כתר ותפארת

צחולע ומאירים פניהם אהדדי וכן כולם ת"ת ונעולכות
כי הכל לימין והסוד לשואל ואין הסוד מנוולע דהא
גוף וצריח חשבון חד. ונעלין קדמאין מיתו הם
הספירות הראשונות (חסר) נקודות זו תחת זו וכבר
לא דמיתי (חסר) וזיוכיהו לא אשתכחו עדהוין של
(חסר) זה עם זה כי קדם שולך (חסר) המולך
האחרון לבגדו לגמרי (חסר) דרישא דכסופא הוא
ח"ס צ"ה (חסר) דיקר אסתין ואחסין פי' (חסר)

פירוש ער ספרא לצניעותא

ספרא כעלם חנוך. צטעה סהלצור ונחפללין, אשגחא פקחא דלא נאס ונטיר חדירא הוא סוד עינים סהס. נלח וסוד דכתיב צה הכה לא יסם ולא יסן סונור ישראל. אשגחא דתחא תחא נסגיה צתחמוס. צאשגחא דנחירו דעילא הוא כתר

עליון. דציה חרין סוקצין דפרדסא פ"י עמוד חלול צוטנה צעסכת כלים (חסר) הוא סוד תח"ת וסחוס הקרוב לסופו (חסר) נלכות שהיא סוקצא וצה שתי (חסר) נאמר לדיוש קיומה של (חסר) עם החוסס: סליק פירוש ספרא דלצניעותא נחלמודי האר"י:

דף עמוד שורה טעות	תיקון	דף עמוד שורה טעות	תיקון	דף עמוד שורה טעות	תיקון
ג' צ	י"ב צצירו	ז' צ	כ"ח	החמחון	החמחון
" "	ט"ו כלילה	" ד'	כ"ח	לזהר	לזהר
" "	ו"י פ"י	ח' ג'	כ"ח	כושחול	כושחול
" ג'	" ה"י	" ד'	צ'	ה"י	ה"י
" ד'	ח' עזיזה	ט' ד'	ל"ז	הזוב	הזוב
" "	ו"י	י"א ג'	ט"ז ע"צ	י' ע"צ	י' ע"צ
ד' ח' י"ב	[]	" ד'	ל"ח ול"ח	ול"ח	ול"ח
" "	ט"ז מעשרה	י"ב ד'	י"ח ונלח	ונלח	ונלח
" "	כ"ד כחכר	ט"ג ד'	י"ח ונקנח	ונקנח	ונקנח
" צ' ג' כ"י	כ"י	ט"ד ג' ד'	דף ע"צ	דף י' ע"צ	דף י' ע"צ
ד' צ	י' פח	ט"ז ד'	ט"ז [וכ"ח]	וכ"ח	וכ"ח
" ג' כ"ה שכלו	שכלו	י"ז ג'	י"ח והיינו	[והיינו]	[והיינו]
ה' ד' כ"צ לבתר	לבתר	כ' ג' ח' י' צינה וחד	וצינה יחד	וצינה יחד	וצינה יחד
ו' צ' ל"ד שאין	שאין	כח ג' ו"י וצ'	ו"י	ו"י	ו"י
ז' ח' צקופי המצרים המצרים	[]	לג ג' י"ח דצוקתא	דצוקתא	דצוקתא	דצוקתא

דברים אחרים

ויברך דוד את ד' לעיני כל הקהל ויאמר צדוק ד' ח"י אשר הציאתי עד העולם וזיכה אותי שעי' נחגלגל הדבר שילא לאור תעלומות חכמה ס' הקדוש **למודי אצילות** שדפס כבר ועלה כלו חרולים קוטקוים והכ"י שח"י היא צעלימות. וס' צה הדבר שצא לידו כד ה' כד הוינא עזילה נחנה לי זקנתי היא חס חזי האשה הלנועה מרת מרים אשת אבי חזי הרצ המופלג צח"י ח"י מו"ה נחנאל ספירא זל"ה אחר פטירתו צמתנה גמורה והצאתי החמדה גמורה הלזו לבית אמו"ר המופלג צח"י ח"י צחורת ד' עסק וצמלותיו חסצ כל הימים חזיר מוגע היוחס מו"ה חיים לבי צרי משה זל"ה ותי אללו העון שעשועים כעל כל הון ועמון אותו צבאיו אולרותיו ואמר לי צה"ל ס' הקדוש הזה הוא שמירה גדולה וקודם פטירתו צטנה העצרה שנת תרצ"ו כהן לי ס' צחורה והרלותו ליד"כ הרצ הגאון האמיתי ח"י מו"ה **יוסף ארמר עפשטיין** כ"י האצדפיק וסומח שומח גדולה צרלותו אותו וסורה ל' אשר הציאו עד הלום לכות ולראות ס' הזה וטרח ויגע כדי מרתו צה עתקת ס' זה סנה סנינוה וסכ"י כחתינו לו צמתכה גמורה לעסות צו כרלוכו וכפי אשר כודע לי ה' ס' הכ"ל צאמתחת הספרים של אה"ז הרצ המופלג צח"י ח"י מו"ה נחנאל ספירא זל"ה והוא לקח אותו אלל אציו הרצ הגאון האמיתי מו"ה אברהם יודא אצדפיק קופין צארץ רוס' כאשר ה' כרסס על הדפין והוא לקחו אלל אציו הרצ הגאון האמיתי מו"ה דוב צער ספירא מ"מ צעיר סמאטריטס סמוך להוסאטין צרוק' אשר על המלצה שלו חרות שה' כ"י ונכד' לרציו המהרש"א זל"ל. וכותו רציו הקדוש האר"י"ל וכותו אצותי הקדושים יעמוד לי וליו"ח ענ"א: יוס' ה' אומר כ"י למצ"י תרצ"ז לפיק פה אחרלן:

כ"ד המדבר דוד גערבאנר בלאאמו"ר מו"ה חיים צבי זל"ה.